AKADEMIE DER WISSENSCHAFTEN DER DDR ZENTRALINSTITUT FÜR ALTE GESCHICHTE UND ARCHÄOLOGIE

BIBLIOTHECA SCRIPTORVM GRAECORVM ET ROMANORVM TEVBNERIANA

BSB B. G. TEUBNER VERLAGSGESELLSCHAFT KG 1990

CLEOMEDIS CAELESTIA (ΜΕΤΕΩΡΑ)

EDIDIT

ROBERT TODD

BSB B. G. TEUBNER VERLAGSGESELLSCHAFT 1990

Bibliotheca

scriptorum Graecorum et Romanorum

Teubneriana

ISSN 0233-1160

Redaktor: Günther Christian Hansen

Redaktor dieses Bandes: Günther Christian Hansen

ISBN 3-322-00745-6

© BSB B. G. Teubner Verlagsgesellschaft, Leipzig, 1990

1. Auflage

VLN 294/375/7/90

Lektor: Manfred Strümpfel Printed in Germany

Satz und Druck: Interdruck GmbH Leipzig

Bestell-Nr. 666 574 5

CODICVM PRAECIPVORVM CONSPECTVS

Codices familiae a

Monacensis graecus 337 (Hardt III 336-337), chart., ff. II + 41, S saec. XIV ineunt.

Cleomedes tantum. foliorum ordo turbatus est, et foliis avulsis desunt I 3, 100-4, 95 et II 7, 9-14. corrector coaetaneus perpauca contribuit. collatio quam ca. a. 1830 S² fecit H. Sauppe nunc asservatur ap. Bibl. Univ. Gotting., Sauppe 42. denuo contuli.

Vaticanus graecus 1702 (Giannelli - Canart 45-51), chart., ff. 207, V saec. XIII.

In parte separata continet Arati Phaenomena (ff. 93^r-124^r); Cleomedis opus (ff. 125^r-171^v); fragmentum astrologicum (f. 172^r); Dionysii Afri Periegesin (ff. 172^v-207^v). correctoris coaetanei vestigia perraro inveniuntur. hoc codice laeso et refacto V² textus hic illic evanuit.

Ambrosianus D 54 sup. (Martini – Bassi n. 237), bombyc., ff. 268, **D** saec. XIII exeunt.

Incertum est an Cleomedis textus (ff. 9^r-36^v) ab eodem scriba, Alexio Solyma, qui ff. 37^r-203^r (commentarios in Aristotelis Organum) a. 1272 exaravit, alio tempore scriptus sit; cf. quae egit A. Turyn, Dated Greek Manuscripts of the thirteenth and fourteenth centuries in the libraries of Italy, Urbana 1972, I, 22-23. ff. 9^r-36^v tam laesa sunt ut lectiones incertae vel evanidae passim sint, et e foliis 18^r (I 5, 23-58), 28^r (II 1, 342-387), 31^v (II 4, 12-57), 34^v (II 6, 1-48) paene nihil recuperari possit. quae cum ita sint, in lectionibus codicum cognatorum referendis siglo d nonnumquam usus sum. d corrector eiusdem fere aetatis perpaucas omissiones reparavit ac nonnullas correctiones introduxit.

Vaticanus graecus 207 (Mercati – de'Cavalieri 249-254), chart., F ff. VII + 373, saec. XIII.

Continet cum multa alia tum Cleomedis opus (ff. 147^r-164^r). textus a duobus librariis exaratus est quorum alter incipit II 1, 100 obx^1 (f. 155^r). de hoc codice et eius librariis nuper disseruit P. Canart, Illinois Classical Studies 7, 1982, 271-298. corrector \mathbf{F}^2 coaevus et superscribendo et supra lineam exarando multa addidit.

M Laurentianus 69, 13 (Bandini II 635-636), membran., ff. 164, saec. XIII, binis columnis.

Continet Diogenis Laertii Vitas Philosophorum (ff. 1^r-137^v) et Cleomedis opus (ff. 137^v-164^r). ff. 9^r-19^v et 161^r-164^r (II 5, 81 $\delta \dot{\epsilon}$ u. ad fin.) a Camillo Veneto saec. XVI rescripta sunt; cf. W. Burnikel et J. Wiesner, Mnemosyne n. s. 29, 1976, 141 adn. 29. palimpsestum est operum quorundam Plutarchi Moralium, qua de re egit H. Wegehaupt, Abh. Königl. Preuss. Akad. d. Wiss. 1914, Phil.-Hist. Kl., No.2, qui codicem saeculo XIII attribuit. quamquam nullus codex Cleomedeus tot errores ac glossas praebet, eo tamen innisus est H. Ziegler (cf. infra). ipse denuo contuli. scripturae specimina ed. Wegehaupt.

P Parisinus graecus 2403 (Omont II 253-254), bombyc., ff. 308, saec. XIII.

Cleomedis opus est pars prima et separata (ff. 1^r-15^r) huius codicis. haec folia, titulo carentia, 'Anonymi opusculum de cosmographia' nominavit Omont, etiamsi ca. a. 1820 lectiones quasdam communicavit J. F. Boissonade cum I. Bake qui codicem breviter commemoravit (praef. XV). Cleomedis textum agnovit E. Maass (Hermes 29, 1884, 98) cuius discipulus K. Steinbruck de hoc codice fuse disseruit (diss. Gryphiswaldiae 1894). derivatus est de exemplari ubi textus ordo iam turbatus erat et deerant P² I 1, 158-213; 3, 71-4, 176; II 3, 5-4, 135. in ff. 1^{r-v} corrector saeculi, ut opinor, XVI lectiones e codice familiae β haustas in margine et supra lineam addidit.

L Lipsiensis (Bibl. Univ.) 16 (Gardthausen 19-20; J. Wiesner, Aristoteles Graecus I 405-410), membran., ff. 327, saec. XII (?).

Unus e quinque librariis exaravit Theophylacti Commentarios in Epistulas (ff. 1^r-85^v); Cleomedis opus (ff. 286^r-298^r); Aristotelica et biblica (ff. 299-327^v). haec folia saeculo XIII exeunti vel saeculo XIV ineunti attribuit J. Wiesner (op. laud. et Ps.-Aristoteles MXG, Amstelodam. 1974, 341-343). sunt autem codices quidam Laurentiani qui scripturam huius Lipsiensis similem exhibent ac saeculo XII nuper adscripti sunt; cf. N.G. Wilson, Scrittura e Civilità 7, 1983, 161-176. foliis avulsis inter ff.293^v et 294^r desunt Cleom. I 7, 122-II 4, 49. primus contulit H. Ziegler. ipse denuo contuli.

Codices familiae B

C Parisinus Coislinianus 384 (Omont III 195; Devreesse 366-367), chart., ff. II + 275, saec. XIII.

Constat e quattuor partibus quarum quarta continet Meletii de natura hominis (ff. 162^r-204^v, 205^v-211^r); Philonis de vita Moysis lib. I (ff. 212^r-235^v); Cleomedem (ff. 236^r-275^r). ff. 272-274 ab alio librario vel ab eodem librario alio tempore exarata C² sunt. corrector coaetaneus lectiones nonnullas e codice familiae α introduxit; cf. inprimis ad II 4, 112.

Edimburgensis Advocates' Ms. 18.7.15 (Cunningham, Scripto- E rium 24, 1970, 367-368), bombyc., ff. 126, ca. a. 1290.

Continet Cleomedis opus (ff. 1-54'); Cassii Dionis fragmentum (= XLIII 26), cf. quae egi, Byzantion 56, 1986, 278-281 (f. 54'); Arati Phaenomena (ff. 55'-126'). de hoc codice egit A. Turyn, Dated Greek Manuscripts of the thirteenth and fourteenth centuries in the libraries of Great Britain, 1980, 57-59, qui censuit totum codicem foliis 2-7 et 9-16 exceptis a Maximo Planude exaratum esse. scripturae specimina ediderunt Cunningham tab. 24 et Turyn tabb. 41 et 42. foliis 1 et 2 laesis lectiones omissas vel obscuras in marginibus et supra lineam supplevit manus saeculi, ut opinor, XVII vel XVIII, quas non rettuli. de aliis correctoribus brevius disserendum est.

 E^2 = corrector qui textum multis locis diligentissime erasit ac in rasuris lectiones de codice familiae α derivatas saepe supplevit; ex. gr. I 4, 139. 236; II 1, 269. 430. quibusdam locis autem suo ingenio textum correxisse videtur; ex. gr. I 8, 135; II 6, 15. 39. 90. 182. E^2 in rebus grammaticis tantum versatur ut Planudes ipse fortasse sit; ex. gr. loo_{ζ} in loo_{ζ} passim mutavit, et cf. app. crit. ad I 3, 72 et I 5, 38.

 E^3 = corrector qui supra lineam scribendo lectiones codicis familiae α introduxit, ex. gr. I 5, 55; II 1, 78; 6, 128.

E⁴ = corrector qui calamo crassiore textum hic illic correxit, ex. gr. I 8, 18; II 1, 229, 423.

E⁵ = corrector recentior qui atramento flavo perpauca supplevit quae ad codices descriptos dividendos magni momenti sunt; cf. infra.

Ubicumque manus varias definire difficile erat, siglo Ex usus sum.

Bruxellensis (Bibl. Reg.) 4476-78 (Omont n. 70, p. 24), bombyc., **B** ff. 134, saec. XIII exeunt. vel saec. XIV ineunt.

Tribus e partibus compositus est quorum secunda continet Cleomedis opus (ff. 33^r-105^r). bifolio inter ff. 51^r et 52^r avulso desunt I 4, 200-5, 17, et in f. 92^r textus ordo ita turbatus est ut II 4, 77-90 omittatur. foliis olim conglutinatis chartae superficies ita laesa est ut textus hic illic evanuerit. in textu denuo examinando omissiones multas scriba ipse in margine reparavit. scripturae specimen ed. M. Wittek, Album de Paléographie Grecque, Gand 1967, tab. 29.

Marcianus graecus 214 (coll. 479) (Mioni I 328-329), membran., H ff. II + 238, saec. XIII-XIV (?), binis columnis.

Continet Cleomedis opus (151^r-170^v) una cum permultis Aristotelis operibus quorum editores hunc codicem siglo \mathbf{H}^a notare solent. inter annos 1270 et 1370 eum scriptum esse censuit D. Harlfinger, Die Textgeschichte der pseudo-aristotelischen Schrift *IIEPI ATOMΩN ΓΡΑΜΜΩΝ*, Amstelodam. 1971, 166-173; saeculo autem XII eum attribuit E. Mioni. Cleomedis textum in quattuor libros solus dividit: $a' = \mathbf{I} \ 1 \ (\text{ff. } 151^r-152^v)$; $\beta' = \mathbf{I} \ 2-8 \ (\text{ff. } 152^v-160^v)$; $\gamma' = \mathbf{II} \ 1, 1-71 \ (\text{ff. } 160^r-160^v)$; $\delta' = \mathbf{II} \ 1-7 \ (\text{ff. } 160^v-170^v)$. librarius in II 1, 2-71 iterando e suo fonte introduxit lectiones varias quas siglis \mathbf{H}^{γ} et \mathbf{H}^{δ} distinguo. corrector coaetaneus perpauca addidit, correxit, mutavit. scripturae specimen ed. Harlfinger tab. 19.

DE CODICVM COGNATIONE

Hi undecim codices in duas familias dividi possunt, quas siglis α (= **SVDFMPL**) et β (= **CEBH**) notabimus. primum autem de classibus cuiusque familiae disserendum est.

Codices **SVDF** pendent e fonte ubi vox $\partial \varepsilon \delta \zeta$ et exclamatio $\mu \dot{\alpha}/\nu \dot{\eta}$ $\Delta i a$ omittuntur vel immutantur:

ex. gr. II 1, 467; 2, 1 μα/νη Δία cett.: γε **SVDF**; II 5, 75 της θεοῦ cett.: ταύτης **SVdF**. si plura requiris cf. app. crit. ad II 1, 520; 4, 111. 128. 131; 5, 20; 6, 128.

E lectionibus coniunctivis satis erit exhibere haec:

I 1, 77 μη cett.: οὐ **SVDF**; 2, 46 μη ὑπερβαίνοντες αὐτόν om. **SVDF**; 3, 62 post ἰόντες add. κύκλοι **SVDF**; II 1, 297 μέρος om. **SVDF**; 5, 9 μέρος cett.: μέγεθος **SVDF**.

SV et DF his praecipue erroribus separantur:

I 4, 116-118 καὶ - ἀφίσταται om. **DF**; 6, 2 πάλιν om. **DF**; 8, 14 ὅν om. **SV**; 8, 160 αὐτῆς cett.: τῆς γῆς **SV**; II 1, 37 μὰ Δία om. **SV**; 1, 141 τι cett.: γε **SV**; 1, 410 μὰ Δία om. **SV**; II 1, 484 γε om. **DF**; 5, 92 καὶ cett.: ῆ **SV**; 6, 119 φαινομένων cett.: εἶναι νοουμένων **DF**; 6, 169 ῆδη om. **DF**.

Sunt autem errores separativi complures qui impediunt quominus S et V vel D et F inter se pendeant:

I 1, 105–106 εἰ – δεήσει om. S; 1, 260 ὥρας – τὰς om. V; 2, 66–67 ὁπότε – ταπεινοῦσθαι om. D; 4, 163–165 ἰοῦσιν – ἐπιπέδου om. F; 5, 139–140 καὶ – κεχρῆσθαι om. V; 7, 123 γὰρ ὅρος om. F; 8, 59 ἐναργῶς δηλοῖ om. D; 8, 139 καλουμένων cett.: λεγομένων S; II 1, 321–322 τρίτον – γίνεται om. F; 1, 331–332 νδ – μυριάδων om. V; 4, 79 αὐτῆς τὸ φῶς cett.: τὸ φῶς αὐτῆς S.

Ab his codicibus pendent:

Vratislavensis IV.Q.43 (Catal. Cod. manu script. qui in Bibl. Reg. ac Acad. Vrat. servantur 43 adn.), chart., ff. 33, saec. XIV. Cleomedes tantum. in prima parte (ff. 1^r-8^v = I 1, 1-2, 21 $\dot{\eta}\mu$ erégav) praebet lectiones codicum **SVDF** communes. de altera parte cf. infra.

Vaticanus graecus 1852, Vol. XIV (Canart 339-341), chart., ff. 61 (= ff. 408-467), saec. XIV-XV. hoc volumen continet folia quae ab alio Cleomedis codice seiuncta sunt: II 1, 27-451 (ff. 422^r-429^r), 1, 451-5, 95 (ff. 438^r-445^r), 6, 109 u. ad finem (ff. 466^r-467^r). pendet ex eodem fonte ac **DF**: ex. gr. II 3, 69 εἶναι δοχεῖ cett.: φαίνεται εἶναι **DF** Vat.; 5, 6 ante λαμπρύνει add. ὁ ἥλιος **DF** Vat.

Codices MPL, ut demonstravit Steinbruck, ex eodem stirpe derivati sunt. praebent plus quam quinquaginta lectiones communes in quibus:

I 1, 23 &ν om. MPL; 1, 62 δεξάμενον om. MPL; 2, 28 εἶναι om. MPL; 4, 205 τότε τοῦ ἡλίου cett.: τοῦ ἡλίου τότε MPL; II 5, 14 καὶ om. MPL; 5, 50 τῶν om. MPL.

Errores communes praebent codices M et P ubi L non exstat, codices M et L ubi P non exstat:

ex. gr. I 1, 109 είναι om. ML; 1, 168 ἀναγχαῖον om. ML; 8, 96 ἀντιλαμβάνουσά τινα cett.: τινα ἀντιλαμβάνουσα MP; II 1, 300-301 ἔστιν ἄρα τοῦτο om. MP; 1, 407 post ἡθιχοῖς add. καὶ τοῖς ἄλλοις φυσιχοῖς MP; 2, 29 post ἐστιν add. ἀλλὰ κωνοειδής MP; 4, 73 τὴν om. ML; 4, 86 τὸ φῶς om. ML.

M a PL separatur erroribus permultis:

ex. gr. I 1, 180-181 ήμ $\bar{\omega}\nu$ – ὑπερέχειτο om. **M**; 2, 20-21 τὰ – ἐστίν om. **M**; 6, 42-43 σωμάτων – ταὐτὸν om. **M**; II 6, 179-180 χρυσοῦς – σχεῦος om. **M**.

E fonte communi qui in verum, ut opinor, nonnumquam incidit (ex. gr. I 2, 63; 5, 54; II 6, 7. 15. 90) fluxerunt codices **P** et **L**.

Errores coniunctivi: I 1, 10 οὖτινός cett.: οὖ φύσις **PL**; 2, 82 ante εὕκρατα add. κε-κραμμένα καὶ **PL**; 6, 11–12 δυομένου – σκιαί om. **PL**; II 5, 103–105 ὁ ἢλιος – πορείαν om. **PL**.

Errores separativi: I 1, 257-258 μειώσεις - ἀντίποδας om. L; 5, 10 περὶ om. L; 5, 34 ὥστε καὶ αἱ ἀρχαὶ om. P; 6, 30-31 δυομένου - σκιῶν om. L; 7, 16 κύκλων om. P; II 5, 118 ἔχει om. L; 5, 138 αὐτῶν om. P.

Ad P referendus est hic codex:

Laurentianus Ashburnhamianus 1599 (Rostagno-Festa, Stud. Ital. di Filol. Class. 1, 1893, 209), chart., ff. 175, saec. XV. Themistius in Aristotelis De Anima (ff. 1^r-101^r); Timaeus Locrus (ff. 105^r-112^v); Cleomedes (ff. 113^r-150^r). quorum foliorum librarius erat Andronicus Callistus; cf. eius scripturae specimen quod edidit E. Mioni, Medioevo e Umanesimo 24, 1976, tab. XIV. Cleomedis textus derivatus esse videtur ex illo codice cuius partem tantum servavit P: ex. gr. I 5, 34 ωστε καὶ αὶ ἀρχαὶ om. P Ashb.; II 5, 122-123 στενωτέρα ἐστίν om. P Ashb.

Duo codices praebent cum lectiones communes tum alias de codicibus SVDF et MPL derivatas:

Marcianus graecus 512 (coll. 678) (Mioni II 369-374), chart., ff. II + 269, saec. XIII exeunt. Cleomedes (ff. 180^r-227^v). hic codex lectiones classis β perraro praebet.

Vaticanus Urbinas graecus 76 (Stornajolo 99-103; Cat. Cod. Astrol. Graec. V: 4, 109-114), chart., ff. 109, a. 1421 a Ioanne Chionopulo scriptus. Cleomedes (ff. 1^r-58^r).

Postremo de hoc codice contaminato disseramus:

Vaticanus graecus 121 (Mercati – de'Cavalieri 151–152), bombyc., ff. II + 104, saec. XIII. Cleomedes (ff. 1'-9'). minutissimis litteris exaratus est.

De fonte mendosissimo qui ex α ipso pendet derivari videtur, adiectis lectionibus nonnullis e codice simili fontis codicum **PL**. ex. gr. I 1, 92-94 $\varepsilon l - \varkappa \varepsilon vo\tilde{v}$ om. **MPL**

Vt. qui in margine verba exscripsit; I 4, 75-76 τοῦ¹ - διεξάγοντος om. L Vt. (deest P); 6, 8 τὸ μέσον om. PL Vt.; 7, 40-42 διὰ - κύκλου om. MPL Vt. cum nulias lectiones veras solus praebeat, eliminari potest.

Familiae β codices in duas classes dividendi sunt quarum participes sunt **CE** et **BH**.

C et E ab eodem fonte fluxerunt:

ex. gr. I 1, 150 ἄμα om. CE; 1, 189 αὐτῆς μέρους cett.: μέρους αὐτῆς CE; 4, 120 τὰ ἀπὸ cett.: ὑπὸ CE; 5, 15 ἔφασαν αὐτήν cett.: αὐτὴν ἔφασαν CE; 5, 32 τῆς om. CE; 8, 24 post ὑψηλότερα add. μέρη CE; II 1, 188 αὐτὸς om. CE.

Errores proprii permulti sunt:

ex. gr. I 2, 33-34 τινὲς - εἰώθασιν om. C; 3, 85 τμήματα ὑπὲς γῆς cett.: ὑπὲς γῆς τμήματα E; 5, 61 μέςος om. E; 7, 14 τὸ διάστημα om. C; II 1, 416 τῶν ἀνθρώπων om. E; 2, 27-28 εἰ - ῆλιον om. C; 3, 75 σταδίοις μυρίοις cett.: μυρίοις σταδίοις E; 6, 123 λύειν τὴν ἀπορίαν cett.: τὴν ἀπορίαν λύειν C.

Codicum complurium qui a codice \mathbf{E} descripti sunt duae sunt classes. in prima numerandi sunt illi codices in quibus inter alia omissa est haec rasura: I 4, 83 $\mu \dot{\epsilon} \nu$ et $\lambda o \xi \dot{a}$ $\delta \dot{\epsilon}$ $\varkappa a \tau a \delta \dot{\nu} \epsilon \tau a \iota$ eras. \mathbf{E}^2 .

Oxon. Bodleianus Savilianus 52 (Summary Catalogue II II, 1114), chart., ff. V + 131, saec. XIV. continet Cleomedis opus compluribus manibus scriptum (ff. 1'-66'); initio mutilus. de hoc codice disseruit A. Tihon, Studi e Testi 282, Romae 1978, 144; de eius aetate cf. quae egit N. G. Wilson, Isis 71, 1980, 340.

Vaticanus graecus 1382 (F. de Nolhac, La Bibliothèque de Fulvio Orsini n. 99, p. 344), chart., ff. 62, saec. XV. Cleomedes tantum.

Marcianus graecus 333 (coll. 644) (Mioni II 61-66), chart., ff.I + 287, ante a. 1450 a Cardinali Bessarione exaratus. scripturae specimina ed. D. Harlfinger, Specimina griechischer Kopisten der Renaissance I, Berol. 1974, tabb. 50, 51. Cleomedes (ff. 91-142); in marginibus et f. 90 Pediasimi scholia in Cleomedem.

Ambrosianus Z 130 sup. (Martini – Bassi n. 756), chart., ff. I + 53, saec. XV. Cleomedes tantum (ff. 1^r-50^r).

Mutinensis α . v. 7. 18 (gr. 151; olim II E 18) (Puntoni, Stud. Ital. di Filol. Class. 4, 1896, 481-482), chart., ff. III + 87, saec. XV. Cleomedes tantum (ff. 57^r -84°).

Parisinus graecus 1815 (Omont II 148), chart., ff. 361, saec. XVI. Cleomedes (ff. 267^r-307^r).

In secunda classe sunt codices qui derivati sunt de \mathbf{E} postquam \mathbf{E}^5 rescripsit verba $\mu \dot{\epsilon} \nu$ et $\lambda o \xi \dot{a} \delta \dot{\epsilon} \kappa a \tau a \delta \dot{\nu} \epsilon \tau a \iota$ (I 4, 83) quae eraserat \mathbf{E}^2 .

Parisinus graecus 2381 (Omont II 250; Catal. Cod. Astrol. Graec. VIII: 3, 43-59), chart., ff. 109, saec. XIV. Cleomedes (ff. 47'-62'); Pediasimi scholia in marginibus. collationem suam cum I. Bake ca. a. 1820 communicavit K. B. Hase.

Vaticanus graecus 199 (Mercati - de'Cavalieri 240-242), chart., ff. III + 225, saec. XIV. Cleomedes (ff. 20^r-53^v).

Vaticanus graecus 224 (Mercati – de'Cavalieri 292-295), chart., ff. III + 305, saec.

XIV. Cleomedes (ff. 1^r-53^v). foliorum ordo turbatus est et folio avulso I 1, 1-21 (rovro) desunt.

Tres codices huius classis desinunt αὔξεσθαι (II 5, 33):

Oxon. Bodleianus Cromwellianus 12 (olim 297) (Coxe 434-439; Catal. Cod. Astrol. Graec. IX: 1, 33-51), chart., pp. 1254, saec. XVI. in illa codicis parte quae Cleomedis opus continet (pp. 633-702) invenimus tria folia (pp. 673-678) quae continent Cleom. I 6, 30 $(\tau \tilde{\omega} \nu)$ - 7, 105 $(\sigma \kappa \dot{\alpha} \varphi \eta)$ et plane seiuncta sunt ab hocce codice.

Parisinus graecus 2509 (Omont II 274-275), chart., ff. 299, saec. XV. Cleomedes (ff. 256^r-299^r). desunt ergo folia in quibus I 6, 30-7, 105, et liquet Cromwell. 12 ab eo descriptum esse.

Oxon. Bodleianus Canonicianus graecus 8 (Coxe 7), chart., ff. 75, saec. XVI. Cleomedes tantum. I 6, 30-7, 105 omissis liquet eum e codice Par. gr. 2509 pendere.

Postremo manifestum est hunc codicem e codice E derivatum esse, quamquam I 4, 83 deest:

Vratislavensis Rehdigeranus 34 (Catal. 43-44), chart., ff. 164, saec. XV. Cleomedis opus est in parte separata (ff. 56^r-86^r) a Georgio Tzangaropulo scripta; cf. Repertorium der griechischen Kopisten 800-1600 (infra 'Repertorium' tantum), Vindob. 1981, IA p. 62. foliorum ordo turbatus est ac desinit δρίζοντα (II 6, 192). foliis avulsis desunt I 2, 60 (κόσμου) - 7, 52 (Συήνην).

Mendorum communium quae praebent codices BH specimina haec.sunt:

I 1, 85 εἶναι cett.: δὲ **BH**; 6, 17 ἀπὸ om. **BH**; II 1, 415 τὰ om. **BH**; 1, 485 γὰρ μόνον cett.: γε μόνος **BH**; 5, 49 κύκλος cett.: κύκλου **BH**; 6, 194 μὴ ἄλλως cett.: μᾶλλον **BH**.

Erroribus propriis separantur:

ex. gr. I 1, 97 δι' αὐτοῦ ἡ οὐσία om. **B**; 4, 109 τοῦ θέφους om. **B**; 4, 232 καὶ νύκτας om. **H**; 6, 33 εἰ – μέσου om. **H**; II 1, 95–96 καὶ – φανήσεται om. **H**; 3, 84 πάντων om. **B**; 4, 62–63 εἰ – ἐφώτιζεν om. **H**; 6, 172 καὶ ἡλίου om. **B**.

Quattuor codices ab his pendent:

Ambrosianus G 62 sup. (Martini – Bassi n. 404), chart., ff. I + 66, saec. XIV. Cleomedes (ff. 1^r-27^v). praebet circa dimidiam partem errorum communium codicum **B** et **H** ut videatur contaminatus esse et ex eorum fonte et ex alio fonte simili codicis β ipsius. ex hoc Ambrosiano fluxerunt duo Parisini quos exaravit Georgius Midiates:

Parisinus graecus 2419 (Omont II 256-257; Catal. Cod. Astrol. Graec. VIII: 1,48-63), chart., ff. 312, saec. XV. Cleomedes (ff. 200^r-218^r).

Parisinus graecus 2180 (Omont II 210-211; Catal. Cod. Astrol. Graec. VIII: 3, 14-16), chart., ff. 109, saec. XV. Cleomedis lib. II tantum (ff. 75^r-85^r).

Vratislavensis IV. Q. 43, de quo supra egimus, in altera parte (ff. $9^{r}-33^{v}=12$, 33 $a\dot{v}\dot{r}\dot{o}v$ u. ad finem, 2, 21-33 in calce folii 8^{v} alia manu suppletis) praebet nonnullos errores proprios codicis **B**.

DE RATIONE QVAE INTER α ET β INTERCEDIT ET DE ARCHETYPO

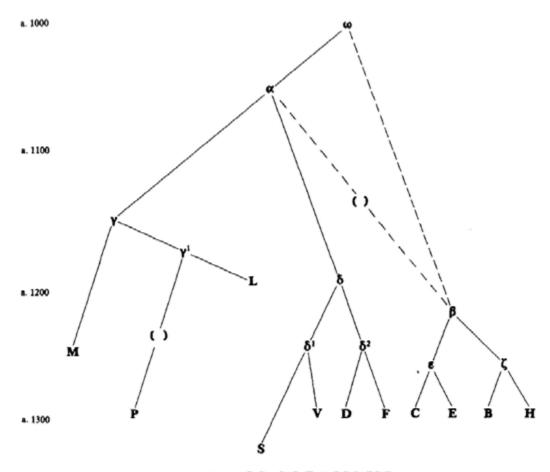
Duo codices α et β , qui e codicibus supra examinatis constitui possunt, distinguuntur verborum inversionibus, verborum singulorum omissionibus (quarum maior pars in β invenitur), necnon lectionibus variis quae ut glossae vel lectiones faciliores in β plerumque adhibitae sunt. in his testibus fictis examinandis invenimus α gemellum suum tantum antecellere, praecipue in lectionibus variis adhibendis, ut correctores codicum C et E, ut vidimus, e codicibus familiae α verum nonnumquam restituerint. α igitur, quia fontem omnium codicum fidelius servavit, in lectionibus parvi momenti iudicandis plerumque secutus sum.

Prima facie videtur alter codex de altero non derivatus esse sed ambo ex uno archetypo, ut dicunt, fluxisse. lectiones codicum familiae α quae cum β consentiunt revera parvioris pretii sunt quam ut contaminatio a β ponenda sit. (quod ad codicem M adtinet, cf. app. crit. ad I 4, 230; 8, 153; II 1, 205. 470; 4, 90. 117; 5, 8; ad codicem P cf. ad I 5, 100; II 1, 130; 6, 141; ad codicem F cf. ad I 7, 77. 115; 8, 103; ad codices DF cf. ad I 7, 6. 40; II 6, 104.) quantum autem β ex α hauserit difficile est dictu. eius enim errores sunt tales quales in codice descripto exspectaveris ut incertum sit quantum β ab α pendeat. rem certe non simplicem esse manifestum est ex eo quod tres codices (EBH) familiae β praebent scholium quo e codicibus familiae α instructus est Vat. gr. 121 tantum cuiusque initium hoc est: ἐν πολλοῖς τῶν βιβλίων, ἴνα μὴ λέγω πᾶσι, εδοον κείμενον ὅτι 'τὸ τοῦ δλου κύκλου δωδέκατον (I 5, 63 MPL: πεντεκαιδέκατον cett.) πέμπτον τῆς διαμέτρον γίνεται'.

Quod scholium plane derivavit β de codice familiae α postquam e fonte codicum **MPL** complures codices fluxerunt. duas praeterea glossas adhibuit β quas praebent codices **SVdF** (cf. app. crit. ad I 8, 113 et II 1, 198). sine dubio β partim saltem pendet a recensione familiae α recentiori quam illa e qua pendent codices **MPL**.

Codicum omnium fontem pro certo habeo de codice litteris minusculis exarato derivatum esse (cf. app. crit. ad II 1, 294) et tam depravatum esse ut eius glossae hic illic repurgandae (I 4, 169; 5, 88; II 5, 145; 7, 3), et eius menda codicibus ipsis (praesertim **PLCE**) haud raro adiuvantibus emendanda sint.

Codicum praecipuorum omnium necessitudo hoc stemmate depingi potest. α , si recte supra decrevimus, plane vetustior est quam β .

DE ALIIS CODICIBVS

Infra breviter disseremus de illis compluribus codicibus saeculorum XIV-XVI qui ut descripti eliminari possunt.

Primo numerandi sunt duo codices qui codicibus descriptis multum contribuerunt.

Norimbergensis, Bibl. Municip., Cent. V App. 37 (de Murr 51-52), chart., ff. 40, saec. XIV exeunt. vel saec. XV ineunt. Cleomedes tantum. foliorum ordo turbatus est. hoc codice siglo N notato usus est H. Ziegler. eius gemellus est:

Marcianus graecus 309 (coll. 300) (Mioni II 17-20), chart., ff. 219, saec. XIV med. Cleomedes (ff. 13^r-40^v).

Errores coniunctivi: I 1, 216 καλουμένους om. Nor. Mrc.; 4, 221 ἀειφανῆ ὅντα om. Nor. Mrc.; 7, 90-91 ἀπὸ – σκάφης om. Nor. Mrc.; II 6, 43 μετὰ τὴν ἔκλειψιν om. Nor. Mrc.

Errores separativi: I 4, 92-93 οὐδὲ – ἐνδοτέρω om. Nor.; 5, 139-140 καὶ – κεχρῆσθαι om. Mrc.; 8, 94-95 καὶ – οὐρανῷ om. Nor.; II 4, 62-63 εἰ – ἐφώτιζεν om. Mrc.

Praebent autem sedecim lectiones veras quae propriae codicum familiae α sunt; ex. gr. II 1, 323 χύχλος α Nor. Mrc.: ήλιος β; 2, 15 χειμένη α Nor. Mrc.: οm. β. e codice simili fontis codicum SVDF contaminati esse videntur: cf. II 1, 501 προσενχής cett.: ἀγοράς SD Nor. Mrc.; 4, 112 θεῶν cett.: φωστήρων SVDF Mrc.: φώτων Nor.

Quattuor codices derivati sunt de codicibus Norimberg. et Marc. gr. 309 atque nostro codice E. habent omnes praeterea post φαντάζε-

ται (II 1, 86) hoc supplementum quod adhibuit Bake ac retinuit Ziegler:

δεήσειε αν καὶ τοῦτον τηλικοῦτον είναι ήλίκος ήμῖν φαντάζεται. ἀλλὰ τοῦτο παντάπασίν ἐστιν ἀλογώτατον. οὐκ ἄρα οὕτε ὁ κόσμος αὐτὸς οῦτε μὴν ὁ ῆλιος τηλικοῦτός ἐστιν ήλίκος ἡμῖν φαντάζεται.

Marcianus graecus 308 (coll. 636) (Mioni II 15-17), chart., ff. 284, saec. XIV exeunt. Cleomedes (ff. 1^r-34^v).

Leidensis Vossianus graecus F. 51, I (de Meyier 57-59), chart., ff. I + 18, saec. XV. exeunt. Cleomedes I 4, 210 & Kapxiv ω -II 1, 435 yive $\sigma \theta a \iota$ (ff. $5^{\tau}-14^{\tau}$); Pediasimi scholia in Cleomedem (ff. $1^{\tau}-4^{\tau}$ et 15^{τ}).

Ambrosianus A 92 sup. (Martini – Bassi n. 23), chart., ff. 142, saec. XV–XVI. constat e quinque partibus quarum una (ff. $5^{r}-38^{v}$) continet Cleomedis opus (ff. $6^{r}-37^{v}$) et opuscula astronomica ($37^{v}-38^{v}$). folio avulso desunt I 1, 1–73 ($\eta \mu \tilde{\nu} \nu$).

Bononensis, Bibl. Univ., 1497 (Olivieri – Festa, Stud. Ital. di Filol. Class. 3, 1895, 387–389), chart., ff. 207, saec. XVI ineunt. Cleomedis opus (ff. 92^r-137^r) et Pediasimi scholia in Cleomedem (138^r-161^s) a Constantino Mesobote exarata sunt (cf. Repertorium IA 125); notae marginales ab Arnoldo Arlenio scriptae sunt (cf. Repertorium IA 42).

Undecim codices praebent lectiones proprias codicum Norimberg. et Marc. gr. 309 necnon codicum **SVDF**. quorum fons esse videtur hicce:

Vaticanus graecus 223 (Mercati – de'Cavalieri 290–292; Catal. Cod. Astrol. Graec. V:4, 5), membran., ff. IX (II-V chart.) + 149, saec. XIV. Cleomedes (ff. 1^r-104^v); Ps.-Aristot. de mundo (ff. 105^r-132^v); anonymi opusculum de astrolabo (ed. A. Delatte, Anecdota Atheniensia II, Paris. 1939, 254–262) (ff. 133^r-138^v).

Huius classis omnes alii codices in textum adhibuerunt lectiones quas praebet Vat. gr. 223 supra lineam scriptas. tribus exceptis (Ricc. 23; Par. gr. 2494; Vat. gr. 1053), idem quoque opusculum de astrolabo ac Vat. 223 continent.

Ambrosianus C 108 sup. (Martini – Bassi n. 199), chart., ff. II + 45, saec. XV-XVI. Cleomedes (ff. 1^r-43^r); anon. de astrolabo (ff. 43^v-45^v).

Riccardianus 23 (Vitelli, Stud. Ital. di Filol. Class. 2, 1894, 488), chart., ff. 48, saec. XV-XVI. Cleomedes tantum (1^r-48^r).

Marcianus graecus Cl. XI.23 (coll. 1292) (E. Mioni, Biblioth. D. Marci Venet. Cod. gr. manuscr. III, Romae 1973, 131-133), chart., ff. IV + 243, saec. XVI ineunt. Cleomedes (ff. 23^r-148^r); anon. de astrolabo (ff. 149^r-157^r).

Monacensis graecus 91 (Hardt I 494-499; E. Lamberz ed., Porphyrii Sententiae, Lipsiae 1975, XI-XIV), chart., ff. 444, saec. XVI. Cleomedes I 1-II 3, 22 (ἐστὶ) (ff. 165^τ-196^ν). haec folia et alia (ff. 1-164 et 237^τ-382^ν) ab Aristobulo Apostole exarata sunt; cf. eius scripturae specimen ap. Repertorium IC tab. 27. f. 196^ν continuatur in hoc codice Parisino:

Parisinus graecus 2696 (Omont III 26), chart., ff. 88, saec. XVI. Eustathii commentarius in Iliada (ff. 2^r-72^v) initio et in fine mutilus; Cleomedes II 3, 22 u. ad fin. (ff. 73^r-83^v); anon. de astrolabo (ff. 84^r-86^v).

Oxon. Bodleianus Seldenianus 20 (Arch. Selden. B. 17) (Coxe 596), chart., ff. 138, saec. XVI. ineunt. Cleomedes (ff. 46^r-86^v); anon. de astrolabo (ff. 86^v-89^v). haec folia ab Ioanne Severo exarata sunt (cf. Repertorium IA 108).

Oxon. Bodleianus Holkham. 102 (olim 291) (Barbour, Bodleian Library Record 6, 1960, 611), chart., ff. III + 50, saec. XV. Cleomedes (1^r-42^v); anon. de astrolabo (43^r-45^v).

Parisinus graecus 2494 (Omont II 270-271; Catal. Cod. Astrol. Graec. VIII:3, 63-72), chart., ff. 260, saec. XV. Cleomedes (1^r-58^v). foliis avulsis desunt II 5, 5-6, 166.

Parisinus graecus 2404 (Omont II 254), chart., ff. 64, s. XVI. Cleomedes I 1-II 5, 11 $(\eta \lambda i \psi)$ (ff. 1'-40"); anon. de astrolabo (ff. 41'-43"); excerpta ex Alexandri Aphrodisiensis opusculo de anima (ff. 44'-56"); Cleomedes II 5, 11 u. ad fin. (ff. 57'-64"). codicem perperam descripsit Omont; cf. quae egi, Scriptorium 40, 1986, 264. eadem opera recte disposita exhibet hic codex:

Mutinensis a. V. 6. 5 (Graecus 198; olim II G 5) (Puntoni, Stud. Ital. di Filol. Class. 4, 1896, 504-505), chart., ff. 116, s. XVI. Cleomedes (ff. 57^r-100^r); anon. de astrolabo (ff. 101^r-103^r); excerpta ex Alexandri Aphrodisiensis opusculo de anima (ff. 105^r-116^r).

Vaticanus graecus 1053, chart., ff. I + 65, saec. XVI (?). Cleomedes tantum (ff. 1^r-59^v). Vindobonensis phil. gr. 265 (Hunger I 372), chart., ff. I + 85, saec. XVI. Cleomedes (ff. 1^r-77^v); anon. de astrolabo (ff. 78^r-82^v).

Duo codices lectiones de codicibus familiae β derivatas diversis modis praebent.

Vindobonensis hist. gr. 130 (Hunger I 132-133), bombyc., ff. III + 253, saec. XIV. Cleomedes (ff. 64^r-88^r). praebet lectiones quae codicum Norimberg. et Marc. gr. 309 atque codicum **BH** propriae sunt.

Parisinus Coislinianus 174 (Omont III 148; Devreesse 155-157), chart., ff. 411, saec. XIV-XV. Cleomedes (ff. 1^r-38^v). insunt lectiones nonnullae codicum Norimberg. et Marc. gr. 309, necnon correctiones quaedam codicis **E**.

Sunt complures alii codices qui variis modis praebent lectiones quae e codicibus E et SVDF fluxerunt.

Monacensis graecus 482 (Hardt V 35-43), chart., ff. 252, a. 1409 (cf. Wasserstein, Jahrb. d. Öst. Byz. Ges. 16, 1967, 169 adn. 22). continet Cleomedis opus (ff. 1'-70'); Pediasimi scholia in Cleomedem (ff. 71'-89'); miscellanea astronomica (ff. 90-95'); Nicomachi Introductionem Arithmeticam (ff. 96'-172'); Philoponi commentarium in Nic. Intr. Arithm. (ff. 96'-172'). ex eo manifeste pendent duo codices ubi I 8, 23 (ἔχουσα) -53 (ἀνατέλλοντος) (= Monac. ff. 33'-34') desunt:

Parisinus graecus 2925 (Omont III 60-61), chart., ff. 283, saec. XV. Cleomedes (ff. 238'-274'); Pediasimi scholia in marginibus.

Mutinensis a. W. 3. 17 (Graecus 215; olim III G 11) (Puntoni, Stud. Ital. di Filol. Class. 4, 1896, 510-511), chart., ff. 45, s. XV. Cleomedes (ff. 2^r-33^r); Pediasimi scholia in marginibus. exemplar erat versionis Georgii Vallae, cuius in possessione olim erat, I 8, 23-53 aliunde suppletis: ex. gr. I 1, 107 ἀπειρία cett.: ἀπορία Mut., ambiguitatem Valla; I 1, 118 κενόν cett.: οὐρανόν Mut., coelum Valla. cf. quae egi, Catalogus Translationum et Commentariorum VII.

Ex eodem fonte ac Monac. 482 fluxit:

Vaticanus graecus 222 (Mercati – de'Cavalieri 289-290), chart., ff. I + 77, saec. XIV-XV. post Cleomedis textum (ff. 1'-63') Pediasimi alia scholia (ff. 64'-73') addidit Isidorus Chiovensis (Cardinalis Rutenus), alia in marginibus exscripsit; cf. quae egit G. Mercati, Scritti d'Isidoro, Studi e, Testi 46, Romae 1926, 69-70.

Novem codices qui lectiones proprias codicum **SVDF** et **E** praebent orti sunt e fonte communi ubi II 3, 45-48 sic rescriptum est:

εί γὰς ἐπὶ τοσοῦτον ἐξῆρτο ὁ ἥλιος ἐφ' ὅσον καὶ οἱ ἀστέρες, ἀστεριαῖον μέγεθος ἄν ἔχων ὁ ἥλιος ἐφάνη· εἰ δ' αὐτῶν ἀστέρων τινὲς τῶν ὑψηλοτέρων συνεξισοῦντο τῷ ἡλίῳ κατὰ τὸ ΰψος καὶ τὸ αὐτὸ διάστημα τῷ ἡλίῳ ἀπὸ γῆς διετέλουν ἀφεστηκότες, ἴσοι ᾶν τῷ ἡλίω ὤφθησαν.

Gemelli sunt hi:

Bremensis, Bibl. Univ., b. 23 (Omont, Centralblatt für Bibliothekswesen 7, 1890, 369-370), bombyc., ff. 239, saec. XIV. Cleomedes (ff. 96^r-147^r).

Leidensis B. P. G. 107 (de Meyier 192-193), chart., ff. 45, saec. XIV med. Cleomedes tantum (ff. 1'-44').

Errores coniunctivi: II 1, 111 καὶ¹ – φαίνεται¹ om. Brem. Leid.; 1, 256–257 ὅσον – νήσου om. Brem. Leid.; 4, 56–58 ή – ἀνάκλασιν om. Brem. Leid.

Errores separativi: I 7, 52-53 τὸ διάστημα om. Leid.; 8, 28-30 οὐκ - ἀπλανῶν om. Brem.; II 1, 76 καὶ - φαίνεται om. Brem.; 1, 223 ὅλος om. Leid.

Ab alio fonte communi orti sunt septem codices qui inter alia has omissiones praebent: II 1, 455 κατά την δύσιν; 4, 50 καὶ τὰ μέγιστα.

Marcianus graecus 515 (coll. 772) (Mioni II 380-381), chart., ff. I + 159, saec. XIV exeunt. Cleomedes (ff. 104^r-152^r).

Parisinus Mazarinus 4456 (Catal. III 354), chart., ff. 200, a Charitonymo Hermonymo a. 1450 scriptus; cf. A. Diller, Italia medioevale e umanistica 10, 1967, 409. Cleomedes (ff. 113^r-178^v).

Neapolitanus III E 19 (Graecus 341) (E. Lamberz ed., Porphyrii Sententiae, Lipsiae 1975, XIV-XVI), chart., ff. III + 281, saec. XV a Demetrio Chalcocondyle scriptus. Cleomedes (ff. 121^r-167^v).

Parisinus graecus 2376 (Omont II 249), chart., ff. 251, saec. XVI. pars prima (ff. 1-172) inter alia continet Cleomedis opus (ff. 103^r-148^v); partem alteram (ff. 172-236) a. 1539 exaravit Valerianus Albinus; cf. M. Sicherl, Illinois Classical Studies 7, 1982, 333.

Bononensis, Bibl. Univ., 2048 (Olivieri – Festa, Stud. Ital. di Filol. Class. 3, 1895, 396–397), chart., Vol. IV (ff. 101), saec. XVI. a Camillo Veneto scriptus; cf. Repertorium IA 120. Cleomedes (ff. 1^r-53^r).

Athous, Sacra Laura θ 189 (Lauriotès – Eustratiadès 161–162), chart., ff. 135, saec. XVII. Cleomedes (ff. $103^{r}-134^{r}$).

Editio princeps: Κλεομήδους Κυκλική θεωρία είς βιβλία β'. Per Conradum Neobarium. Parisiis 1539, pp. 85. quamquam fatetur editor se illum codicem depravatissimum cui innisus est emendavisse, manent tamen permulta menda; ex. gr. I 5, 140–141 πάντων – κόσμος om. ed. pr.; II 1, 120–121 φαίνεται – ήλίκα om. ed. pr.

Hoc loco commemorandus est hic codex:

Vaticanus Rossianus graecus 986 (Gollob, Sitzb. d. Kais. Akad. d. Wiss. in Wien, Phil.-Hist. Kl., 1910, 164:3, n. 16, pp. 43-65; Catal. Cod. Astrol. Graec. V:4, 107-109), chart., ff. 392, saec. XV med. Cleomedes (ff. 153'-210'); Pediasimi scholia in Cleome-

dem (ff. 212^r-230^v). praebet lectiones novem codicum supra descriptorum cum in marginibus scriptas tum supra lineam positas, sed ex aliis fontibus quoque plane contaminatus est.

Sunt quinque codices qui praebent lectiones proprias codicum SVDF et E, sed nulla cognatione arta inter se cohaerent.

Marcianus graecus 317 (coll. 637) (Mioni II 30-31), chart., ff. I + 253, saec. XIV med. primus e tribus scribis exaravit ff. 1-126: Nicomachi Introductio Arithmetica (ff. 1^r-49^s); Arati Phaenomena (ff. 51^r-71^s); Cleomedes (ff. 72^r-126^s).

Marcianus graecus 520 (coll. 774) (Mioni II 389-390), chart., ff. I + 235, saec. XV med. Cleomedes (ff. 25° - 78°).

Charcovensis Bibl. Univ. 369 (ante a. 1806 Bibl. Synodal. Mosq. 223) (Catal. Cod. Astrol. Graec. XII, 91), chart., ff. 102, s. XIV. Arati Phaenomena et Aratea (ff. 2^r-33^v); Cleomedes (ff. 34^r-66^r); Nicomachi Introductio Arithmetica (ff. 67^r-102^v). foliis avulsis multa Cleomedea desunt. libri I collationem iuris publici fecit C. F. Matthaei, Lectiones Mosquenses II, Lipsiae 1779, 112-120; libri II collationem cum L. Kulenkamp communicavit (cf. infra p. XVIII adn. 1). de hoc codice disseruit O. Gebhardt, Central-blatt für Bibliothekswesen 15, 1898, 558-559.

Riccardianus 38 (Vitelli, Stud. Ital. di Filol. Class. 2, 1894, 497-498), chart., ff. 163, saec. XVI. Cleomedes (ff. 1^r-40^r).

Vindobonensis Phil. gr. 195 (Hunger I 306-308), chart., ff. II + 272, saec. XV. Cleomedes (ff. 138^r-153^r et 157^r-173^r). foliis avulsis desunt I 1, 130-200 et II 5, 33-6, 13.

Excerpta et fragmenta servaverunt hi codices:

Oxon. Bodleianus Baroccianus 131 (Coxe 211-230; Catal. Cod. Astrol. Graec. IX:1, 16-19), bombyc., ff. IV + 536, saec. XIII. ff. $435^{\circ}-436^{\circ}$ exhibent tres quaestiones quas auctor ignotus (fort. M. Psellus) e Cleomedis textu solvit: (1) f. $435^{\circ} = 11$, 164-269; (2) ff. $435^{\circ}-436^{\circ} = 12$, 46-4, 48; (3) f. $436^{\circ}-11$ = 14, 49-5, 242. hunc codicem descripsit N. G. Wilson, Jahrb. d. Öst. Byz. Ges. 27, 1978, 157-179.

Heidelbergensis Palatinus graecus 18 (Stevenson 10), chart., ff. 264, saec. XIV. ff. 248^r-264^r = Cleomedes, I 1-8, 68 έν παντί. cum codicibus familiae β plane consentit. collationem ad editionem Basileensem (1585) (nunc Gotting. Bibl. Univ., Philol. 65a) Vitebergae an. 1713 fecit vir doctus quidam, fortasse J. M. Gesner; cf. Verzeichnis d. Hss. im Preuss. Staate I 1, 1893, 17, atque infra p. XVIII adn. 1.

Parisinus graecus 2983 A (Omont III 79), bombyc., ff. 124, saec. XIII-XIV. ff. 114^r-122^v = Cleomedes I 1-4, 88 *ἴσαι*. inter codices familiae β cum codice E praesertim consentit. collationem cum I. Bake ca. a. 1820 communicavit K. B. Hase.

Parisinus supplementum graecum 1189 (Omont III 148), chart., ff. 7, saec. XIV. disiecta membra codicis laesi. inc. f. 1^ν, I 4, 84 αὐτοῖς; des. f. 7^r, I 8, 138 μέν.

Parisinus graecus 2381, supra p. X descriptus, continet excerptum breve, I 8, 137 (ἐπιπέδων) – 162 (Ποσειδώνιος) (f. 74').

Parisinus supplementum graecum 682 (Omont III 297; Catal. Cod. Astrol. Graec. VIII:3, 79), chart., ff. 131, saec. XV. Cleomedes II 5, 51 (ἐπεὶ) u. ad fin. (ff. 29^r-32^r). cum codicibus **SVDF** consentit.

Leidensis Scaligeranus 51 (Molhuysen 16), chart., ff. 53, saec. XV. Cleomedes II 6, $(\delta' \, \partial \nu)$ u. ad fin. (ff. $29^{c}-31^{v}$). consentit cum codicibus **SVDF**.

Vaticanus graecus 1144 (Catal. Cod. Astrol. Graec. V:4, 14-15), chart., ff. 284, saec. XIV. Cleomedis excerpta ac paraphrases: lib. I (ff. 77^r-82^v); lib. II (ff. 83^r-85^v).

2 BT Cleomedes XVII

In his duobus codicibus una eademque paraphrasis exstat: inc. ἀναγκαῖον (I 1, 148); des. τοῦ ῷου ὡς ἐνόμησαν (ad I 5, 144-145?):

Monacensis graecus 287 (Hardt III 198-199; Catal. Cod. Astrol. Graec. VII, 8-24), chart., ff. 163, saec. XV exeunt. ff. 33^r-34^v. Oxon. Bodleianus Holkham. 110 (olim 292) (Catal. Cod. Astrol. Graec. IX:2, 69), chart., ff. III + 237, saec. XV. ff. 60^v-62^r.

Basileensis F. VIII. 4 (Omont n. 36, pp. 18–19), chart., ff. 294, saec. XV. f. 294^{r-v} = Cleomedes I 1, 1–41 (ἀπολειφθέντα).

Vaticanus graecus 1908 (Canart 639; Catal. Cod. Astrol. Graec. V:4,28-29), chart., ff. 120, saec. XIV-XVI. ff. 1-2 (saec. XVI) figuras ad locos quosdam Cleomedeos-illustrandos exhibent.

Duos codices inspicere non potui:

Atheniensis (Bibl. Nat.), olim Constantinopolitanus, Μετόχιον Παναγίου Τάφου, 60 (Papadopoulos – Kerameus IV 81), chart., ff. 36, s. XV-XVI. Cleomedes tantum. codex tam laesus est ut lucis ope repraesentari non possit.

Athous, Sacra Laura M34 (Lauriotes, Επετηρίς Έταιρείας Βυζαντινῶν Σπουδῶν 28, 1958, 170–171), chart., ff. 162, s. XV. Cleomedis libr. II tantum (ff. 17¹–31¹). arte phototypica nondum repraesentatus est.

Incendiis interierunt duo codices:

Scorialensis B. IV. 20 (postea Θ . 5. 20) (de Andrés, Catálogo de los códices griegos desparecidos de la Real Biblioteca de El Escorial, El Escorial 1968, n. 113, pp. 55-56), chart., ff. 217, 'recens'. Cleomedes nonnullis Pediasimi scholiis adiectis (ff. 1-54).

Taurinensis B. V. 6 (olim b. I. 34) (Inventari dei Manoscritti delle Biblioteche d'Italia 28,33), chart., ff. 62, s. XV. Cleomedes tantum. deerat II 7, 11-14 (elσì - εἴληπται); cf. Bake ed. p. 477; Ziegler, De vit. et script. Cleom. 15 adn. 1; cf. app. crit. ad II 7, 11.

DE EDITIONIBVS ET VERSIONIBVS ET DE HVIVS EDITIONIS RATIONE

Editio princeps saeculo XVI quater iterata est. eius menda gravia non potuit omnino expurgare Robertus Balfour Scotus in editione sua quae a. 1605 prolata est, et textum integrum a. 1820 primus iuris publici fecit Ianus Bake. duos codices Leidenses (Leid. B. P. G. 107; Leid. Voss. Gr. F. 51) ipse contulit, et collationes codicum Parisinorum gr. 2381 et 2983 A, necnon Parisini graeci 2403 (P) lectiones perpaucas, ab aliis adeptus est. apparatum manuscriptum quoque cognovit quem e compluribus codicibus descriptis ca. a. 1780 confecit L. Kulenkamp.¹) quibus e fontibus diversis facta est editio quae, ut

¹⁾ Nunc asservatur ap. Bibl. Univ. Gotting., Philol. 64. collationes praebet horum codicum supra descriptorum: Bremensis b. 23; Oxon. Bodl. Cromwell. 12; Charcovensis 369; Monac. gr. 482; Gotting. Bibl. Univ. Philol. 65a (exemplar editionis Basileensis 1585, ubi collatio codicis Heidelbergensis Pal. gr. 18 addita est; cf. supra p. XVII ad huius codicis descriptionem). alii fontes erant Oxon. Bodl. Auct. F. 3. 21, pp. 26-28 (variae lectiones); Oxon. Bodl. Auct. S. II. 15 (exemplar editionis Burdigalensis, notis marginalibus additis); codex 'meus' nominatus qui editio notis marginalibus instructa fuisse videtur.

demonstravit H. Sauppe (Ausgewählte Schriften 1-11), lectionum farraginem praebuit.

Anno 1833 Bakii editionem paullum mutavit C. C. T. Schmidt qui hic illic lectiones codicis L adhibuit. eam multum mutare debuit H. R. Ziegler (1891) qui tribus tantum codicibus innisus est: M, L, Norimberg. Cent. V App. 37. editionum autem vetustiorum lectiones (nedum errores!) libere tradidit hic editor, et multas alias adhibuit quae singulares erant vel propriae classium quarundam.

Quomodo Ziegler editionibus antecedentibus innisus sit, ex apparatu critico facile intelleget lector; cf. ad I 1, 29; 3, 10. 97; 5, 63. 104; 7, 52; II 1, 51. 349; 6, 14. 128. notanda praeterea sunt haec: I 3, 77 φανερὸν ώς] φανερὸς ών Bk. e nescioquo fonte, Zi. qui φανερὸς ώς codicibus ML perperam attribuit; I 8, 86 πολλῷ – γένοιτο in editione sua excudenda perperam omisit Bk.: om. Zi. etiamsi habent ML. addo nonnullas glossas quas e codice M adhibuit Zi.: I 5, 8 μετιόντες] προϊόντες M Zi.; I 5, 18 διεβεβαιώσαντο] ἀπεφήναντο M Zi.; I 5, 108 ἄστρα θεωρεῖται] ὀρᾶται ἄστρα M Zi.

Ziegler codicibus \mathbf{M} et \mathbf{L} innisus familiae α lectiones plerasque adhibuit. textus autem quem edidit in toto similior est codicis contaminati quam editionis ratione et doctrina exstructae. praetermitto sane errores in codicibus conferendis quos alii agnoverunt¹), obscuritates in apparatu critico constituendo, supplementa quae ad textum explicandum magis quam emendandum adhibita sunt. quibus e vitiis multa nuper repurgavit \mathbf{R} . Goulet qui codices \mathbf{MPCE} et \mathbf{H} summatim inspexit.

De versionibus et editionibus quae sub tempore litterarum renascentium typis expressae sunt alias fusius disserui; vide sis Catalogum Translationum et Commentariorum VII. versionem Latinam quam fecit Balfour correxerunt Bake et Ziegler. in versione Germanica facienda editionem Zieglerianam secutus est O. Czwalina (1927). versionem Francogallicam accuratam nuper fecit R. Goulet.

In hac editione conficienda apparatum criticum positivum, ut dicunt, ita exstruxi ut ratio quae inter α et β intercedit quam plenissime demonstrari possit. e codicum classibus plenissime rettuli lectiones codicum SVDF, MPL (vel MP vel ML), PL, et CE, qui nonnumquam verum praebent vel quid momenti contribuunt. aliarum classium (SV, DF, BH) mendis apparatum non oneravi.

Editionum lectiones et coniecturas, quae de codicibus recentioribus saepe derivatae sunt, nonnumquam rettuli ut lector intellegat

2* XIX

¹⁾ Vide sis quae egerunt Rabe et Goulet 47-48.

quomodo viri docti fecerint ut Cleomedis opus paullo elegantius excuderetur. hoc loco fatendum est me $\delta \hat{e}$ sine $\mu \hat{e} \nu$ praecedente toleravisse, sed modos ad normas scriptorum optimorum accommodavisse; cf. ad I 3, 98. 102; II 1, 429; 4, 92; 6, 15. 61. 90. 163. 182.

Res orthographicas in apparatu critico tractavi, excepto quod ωρολόγιον pro ωρολογεῖον (sim. ύδρολόγιον) scripsi. ἔστι non scripsi nisi initio vel post καί, οὐ etc. (cf. ad I 1, 20. 62. 68. 105; II 1, 35). μυριοπλασίον et δεκαπλασίον pro codicum forma -πλάσιον (e -πλάσιος) monente Hultsch (2) 12 adn. 4 scripsi; cf. I 8, 13. 14; II 1, 148. 278; 3, 14. in numeris per litteras ac in planetis per figuras scribendis codices vel eorum maiorem partem secutus sum. denuo nonnumquam interpunxi.

In apparatu infra textum posito enumeravi locos qui in fragmentorum collectionibus vel apud auctores quosdam Byzantinos¹) commemorati vel citati sunt. in apparatu infimo locos similes selectos collegi quos ad textum explicandum utiles esse censui. etsi multa Posidoniana citavi, moneo ne quis credat me fontes ita notare. quantum Cleomedes Posidonio debuerit saepe disputatum est (cf. Consp. libr.), quibus dissertationibus aliquid addere in animo habeo.

Librorum divisionem definit scriptor ipse (II 2, 7). capitum divisionem quam titulis Vallianis paullum mutatis introduxit editio prima Basileensis (1547) servavi, excepto quod prima septem capita libri I ad quattuor redegi. ratio quae ad capita 2 et 3 adtinet per se redditur (cf. I 1, 270-274). caput primum ad I 1, 273 extendere censui quia res naturales totum tractat; cf. φυσιολογία I 1, 262 quod ad zonarum divisionem pertinet, atque Diog. Laert. VII 155-156 qui quasi epitomen huius capituli praebet. caput 4 certe farrago quaedam est quam ad scriptorem ipsum referendam esse censeo. quamquam de dierum et noctium longitudine disserere incepit, quaestiones et digressiones interiecit; cf. app. crit. ad I 4, 147.

De operis titulo et de usu vocium κυκλικός et μετέωρος cf. quae disputavi, Philologus 129, 1985, 250-261. inscriptiones et subscriptiones prout codices eas habent in apparatu critico rettuli, sed ut titulum Μετέωρα adhibui. (ad Caelestia pro Μετέωρα in versione Latina facienda cf. ex. gr. Cic. De Fin. V 87, Tusc. V 10.) videlicet duo fue-

Georgius Pachymeres exemplari simili fontis codicum nostrorum SVDF usus est; cf. II 4, 111 θεῶν cett.: φωστήρων SVDF Pachym. Quadriv. 389, 20. difficile est dictu quo codice innisus sit Nicephorus Blemmydes, praesertim editione critica operis citati nondum confecta.

runt tituli in archetypo (Μετέωρα et Κυκλική θεωρία vel sim.) quorum Μετέωρα tantum, ut opinor, antiquitus exstabat. Κυκλική θεωρία librario Byzantino, fortasse ei qui codicem α exaravit, attribuere malim. scriptori ipsi ut titulus fortasse placuisset είσαγωγή είς ἀστρολογίαν (cf. I 8, 160–161), vel σχολικὰ εἰς ἀστρολογίαν (cf. II 2, 7).

Restat ut gratias agam L. Benakis qui particulam editionis suae Commentarii M. Pselli in Aristotelis Physica nondum iuris publici factae (infra Testimonia Byzantina 1) benignissime mecum communicavit; R. Renehan qui locos permultos acri ingenio perscrutatus est; custodibus instituti quod lingua Francogallica Institut de Recherche et d'Histoire des Textes vocatur qui saepe praesto erant. per beneficia instituti quod anglice Social Sciences and Humanities Research Council of Canada vocatur imagines lucis ope confectas emere potui necnon multos codices in bibliothecis ipsis inspicere.

Vancouveropoli in Provincia Columbiae Britannicae, m. Iulio a. 1988

R. B. T.

CONSPECTVS EDITIONVM ET VERSIONVM

- Cleomedis de contemplatione orbium excelsorum, Carulo Valgulio Brixiano interprete, Brixiae 1497
- Cleomedis circularis inspectionis meteororum, Georgio Valla Placentino interprete, Venetiis 1498
- Κλεομήδους Κυκλική θεωρία είς βιβλία β' (editio princeps), Parisiis 1539
- Cleomedis de mundo, sive circularis inspectionis meteororum libri II (ed. princ. una cum versione Valliana), Basileae 1547, 1561, 1585, Antwerpiae 1553
- Cleomedis Meteora graece et latine. Κλεομήδους Κυκλικής θεωρίας μετεώρων βιβλία δύο. Cleomedis de contemplatione orbium caelestium libri duo, ed. R. Balfour, Burdigalae 1605
- Κλεομήδους Κυκλικῆς θεωρίας μετεώρων βιβλία δύο. Cleomedis circularis doctrinae de sublimibus libri duo, ed. J. Bake, Lugduni Batavorum 1820
- Κλεομήδους Κυκλικής θεωρίας μετεώρων βιβλία δύο, ex recensione Iani Bakii ed. C. C. T. Schmidt, Lipsiae 1832
- Κλεομήδους Κυκλικῆς θεωρίας μετεώρων βιβλία δύο. Cleomedis de motu circulari corporum caelestium libri duo, ed. H. Ziegler, Lipsiae 1891
- Kleomedes, Die Kreisbewegung der Gestirne, übersetzt und erläutert von A. Czwalina, Leipzig 1927
- Cléomède, Théorie Elémentaire ('de motu circulari corporum caelestium'), texte présenté, traduit et commenté par R. Goulet, Paris 1980

CONSPECTVS LIBRORVM ET DISSERTATIONVM

- Abel, K.-H., Zone, RE Supplbd. XIV (1974), 1147-1149
 Adler, M., Quibus ex fontibus Plutarchus libellum 'de facie in orbe lunae' hauserit,
 Dissertationes Philologae Vindobonenses 10, 1910, 85-180
 Arnold, M., Quaestiones Posidonianae, diss. Leipzig 1903
- Blass, F., De Gemino et Posidonio, Kiel 1883 Boericke, A., Quaestiones Cleomedeae, diss. Leipzig 1905
- Collinder, P., Dicaearchus and the 'Lysimachian' measurement of the earth, Sudhoffs Archiv 48, 1964, 63-78
- Delambre, J., Histoire de l'Astronomie Ancienne, Paris 1817, I, 218-233
 Dicks, D. R., Cleomedes, Dictionary of Scientific Biography III, 1971, 318-320
 Diller, A., The ancient measurements of the earth, Isis 40, 1949, 6-9
 Dobree, P. P., In Cleomedis Meteora, Adversaria Critica 3, London 1883, 64-65
 Drabkin, I. E., Posidonius and the circumference of the earth, Isis 34, 1942-43, 509-512
 Duhem, P., Le Système du Monde I, Paris 1913, 310-313, 470-472
- Fabricius, J., Bibliotheca Graeca, ed. G. C. Harles, IV, Hamburg 1795, 38-41
 Festugière, A.-J., La Révélation d'Hermès Trismégiste, II, Paris 1949, 479-488
 Fischer, I., Another look at Eratosthenes' and Posidonius' determinations of the earth's circumference, Quarterly Journal of the Royal Astronomical Society 16, 1975, 152-167
- Hultsch, F. (1), Zu Kleomedes, Jahrb. für Classische Philologie 115, 1877, 840
 (2), Poseidonios über die Grösse und Entfernung der Sonne, Abh. Ges. Göttingen, Phil.-Hist. Kl., N.F. I, 5, Berlin 1877
- Kontos, K.S. (1), Συμμικτά Κριτικά, Bulletin de correspondance hellénique 1, 1877, 79 (2), ibid. 2, 1878, 238
- Letronne, A. J., In Cleom. ed. Bake, Journal des Savans, Décembre 1821, 707-717 Lewis, G. C., An historical survey of the astronomy of the ancients, London 1862, 215-217
- Lüdecke, M., Zu Kleomedes ΚΥΚΛΙΚΗ ΘΕΩΡΙΛ ΜΕΤΕΩΡΩΝ, Jahrb. für Classische Philologie 141, 1890, 457-462
- Marcovich, M., Heraclitus: Greek text with a short commentary, Merida 1967 Martini, E. (1), Quaestiones Posidonianae, Leipziger Studien XVII, 1896, 339-402

CONSPECTVS LIBRORVM

- (2), Lucubrationum Posidonianarum Spec. II, Rheinisches Museum 52, 1897, 348-366
- Mau, J., Kleomedes, Der Kleine Pauly III, 1969, 239-241
- Mazères, J., Cléomède: L'étude du mouvement circulaire: L'Astronomie dans l'Antiquité Classique, Paris 1979, 125-142
- Meineke, A., Kritische Blätter, Philologus 14, 1859, 25
- Müller, E., De Posidonio Manilii auctore, Leipzig 1891
- Neugebauer, O. (1), Cleomedes and the meridian of Lysimachia, Amer. Journ. Philol. 62, 1941, 344-347
- (2), A History of Ancient Mathematical Astronomy, Berlin 1975, II, 959-965
- Newton, R.R., The sources of Eratosthenes' measurement of the earth, Quarterly Journal of the Royal Astronomical Society 21, 1980, 379-387
- Nissen, H., Die Erdmessung des Eratosthenes, Rheinisches Museum N. F. 58, 1903, 231-245
- Préaux, C., La lune dans la pensée grecque, Acad. Roy. de Belge, Mém. Class. Lett. LXI:4, Bruxelles 1973
- Rabe, H., Handschriftliches zu Cleomedes, Philologus 57, 1898, 351-352
- Rawlins, D. (1), Eratosthenes' geodesy unraveled: was there a high-accuracy hellenistic astronomy?, Isis 73, 1982, 259-265
- (2), The Eratosthenes-Strabo Nile map: is it the earliest surviving instance of spherical cartography? Did it supply the 5000 stades arc for Eratosthenes' experiment?, Archive for History of Exact Sciences 26, 1982, 211-219
- Reinhardt, K. (1), Poseidonios, München 1921, 183-207
- (2), Kosmos und Sympathie, München 1926
- Rehm, A., Kleomedes (3), RE XI:1, 1921, 679-694
- Rudberg, S. Y., On a non-existent Cleomedes manuscript, Eranos 45, 1947, 80
- Sauppe, H., In Cleom. ed. Schmidt, Allgemeine Schulzeitung 10, 1833, Abth. II, 16, 123-128; 17, 129-133 (paucis omissis = Ausgewählte Schriften, Berlin 1896, 1-11)
- Schmidt, K.C.G., De rerum mathematicarum studio ... addita sunt pauca de Cleomedis ... libris denuo edendis, Schleusingen 1816
- Kleomedes: von den mathematischen Kreisen am Himmel ... Bruchstück einer Übersetzung, Schleusingen 1817
- Über den alten Mathematiker Kleomedes ... Ankündigung einer neuen Ausgabe, Naumburg 1828
- Schumacher, W., Untersuchungen zur Datierung des Astronomen Kleomedes, diss. Köln 1975
- Steinbruck, K., De Cleomedis Cosmographiae codice quodam Parisino, diss. Greifswald 1894
- Taisbak, C.M., Posidonius vindicated at all costs? Modern scholarship versus the Stoic earth-measurer, Centaurus 18, 1973-74, 253-269
- Tannery, P., Cléomède, Mémoires Scientifiques III, Toulouse Paris 1915, 351-353
- Todd, R. B., A note on Francesco Patrizi's use of Cleomedes, Annals of Science 39, 1982, 311-314
- Cleomedes and the Stoic concept of the void, Apeiron 16, 1982, 129-136

CONSPECTVS LIBRORVM

- The title of Cleomedes' treatise, Philologus 129, 1985, 250-261
- The manuscripts of John Pediasimus' quotations from Dio Cassius, Byzantion 56, 1986, 275-284
- An Inventory of the manuscripts of Cleomedes, Scriptorium 40, 1986, 261-264
- Cleomedes, Catalogus Translationum et Commentariorum, Vol. VII
- Toomer, G.J., Hipparchus on the distances of the sun and moon, Archive for History of Exact Sciences 14, 1974-75, 126-142
- Wasserstein, A., Thales' determination of the diameters of the sun and moon, Journal of Hellenic Studies 75, 1955, 114-116
- Ziegler, H. R., De vita et scriptis Cleomedis, diss. Leipzig 1878

CONSPECTVS ABBREVIATIONVM

Ach. Isag. = Achilles Tatius, Isagoga (Commentariorum in Aratum Reliquiae, ed. E. Maass, Berol. 1898, 27-79)

Aet. Plac. = Aetii Placita ap. H. Diels, Doxographi Graeci, Berol. 1879

Alex. ap. Simplic. = Alexander Aphrodisiensis apud Simplicium

Alex. Mant. = Alexander Aphrodisienis, De anima liber cum mantissa (Suppl.

Ar. II:1), ed. I. Bruns, Berol. 1887

Alex. Quaest. = Alexander Aphrodisiensis, Quaestiones (Suppl. Ar. II:2), ed. I.

Bruns, Berol. 1892

Anon. I in Arat. = Comm. in Arat. Reliquiae, ed. E. Maass, 87-98
Anon. II in Arat. = Comm. in Arat. Reliquiae, ed. E. Maass, 102-151

Arat. Phaen. = Arati Phaenomena, ed. J. Martin, Flor. 1956

Archim. Aren. = Archimedes, Arenarius, ed. I. L. Heiberg (Archimedes, Opera

omnia II), Lips. 1913

Archim. = Archimedes, Dimensio circuli, ed. I. L. Heiberg (Archimedes,

Dim. circ. Opera omnia I), Lips. 1910

Aristarch. = Aristarchus, de magnitudinibus et distantiis solis et lunae, ed. de magn. T. Heath, Aristarchus of Samos: the ancient Copernicus, Oxon.

1913, 352-411

Arrian fr. phys. = Arriani Fragmenta de rebus physicis, ed. A. G. Roos, corr. add.

G. Wirth, Lips. 1968

Bas. Hom. = Basilius, Homiliae in Hexaemeron, ed. S. Giet, Paris. 1968²

Berossus = P. Schnabel, Berossos und die babylonisch-hellenistische Litera-

tur, Lips. 1923

Blemm. EP = Nicephorus Blemmydes, Epitome physica, Patrologia Graeca

142, 1005-1302

Calcid. in Tim. = Calcidius, In Timaeum (Plato Latinus IV), ed. J. H. Waszink,

Lond. et Leid. 1962

Cornut. Theol. = Cornutus, Theologiae Graecae compendium, ed. C. Lang, Lips.

1881

Crates = H. J. Mette, Sphairopoiia: Untersuchungen zur Kosmologie des

Krates von Pergamon, Monac. 1936

Demetr. Lac. = Demetrius Lacon, ed. V. de Falco, Neap. 1923

Diog. Laert. = Diogenes Laertius, Vitae Philosophorum, ed. H. S. Long, Oxon.

1964

Diog. Oen. = Diogenes Oenoandensis, ed. C. W. Chilton, Lips. 1967

DK = Die Fragmente der Vorsokratiker, ed. H. Diels, rev. W. Kranz,

Berol. 19526

ABBREVIATIONES

Epicur. Hdt. = Epicurus, Epistula ad Herodotum (= Diog. Laert. X 35-83) Epicur. Pyth. = Epicurus, Epistula ad Pythoclem (= Diog. Laert. X 84-116) Eratosth. Berg. = H. Berger, Die geographischen Fragmente des Eratosthenes, Lips. 1880 Eucl. El. = Euclides, Elementa, ed. I. L. Heiberg, rev. E. S. Stamatis, I (libri I-IV), Lips. 1969, II (libri V-IX), Lips. 1970 Eucl. Opt. = Euclides, Optica, ed. I. L. Heiberg (Euclidis Opera omnia VII), Lips. 1895 Gem. El. = Geminus, Elementa astronomiae, ed. G. Aujac, Paris. 1975 Heraclit. Allegor. = Heraclitus, Allegoriae, ed. F. Buffière, Paris. 1962 = Hipparchus ap. Pappum in Ptol. Synt. V et VI, ed. A. Rome, Hipparch. ap. Studi e Testi 54, Romae 1931 Papp. = Hipparchus, In Arati et Eudoxi Phaenomena Commentarium, Hipparch. in Arat. ed. C. Manitius, Lips. 1894 Hygin. De astron. = Hyginus, De astronomia, ed. A. Le Bœuffle, Paris. 1983 LSJ = A Greek-English Lexicon, edd. H. G. Liddell and R. Scott, rev. H. S. Jones, ed. nona cum suppl. Oxon. 1968 Martianus Capella, ed. J. Willis, Lips. 1983 Mart. Cap. Olympiod. = Olympiodorus, In Aristotelis Meteorologica (Comm. in Aristot. Meteor. Graec. XII:2), ed. G. Stuve, Berol. 1900 Pachym. = Georgius Pachymeres, Quadrivium, ed. P. Tannery et E. Stépha-Quadriv. nou, Studi e Testi 94, Vat. 1940 = Papyri Osloenses III, edd. S. Eitrem et L. Amundsen, Oslo 1936 Pap. Os. III Philo De prov. = Eusebius, Praeparatio Evangelica, ed. K. Mras, rev. E. des Places, ap. Euseb. pr. ev. I, Berol. 1982, II, Berol. 1983 Philodem. = Philodemus, De signis, edd. P. et E. de Lacy, Philadelph. 1941; de sign. ed. alt. Neap. 1978 Philop. = Philoponus, In Aristotelis Meteorologica I (Comm. in Aristot. in Meteor. Graec. XIV:1), ed. M. Hayduck, Berol. 1901 = Plutarchus, de facie quae in orbe lunae apparet (Moralia XII), Plut. de fac. ed. H. Cherniss, Lond./Cantab. Mass. 1957 Posid, EK = Posidonius: Volume I, The Fragments, edd. L. Edelstein et I. G. Kidd, Cantab. 1972 (haec collectio tantum in apparatu infimo citata est) Posid. Th. = Poseidonios: Die Fragmente, I et II, ed. W. Theiler, Berol./Nov. Ebor. 1982 Psell. de = Michael Psellus, De omnifaria doctrina, ed. L. G. Westerink, Utrecht 1948 omnif. doctr. Psell. in Phys. = Michael Psellus, In Aristotelis Physica, ed. L. Benakis (editio nondum iuris publici facta) Ptol. Synt. Claudius Ptolemaeus, Syntaxis mathematica, ed. I. L. Heiberg, I.

(libri I-VI), Lips. 1898; II (libri VII-XIII), Lips. 1903 = Pytheas von Massalia, coll. H. J. Mette, Berol. 1952

Pytheas

ABBREVIATIONES

Schol. in Arat. Vet.	= Scholia in Aratum Vetera, ed. J. Martin, Stutgard. 1974
S. Seth Consp.	= Symeon Seth, Conspectus rerum naturalium, ed. A. Delatte (Anecdota Atheniensia II), Paris. 1939, 17-89
S. Seth Ut. corp.	= Symeon Seth, De utilitate corporum caelestium, ed. A. Delatte, 91-126
Simplic. in Cael.	= Simplicius, In Aristotelis De caelo (Comm. in Aristot. Graec. VII), ed. I. L. Heiberg, Berol. 1894
Simplic. in Cat.	= Simplicius, In Aristotelis Categorias (Comm. in Aristot. Graec. VIII), ed. C. Kalbfleisch, Berol. 1907
Simplic. in Phys.	= Simplicius, In Aristotelis Physica (Comm. in Aristot. Graec. IX et X), ed. H. Diels, Berol. 1882, 1895
SVF	Stoicorum Veterum Fragmenta, ed. I. ab Arnim, II-III, Lips. 1903; I, Lips. 1905
Themist. in Phys.	= Themistius, In Aristotelis Physica (Comm. in Aristot. Graec. V: 2), ed. H. Schenkl, Berol. 1900
Theon Expos.	= Theon Smyrnaeus, Expositio rerum mathematicarum, ed. E. Hiller, Lips. 1878
Triclin. Lun.	= An unpublished treatise by Demetrius Triclinius on lunar theory, ed. A. Wasserstein, Jahrb. d. Öst. Byz. Ges. 16, 1967, 153-174

TESTIMONIA BYZANTINA

- Michael Psellus, In Aristot. Phys. III 4, 203 b 27-30, ed. L. Benakis: εἰ δὲ κενόν, καὶ τόπον δεήσει είναι ἄπειρον· ό γὰρ τόπος χενὸν πλῆρες σώματος. εἰ δὲ τόπον ἄπειρον, καὶ σῶμα ἄπειρον (203 b 28-29), δ καὶ διασύρων Κλεομήδης ἐν τῆ Κυκλικῆ αὐτοῦ θεωρία φησίν (Ι 1, 84-86; cf. 106-111), ώς δμοιον λέγει Άριστοτέλης οΰτω λέγων, *ὥσπερ εἴ τις ἔλεγεν ὅτι ὅπου ἀγγεῖον, ἐκεῖ καὶ τὸ πεφυκὸς ἐμβάλλεσθαι ἐν αὐτὧ σὧμα.* Michael Psellus, de omnifaria doctrina 120, 2-3: οἱ μἐν γὰρ περὶ Κλεομήδην τὸ
- κενὸν έκτὸς τούτου (sc. τοῦ ούρανοῦ) τιθέασι.
- 2b. Michael Psellus, ibid. 153, 10-11: Κλεομήδης δε ό φιλόσοφος έντὸς μέν τοῦ χόσμου οὔ φησιν είναι τὸ κενόν, ἐκτὸς δὲ καὶ πάνυ βιάζεται.
- 3a. Georgius Pachymeres, Quadrivium p. 366, 30 et 367, 2-4: ἀλλὰ καὶ ἡ γῆ σφαιροειδής έστι κατ' αἴσθησιν ... ἔπειτα καὶ ἐκ τῶν διαφόρων όριζόντων τῶν διαφόρων ολκήσεων καὶ έκ τῶν ἐπ' ἴσης ἐπαυξήσεων τῶν ἡμερῶν καὶ νυκτῶν, καθὼς ὁ Κλεομήδης διαφόρως ἀποδείχνυσι (Ι 5, 107-110).
- 3b. Georgius Pachymeres, ibid. p. 369, 25-26: ὅτι δὲ καὶ ἐν μέσω κεῖται ἡ γῆ, δείκνυται μὲν καὶ δι' ἄλλων πολλῶν παρὰ τῷ Κλεομήδει (I 6 et passim) ...
- 4a. Ioannis Pediasimi Scholiorum in Cleomedem primum scholium (de huius collectionis codicibus vide sis Scriptorium 40, 1986, 263-264, et de eius fonte cf. quae egi, Byzantion 56, 1986, 278-281. in his testimoniis edendis innisus sum tribus codicibus iam descriptis quos pro textus fundamento habeo: Par. gr. 2381, Vat. gr. 222, Marc. gr. 333): εἰς τὴν ἐπιγραφὴν 'Κλεομήδους Κυχλιχῆς θεωρίας μετεώρων πρῶτον'] 'Κυκλικής' μὲν εἴρηται διότι εἰσὶ καὶ μετέωρα μὴ ἐν κύκλοις τὴν θεωρίαν ἔχοντα, ὡς τὰ περί βροντῶν καὶ ἀστραπῶν καὶ χαλάζης καὶ τῶν τοιούτων. ἐκεῖνα γὰρ μετέωρα μέν, οὐ κυκλικά δέ. ἐπειδὴ καὶ κυκλικά πάλιν είσί, οὐ μετέωρα δέ, ώς τὰ γεωμετρικά κυκλικά θεωρήματα, πρόσχειται καὶ τὸ 'μετεώρων'· ταῦτα γάρ, περὶ ὧν νῦν ὁ Κλεομήδης διδάσχει, χαὶ χυχλιχὰ χαὶ μετέωρα. 'θεωρίας' δὲ εἴρηται ὅτι τοῦ θεωρητιχοῦ τῆς φιλοσοφίας μέρους ή τοιαύτη διδασκαλία μαθηματικόν γάρ το βιβλίον.
- 4b. Eiusdem in Cleom. I 5, 57-58: καὶ μὴν εἰ πλατεῖ καὶ ἐπιπέδω τῷ σχήματι ἐκέχρητο ή γῆ, δέχα μυριάδων ή όλη ἄν τοῦ χόσμου διάμετρος ήν] χαὶ ἐν ἄλλοις μὲν πολλοῖς χατὰ τὴν σφαιριχὴν ταύτην θεωρίαν ὁ Κλεομήδης εύρίσχεται ἄτοπα λέγων ψευδῆ τε καὶ ἀδιανόητα, καὶ ταῦτα μεγαλαυχῶν τοῦ Σωκρατικοῦ διδασκαλείου γενέσθαι (cf. I 5, 17-18). ὅταν μὲν γὰρ τῶν τοῦ Ποσειδωνίου τι λέγη, ὡς αὐτὸς μαρτυρεῖ, ἢ τοῦ Έρατοσθένους ή ἄλλου τινὸς τῶν ἀχριβεστέρων φιλοσόφων χαὶ μαθηματιχῶν, οὐχ ἔχει ἀντιλογίαν τὸ προχείμενον εἰς ἀπόδειξιν ἐν οἶς δὲ οἴχοθεν αὐτὸς τὰς ἀποδείξεις προβάλλεται, ένιαχοῦ ψευδής έστι καὶ εὐέλεγκτος.

SIGLA

Codices class V D d F M P	assis α Monacensis graecus 337 s. XIV (desunt I 3, 100-4, 95; II 7, 9-14) Vaticanus graecus 1702 s. XIII Ambrosianus D 54 sup. s. XIII Ambrosiani lectiones quae recuperari non possunt Vaticanus graecus 207 s. XIII Laurentianus 69, 13 s. XIII Parisinus graecus 2403 s. XIII (desunt I 1, 158-213; 3, 71-4, 176; II 3, 5-4, 135) Lipsiensis 16 s. XII (?) (desunt I 7, 122 - II 4, 149)					
Codices cla C E B H H ^{\gamma}	Parisinus Coislinianus 384 s. XIII Edimburgensis Adv. Ms. 18.7.15 s. XIII Bruxellensis 4476-78 s. XIII (desunt I 4, 200-5, 17; II 4, 77-90) Marcianus graecus 214 s. XIII-XIV (?) II 1, 2-71 recensio prima II 1, 2-71 recensio altera					
α β	consensus codicum SVD(d)FMPL consensus codicum CEBH					
Norimberg. Norimberg. Cent. V App. 37 ap. editionem Zieglerianam citatus rec., recc. codex recentior vel codices recentiores ap. editionem Bakianam citati						
S S ² S ^{8c} S ^{pc} S ^{ec} S ^{ec} S ⁵ S ^{mg}	librarius in scribendo altera manus ante correctionem post correctionem librarius e correctione (Sac recuperari non potest) librarius supra lineam librarius in margine librarius praemisso γρ(άφεται)					
*** { } ()	lacuna statuenda delenda addenda					
add. cett. coni.	addidit (-erunt) ceteri (codices) coniecit	probav. ras. rescr.	probavit (-erunt) rasura rescripsit			

SIGLA

del. delevit (-erunt) scr. scripsit eras. erasit superscripsit SSCI. inscripsit subscr. subscripsit inscr. interpunx. interpunxit suspic. suspicatus est omisit (-erunt) om. transpos. transposuit

posuit (-erunt) pos.

cf. locus quo textus explicari potest

respexit (textus vel longius vel brevius commemoratus) resp.

citatio textus simillima

editio princeps ed. pr. Blfr. R. Balfour Bk. J. Bake

Schmidt C. C. T. Schmidt

Zi. H. Ziegler

edd. omnes editiones supra nominatae

Goul. ad versionem Francogallicam

Ma. C. Manitius ap. editionem Zieglerianam Renehan R. Renehan in notis privatim communicatis

Theiler Posidonius, Die Fragmente I ad loc.

Von Arnim SVF ad loc.

ΚΛΕΟΜΗΔΟΥΣ ΜΕΤΕΩΡΩΝ ΠΡΩΤΟΝ {ΚΛΕΟΜΗΔΟΥΣ ΚΥΚΛΙΚΗΣ ΘΕΩΡΙΑΣ ΠΡΩΤΟΝ}

Τοῦ κόσμου πολλαχῶς λεγομένου, ὁ νῦν ἡμῖν λόγος ἐνεστηκὼς περὶ 1
τοῦ κατὰ τὴν διακόσμησίν ἐστιν, δν ὁρίζονται οὕτως· κόσμος ἐστὶ σύ- ed.

5 στημα ἐξ οὐρανοῦ καὶ γῆς καὶ τῶν ἐν τούτοις φύσεων. οὖτος δὲ Ziegler.
πάντα μὲν τὰ σώματα ἐμπεριέχει (οὐδενὸς ἀπλῶς ἐκτὸς αὐτοῦ ὑπάρχοντος, ὡς ἐν ἐτέροις δείκνυται), οὐ μὴν ἄπειρός γε, ἀλλὰ πεπερασμένος ἐστίν, ὡς τοῦτο δῆλον ἐκ τοῦ ὑπὸ φύσεως αὐτὸν διοικεῖσθαι.
ἀπείρου μὲν γὰρ οὐδενὸς φύσιν εἶναι δυνατόν· δεῖ γὰρ κατακρατεῖν

10 τὴν φύσιν, οὖτινός ἐστιν.

ότι δὲ φύσιν ἔχει τὴν διοικοῦσαν αὐτόν, γνώριμον πρῶτον μὲν ἐκ τῆς τάξεως τῶν ἐν αὐτῷ μερῶν, ἔπειτα ἐκ τῆς τῶν γινομένων τάξεως, τρίτον ἐκ τῆς συμπαθείας τῶν ἐν αὐτῷ μερῶν πρὸς ἄλληλα, τέταρτον 4 ἐκ τοῦ ἔκαστα πρός τι πεποιῆσθαι, καὶ λοιπὸν ἐκ τοῦ πάντα μεγαλ-15 ωφελεστάτας παρέχεσθαι τὰς χρείας ἄπερ ἴδια καὶ τῶν ἐπὶ μέρους φύσεών ἐστιν. ὥστε φύσιν ἔχων τὴν διοικοῦσαν ⟨αὐτόν⟩, αὐτὸς μὲν πεπέρασται ἀναγκαίως, τὸ δὲ ἐκτὸς αὐτοῦ κενόν ἐστιν ἀπὸ παντὸς μέρους εἰς ἄπειρον διῆκον. τούτου δὲ τὸ μὲν ὑπὸ σώματος κατεχόμενον τόπος καλεῖται, τὸ δὲ μὴ κατεχόμενον κενὸν ἄν εἴη.

3-7 SVF II 529 || 3-16 Posid. F 276 Th. || 7-17 SVF II 534

1 de titulo cf. Praef. p. XX-XXI Κλεομήδους μετεώρων πρῶτον F^{mg} BH: ante πρῶτον add. τὸ F^{mg} Κλεομήδους περὶ μετεώρων inscr. F || 2 Κλεομήδους χυχλιχῆς θεωρίας πρῶτον L: πρῶτον om. SVDB (Κλεομή Μ²)δους χυχλιχῆς θεωρίας τῶν εἰς δύο τὸ πρῶτον Μ χυχλιχὴ θεωρία Mich. Psell. cf. Testimonia Byzantina 1 || 1-2 Κλεομήδους χυχλιχῆς θεωρίας μετεώρων πρῶτον (πρῶτον partim evanid.) E Pediasimus cf. Testimonia Byzantina 4a || 5 ἐν τούτοις DFMPLC Diog. Laert. VII 138 (p. 356, 7) Ps.-Ar. de mundo 391 b 10: ἐν τούτως SVEBH || τ ἐν ἐτέροις] sc. in opere perdito, cf. 126-127 || 10 οὐτινός] οὖ φύσις PL || 16 αὐτόν add. Renehan, cf. 11 | πεπέρανται, corr. Zi., sim. 132; 139

4-5 κόσμος - φύσεων] cf. Diog. Laert. VII 138 p. 356, 6-7 (Posid. F 14 EK); SVF II 527 (p. 168, 11-13); II 528 (p. 169, 22-23); II 638 (p. 192, 35-36); Ps.-Aristot. de mundo 391 b 9-10; Anon. II in Arat. 127, 14-15 || 6-7 cf. 126-127; SVF II 528 (p. 169, 16-17); SVF II 545 (p. 172, 30) || 9 cf. 109-110 || 18-19 cf. SVF II 503 (p. 162, 39-163, 3); Aet. Plac. I 20, 1 (= SVF II 504)

3 BT Cleomedes 1

CLEOMEDES

ότι δέ έστι κενόν, διὰ βραχέων ὑπομνήσομεν. πᾶν σῶμα ἔν τινι εἶ- 20 ναι ἀναγκαῖον, τοῦτο δέ, ἐν ῷ ἐστι, τοῦ κατέχοντος αὐτὸ καὶ πεπλη-ρωκότος ἔτερον εἶναι δεῖ, ἀσώματον ὂν καὶ οἶον ἀναφές. τὴν οὖν τοι-αύτην ὑπόστασιν, οἵαν τ' ἄν οὖσαν δέχεσθαι σῶμα καὶ κατέχεσθαι, κενὸν εἶναί φαμεν.

ότι δὲ ἔν τινι τοιούτω τὰ σώματά ἐστι, μάλιστα ἐπὶ τῶν ὑδάτων καὶ 25 πάσης τῆς ὑγρᾶς οὐσίας πάρεστιν όρᾶν. ὁπόταν γὰρ ἐκ σκεύους ὑγρὸν ἔχοντος καὶ στερεόν τι ἐν αὐτῷ σῶμα ἄρωμεν τὸ στερεόν, συμπίπτει τὸ ὕδωρ ἐπὶ τὸν τοῦ ἐξηρμένου τόπον, καὶ οὐκέτι ἡ αὐτὴ ἔξαρσις αὐτοῦ φαίνεται, ἀλλὰ ἐλάττων, ὅσον τὸ τοῦ ἐξαιρεθέντος μέγεθος ἦν. καὶ πάλιν, ἄν εἰς πεπληρωμένον ὑγροῦ σκεῦος στερεόν τι ἐμβληθῆ, 30 τοσοῦτον ὑπερχεῖται τοῦ ὑγροῦ, ὅσος ἐστὶν ὁ τοῦ ἐμβληθέντος στερεοῦ ὄγκος, οὐκ ἄν τούτου συμβαίνοντος, εἰ μὴ ἔν τινι τὸ ὑγρὸν ὑπῆρχε πεπληρωμένω ὑπ' αὐτοῦ καὶ οἵω τε ὅντι ὑπὸ σώματος κατέχεσθαι. τὸ δὲ ὅμοιον καὶ ἐπὶ τοῦ ἀέρος γίνεσθαι ὑποληπτέον. καὶ γὰρ οὖτος ἐξωθεῖται ἐκ τοῦ κατεχομένου ὑπ' αὐτοῦ τόπου, ὁπόταν στερεόν τι καταλαμ- 35 βάνῃ αὐτόν. ὅταν γοῦν εἴς τι σκεῦος ἐγχέωμέν τι, ἀντιλαμβανόμεθα ἐξιόντος τοῦ ἐν αὐτῷ πνεύματος, καὶ μάλιστα ὅταν στενὸν ἔχῃ τὸ στόμα.

χαὶ μὴν χαὶ τὸν χόσμον αὐτὸν δυνάμεθα ἐπινοῆσαι κινούμενον ἐχ τοῦ τόπου, δν νῦν τυγχάνει κατειληφώς. ταύτη δὲ αὐτοῦ τῆ μεταβάσει 40 συνεπινοήσομεν τόν τε ἀπολειφθέντα τόπον κενὸν ὅντα, καὶ εἰς δν μετέστη κατειλημμένον καὶ κατεχόμενον ὑπ' αὐτοῦ· οὖτος δ' ἄν εἴη κενὸν πεπληρωμένον. εἰ δὲ καὶ εἰς πῦρ ἀναλύεται ἡ πᾶσα οὐσία, ὡς τοῖς χαριεστάτοις τῶν φυσικῶν δοκεῖ, ἀνάγκη πλέον ἢ μυριοπλασίονα τόπον αὐτὴν καταλαμβάνειν, ὥσπερ καὶ τὰ εἰς ἀτμὸν ἐκθυμιώμενα 45 τῶν στερεῶν σωμάτων. ὁ τοίνυν ἐν τῆ ἐκπυρώσει ὑπὸ τῆς οὐσίας ἐκτχεομένης καταλαμβανόμενος τόπος νῦν κενός ἐστιν, οὐδενός γε σώματος αὐτὸν πεπληρωκότος. εἰ δὲ φήσει τις μὴ γίνεσθαι ἐκπύρωσιν,

20-149 omnino resp. Psell. de omnif. doctr. 120, 2-3; 153, 10-11 (= Testimonia Byzantina 2a, 2b) || 20-38 summatim ap. SVF II 537 (p. 171, 23-25) || 33-38 resp. Blemm. EP 1301 A-C || 43-48 SVF II 537 (p. 171, 25-29) || 43-54 Posid. F 277 Th.

20 ἔστι Bk: Zi. || 23 ἄν om. MPL || 28 ἐξηρημένου MPL || 29 ante ἐλάττων add. τοσούτω recc., probav. Bk. Zi. | ἐλάττων om. et ante ὅσον add. πᾶν PL πᾶν del. P² | ἐξαρθέντος SVDF || 36 γοῦν SVDM: οὖν FCH γὰρ PLE || 37 ὁπόταν MPL || 41 συνεπινοήσωμεν SVdF || 47 κενόν MPL

25-33 cf. Sext. Emp. Adv. Math. X 8 | 43-44 de conflagratione cf. ex. gr. SVF II 596 | 46-48 cf. SVF II 609, II 610; Posid. F 84 EK

METEORA I 1

οὐδὲν πρὸς τὸ μὴ εἶναι κενὸν ἐναντιοῦται τὸ τοιοῦτον. καὶ γὰρ εἰ 50 μόνον ἐπινοήσαιμεν χεομένην τὴν οὐσίαν καὶ ἐπὶ πλεῖον ἐκτεινομένην, οὐθενὸς αὐτῆ πρὸς τοιαύτην ἔκτασιν ἐμποδὼν γενέσθαι δυναμένου, αὐτὸ ἄν τοῦτο, εἰς ὅ τῆ ἐπινοίᾳ χωροίη κατὰ τὴν ἔκτασιν, κενὸν ἄν εἴη, ὥσπερ ἀμέλει καὶ τὸ νῦν κατεχόμενον ὑπ' αὐτῆς κενόν ἐστι πεπληρωμένον.

δθεν οἱ λέγοντες ἔξω τοῦ κόσμου μηδὲν εἶναι φλυαροῦσιν. αὐτὸ γὰρ τοῦτο, ὃ μηθὲν καλοῦσιν, οὐ δήπου χεομένη τῆ οὐσία ἐμποδὼν δύναται στῆναι. ὥστε ἐπιλήψεταί τινος χεομένη ἡ οὐσία, καὶ τὸ ἑκάστοτε ε κατὰ τὴν φύσιν ἐπιλαμβανόμενον ὑπ' αὐτῆς πληρωθήσεται ὑπὸ τοῦ ἐπιλαμβάνοντος καὶ γενήσεται τόπος αὐτοῦ, ὅπερ ἐστὶ κενὸν ὑπὸ σώ-60 ματος κατεχόμενον καὶ πεπληρωμένον. τοῦτο οὖν, πάλιν συστελλομένης τῆς οὐσίας καὶ εἰς ἐλάττονα ὄγκον συναγομένης, κενὸν γενήσεται. ὥσπερ τοίνυν ἐστὶ {τι} τὸ σῶμα δεξάμενον, οὕτω καὶ τὸ οἶόν τε δέξασθαι σῶμα. τοῦτο δ', ὅπερ καὶ πληρωθῆναι καὶ ἀπολειφθῆναι ὑπὸ σώματος οἶόν τε, κενόν ἐστιν. ἀναγκαῖον τοίνυν εἶναί τινα ὑπόστασιν κενοῦ. ἔστι δὲ ἀπλουστάτη αὐτοῦ ἡ ἐπίνοια, ἀσωμάτου τε καὶ ἀναφοῦς ὄντος, καὶ οὕτε σχῆμα ἔχοντος οὕτε σχηματιζομένου, οὕτε τι πάσχοντος οὕτε ποιοῦντος, ἀπλῶς δὲ σῶμα δέχεσθαι οἵου τε ὄντος.

τοιοῦτον δὲ ὑπάρχον τὸ κενόν, ἐν μὲν κόσμῳ οὐδὲ ὅλως ἐστί. δῆλον δὲ ἐκ τῶν φαινομένων. εἰ γὰρ μὴ δι' ὅλου συμφυὴς ὑπῆρχεν ἡ τῶν τον οὐσία, οὕτ' ἄν ὑπὸ φύσεως οἰόν τ' ἦν συνέχεσθαι καὶ διοικεῖσθαι τὸν κόσμον, οὕτε τῶν μερῶν αὐτοῦ συμπάθειά τις ἄν ἦν πρὸς ἄλληλα, οὕτε, μὴ ὑφ' ἑνὸς τόνου συνεχομένου αὐτοῦ καὶ τοῦ πνεύματος δι' ὅλου ὄντος συμφυοῦς, οἰόν τ' ἄν ἦν ἡμῖν ὁρᾶν ἢ ἀκούειν. μεταξὺ γὰρ ὄντων κενωμάτων, ἐνεποδίζοντο ἄν ὑπ' αὐτῶν αὶ αἰσθήσεις, τά τε στενόστομα τῶν σκευῶν περιτρεπόμενα ἐν τοῖς ὕδασιν ἐπίμπλατο ἄν, διὰ τῶν κενωμάτων τοῦ ὕδατος παρεμπίπτοντος. νυνὶ δὲ οὐ γίνεται

64-67 SVF II 541 || 68-74 SVF II 546; resp. Blemm. EP 1300 D || 68-80 Posid. F 278 Th. || 74-78 resp. Blemm. EP 1301 A

sı ante τοιαύτην add. τὴν MPL \parallel s2 ἀν¹ om. PL \mid εἰς αΕ³ε: om. β \parallel 57 τινος \mid τι MPL \parallel 58 φύσιν \mid χύσιν edd., sed cf. 101 φυσικὰς \parallel 62 ἐστὶ EMH: ἔστι cett. Bk. Zi. \mid τι del. Renehan \mid τὸ et δεξάμενον om. MPL \parallel 68 ante κόσμ \wp add. τ $\bar{\wp}$ P²εβ \mid ἐστί MPC EH: ἔστι cett. Bk. Zi. \parallel 72 τόνου von Arnim, cf. Alex. Aphr. Mant. 131, 3-4 (= SVF II 864 p. 233, 22-24): τόπου codd. \mid post αὐτοῦ add. τοῦ κόσμου δηλαδή β add. τοῦ κόσμου SD² \mid ante δι' ὅλου add. μὴ P²εβ \mid 75 ἐπίμπλατο correxi: ἐπίμπλαντο SVDFL CEH ἐπίπλαντο P ἐμπίπλαντο M ἐμπίπλατο B

68-69 cf. SVF II 502 (p. 162, 37-38); II 528 (p. 169, 16-17); II 545 (p. 172, 29-30)

CLEOMEDES

10 τοῦτο διὰ τὸ πλήρη εἶναι ἀέρος αὐτὰ καὶ τοῦτον μὴ δύνασθαι ἐκθλιβῆναι διὰ τὸ ὑπὸ τοῦ ὕδατος περιέχεσθαι τὰ στόματα αὐτῶν. ἔστι δὲ μυρία ἔτερα, δι' ὧν τοῦτο δείκνυται, περὶ ὧν νῦν λέγειν οὐκ ἀναγκαῖον. ἐν μὲν οὖν κόσμω κενὸν εἶναι ἀδύνατον.

Άριστοτέλης δὲ καὶ οἱ ἀπὸ τῆς αἰρέσεως οὐδ' ἔξω τοῦ κόσμου κενὸν ἀπολείπουσι. δεῖ γάρ, φασίν, τὸ κενὸν ἀγγεῖον εἶναι σώματος ἔξω δὲ τοῦ κόσμου σῶμα οὐδέν ἐστιν ὥστε οὐδὲ κενόν. τοῦτο δ' ἐστὶν εὕηθες καὶ ὁμοιότατον ὡς εἴ τις λέγοι, ἐπεὶ ἐν τοῖς ξηροῖς καὶ ἀνύδροις τῶν τόπων ὕδωρ εἶναι οὐχ οἶόν τε, ἀδύνατον εἶναι καὶ σκεῦος ὕδωρ δέξα- 85 σθαι δυνάμενον. εἰδέναι οὖν χρὴ ὅτι τὸ ἀγγεῖον σώματος διχῶς λέγεται, τὸ μὲν ἔχον σῶμα καὶ πεπληρωμένον ὑπ' αὐτοῦ, τὸ δ' οἶόν τε δέξασθαι σῶμα.

άλλά, φασίν, εἰ ἦν ἔξω τοῦ κόσμου κενόν, ἐφέρετο ἄν δι' αὐτοῦ ὁ κόσμος, οὐδὲν ἔχων τὸ συνέχειν τε καὶ ὑπερείδειν αὐτὸν δυνάμενον. 90 φήσομεν δὲ ὅτι ἀδύνατον αὐτὸν φέρεσθαι διὰ τοῦ κενοῦ νένευκε γὰρ ἐπὶ τὸ ἑαυτοῦ μέσον καὶ τοῦτο ἔχει κάτω, ὅπου νένευκεν εἰ γὰρ μὴ τὸ αὐτὸ μέσον εἶχεν ὁ κόσμος καὶ κάτω, ἐφέρετο ἄν ὁ κόσμος {κάτω} διὰ τοῦ κενοῦ, ὡς δειχθήσεται ἐν τῷ λόγῳ τῷ περὶ τῆς ἐπὶ τὸ μέσον φορᾶς.

λέγεται κάκεῖνο ὑπ' αὐτῶν ὡς, εἰ ἦν ἔξω τοῦ κόσμου κενόν, χεομένη δι' αὐτοῦ ἡ οὐσία ἐπ' ἄπειρον διεσκεδάσθη ἂν καὶ ἐσκορπίσθη.

81-86 resp. Psell. In Aristot. Phys. III 4, 203 b 27-30 (= Testimonia Byzantina 1) || 89-103 (praemisso 81-82) Posid. F 278 Th. || 96-103 SVF II 540

77 μη] οὐ SVDF | ἐχθλιβῆναι MPLβ S^{mg}V^{γρ}D^s: ἐχβληθῆναι SVDF || 78 περι- έχεσθαι] περιχέεσθαι $\mathbf{C}^{\gamma\rho}$ || 79 ante μυρία add. καὶ MPL || 83 τοῦτο MPL: τὸ cett. || 84 λέγοι SMPL: λέγει VFC om. $\mathbf{E}^1\mathbf{H}$ ambig. \mathbf{E}^{3s} evanid. \mathbf{D} εἴπη \mathbf{B} || 85 ὕδωρ εἶναι α: εἶναι ὕδωρ $\mathbf{\beta}$ || 91 αὐτὸν SDFL: αὐτῷ VMβ αὐτὸ \mathbf{P}^{cc} || 92 ὅποι coni. Sauppe | εἰ – κενοῦ (94) hic $\mathbf{P}^{2mg}\mathbf{\beta}$, del. Lüdecke qui κάτω iteratum respuit; ut glossema del. Goul. post μέσον (92) SVDF om. $\mathbf{MP}^1\mathbf{L}$ || 93 κάτω del. Lüdecke, cf. 89 et 91 ubi κάτω omittitur c. φέρεσθαι || 94 ἐν τῷ λόγῳ] sc. dissertatione perdita, cf. 173–174; 191–192

81-83 cf. Arist. Cael. I 9, 279 a 12-14; Simplic. in Cael. 284, 21-23 \parallel 86-88 cf. SVF II 503 (p. 163, 2-3) \parallel 89-90 cf. Alex. ap. Simplic. in Cael. 286, 6-10 et ap. Simplic. in Phys. 671, 4-7 (= SVF II 552 p. 174, 31-34); Aristot. Phys. IV 8, 215 a 19-22 \parallel 91-92 cf. Ach. Isag. 9 p. 38, 28-30 (= SVF II 554 p. 175, 12-13); SVF I 99 (p. 27, 25-31) \parallel 96-99 cf. Alex. ap. Simplic. in Cael. 286, 10-23 et ap. Simplic. in Phys. 671, 7-12 (= SVF II 552 p.174, 34-39); Themist. in Phys. 130, 13-17 (= SVF II 553); Aristot. Phys. IV 8, 215 a 22-24

άλλὰ φήσομεν ώς μηδὲ τοῦτο δύναται παθεῖν ἔξιν γὰρ ἔχει τὴν συνέχουσαν αὐτὴν καὶ συντηροῦσαν. καὶ τὸ μὲν περιέχον αὐτὴν κενὸν οὐ- 12
100 δὲν ποιεῖ, αὕτη δ' ὑπερβαλλούση δυνάμει χρωμένη συντηρεῖ ἑαυτήν,
συστελλομένη τε καὶ πάλιν χεομένη ἐν αὐτῷ κατὰ τὰς φυσικὰς αὐτῆς
μεταβολάς, ἄλλοτε μὲν εἰς πῦρ χεομένη, ἄλλοτε δὲ ἐπὶ τὴν
κοσμογονίαν ὁρμῶσα.

εὔηθες δὲ καὶ τὸ λέγειν αὐτοὺς ὅτι, εἴπερ ἔξω τοῦ κόσμου κενόν 105 ἐστι, τοῦτο ἄπειρον εἶναι δεήσει εἰ δὲ ἄπειρόν ἐστι τὸ ἔξω τοῦ κόσμου κενόν, καὶ σῶμα ἄπειρον εἶναι δεήσει. οὐ γὰρ ἀκολουθεῖ τῆ τοῦ κενοῦ ἀπειρία καὶ σῶμα ἄπειρον εἶναι. ἡ μὲν γὰρ τοῦ κενοῦ ἐπίνοια οὐδαμοῦ καταλήγει, ἐν δὲ τῆ τοῦ σώματος ἐννοία εὐθὺς καὶ τὸ πεπερασμένον περιέχεται. καὶ οὐδὲ δύναται ἕξις ἀπείρου εἶναι. πῶς 110 γὰρ ἄν δύναιτό τι ἄπειρον ὂν ὑπό τινος ἔχεσθαι; λέγεται δὲ καὶ ἕτερα ὑπ' αὐτῶν ὅμοια.

ότι μὲν οὖν ἔξω τοῦ κόσμου κενὸν εἶναι ἀναγκαῖον, γνώριμον διὰ τῶν προαποδεδειγμένων· ὅτι δὲ τοῦτο ἀπὸ παντὸς μέρους αὐτοῦ εἰς ἄπειρον διήκειν ἀναγκαιότατόν ἐστι, διὰ τούτων ἄν καταμάθοιμεν.

115 πᾶν τὸ πεπερασμένον εἰς ἐτερογενὲς περατοῦται καὶ ὅ ἐστιν ἔτερον τοῦ περατουμένου, οἶον εὐθὺς ἐν τοῖς ὅλοις ὁ ἀὴρ περατούμενος εἰς ἐτερογενῆ καταλήγει, τόν τε αἰθέρα καὶ τὸ ὕδωρ· καὶ ὁμοίως ὁ αἰθὴρ εἴς τε τὸν ἀέρα καὶ τὸ κενόν, καὶ τὸ ὕδωρ εἴς τε τὴν γῆν καὶ τὸν ἀέρα, καὶ ἡ γῆ εἰς τὸ ὕδωρ. καὶ ὁμοίως τὰ ἡμέτερα σώματα εἰς ἐτερο- 14

120 γενὲς περατοῦται, τὴν ἐπιφάνειαν, ἀσώματον οὖσαν. ἀναγκαῖον τοίνυν καί, εἰ τὸ περιέχον τὸν κόσμον κενὸν περατοῦται, ἀλλὰ μὴ ἄπειρόν ἐστιν, εἰς ἑτερογενὲς καταλήγειν αὐτό. οὐδὲν δὲ ἔνεστιν ἐτερογενὲς ἐπινοῆσαι τοῦ κενοῦ, εἰς δ καταλήγει· ἄπειρον ἄρα ἐστίν. ἐἰ γὰρ

113-149 summatim ap. SVF II 538; resp. Blemm. EP 1301 C-D

105 ἐστι¹] ἔστι Bk. Zi. \parallel 107 σώματα ἄπειφα PLDF \parallel 109 οὐδὲ PLE*c: οὐδὲν cett. (-ν in lin. add. E*) \parallel 112 μὲν οὖν SVDFP²s: μὲν β δὲ MP¹L \parallel 115 καὶ – πεφατουμένου (116) ut glossema del. Zi. \parallel 117 καὶ όμοίως SVMPL cf. 119: όμοίως καὶ DFβ \parallel 122 ἔνεστιν SVPLBH: ἐστιν DFMCE

104-106 cf. Alex. ap. Simplic. in Cael. 285, 32-286, 2 (= SVF II 535 p. 171, 6-12), qui resp. Aristot. Phys. III 4, 203 b 25-30 || 108-109 $\dot{\epsilon}\nu$ - $\pi\epsilon\varrho\iota\dot{\epsilon}\chi\epsilon\tau\alpha\iota$] cf. SVF II 503 (p. 163, 5-8) || 109 cf. supra 9 || 115 cf. Alex. quaest. III 12 p. 101, 14-15 (= SVF II 536 p. 171, 18-19); Epicur. Hdt. 41 (Diog. Laert. X 41 p. 514, 8-9) || 116-119 cf. Diog. Laert. VII 137 (= SVF II 580 p. 180, 7-13); SVF II 527 p. 168, 15-27 || 120 cf. Plut. de comm. not. 1080 E (= SVF II 487 p. 159, 24-25)

καὶ ἐπινοήσαιμέν τι ἑτερογενὲς τοῦ κενοῦ, εἰς δ περατωθήσεται, δεήσει τοῦτο πεπληρωμένον εἶναι, καὶ τὸ πεπληρωκὸς γενήσεται σῶμα. 125
καὶ οὕτως ἔξω τοῦ κόσμου σῶμα εἶναι δεήσει· ὅπερ ὁ φυσικὸς οὐχ
ὑπαγορεύει λόγος, πάντων γε σωμάτων ὑπὸ τοῦ κόσμου περιεχομένων.
ἀφ' ὧν γνώριμον ὡς οὐκ ἐνδέχεται περατοῦσθαί που τὸ ἔξω κενόν·
ἄπειρον ἄρα ἐστίν.

καὶ μὴν ὥσπερ πᾶν τὸ πεπερασμένον ὑπό τινος περιεγόμενον ὑπο- 130 νοεῖται (εἰ δὲ μή, οὐδ' ἄν εἴη πεπερασμένον), οὕτως καί, εἰ τὸ κενὸν πεπέρασται, ύπό τινος αὐτὸ περιέχεσθαι ἀναγκαῖον. τί ἂν οὖν εἴη τοῦτο; σῶμα; οὐ δύναται, ἐπεὶ μηδὲν ἔξω τοῦ χόσμου σῶμα. εἰ δὲ χαὶ εἴη τι, πάλιν τοῦτο πεπερασμένον ὑπὸ κενοῦ περιέχεσθαι δεήσει. καὶ τοῦτο πάλιν τὸ κενόν, εἰ μὴ ἔσται ἄπειοον, ὑπὸ ἐτέρου σώματος ἄν 135 περιέγοιτο· ὅπερ καὶ αὐτὸ πάλιν ὑπὸ ἐτέρου κενοῦ περιέγοιτο ἄν, καὶ αὐτό νε πέρατα ἔχειν ὀφεῖλον, καὶ τοῦτο μέχρις ἀπείρου, καὶ οὕτω σώματα γενήσεται καὶ κατὰ πλήθος καὶ κατὰ μέγεθος ἄπειρα δν οὐδέν έστι δυνατόν. ὥστε εἰ πεπέρασται τὸ ἔξω τοῦ κόσμου κενὸν καὶ 16 πάντως ύπό τινος περιέχεται, ύπὸ σώματος δὲ οὐ περιέχεται, ύπὸ 140 άσωμάτου ἂν περιέχοιτο, τί ἂν οὖν εἴη τοῦτο; χρόνος; ἐπιφάνεια; λεκτόν; ἔτερόν τι τῶν παραπλησίων; ἀλλ' οὐδ' εὔλογον ὑπό τινος τούτων περιέγεσθαι τὸ κενόν. δεήσει τοίνυν ἄλλο κενὸν εἶναι τὸ περιέγον αὐτό καὶ τοῦτο ὑφ' ἐτέρου περιέχεσθαι δεήσει, οὐκ ὂν ἄπειρον, καὶ τοῦθ' ὑφ' ἐτέρου μέχρις ἀπείρου. καὶ οὕτω μὴ θέλοντες ἄπειρον ἀπο- 145 λιπεῖν τὸ ἔξω τοῦ κόσμου κενόν, εἰς ἀνάγκην περιστησόμεθα τοῦ ἀπείρους έτερότητας ἀπολιπεῖν κενῶν ὅπερ ἐσχάτης ἀτοπίας ἐχόμενόν έστιν. ἀναγκαῖον τοίνυν όμολογεῖν ἡμᾶς ἄπειρον εἶναι τὸ ἔξω τοῦ κόσμου κενόν.

ἄπειρον τοίνυν ἄμα καὶ ἀσώματον ὄν, οὔτε ἄνω ἄν τι ἔχοι οὔτε 150 κάτω, οὔτε ἔμπροσθεν οὔτε ὅπισθεν, οὔτε ἐκ δεξιῶν οὔτε ἐξ εὐωνύμων

150-152 partim ap. SVF II 557 (p. 176, 9-11) ∥ 150-172 resp. Blemm. EP 1221 D-1224 A

124 ἐπινοήσαιμεν \mathbf{DFMP}^{ec} cf. I 8, 83; II 1, 166: ἐπινοοίημεν $\mathbf{\beta}$ ἐπινοοίμεν \mathbf{L} ἐπινοήσιμεν $\mathbf{SV} \parallel$ 132 αὐτὸ περιέχεσθαι $\mathbf{\alpha}$: περιέχεσθαι αὐτὸ $\mathbf{\beta} \parallel$ 141 ἄν οὖν $\mathbf{\alpha}$: οὖν ἄν $\mathbf{\beta} \parallel$ λεκτόν \mathbf{PL} , probav. Schmidt, punct. interrogativ. add. Goulet λεκτῶν τι, $\mathbf{\eta}$ coni. \mathbf{Bk} : λεκτέον cett., defendit Sauppe \parallel 142 οὐδ scripsi: ούκ codd. \parallel 150 ἄμα om. \mathbf{CE}

126-127 cf. ad 6-7; in libro qui inscribitur $\Phi v \sigma i x \partial \zeta \lambda \delta v \rho \zeta$ de inani disseruit Posidonius (vid. F 6 EK) || 141-142 de his incorporeis cf. ex. gr. SVF II 132 (p. 42, 22); II 331; II 487 (p. 159, 24-25) || 150-152 cf. Plut. de Sto. rep. 1054 B (= SVF II 539 p. 171, 33-35); Aristot. Phys. IV 8, 215 a 6-10

ούτε μέσον αδται νὰρ αἱ σγέσεις έπτὰ οὖσαι περὶ σώματα θεωροῦνται. ὥστε περὶ μὲν τὸ κενὸν οὐδεμία αὐτῶν ὑπάρχει, αὐτὸς δὲ ὁ χόσμος, σῶμα ὤν, ἔχει τι χαὶ ἄνω χαὶ χάτω χαὶ τὰς λοιπὰς σχέσεις 155 άναγχαίως, έμπρόσθια μέν οὖν τὰ πρὸς τῆ δύσει φασὶν εἶναι αὐτοῦ, έπειδή ώς έπὶ δύσιν έχει τὴν ὁρμήν, ὀπίσθια δὲ τὰ πρὸς τῆ ἀνατολῆ: άπὸ τούτων γὰρ ἐπὶ τὰ πρόσθεν πρόεισιν. ὅθεν δεξιὰ μὲν αὐτοῦ τὰ πρὸς ἄρχτω, εὐώνυμα δὲ τὰ πρὸς μεσημβρία γενήσεται. καὶ αδται μὲν αί σχέσεις αὐτοῦ οὐδὲν ἔχουσιν ἀσαφές: αί δὲ λοιπαὶ σχέσεις πολλήν 160 παρέσχον ταραχήν τοῖς παλαιοτέροις τῶν φυσικῶν, καὶ πλεῖστα γέγονε 18 κατά τὸν τόπον διαπτώματα οὐ δυνηθέντων ἐπιστῆσαι, ὅτι ἐν τῶ κόσμω, σφαιρικώ τὸ σχήμα ὄντι, κάτω μὲν ἀπὸ παντὸς (μέρους) αὐτὸ τὸ μεσαίτατον είναι ἀναγκαῖον, ἄνω δὲ τὸ ἀπὸ {παντὸς} τοῦ μέσου έπὶ τὰ πέρατα καὶ τὴν ἐπιφάνειαν αὐτὴν τῆς σφαίρας διῆκον, συμπι-165 πτουσών τών δύο σχέσεων έν αὐτώ καὶ τοῦ αὐτοῦ μέσου τε καὶ κάτω ύπάρχοντος, ἐπὶ μὲν τῶν ἀπομεμηχυσμένων κατὰ τὸ σχῆμα σωμάτων διισταμένων τούτων, ἐπὶ δὲ τῶν σφαιρικῶν οὐδαμῶς, ἀλλὰ συμπιπτουσῶν τῶν δύο σχέσεων, νεύειν γὰρ ἀναγκαῖον ἀπὸ τῆς ἐπιφανείας ἐπὶ τὸ ἐαυτῶν μέσον ταῖς σφαιριχαῖς τῶν ἕξεων, χαὶ οὕτω χάτω αὐτὰς 170 ἔχειν ταῦτα, εἰς ἃ νενεύκασι, ταὐτὸν οὖν καὶ τῷ κόσμω συμβέβηκε, σφαιρικώ κατά τὸ σχημα ὄντι, καὶ τὸ αὐτὸ γίνεται κάτω καὶ μέσον αὐτοῦ, εἰς ταὐτὸ τῶν σγέσεων τούτων συμπιπτουσῶν ἐν αὐτῶ, τοῦτο δὲ προηγουμένως μὲν ἐπιδειχθήσεται ἐν τῶ περὶ τῆς ἐπὶ τὸ μέσον φορᾶς λόγω· νῦν δ' ἀπ' αὐτῶν τῶν κατὰ τὴν αἴσθησιν φανταζομένων 175 ήμιν άπλούστερον έπιδείξομεν.

πάντες τοίνυν σαφῶς ὁρῶμεν, ἐν ῷ ἂν κλίματι ὧμεν τῆς γῆς, ὑπερκείμενον τῆς κορυφῆς ἡμῶν τὸν οὐρανόν· τὰ δὲ κύκλῳ αὐτοῦ πάντα

153-166 SVF II 557 (p. 176, 11-23) | 159-192 Posid. F 279 Th.

158 xai - 213 deest P

154 ὤν DFMPL: ὄν SVβ | καὶ¹ om. CE || 157 ἔμπροσθεν MCE, cf. 155 || 158 ἄρ-κτῷ SVDFMP: ἄρκτον Lβ | μεσημβρίᾳ SVDFP: μεσημβρίαν MLβ || 162 μέρους addidi, cf. 18; 113; I 3, 3 etc. | αὐτὸ scripsi, cf. infra 181 et 222: αὐτοῦ codd. || 163 παντὸς del. Theiler || 164 αὐτῆς ML || 165 ἐν αὐτῷ SVDFL, cf. 172: ἐν ταὐτῷ E BH ἐν τούτῷ C ἐπ' αὐτῷ M || 166 κατὰ τὸ σχῆμα σωμάτων α (τὸ om. V): σωμάτων κατὰ τὸ σχῆμα β || 168 ἐπὶ α C²ε Ε⁵ις: om. β

152-155 cf. Sext. Emp. Adv. Math. X 7 (= SVF II 501 p. 162, 2-7) || 161-168 cf. SVF II 527 (p. 169, 9-11); Simplic. in Cat. 142, 31-34 (= SVF II 556 p. 176, 5-8); Ptol. Synt. I 7 p. 22, 22-23, 3; plura ap. Pease ad Cic. Nat. deor. II 84

ήμῖν ἀποχεχλιμένα φαντάζεται. ἔπειτα προϊοῦσιν ἐφ' ὁποῖα δηποτοῦν τῶν κλιμάτων τῆς γῆς τὰ τέως ἐν ἀποκλίσει φανταζόμενα κατὰ κορυφὴν γίνεται ήμῶν, οὐκ ἄν τούτου συμβαίνοντος, εἰ μὴ ἀπὸ παντὸς 180 μέρους ὑπερέκειτο τῆς γῆς ὁ οὐρανός, καὶ αὐτὸ τὸ μεσαίτατον τοῦ κόσμου κάτω ἡν, τὸ δὲ ἀπὸ τούτου ὡς ἐπὶ τὸν οὐρανὸν διῆκον ἄνω. καὶ ὁπόταν πέλαγος πλέωμεν, ἐν ῷ οὐχ ὁρᾶται ἡ γῆ, κύκλω κατὰ τὸν ὁρίζοντα φαντάζεται ἡμῖν ὁ οὐρανὸς ψαύων τοῦ ὕδατος. ἐπειδὰν δὲ παραγενώμεθα εἰς τὸν τόπον τοῦτον, ἔνθα ψαύων τῆς θαλάσσης ὁ οὐ- 185 ρανὸς ἡμῖν φαντάζεται, πάλιν ὑπερκείμενος ὁρᾶται. καὶ προϊόντων ἐκάστοτε κατὰ τὸν πλοῦν τοῦτο συμβαίνει. ὥστε καὶ εἰ οἰόν τε ἡν κύκλω πᾶσαν ἐκπεριπλεῦσαι ἢ ἄλλως περιελθεῖν τὴν γῆν, μηθενὸς αὐτῆς ἀοικήτου ὅντος, κατεμάθομεν ἄν σαφῶς ὅτι παντὸς αὐτῆς μέρους ὑπέρκειται ὁ οὐρανός. καὶ οὕτω τὸ μέσον τοῦ κόσμου ἄμα τε κάτω 190 καὶ μέσον. ἀλλὰ τοῦτο μὲν ἡ διδασκαλία τῆς ἐπὶ τὸ μέσον φορᾶς τῶν βαρέων σωμάτων μᾶλλον παραστήσει.

γράφονται δ' ἐν τῷ οὐρανῷ χύχλοι παράλληλοι πέντε, εἶς μὲν ὁ εἰς δύο ἴσα τέμνων τὸν οὐρανόν, δν καλοῦμεν ἰσημερινόν, τούτου δ' ἐκατέρωθεν δύο, αὐτοῦ μὲν μείονες, ἴσοι δ' ἀλλήλοις καλοῦνται δὲ 195 τροπιχοί, ἐπεὶ διὰ τῶν τροπιχῶν τοῦ ἡλίου σημείων γράφομεν αὐτούς. καθ' ἐκάτερον δὲ τούτων πάλιν ἔτεροι γράφονται δύο, ὧν ὁ μὲν βόρειος καλεῖται ἀρκτιχός, ὁ δὲ ἐναντίος αὐτῷ ἀνταρκτιχός. οὖτοι δὲ κατὰ τὰς τῶν κλιμάτων διαφορὰς ἄλλοι παρ' ἄλλοις εἰσί, μείζους καὶ 22 ἐλάσσους γινόμενοι καὶ τέλεον ἀφανιζόμενοι. καὶ δεῖ, ἔνθα μὴ ἀφα- 200 νίζονται, τὸν μὲν ἀόρατον αὐτῶν εἶναι, τὸν δ' ἀειφανῆ. τούτοις τοίνυν τοῖς διαστήμασι τοῦ οὐρανοῦ, ᾶ τοῖς προειρημένοις διίσταται κύκλοις, ὑπόκειται μέρη τῆς γῆς πέντε, ἕν μὲν τὸ περιεχόμενον ὑπὸ τοῦ ἀρκτικοῦ, ἕτερον δὲ τὸ ὑποκείμενον τῷ διαστήματι τῷ μεταξὺ ἀρκτικοῦ καὶ θερινοῦ τροπικοῦ, τρίτον τὸ μεταξὺ τῶν δύο τροπικῶν, ὅ κατ' 205 αὐτὸ τὸ μεσαίτατον ὑπερχείμενον ἔχει τὸν ἰσημερινόν, τέταρτον τὸ μέ-

193-198 resp. Blemm. EP 1236 C-D | 201-213 resp. Blemm. EP 1273 C-D

184 ἐπὰν $\mathbf{M}\mathbf{B}^{ac}\mathbf{H}\parallel$ 186 ἐφαντάζετο \mathbf{M} fort. recte \parallel 191 post μέσον 1 add. ἐστίν $\mathbf{M}\parallel$ 204 τὸ ὑποχείμενον $\mathbf{SVDF}\mathbf{C}\mathbf{E}^{3mg}$: om. $\mathbf{MLE}^{1}\mathbf{B}\mathbf{H}\mid$ τῷ 1 om. $\mathbf{SVDF}\parallel$ 206 τὸ μέσον $\mathbf{\beta}$: τὸ τῷ μέσφ \mathbf{SVDF} τῷ μέσφ \mathbf{ML}

191–192 τῆς – σωμάτων] cf. SVF I 99 (p.27, 27–29); Ptol. Synt. I 7 p.23, 9–11; Gem. El. XVI 2; Strab. II 5, 2; Theon. Expos. 122, 11–16 || 193–201 cf. Diog. Laert. VII 155 (= SVF II 651); Ach. Isag. 25 passim; Gem. El. V 1–9 || 197–201 cf. Strab. II 2, 2 (= Posid. F 49 EK II. 37–43)

σον χειμερινοῦ τροπικοῦ καὶ ἀνταρκτικοῦ, πέμπτον τὸ περιεχόμενον ὑπὸ τοῦ ἀνταρκτικοῦ.

ταύτας τοίνυν τὰς μοίρας τῆς γῆς οἱ φυσικοὶ ζώνας καλοῦσι, καὶ 210 έχατέραν μὲν τῶν ἄχρων ἀοίχητον ὑπὸ χρύους εἶναί φασι, τὴν δὲ μεσαιτάτην ύπὸ φλογμοῦ, τὰς δὲ ταύτης έχατέρωθεν εὐχράτους εἶναι, έπειδή κέκραται αὐτῶν έκατέρα ὑπό τε τῆς διακεκαυμένης καὶ τῆς έχατέρα αὐτῶν παραχειμένης χατεψυγμένης, πάλιν οὖν τούτων τῶν εὐκράτων έκατέραν είς δύο διαιρούντες κατά τε τὸ ὑπὲρ γῆς καὶ τὸ ὑπὸ 215 γης δοκούν ήμισυ, τέσσαρας οἰκουμένας εἶναί φασιν ὧν μίαν μὲν έχειν ήμᾶς τοὺς ἱστορουμένους ἀνθρώπους, μίαν δὲ τοὺς χαλουμένους περιοίχους, οδ έν τῆ αὐτῆ εὐκράτω ὑπάρχοντες ἡμῖν τὸ δοκοῦν ὑπὸ νῆς οἰχοῦσι χλίμα, τρίτην δὲ τοὺς ἀντοίχους, τετάρτην δὲ τοὺς ἀντίποδας ήμῖν, οἵτινες ἔχουσι μὲν τὴν ἀντεύχρατον, εἰσὶ δὲ αὐτῶν οἱ μὲν 220 τὸ ὑπὲο νῆς ἔγοντες κλίμα ἄντοικοι ἡμῶν, οθς καὶ ἀντώμους καλοῦσιν, οἱ δὲ τὸ ὑπὸ γῆς ἀντίποδες. πάντων γὰρ τῶν ἐπὶ γῆς βεβηκότων 24 έπὶ τὸ κέντρον καὶ αὐτὸ τὸ μεσαίτατον τῆς γῆς τὰ ἴχνη βλέπειν ἀναγκαῖον. καὶ γὰρ αὐτῆς σφαιρικῶ τῶ σχήματι κεχρημένης κάτω τὸ μεσαίτατόν ἐστιν. ὅθεν οὐχ οἱ περίοιχοι ἡμῶν ἀντίποδες γίνονται, ἀλλ' οἱ 225 ἐν τῆ ἀντευχράτω τὸ ὑπὸ γῆς ἔχοντες κλίμα, οἱ κατὰ διάμετρον κείμενοι ήμων τὰ γὰρ τούτων ἴχνη άντικρύ των ήμετέρων ἰχνων έστι. τὰ δὲ τῶν ἡμετέρων περιοίχων οὐ πρὸς τὰ ἡμέτερα ἴχνη ὁρᾶ, ἀλλὰ πρὸς τὰ τῶν ἀντοίχων, ὥστε πάλιν οὖτοι ἀλλήλων ἀντίποδες γίνονται. οἱ δὲ ήμέτεροι αντίποδες αντοικοι γίνονται των περιοίκων ήμων, των τοιού-230 των σχέσεων όμοίων γινομένων ταῖς τῶν φίλων καὶ ἀδελφῶν, ἀλλ' οὐ ταῖς τῶν πατέρων καὶ παίδων, οὐδὲ ταῖς τῶν δούλων καὶ δεσποτῶν: άντιστρέφουσι γὰρ ἐχεῖναι. καὶ γὰρ τῶν ἡμετέρων περιοίχων καὶ ἡμεῖς πεοίοιχοι γινόμεθα καὶ τῶν ἀντιπόδων ἀντίποδες καὶ ὁμοίως ἄντοιχοι τῶν ἀντοίκων.

212-234 (+ 262-269) Crates F 35k || 213-223 ~ Pachym. Quadriv. 377, 1-11 || 213-234 resp. Blemm. EP 1276 B-D

213 τούτων inc. P

214 τὸ² L: om. cett. \parallel 220 οῦς - καλοῦσιν $\mathbf{C}^{2mg}\mathbf{E}^{3mg}$ \mid post καλοῦσιν add. τινες \mathbf{M} $\mathbf{P}\mathbf{E}^{3mg}$

209-213 cf. Diog. Laert. VII 156 (= SVF II 649); Ach. Isag. 29 p. 62, 20-63, 5; Anon. I in Arat. 96, 23-97, 6; Plin. NH II 172; sim. Aristot. Meteor. 362 a 32-362 b 9 \parallel 213-261 cf. Ach. Isag. 30 pp. 65, 15-66, 25; Anon. I in Arat. 97, 7-23; Gem. El. XVI 1-2 \parallel 221-224 cf. Ptol. Synt. I 7 p. 23, 12-14

έστι δὲ ἡμῖν καὶ κοινά τινα ποὸς ἐκάστους αὐτῶν καὶ κεγωρισμένα. 235 ποὸς μὲν οὖν τοὺς περιρίκους κοινὰ ἡμῖν ἐστι, πρῶτον μὲν τὸ τὴν αὐτην οίχειν εύχρατον, έπειτα τὸ κατὰ ταὐτὸν έχειν χειμῶνα καὶ θέρος καὶ τὰς ἄλλας ὥρας καὶ αὐξήσεις καὶ μειώσεις ήμερῶν τε καὶ νυκτῶν. διαφέρονται δὲ κατὰ τὰς ἡμέρας καὶ τὰς νύκτας. παρ' ἡμῖν γὰρ ἡμέρας ούσης παρ' έχείνοις νύχτα είναι δεῖ καὶ ἔμπαλιν, πλατύτερον 240 26 τούτου λεγομένου, οὐ γὰρ ἀχριβεῖ λόγω, ὁπόταν καταδύηται παρ' ἡμῖν ό ήλιος, ἀρχὴν λαμβάνει τοῦ παρ' ἐκείνοις ἀνίσχειν, ἐπεὶ οὕτως ἄν, μαχρᾶς οὔσης παρ' ἡμῖν τῆς ἡμέρας, ἡ νὺξ παρ' ἐχείνοις μαχρὰ ἐγίνετο, καὶ ἦν ἄν ἐνηλλαγμένα ἡμῖν τὰ τῶν ὡρῶν καὶ κατὰ τὰς αὐξήσεις καὶ μειώσεις τῶν ἡμερῶν τε καὶ νυκτῶν. νυνὶ δὲ σφαιρικὴν οὖσαν 245 τὴν γῆν περιιών καὶ κυκλεύων ὁ ἥλιος, οἶς ἐκάστοτε ἐπιβάλλει τὰς άκτινας, ύπερτιθέμενος κατά την πορείαν τὰ κυρτώματα της γης, ταῦτα λαμπρύνει τε καὶ φωτίζει. ὅθεν ἔτι παρ' ἡμῖν ὑπὲρ γῆς ὁρώμενος, έχείνοις ανίσγων φαίνεται αναγχαίως, σφαιριχήν γε τῷ σχήματι ύπάρχουσαν περιερχόμενος την γην καὶ κατά την τῶν κυρτωμάτων 250 ύπέρθεσιν ἄλλοτε παρ' ἄλλοις ἀνίσχων.

πρὸς δὲ τοὺς ἀντοίχους χοινὰ ἡμῖν ἐστιν, ἕν μὲν τὸ κἀχείνους χαὶ ἡμᾶς τὸ ὑπὲρ γῆς ἔχειν ἡμισφαίριον, δεύτερον δὲ τὸ κατὰ ταὐτὸν ἔχειν ἡμᾶς τάς τε ἡμέρας καὶ τὰς νύκτας, καὶ τούτου πλατύτερον λεγομένου. παρ' ἡμῖν γὰρ μεγίστης ἡμέρας οὔσης, παρ' ἐκείνοις ἐλαχί- 255 στη ἐστὶ καὶ ἔμπαλιν· ἐνήλλακται γὰρ ἡμῖν πρὸς αὐτοὺς τὰ κατὰ τὰς ὥρας καὶ τὰς αὐξήσεις καὶ μειώσεις τῶν ἡμερῶν τε καὶ νυκτῶν.

πρός δὲ τοὺς ἀντίποδας οὐδὲν ἡμῖν χοινόν ἐστιν, ἀλλὰ πάντα ἀντέστραπται. καὶ γὰρ τὰ ὑπὸ γῆν ἀλλήλων ἔχομεν κλίματα, καὶ τὰ κατὰ τὰς ὥρας ἡμῖν ἔμπαλιν ἔχει, καὶ τὰ κατὰ τὰς ἡμέρας καὶ νύκτας καὶ 260 τὰ κατὰ τὰς αὐξήσεις τῶν ἡμερῶν καὶ μειώσεις.

δτι δὲ εἶναι δεῖ καὶ περιοίκους καὶ ἀντίποδας καὶ ἀντοίκους, φυσιολογία διδάσκει, ἐπεὶ οὐδέν γε τούτων κατὰ ἰστορίαν λέγεται. οὔτε

262-269 resp. Blemm. EP 1276 D-1277 A

236 οὖν om. MLH || 238 ante ἡμερῶν add. τῶν β || 239 ante γὰρ add. μὲν MFH || 243 μακρᾶς || μικρᾶς DF || μακρὰ SVDFC: μικρὰ MPLEBH, probav. Goul. qui 255–256 contulit et ἡ νὺξ delere voluit ἡ νὺξ punctis notavit F || 244 τὰ τῶν ὡρῶν || exspectaveris τὰ κατὰ τὰς ὥρας, cf. infra 259–260; 272; I 3, 1 || 249 ἀνίσχων MPLE²ρc: ἀνίσχειν C ἀνίσχειν cett. || 259 ἀλλήλων || exspectaveris πρὸς ἄλληλα vel ἀλλήλων ἀντίποδα, cf. 228 | ἔχομεν || ἐχόμενα MPL || 261 τὰ PL: om. SDFβ (desunt VM)

METEORA I 1-2

γὰρ πρὸς τοὺς περιοίχους ἡμῖν πορεύεσθαι δυνατὸν διὰ τὸ ἄπλωτον είναι καὶ θηριώδη τὸν διείργοντα ἡμᾶς ἀπ' αὐτῶν ἀκεανόν, οὔτε πρὸς τοὺς ἔχοντας τὴν ἀντεύκρατον, ἐπεὶ ἀδύνατον ἡμῖν τὴν διακεκαυμένην ὑπερβῆναι. τὰ δὲ ἐπ' ἴσης εὔκρατα κλίματα τῆς γῆς καὶ οἰκεῖσθαι ἐπ' ἴσης ἀναγκαῖον φιλόζωος γὰρ ἡ φύσις καί, ὅπου δυνατόν, τῆς γῆς πάντα ἐμπεπλῆσθαι καὶ λογικῶν καὶ ἀλόγων ζώων λόγος αἰρεῖ.

εξῆς ἐπιδεικτέον τὴν αἰτίαν, δι' ἣν τὰ μὲν κατέψυκται, τὰ δὲ διακέκαυται τῆς γῆς, τὰ δὲ εὐκράτως ἔχει, καὶ διὰ τί ἀντέστραπται τὰ κατὰ τὰς ὥρας καὶ τὰς αὐξήσεις καὶ μειώσεις τῶν ἡμερῶν τοῖς τὴν ἀντεύκρατον ἔχουσιν.

Ό τοίνυν οὐρανός, κύκλω είλούμενος ὑπὲρ τὸν ἀέρα καὶ τὴν γῆν 2 καὶ ταύτην τὴν κίνησιν προνοητικὴν οὖσαν ἐπὶ σωτηρία καὶ διαμονῆ τῶν ὅλων ποιούμενος, ἀναγκαίως καὶ πάντα τὰ ἐμπεριεχόμενα αὐτῷ τῶν ἄστρων περιάγει. τούτων τοίνυν τὰ μὲν ἀπλουστάτην ἔχει τὴν 5 κίνησιν, ὑπὸ τοῦ κόσμου στρεφόμενα καὶ διὰ παντὸς τοὺς αὐτοὺς τόπους τοῦ οὐρανοῦ κατέχοντα τὰ δὲ κινεῖται μὲν καὶ τὴν σὺν τῷ κόσμω κίνησιν ἀναγκαίως, περιαγόμενά γε ὑπ' αὐτοῦ διὰ τὴν ἐμπεριοχήν, κινεῖται δὲ καὶ ἑτέραν προαιρετικήν, καθ' ῆν καὶ ἄλλοτε ἄλλα 30 μέρη τοῦ οὐρανοῦ καταλαμβάνει. αὕτη δὲ ἡ κίνησις αὐτῶν σχολαιοτέρα ἐστὶ τῆς τοῦ κόσμου κινήσεως. δοκεῖ δὲ καὶ τὴν ἐναντίαν κινεῖσθαι τῷ οὐρανῷ, ὡς ἀπὸ τῆς δύσεως ἐπὶ τὴν ἀνατολὴν φερόμενα.

τὰ μὲν οὖν ποῶτα αὐτῶν καλεῖται ἀπλανῆ, ταῦτα δὲ πλανώμενα, ἐπειδὴ ἄλλοτε ἐν ἄλλοις μέρεσι τοῦ κόσμου φαντάζεται. τὰ μὲν οὖν ἀπλανῆ ἀπεικάσειεν ἄν τις ἐπιβάταις ὑπὸ νεὼς φερομένοις, ἐν τόποις οἰκείοις κατὰ χώραν μένουσι, τὰ δὲ πλανώμενα τὴν ἐναντίαν τῆ νηὶ φερομένοις ὡς ἐπὶ τὴν πρύμναν ἀπὸ τῶν κατὰ τὴν πρώραν τόπων, ταύτης τῆς κινήσεως σχολαιοτέρας γινομένης. εἰκασθείη δ' ἄν καὶ

1-19 Posid. F 280 Th.

269 πάντα ἐμπεπλῆσθαι α: ἐμπεπλῆσθαι πάντα $\boldsymbol{\beta}$ | κα l^1 α: om. $\boldsymbol{\beta}$ || 271 ἀντέστραπται $\mathbf{SVDFMLE}^{\mathrm{xpc}}$: ἀνέστραπται $\mathbf{P}\boldsymbol{\beta}$ || 273 post ἔχουσιν inscr. Κλεομήδους μετεώρων $\boldsymbol{\beta}'$ \mathbf{H} || 8 κα l^2 del. Zi. || 14 νεώς α \mathbf{C} : νηὸς $\mathbf{E}\mathbf{B}\mathbf{H}$ || 16 post φερομένοις add. ἀνθρώποις \mathbf{M} \mathbf{PL}

4-9 cf. Diog. Laert. VII 144 p.359, 1-2 (= SVF II 650 p.195, 29-196, 1) || 8 προαιφετικήν] cf. Gem. El. XII 24; Schol. in Arat. Vet. 289, 6; Cic. Nat. deor. II 43 (sua sponte) || 9-11 cf. Gem. El. XII 14-18 || 10-11 cf. Gem. El. I 19; Schol. in Arat. Vet. 289, 3-8 || 15-17 cf. Ach. Isag. 10 p.39, 16-20; Hygin. De astron. IV 6 || 17-19 cf. Ach. Isag. 20 p.48, 16-18; Anon. I in Arat. 97, 33-98, 1; Vitruv. IX 1, 15

μύρμηζιν ἐπὶ κεραμεικοῦ τροχοῦ τὴν ἐναντίαν τῷ τροχῷ προαιρετικῶς ἔρπουσιν.

τὸ μὲν οὖν τῶν ἀπλανῶν πληθος ἄπλετόν ἐστι, τὰ δὲ πλανώμενα 20 ἄδηλον μὲν εἰ καὶ πλείω ἐστίν, ἐπτὰ δ' ὑπὸ τὴν ἡμετέραν γνῶσιν έλήλυθεν. ὧν ύψηλότατος μεν είναι δοκεῖ ὁ Φαίνων καλούμενος, ὁ τοῦ Κρόνου ἀστήρ, τριαχονταετεῖ χρόνω τὸν οἰκεῖον κύκλον ἀπαρτίζων κατά την προαιρετικήν των κινήσεων, ύπὸ τοῦτόν ἐστιν ὁ τοῦ Διός, καλεῖται δὲ Φαέθων, δωδεκαετία τὸν οἰκεῖον ἀμείβων κύκλον. ὑπὸ 25 τοῦτον Πυρόεις, ό τοῦ ἄρεως, ἀτακτοτέραν μὲν τὴν κίνησιν ἔχων, δοκεῖ δ' οὖν καὶ οὖτος διετία καὶ πέντε μησὶ τὸν οἰκεῖον ἀνύειν κύκλον. ύπὸ τοῦτον ὁ ήλιος είναι ύπονοεῖται, μέσος ὑπάρχων τῶν ἄλλων. οὖτος ένιαυτῶ περιεργόμενος τὸν οἰχεῖον χύχλον κατὰ ταύτην μὲν τὴν 32 χίνησιν τὰς ὥρας ἀπαρτίζει, κατὰ δὲ τὴν σὺν τῷ κόσμω τὰς ἡμέρας 30 έπιτελεῖ, ὑπὸ τοῦτον ὁ τῆς Ἀφοοδίτης ἐστί, καὶ αὐτὸς ἐνιαυσιαίαν τὴν περίοδον έχων, καλεῖται δέ, όπόταν μὲν ἐπικαταδύηται τῷ ἡλίω, Έσπερος, όπόταν δὲ προανίσχη αὐτοῦ, Έωσφόρος, τινὲς δὲ τὸν αὐτὸν τοῦτον καὶ Φωσφόρον καλεῖν εἰώθασιν, ὑπὸ δὲ τὴν Ἀφροδίτην ἐστὶν ὁ τοῦ Έρμοῦ, Στίλβων καλούμενος, καὶ τοῦτον ἐνιαυτῶ περιιέναι τὸν 35 ἴδιον κύκλον φασίν, ύπὸ τοῦτόν ἐστιν ἡ σελήνη, προσνειστάτη πάντων τῶν ἄστρων ὑπάρχουσα, κατὰ τὴν συναφὴν γὰρ τοῦ ἀέρος πρὸς τὸν αίθέρα είναι λέγεται· ὄθεν καὶ ζοφῶδες αὐτῆς τὸ οἰκεῖον ὁρᾶται σωμα, τὸ δὲ λαμπουνόμενον αὐτῆς ἀπὸ τοῦ ἡλίου ἔχει τὴν λαμπηδόνα, άεὶ τοῦ πρὸς αὐτὸν τετραμμένου αὐτῆς ἡμισφαιρίου καταλαμπομένου. 40 αΰτη τὸν ἴδιον ἀπαρτίζει κύκλον ἐν ἐπτὰ καὶ εἴκοσι ἡμέραις καὶ ἡμίσει. συνοδεύει δὲ τῷ ἡλίῳ διὰ τριάχοντα.

οὖτοι δὲ πάντες τὴν ἐναντίαν τῷ οὐρανῷ κινούμενοι καὶ ἄλλοτε ἐν ἄλλοις ὁρώμενοι, οὕτε ἄτακτον τὴν πορείαν ποιοῦνται, οὕτε δι' ὧν ἐπέτυχε τοῦ κόσμου μερῶν ἴασιν, ἀλλὰ διὰ τοῦ καλουμένου ζωδιακοῦ 4s

24-42 resp. Blemm. EP 1236 A-C | 36-40 Posid. F 281 Th. | 37-39 fort. resp. Triclin. Lun. 61-62

26 πυρρόεις SVdF | ἄρεως Pβ: ἄρεως SVDFL άξρος M \parallel 28 εἶναι om. MPL \parallel 31 \acute{o} α : om. $β \parallel$ 33 ante αὐτοῦ add. τοῦ EBH | φωσφόρος BH | δέ² α E³s: om. E³cBH (deest C) \parallel 39 λαμπηδόνα] λαμπάδα BH

20-42 cf. SVF II 527 (p. 168, 31-169, 6); Ach. Isag. 18 p. 44, 14-28; Gem. El. I 24-30; Theon. Expos. 135, 21-136, $9 \parallel 37-39$ (sim. II 3, 88-91) cf. Plut. de fac. 928 C-D (= SVF II 668); SVF II 669, II 670

κινοῦνται, μὴ ὑπερβαίνοντες αὐτόν. ἔστι δὲ ὁ ζωδιακὸς κύκλος λοξός, διά τε τῶν τροπικῶν καὶ τοῦ ἰσημερινοῦ βεβλημένος καὶ ἐκατέρου μὲν τῶν τροπικῶν καθ' εν ψαύων σημεῖον, τὸν δὲ ἰσημερινὸν εἰς δύο ἴσα 34 τέμνων. τούτου δὴ τοῦ ζωδιακοῦ πλάτος ἀξιόλογον ἔχοντος τὰ μὲν βόρειά ἐστι, τὰ δὲ νότια, τὰ δὲ τούτων μέσα. διόπερ καὶ τρισὶ γράφεται κύκλοις, ὧν ὁ μὲν μέσος ἡλιακὸς καλεῖται, οἱ δὲ ἑκατέρωθεν ὁ μὲν βόρειος, ὁ δὲ νότιος.

διὰ τούτου δὴ τοῦ ζωδιακοῦ οἱ μὲν ἄλλοι πλάνητες κατὰ τὴν προαιρετικὴν κίνησιν ἄλλοτε μὲν τῷ βορείω, ἄλλοτε δὲ τῷ νοτίω πελάζουσι, μόνος δ' ὁ ἥλιος διὰ μόνου τοῦ μέσου κινεῖται, οὕτε τῷ βορείω οὕτε τῷ νοτίω πελάζων. τοῦ μὲν γὰρ κόσμου αὐτοῦ καὶ τοῖς βορείοις καὶ τοῖς νοτίοις προσέρχεται μέρεσιν, ἀπὸ τροπῶν ἐπὶ τροπὰς ἰών, αὐτοῦ δὲ τοῦ ζωδιακοῦ οὐδετέροις, ἀλλὰ τὸν μεσαίτατον αὐτοῦ τέμνει κύκλον κατὰ τὴν πορείαν ὅθεν καὶ ἡλιακὸς οὖτος καλεῖται.

οἱ δὲ λοιποὶ πλάνητες καὶ τοῦ κόσμου προσέρχονται τοῖς βορείοις τε καὶ νοτίοις μέρεσι καὶ αὐτοῦ τοῦ ζωδιακοῦ, ἐλικοειδῶς ἐν αὐτῷ κινούμενοι. κατιόντες γὰρ ἀπὸ τοῦ βορείου ἐπὶ τὸν νότιον, κἀνθένδε πάλιν ἐπὶ τὸν βόρειον ἀνατρέχοντες, οὐκ εὐθεῖαν οὐδὲ ἀπλῆν, καθάπερ ὁ ἥλιος, ἀλλὰ ἑλικοειδῆ τὴν δι' αὐτοῦ ποιοῦνται κίνησιν. καὶ ὁπότε μὲν ἀπὸ τοῦ βορείου ὡς ἐπὶ τὸν διὰ μέσου φέροιντο, λέγονται ὕψος ταπεινοῦσθαι ὁπότε δὲ τὸν διὰ μέσου διελθόντες τῷ νοτίῳ προσχωροῖεν, λέγονται ταπείνωμα ταπεινοῦσθαι. ἀνατρέχοντες δὲ πάλιν ἐντεῦθεν ἐπὶ τὸν διὰ μέσου, ταπείνωμα ὑψοῦσθαι λέγονται, ἐπειδὰν δὲ ἀμείψαντες τὸν διὰ μέσου τῷ βορείῳ προσπελάζωσιν, ὕψος ὑψοῦσθαι. συμβέβηκε 36 γὰρ τὰ μὲν βόρεια τοῦ ζωδιακοῦ ἐπὶ πολὺ τοῦ ὁρίζοντος ἐξῆρθαι, τὰ δὲ νότια μᾶλλον τῷ ὁρίζοντι πελάζειν, διὰ τὸ ἐγκεκλίσθαι ἀπὸ τῶν βορείων ἐπὶ τὰ νότια τὸν κόσμον ἐν τῆ καθ' ἡμᾶς οἰκουμένη.

οὕτω δὲ κινουμένων ἐν τῷ ζωδιακῷ τῶν πλανήτων, ὁ ἥλιος, τὸ με-

⁴⁶ μὴ ὑπερβαίνοντες αὐτόν om. SVDF || 53-54 post ζωδιακοῦ add. κινούμενοι Sauppe, post κίνησιν add. κινούμενοι Lüdecke, sed c. κατὰ τὴν προ. κίν. participium omitti potest, cf. I 4, 79. si quid supplendum est, melius ἰόντες; cf. II 6, 25-26; 7, 3 || 58 τέμνει suspic. Goul. 192 adn. 93, sed cf. LSJ τέμνω VI 2 b unde clarum est verba τὸν μεσαίτατον αὐτοῦ τέμνει κύκλον verba διὰ μόνου τοῦ μέσου κινεῖται (55) iterare || 60 προσέρχονται αΕ²ec (in ras. scr. ρος Ε²): περιέρχονται CBH || 61 post ζωδιακοῦ add. κύκλου DF || 62 τὸν (sc. κύκλον) ML: τὸ cett. || 63 τὸν (sc. κύκλον) PL: τὸ cett. || 65 φέροιντο] φέρονται MPLΕ²pc (ι et o eras. Ε² qui in ras. scr. αι) || 68 ἐπειδὰν αΕ³pc Β: ἐπειδὴ Ε³c Η ἐπὰν C || 69 προσπελάζωσιν SVDFCE: πελάζωσιν L προσπελάζουσιν BH πελάζουσιν MP

⁴⁶⁻⁵² cf. Ach. Isag. 23 passim; Gem. El. V 51; fusius Ptol. Synt. I 8 p.27, 20-29, 16

ταξὺ τῶν τροπικῶν πλάτος κινούμενος ἐν τῷ κόσμῳ, ἀναγκαίως διακαίει τὸ ὑποκείμενον πλάτος τῆς γῆς τῷ προειρημένῳ τῶν τροπικῶν το διαστήματι. ἐπεὶ δὲ πάλιν οὕτε ἀπὸ τῶν νοτίων ὡς ἐπὶ τὰ βόρεια ἰὼν τὸν θερινὸν τροπικὸν ὑπερβαίνει, οὕτε ἀπὸ τούτου ὡς ἐπὶ τὰ νότια τὸν χειμερινὸν τροπικόν, οὕτω συμβέβηκε τὰς ὑπὸ ταῖς ἄρκτοις ζώνας κατεψῦχθαι ὡς πορρωτάτω τοῦ ἡλίου ἀφεστώσας, τὰς δὲ τῷ μεταξὺ τροπικῶν τε καὶ ἀρκτικῶν ὑποκειμένας πλάτει εὐκράτους εἶναι. καὶ εο αὕτη μὲν ἡ αἰτία τοῦ τὰ μὲν κατεψῦχθαι, τὰ δὲ διακεκαῦσθαι, τὰ δὲ εὕκρατα τῆς γῆς εἶναι.

Τοῦ δὲ ἐνηλλάχθαι τὰ κατὰ τὰς ὥρας ἐν ταῖς εὐκράτοις καὶ τὰ κατά τάς αὐξήσεις τῶν ἡμερῶν, τοιάδε τις αἰτία ἐστίν. τῆς γῆς σφαιριχῶ τῶ σχήματι χεχρημένης καὶ ἀπὸ παντὸς μέρους τοῦ οὐρανοῦ κάτω ύπαρχούσης, συμβέβηκε τὰ κλίματα αὐτῆς μὴ ἔχειν τὴν αὐτὴν σχέσιν πρὸς τὸν ζωδιαχόν. ἄλλα γὰρ ἄλλοις μέρεσι τοῦ οὐρανοῦ ὑπό- 5 κειται· ὅθεν καὶ διάφορα ταῖς κράσεσίν ἐστιν, ὡς ἐπιδέδεικται. ἐν μὲν 38 οὖν τῆ διακεκαυμένη, αὐτὸ τὸ μεσαίτατον τῆς γῆς ἐπεχούση, οὔτε ἐπὶ τὰ βόρεια οὔτε ἐπὶ τὰ νότια ἐγκέκλιται ὁ κόσμος, ἀλλ' ἰσαιτάτην τὴν θέσιν ἔχει, έκατέρου τῶν πόλων ἐπὶ τοῦ ὁρίζοντος θεωρουμένου καὶ άρχτιχῶν χύχλων ἐν τούτω τῷ χλίματι οὐχ ὑπαρχόντων, ἀλλὰ πάντων 10 καὶ καταδυομένων καὶ πάλιν ἀνισγόντων, μηθενὸς ἀπλῶς ἀειφανοῦς ένταῦθα είναι δυναμένου, ἀπὸ δὲ τοῦ κλίματος τούτου ώς ἐπὶ τὰς εὐκράτους ζόντων άλλοιοτέρα φαντάζεται ή τοῦ κόσμου θέσις, τοῦ μὲν ἀποκουπτομένου τῶν πόλων, τοῦ δ' ἐξαιφομένου καὶ ὑψουμένου ἀπὸ τοῦ ὁρίζοντος, εἰ μὲν οὖν τις ἐκεῖθεν ὡς ἐπὶ τὴν ἡμετέραν εὔκρατον 15 ίοι, ό μὲν νότιος ἄν αὐτῷ πόλος ἀφανής γίνοιτο, ἐπιπροσθούμενος κατά την πορείαν ύπὸ τοῦ περὶ την γῆν κυρτώματος, ὁ δὲ βόρειος εἰς ύψος ἀπὸ τοῦ ὁρίζοντος ἐξαίροιτο, εἰ δὲ ἐπὶ τὴν ἀντεύχρατον ἀπὸ τῆς διακεκαυμένης ύποθοίμεθά τινα πορευόμενον, τοὐναντίον αν νίνοιτο. ύψουμένου ἀπὸ τοῦ ὁρίζοντος τοῦ νοτίου πόλου, ἀφανοῦς δὲ τοῦ βο- 20 ρείου γινομένου.

6-I 4, 17 resp. Blemm. EP 1281 B-1288 B

75 προειρημένω] 46-49; cf. I 1, $194-196 \parallel$ 79 τῷ SVPL: ἐν τῷ Mβ τῶν dF \parallel 81 post μἐν¹ add. ἐστιν MPL \parallel διακεκαῦσθαι SVMP?LH: διακεκαῦθαι dFCEB \parallel 82 ante εὕκρατα add. κεκραμμένα καὶ PL \parallel 1 ἀντευκράτοις Goul. qui 113 contulit \parallel 2 post αὐξήσεις add. καὶ μειώσεις β, probav. Zi. \parallel 9 ἐκατέρου - θεωρουμένου α: ἐκατέρων - θεωρουμένων β \parallel 10 post πάντων add. τῶν ἄστρων Blfr., probav. Bk. Schmidt Zi. \parallel 11 καὶ¹ SVDCBH: om. FMPLE \mid μηδενὸς MPL \mid post ἀειφανοῦς addendum censuit ἢ ἀφανοῦς Goulet qui 24-25; 32 et I 4, 161-162 contulit \parallel 17 περὶ τὴν γῆν] ἐπὶ (τῆς P) γῆς PL \parallel 17.18 εἰς ὕψος om. PL

METEORA I 2-3

ύποχείσθω τοίνυν τις έχ τῆς διαχεχαυμένης εἰς τὴν ἡμετέραν εὕκρατον ἰών, οὐκοῦν ἔτι μὲν ὄντι αὐτῶ ὑπὸ τὸν ἰσημερινὸν ἐκάτερος τῶν πόλων ἐπὶ τοῦ ὁρίζοντος ὀφθήσεται, καὶ οὕτε ἀφανές τι τῶν 40 25 ἄστρων αὐτῶ γενήσεται οὔτε ἀειφανές ὅθεν οὐδὲ κύκλοι ἀρκτικοί. άρχτικὸν γὰρ κύκλον είναι δεῖ καθ' ἡμᾶς τὸν τὰ ἀειφανῆ τῶν ἄστρων περιλαμβάνοντα, άνταρχτικὸν δὲ τὸν τὰ ἀποχεκρυμμένα περιέχοντα. ἐπειδὰν δὲ ἀρχὴν λάβη τοῦ ἐκεῖθεν ἐνταῦθα παραγίνεσθαι, ὁ μὲν νότιος αὐτῷ πόλος ἀποχρυφθήσεται ἀναγχαίως ὑπὸ τοῦ κατὰ τὴν γῆν 30 χυρτώματος, ό δὲ βόρειος ἐχ τοῦ πρὸς λόγον εἰς ὕψος ἄν ἐξαίροιτο. καὶ οΰτως ἄν αὐτῶ ἔγκλιμα λαμβάνοι ὁ κόσμος ἀπὸ τῶν βορείων ὡς έπὶ τὰ νότια καὶ τὰ μὲν ἀφανῆ, τὰ δ' ἀειφανῆ γένοιτ' ἄν αὐτῷ τῶν περί τούς πόλους ἄστρων καὶ οἱ ταῦτα περιέχοντες ἀρχτικοὶ ύφίσταιντ' αν άναγχαίως χατά την προχοπήν της πορείας μετεγχλινόμε-35 νοι καὶ τοῦ κόσμου ἀεὶ μᾶλλον κατὰ τὴν πορείαν ἐγκλινομένην τὴν θέσιν λαμβάνοντος, τὰ μὲν βόρεια τοῦ ζωδιαχοῦ ύψηλὰ καὶ ἐπὶ πλεῖστον από τοῦ ὁρίζοντος ἐξηρμένα ὀφθήσεται, τὰ δὲ νότια ταπεινὰ καὶ μάλλον τῷ ὁρίζοντι πελάζοντα. καὶ ἂν τοῦτον τὸν τρόπον ἀπὸ μεσημβρίας πρὸς ἄρχτον ἰών εἰς τὸ Έλληνικὸν τῆς γῆς ἀφίκηται κλίμα, 40 πρός δ καὶ τὰ Φαινόμενα τῷ Ἀράτω πεποίηται, ἐφάψεται αὐτῷ τοῦ δρίζοντος ή τοῦ Δράκοντος κεφαλή καὶ οἱ τῆς Ἑλίκης πόδες, καὶ τούτω τῷ μεγέθει τοῦ ἀρχτιχοῦ ἴσος γενήσεται ἀναγχαίως καὶ ὁ τὰ κεκρυμμένα περιέχων τῶν ἄστρων.

οὕτω δὲ τοῦ κόσμου ἐγκλινομένου, ἑξῆς νοῆσαι δεῖ ὡς ἕκαστος τῶν
45 ἀπλανῶν ἀστέρων, σὺν τῷ κόσμῳ εἰλούμενος περὶ τὸ οἰκεῖον κέντρον,
κύκλον περιγράφει. οὖτοι τοίνυν πάντες μέν εἰσι παράλληλοι, μεγίστου 42
δὲ ἐν αὐτοῖς ὄντος τοῦ ἰσημερινοῦ, ἐλάχιστοι οἱ περὶ τοὺς πόλους τοῦ
κόσμου εἰσίν. ὥστε οἱ μὲν ἀπὸ τούτων ἀεὶ πρὸς τὸν ἰσημερινὸν ἰόντες
{γραφόμενοι} μείζους πρὸς λόγον τῆς ἀπὸ τῶν πόλων ἀποστάσεως
50 γενήσονται, οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ ἰσημερινοῦ ὡς πρὸς τοὺς πόλους μικρότεροι
πρὸς λόγον τῆς ἀποστάσεως. συμπάντων τοίνυν τούτων, καὶ τοῦ μεγίστου καὶ τῶν ἐλαχίστων καὶ τῶν μεταξύ, ἐν μὲν τῶ ὑπὸ τὸν ἰσημερι-

51-75 resp. Blemm. EP 1284 CD

29 αὐτῷ πόλος SVMPL: πόλος αὐτῷ DFBH πόλος ἀποκρυφθήσεται αὐτῷ CE | ἀποκρυφθήσεται MPLCE: ἀποκρυβήσεται SVDFBH || 30 εἰς ΰψος om. PL || 35 ἀεὶ μᾶλλον SVDFM: ἀεὶ καὶ μᾶλλον PLβ || 48 ἰόντες Sauppe Ma., cf. 62: ἰόντων codd. || 49 γραφόμενοι ut glossema del. Sauppe Ma., probav. Zi.

40-41 cf. Arat. Phaen. 58-62; Ach. Isag. 35 p. 71, 12-31 || 44-106 cf. Gem. El. VI 24-28

νὸν κλίματι τὰ ἡμίσεα τμήματα ύπὲρ γῆς, τὰ δὲ ἡμίσεα ὑπὸ γῆς έστιν. έχειθεν δ' ένταῦθα ἀφιχνουμένω, ὥσπερ ὁ πόλος ἐξαίρεται καὶ ό κόσμος εγκλίνεται, οΰτω καὶ οἱ κύκλοι οὐκέτι τὴν αὐτὴν σχέσιν δια- 55 τηροῦσιν, άλλὰ τοῦ μὲν ἰσημερινοῦ, μεγίστου ὄντος καὶ εἰς δύο ἴσα τέμνοντος τὸν κόσμον, μένει ἀκριβῶς τὸ ἥμισυ ὑπὲρ γῆς καὶ τὸ ἥμισυ ύπὸ νῆς, πᾶς νὰο κύκλος εἰς δύο ἴσα τέμνων τὸν κόσμον ἢ ὁρίζων έστίν, ἢ εἰς δύο ἴσα ὑπὸ τοῦ ὁρίζοντος διαιρεῖται, ὡς τὸ ἤμισυ ἔγειν ύπὲρ γῆς φαινόμενον ἀεί, τὸ δὲ ἥμισυ κεκρυμμένον. ὥστε καὶ ὁ ἰσημε- 60 ρινός, μέγιστος ὤν, μένει τὴν αὐτὴν σχέσιν διαφυλάττων καὶ ἐν ταῖς εύχράτοις, οί δὲ ἀπ' αὐτοῦ πρὸς τοὺς πόλους ἰόντες οὐχέτι. ἀλλ' ὁπόσοι μεν αὐτῶν ώς πρὸς τὸν βόρειον ἴασι πόλον, τούτων τὰ μείζονα τμήματα ύπὲρ γῆς γίνεται ἀναγκαίως, τούτων ὑψηλοτέρων ὄντων ἐν τῆ ήμετέρα εὐχράτω, τὰ δὲ μείονα ὑπὸ γῆς ὁπόσοι δὲ ὡς πρὸς τὸν 65 44 νότιον, ἔμπαλιν τὰ μὲν μείζονα ὑπὸ νῆς ἴσγουσι τῶν τμημάτων, τὰ δὲ έλάττονα ύπὲρ γῆς, ὅπου γε καὶ ὅλον τὸν ἀνταρκτικὸν ⟨εἶναι δεῖ⟩ κεκρυμμένον, † όμοίως καὶ τῶν βορείων τὸν ἀρκτικὸν ἐχόντων ἀειφανῆ†. καὶ κατά μὲν τὴν ἡμετέραν εὔκρατον οὕτως ἔχει, κατά δὲ τὴν ἀντεύχρατον ἀντεστραμμένως, τὰ γὰρ ἡμῖν ταπεινὰ ἐκείνοις ὑψηλὰ γίνε- 70 ται καὶ ἔμπαλιν, ώς άπὸ τῶν νοτίων ἐπὶ τὰ βόρεια τοῦ κόσμου ἐκείνοις έγκεκλιμένου, άπὸ γὰρ τῶν ὑπὸ τὸν ἰσημερινὸν ἐκεῖ πορευομένων ό μὲν βόρειος πόλος ἀφανής γίνεται, ὁ δὲ νότιος ἐξαίρεται, καὶ οὕτως τὰ ἐχείνοις ὑψηλὰ ἡμῖν ταπεινὰ γίνεται καὶ ἔμπαλιν. ὥστε καὶ ὁ άρχτικὸς αὐτοῖς κέκρυπται κύκλος, ὁ δ' ἐναντίος ⟨τὸ⟩ ἴσον ἐξῆρται. τούτων δὲ οΰτως ἐχόντων, ὁ ἥλιος ἀπὸ τροπῶν ἐπὶ τροπὰς τὴν διὰ τοῦ ζωδιακοῦ πορείαν ποιούμενος, φανερὸν ώς ἐφάπτεται τῶν κύκλων

76-98 resp. Blemm. EP 1284 D-1285 B

71 xai - I 4, 176 deest P

53 post τὰ¹ add. μὲν edd. | ὑπὸ γῆς SVDFP: ὑπὸ γῆν MLβ || 58 γῆς SVDFPB: γῆν MLCEH || 59 post τὸ add. μὲν edd. || 62 τοὺς αΕ³s: om. β | post ἰόντες add. κύ-κλοι SVDF || 63 post τὰ add. μὲν edd. || 65 γῆς SVDFPB: γῆν MLCEH || 66 γῆς SVDPB: γῆν FMLCEH || 67-68 verbis ὅπου - ἀειφανῆ definitur ἡ ἡμετέρα εὕκρατος (cf. 64-65; 69). ad sensum cf. Blemm. EP 1284 D: ἀλλὰ δὴ καὶ ὁ ἀνταρκτικὸς ὅλος κεκρυμμένος ἐστίν, ὥσπερ ἀειφανὴς ὅλος ὁ ἀρκτικός. textum desperanter defendit Sauppe || 67 ὅπου γε] ὑπὸ γῆς coni. Ma., probav. Zi. | εἶναι δεῖ add. Steinbruck 39 qui 26 contulit | post κεκρυμμένον add. εἶναι συμβαίνει Norimberg., probav. Zi. || 68 ὁμοίως καὶ om. Norimberg., probav. Zi. || τ2 ἀπὸ - πορευομένων] τοῖς γὰρ ἀπὸ τοῦ ἰσημερινοῦ ἐκεῖσε πορευομένοις in ras. rescr. Ε² || τ5 τὸ addidi

πάντων, οξ μεταξύ τῶν τροπικῶν εἰσιν, ὁπόταν μὲν οὖν ἀπὸ τῶν βορείων ἐπὶ τὰ νότια ἰών τοῦ χειμερινοῦ τροπιχοῦ ἐφάψηται, βραχυ-80 τάτην ήμιν την ήμέραν ποιεί. ό γαρ κύκλος ούτος πάντων, ών ψαύει ό ήλιος, ύπὸ γῆς μὲν μέγιστον ἔχει τμῆμα, ἐλάχιστον δὲ ὑπὲρ γῆς, καὶ ούτως την μέν ημέραν έλαχίστην, μεγίστην δὲ την νύχτα ποιεί άναγκαίως εν τη ημετέρα εὐκράτω, ὁπόταν δ' ἐφαψάμενος τοῦ χειμερινοῦ πάλιν ύποστρέφη πρὸς ήμᾶς, ἐπὶ τὰ ύψηλότερα τοῦ κόσμου ἀνατρέχων 85 ἀεὶ χύχλοις ἐντυγχάνει μείζονα τοῦ χειμερινοῦ τμήματα ὑπὲρ γῆς 46 έχουσι, καὶ οὕτως ἐκ τοῦ πρὸς λόγον αὐξομένην παρέχεται τὴν ἡμέραν, μέχρι μὲν τῆς πρὸς τὸν ἰσημερινὸν πορείας ἔτι μιχροτέραν τῆς νυχτός διαμένουσαν έπαν δὲ τοῦ Ισημερινοῦ ἐφάψηται, ἐφ' οδ ἴσον τὸ ύπὲρ γῆς καὶ ὑπὸ γῆς ἐστιν, ἰσημερίαν ποιεῖ, καὶ λοιπὸν ἐντεῦθεν ἐπὶ 90 τὸν θερινὸν ἀνατρέχων, ἐπεὶ κύκλοις ἐντυγχάνει μείζονα τὰ ὑπὲρ γῆς ἔγουσι τμήματα, μείζονας ἀναγχαίως χαὶ τὰς ἡμέρας παρέγεται τῶν νυκτῶν, τῆς τοιαύτης αὐξήσεως προϊούσης, μέχρις ἂν πελάση τῷ θερινῶ κύκλω, δς μέγιστον ύπὲρ γῆς καθ' ἡμᾶς ἔχει τμῆμα πάντων ὧν έφάπτεται κύκλων ό ήλιος καὶ διὰ τοῦτο τὴν ἐν τῆ θερινῆ τροπῆ 95 ήμέραν μεγίστην παρέχεται, έντεῦθεν δ' ώς ἐπὶ τὰ νότια κατιών. (έπεί) έντυγχάνει κύκλοις έλάττονα τοῦ θερινοῦ ύπὲρ γῆς τμήματα έκ τοῦ πρὸς λόγον ἔχουσι, μειουμένην παρέχεται τὴν ἡμέραν, μείζονα μὲν τῆς νυχτός, μέχρι πελάση τῷ ἰσημερινῷ, διαμένουσαν, ἐπὰν δὲ τούτου έφαψάμενος φθινοπωρινήν Ισημερίαν ποιήση, εὐθέως διελθών αὐτὸν 100 ἐφάπτεται κύκλων, οι ἐλάττονα τὰ ύπὲρ γῆς τμήματα ἔχουσι, καὶ ούτως από φθινοπωρινής ισημερίας μείζους αι νύκτες των ήμερων γίνονται. καὶ μένει μὲν ή ήμέρα μειουμένη, μέχρι πελάση τῷ χειμερινῷ, ή δὲ νὺξ τῆς ἡμέρας μένει μείζων, μέχρις ὅτου κατὰ τὴν ἀπὸ τοῦ χειμερινοῦ τροπήν, αὐξομένην ἀπὸ τῆς ἀπὸ τούτου ὑποστροφῆς παρεγό-105 μενος την ημέραν, πελάση τῷ ἰσημερινῷ καὶ ἰσημερίαν ἐαρινην ποιήση.

οὕτω δὲ τῶν κατὰ τοὺς προειρημένους κύκλους ἐχόντων, ἐπεὶ οἱ 48 ἡμῖν αὐτῶν ταπεινοὶ τοῖς ἔχουσι τὴν ἀντεύκρατον ὑψηλοὶ καὶ ἐξηρμέ-

100 $y\bar{\eta}\zeta - 14$, 95 deest S

⁸⁵ τμήματα $\mathbf{L}\beta$: τμήματος \mathbf{SVDFM} || 89 ὑπὸ γῆς \mathbf{SVDFM} : ὑπὸ γῆν $\mathbf{L}\beta$ | ποιεῖ edd.: ἐποίησε codd. || 96 ἐπεὶ addidi | ἐντυγχάνει χύχλοις \mathbf{L} , cf. 85 et 90: om. cett. χύχλοις ἐντυγχάνων e recc. Bk., probav. Zi. || 97 μὲν] μέντοι e recc. Bk., probav. Zi. || 98 πελάση \mathbf{MEBH}^{2cc} : -ει cett. || 102 πελάση \mathbf{EBH} : -ει cett. || 104 αὐξομένην \mathbf{LC} : αύξανομένην cett. (αὔξει \mathbf{M}) | ἀπὸ² \mathbf{H} Sauppe: ἐχ \mathbf{L} ὑπὸ cett. | ὑπὸ τῆς ἀπὸ coni. Bk. || 106 ποιήση \mathbf{FLEBH} : -ει \mathbf{VDMC} || 108 ἐξηρμένοι \mathbf{VdFL} : ἐπηρμένοι \mathbf{B} ἐξηρημένοι \mathbf{M}

νοι γίνονται καὶ ἔμπαλιν, οὕτω καὶ ὁ μὲν ἡμέτερος θερινὸς κύκλος ἐκείνοις χειμερινὸς γίνεται, ἐλάχιστον ἔχων ὑπὲρ γῆς τμῆμα, ὁ δ' 110 ἐκείνων θερινὸς ἡμῖν χειμερινός ἐστι. καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ αἰτία τοῦ ἀντεστράφθαι τὰ κατὰ τὰς ὥρας καὶ αὐξήσεις καὶ μειώσεις τῶν ἡμερῶν ἐν ταῖς ἀντευκράτοις, καὶ τὸ σύνολον τῆς καθολικῆς αὐξήσεως καὶ μειώσεως τῶν ἡμερῶν τε καὶ νυκτῶν, ἐν τῆ διακεκαυμένη οὐδενὸς τοιούτου γινομένου, ἀλλὰ διὰ παντὸς ἰσημερίας οὔσης, ἐπεὶ πάντων των 115 παραλλήλων ἴσα μέρη ὑπὲρ γῆς καὶ ὑπὸ γῆς ἐστι.

Διὰ δὲ τοῦ ζωδιαχοῦ τὴν προαιρετικὴν χίνησιν ποιούμενος ὁ ἥλιος καὶ ἄλλοτε ἄλλα μέρη αὐτοῦ καταλαμβάνων καὶ οὕτω τὰς ὥρας ἐπιτελών, τροπήν μεν θερινήν ποιεί, όταν έγγιστα τῆς οἰκήσεως ήμών γενόμενος βορειότατον κύκλον γράψη καὶ μεγίστην ήμέραν ποιήση, έλαχίστην δὲ νύχτα, τροπὴν δὲ χειμερινὴν ποιεῖ, ὅταν πορρωτάτω τῆς s οἰχήσεως ἡμῶν γενόμενος καὶ ταπεινότατος ώς πρὸς τὸν ὁρίζοντα νοτιώτατον γράψη κύκλον, μεγίστην μέν τῶν ἐν τῷ ἐνιαυτῷ νύκτα ποιῶν, ἡμέραν δὲ ἐλαχίστην. ἰσημερίαν δὲ ἐαρινὴν ποιεῖ, ὁπόταν ἀπὸ χειμερινών τροπών έπὶ τὰ βόρεια καὶ τὸν θερινὸν τροπικὸν ἰών καὶ μέσος άμφοῖν κατά τὴν πορείαν γενόμενος, εἰς δύο ἴσα διαιροῦντα τὸν 10 50 χόσμον γράψη κύκλον καὶ οὕτως ἴσην ἡμέραν τῆ νυκτὶ ποιήση. φθινοπωρινήν δὲ ἰσημερίαν ποιεῖ, ὁπόταν ἀπὸ θερινοῦ τροπικοῦ ἐπὶ τὰ νότια καὶ τὸν χειμερινὸν τροπικὸν ὑποστρέφων καὶ μεσαίτατος ὁμοίως άμφοῖν νενόμενος, τὸν αὐτὸν ἰσημερινὸν γράψη κύκλον, αὐξομένας δὲ παρέχεται τὰς ἡμέρας, ἀπὸ χειμερινοῦ τροπιχοῦ ἐπὶ τὰ βόρεια τοῦ 15 κόσμου ύποστρέφων, μειουμένας δέ, ἐκ τῶν ἐναντίων ἀπὸ θερινοῦ τροπικοῦ ἐπὶ τὰ νότια κατιών καὶ τὸν χειμερινὸν τροπικόν.

ai δὲ αὐξήσεις τῶν ἡμερῶν καὶ νυκτῶν οὐ τὸ ἴσον ἐκάστης ἡμέρας προστιθέασι καὶ ὑφαιροῦσιν, ἀλλ' ὁπότε ἀρχὴν τοῦ αὔξεσθαι ἡ ἡμέρα

18-43 resp. Blemm. EP 1288 B-D

desunt $SP: \alpha = VDFML$

109 μέν α: om. β || 111 έστι VDFL: γίνεται β om. Μ || 112 post ήμερῶν add. τε καὶ νυκτῶν L, probav. Zi. || 4 κύκλον γράψη α (-ει Μ): γράψη (-ῷη Β) κύκλον β || 9 χειμερινῶν τροπῶν] exspectaveris χειμερινοῦ τροπικοῦ, cf. 15 || 11 ante ήμέραν add. τὴν Μ LE³s || 14 αὐξομένας VdFL: αὐξανομένας Μβ || 18 post αὐξήσεις add. καὶ μειώσεις Zi., respuit Steinbruck 45-46 | ante καὶ add. τε CEH || 19 αὕξεσθαι αΗ: αὐξάνεσθαι CEB

18-43 cf. Gem. El. VI 29-50; Manil. III 443-482; Mart. Cap. de nupt. VIII 878 p. 463, 10-15

20 λαμβάνοι, τῷ μὲν πρώτῳ μηνὶ δωδέχατον αὔξεται τῆς ὅλης ὑπεροχῆς, ἡ ὑπερέχει ἡ μεγίστη τὴν ἐλαχίστην ἡμέραν, τῷ δὲ δευτέρῳ ἕχτον, τῷ δὲ τρίτῳ τέταρτον, καὶ τῷ τετάρτῳ ὁμοίως τέταρτον, τῷ δὲ πέμπτῳ ἕχτον, τῷ δὲ ἔχτῳ δωδέχατον. ὥστε εἰ ἔξ ὥραις ὑπερέχει ἡ μεγίστη τὴν ἐλαχίστην ἡμέραν, τῷ μὲν πρώτῳ μηνὶ ἡμιώριον προστεθήσεται τῆ 25 ἡμέρα, τῷ δὲ δευτέρῳ ὥρα, τῷ δὲ τρίτῳ ὥρα καὶ ἥμισυ, ὡς τῆ τριμήνῳ τριῶν ὡρῶν γίνεσθαι τὴν προσθήχην, καὶ τῷ τετάρτῳ ὁμοίως ὥρα καὶ ἥμισυ προστεθήσεται, τῷ πέμπτῳ ὥρα, τῷ ἐσχάτῳ ἡμιώριον. 52 καὶ οὕτως ἀναπληρωθήσονται αἱ ἕξ ὧραι, καθ' ᾶς ὑπερέχει ἡ μεγίστη τὴν ἐλαχίστην ἡμέραν.

30 ἡ δὲ αἰτία τοῦ μὴ ἴσας γίνεσθαι τὰς προσθήκας τοιάδε ἐστίν. ὁ ζφδιακὸς κύκλος, δι' οδ τὴν πορείαν ποιεῖται ὁ ἥλιος, λοξὸς ὢν καὶ τέμνων τὸν ἰσημερινὸν κατὰ δύο σημεῖα, τῶν δὲ τροπικῶν ἑκατέρου καθ' ἕν σημεῖον ψαύων, τὸν μὲν ἰσημερινὸν καὶ τοὺς πλησίον παραλλήλους ὀρθότερος τέμνει, καὶ ὀλίγου δεῖν πρὸς ὀρθὰς γωνίας, τοῖς δὲ τροπικοῖς πλαγιώτερος καὶ ἐπὶ πλέον ἐγκεκλιμένος παράκειται, καὶ οὕτως ὀξείας ποιῶν τὰς γωνίας αἴτιος γίνεται τοῦ σχολαιότερον αὐτοῖς καὶ προσιέναι καὶ ἀφίστασθαι. διὰ γὰρ τοῦ ζφδιακοῦ πολλὴν τὴν πορείαν ποιούμενος σχολαιότερον ἀφίσταται τῶν τροπικῶν, κατὰ δὲ τὸν ἰσημερινόν, ὀρθοτέρου αὐτοῦ ὄντος, ἀθρουστέρας καὶ τὰς προσόδους τὰς πρὸς αὐτὸν καὶ τὰς ἀπ' αὐτοῦ ἀναχωρήσεις ποιεῖται, δαιμονίως τῆς προνοίας τοιαύτην τὴν σχέσιν τοῦ ζφδιακοῦ πρὸς τοὺς τροπικοὺς ἐργασαμένης ὑπὲρ τοῦ λεληθυίας, ἀλλὰ μὴ ἀθρόας, γίνεσθαι τὰς τῶν ὡρῶν μεταβολάς.

οὐδὲ οἱ μεταξύ δὲ τῶν τροπιχῶν καὶ ἰσημερινοῦ χρόνοι ἴσοι εἰσίν.

30-43 Posid. F 282 Th.; ~ Pachym. Quadriv. 378, 10-21 || 40-43 resp. Pachym. Quadriv. 379, 5-6 || 44-48 resp. Blemm. EP 1288 D-1289 A; ~ Pachym. Quadriv. 378, 22-26

desunt $SP: \alpha = VDFML$

20 λαμβάνει MLE λαμβάνει B || 23 εξ ωραις scripsi, cf. I 5, 100; 101; 6, 16: ωραις εξ VDFL εξ ωρας CE ωρας εξ MBH || 25 ante τῆ (τῷ CE) add. πρὸς CEB || 31 χύχλος om. ML || 34 γωνίας delendum censuit Neugebauer (2) 961 adn. 4, defendit Goul. 195 || 37 post ἀφίστασθαι e coni. add. τὸν ἥλιον Blfr. et alii editores, Tannery (ad Pachym. Quadriv. 378, 17), respuit Goul. 232 || 38 σχολαιότερος ML

23-24 600 = $-\eta \mu \dot{e} \rho a \nu$] ad Hellesponti latitudinem spectat; cf. II 1, 442; Ach. Isag. 25 p. 57, 2-6; idem 35 p. 70, 16-18; Hipparch. in Arat. 26, 16-23 (ad Arat. Phaen. 497-499); Schol. in Arat. Vet. 304, 3-5; ibid. 305, 9-306, 5; Ptol. II 6 p. 109, 17-20 || 30-43 cf. Gem. El. VI 34-39 || 44-48 cf. Gem. El. I 13-16; Ptol. Synt. III 4 p. 233, 21-24; 237, 20-238, 3; Theon. Expos. 153, 6-12

ἀπὸ μὲν γὰρ ἐαρινῆς ἰσημερίας μέχρι θερινῶν τροπῶν ἡμέραι εἰσὶν > 45δ' \', ἀπὸ δὲ θερινῆς τροπῆς μέχρι φθινοπωρινῆς ἰσημερίας ἡμέραι > 6β' \', ἀπὸ δὲ ταύτης τῆς ἰσημερίας ἄχρι χειμερινῆς τροπῆς πη', ἀπὸ δὲ χειμερινῆς τροπῆς ἐπὶ ἐαρινὴν ἰσημερίαν > 6δ''.

έπιζητεῖται οὖν πῶς, ἴσων ὄντων τῶν τοῦ ζωδιακοῦ τεταρτημορίων, ούχ ἐν ἴσω χρόνω αὐτὰ ὁ ἥλιος διέξεισι. ἡητέον οὖν ὅτι, εἰ δι' αὐτοῦ 50 τοῦ ζωδιακοῦ τὴν πορείαν ὁ ἥλιος ἐποιεῖτο, ἐν ἴσω ἂν γρόνω πάντα τὰ μέρη αὐτοῦ διήει νῦν δ' ὑπόχειται ὁ ήλιαχὸς χύχλος τῷ μέσω τοῦ ζωδιακοῦ πολὺ προσγειότερος ὢν αὐτοῦ. ἀλλὰ εἰ καὶ ὑποκείμενος ὁ ήλιαχὸς τῷ ζωδιαχῷ τὸ αὐτὸ εἶχεν αὐτῷ χέντρον, καὶ ως ἐν ἴσω ἄν χρόνω τὰ τέσσαρα μέρη τοῦ οἰχείου κύκλου ὁ ἥλιος διήει. αί γὰρ ἀπὸ ss τῶν τροπικῶν τε καὶ ἰσημερινῶν ἐλκόμεναι διάμετροι εἰς ἴσα ἔτεμνον αν τέσσαρα καὶ τὸν ήλιακὸν κύκλον, νυνὶ δὲ οὐ τὸ αὐτὸ κέντρον ἔγειν αὐτοὺς συμβέβηκεν, ἀλλ' ἔκκεντρός ἐστιν ὁ ἡλιακὸς κύκλος, καὶ διὰ τοῦτο οὐ τέμνεται εἰς τέσσαρα ἴσα ὑπὸ τῶν προειρημένων διαμέτρων, άλλα είσιν ανισοι αυτου αι περιφέρειαι, μόνοι γαρ οι τοῖς αυτοῖς κέν- 60 τροις χεχρημένοι χύχλοι είς ἴσα ἔχουσι τεμνομένας τὰς περιφερείας ύπὸ τῶν διαμέτρων, οἱ δὲ ἔκκεντροι οὐκέτι. ἔκκεντρος οὖν ὢν ὁ ήλιαχὸς χύχλος, αν είς ιβ' διαιρεθή παραπλησίως τῷ ζωδιαχῷ, ἴσοις τμήμασι οὖσι τοῦ ζωδιαχοῦ ἄνισα τμήματα ὑποχείσεται τοῦ ἡλιαχοῦ. καὶ μένιστον μὲν ἔσται αὐτοῦ τμῆμα τὸ ὑποκείμενον τοῖς Διδύμοις, 65 έλάχιστον δὲ τὸ τῷ Τοξότη: ὅθεν καὶ τοῦτον μὲν ἐν ἐλαχίστω διέρχεται χρόνω, τοὺς δὲ Διδύμους ἐν μηκίστω, ἐνταῦθα μὲν ὑψηλότατος ὤν, έν δὲ τῷ Τοξότη προσγειότατος, ἐν δὲ τοῖς ἄλλοις ἀναλόγως. ὅθεν καὶ 56 τὸν κύκλον αὐτοῦ ἔκκεντρον εἶναι συμβέβηκεν, οὐ τὸ αὐτὸ ὕψος ἀεὶ κινουμένου, άλλά καὶ ύψουμένου κατά τὴν πορείαν καὶ πάλιν ἐπὶ τὰ 70 προσγειότερα φερομένου.

οὐδὲ τὰ νυχθήμερα δὲ πάντα λόγω ἀκριβεῖ ἴσα ἐστὶν ἀλλήλοις, ὡς ὑπονοεῖται, ἀλλὰ μόνον πρὸς αἴσθησιν. ἡ μὲν γὰρ αὐτοῦ τοῦ κόσμου

49-60 ~ Pachym. Quadriv. 378, 27-37 || 49-68 resp. Blemm. EP 1289 A-C || 65-68 resp. Pachym. Quadriv. 379, 1-5 || 72-80 resp. Blemm. EP 1289 C

desunt $SP: \alpha = VDFML$

47 πη' VDFMβ: πη' η" L Gem. Ptol. Theon, probav. Lüdecke Boericke 64 || 48 ο δ" VFMCE: ο η" L Gem. Ptol. Theon, probav. Lüdecke Boericke 64 ο δ ζ" DBH || 54 αὐτῷ α: οm. β || 64 οὖσι οm. ML || 66 τὸ VLB Pachym.: om. cett. | ἐν CEB: om. cett. || 68 δθεν – φερομένου (71) ut glossema del. Zi. || 70 πάλιν α: ἔμπαλιν β

49-71 cf. Gem. El. I 31-41; Theon. Expos. 153, 16-158, 11; Mart. Cap. VIII 848-849 || 72-89 cf. Gem. El. VI 2-4; fusius Ptol. Synt. III 9

περιφορά μείων έστὶ παντὸς νυχθημέρου ἀναγχαίως, παντὶ τῷ δρόμω 75 τοῦ κόσμου θᾶττον τοῦ νυχθημερινοῦ διαστήματος τὸν έαυτοῦ κύκλον διεξάγοντος, ο την έναντίαν ιων τῷ κόσμω ὁ ήλιος πρόεισιν. έκπεριελθόντος γάρ τοῦ κόσμου ἐπὶ τὸ αὐτὸ σημεῖον, οὔπω ἐπὶ τῆ ἀνατολή ὁ ήλιος θεωρείται, άλλ' ὁπόταν ή περιφέρεια τοῦ κύκλου άνενεχθη, ην διήνυσε τω νυχθημέρω κατά την προαιρετικήν κίνησιν ό 80 ήλιος, τότε καὶ αὐτὸς ἐπὶ τῆ ἀνατολῆ φαίνεται, εἰ μὲν οὖν πάντα τὰ δωδεκατημόρια τοῦ ζωδιακοῦ ἴσα ὄντα ἐν ἴσω καὶ ἀνέτελλε γρόνω. συνέβαινεν αν καὶ τὰ νυχθήμερα πάντα ἴσα εἶναι. νυνὶ δὲ τὰ μὲν θερινά ζώδια όρθα μεν άναφέρεται, λοξά δε καταδύεται, καὶ όρθίοις άναφερομένοις αὐτοῖς μαχρότερος ὁ τῆς ἀνατολῆς αὐτῶν γίνεται 85 χρόνος, καὶ τὰ μέρη οὖν αὐτῶν, ἃ τῷ νυχθημέρω διέρχεται ὁ ήλιος, άναλόγως βραδίονα την άνατολην ποιεῖται, τὸ δ' ἔμπαλιν τούτων ἐπὶ τῶν χειμερινῶν γίνεται ζωδίων, καὶ οὕτως αἱ μὲν τοῦ αἰθέρος περιστροφαὶ ἴσαι εἰσί, τὰ δὲ νυχθήμερα οὐκέτι, πρός γε τὸν ἀκριβέστατον λόγον.

90 σχολαιότερον δέ, καθάπερ ἔφαμεν, τοῦ ἡλίου προσιόντος τοῖς τροπικοῖς καὶ ἀποχωροῦντος, καὶ διὰ τοῦτο ἐπὶ πλέον περὶ αὐτοὺς ἐγ- 58 χρονίζοντος, καὶ οὐκ ὄντων ἀοικήτων τῶν ὑπ' αὐτοῖς οὐδὲ τῶν ἔτι ἐνδοτέρω (ἡ γὰρ Συήνη ὑπὸ τῷ θερινῷ κεῖται κύκλῳ, ἡ δ' Αἰθιοπία ἔτι ταύτης ἐνδοτέρω), ἀπὸ τούτων ὁ Ποσειδώνιος τὸ ἐνδόσιμον λαβών 95 καὶ πᾶν τὸ ὑπὸ τὸν ἰσημερινὸν κλίμα εὔκρατον εἶναι ὑπέλαβε. καὶ πέντε ζώνας εἶναι τῆς γῆς τῶν εὐδοκίμων φυσικῶν ἀποφηναμένων, αὐτὸς τὴν ὑπ' ἐκείνων διακεκαῦσθαι λεγομένην οἰκουμένην καὶ εὔκρατον εἶναι ἀπεφήνατο. ὅπου γάρ, φησίν, ἐπὶ πλέον τοῦ ἡλίου περὶ τοὺς τροπικοὺς διατρίβοντος οὐκ ἔστιν ἀοίκητα τὰ ὑπ' αὐτοῖς, οὐδὲ τὰ 100 ἔτι τούτων ἐνδοτέρω, πῶς οὐκ ἀν πολὺ πλέον τὰ ὑπὸ τῷ ἰσημερινῷ εὔκρατα εἴη, ταχέως τῷ κύκλῳ τούτῳ καὶ προσιόντος τοῦ ἡλίου καὶ πάλιν ἴσῳ τάχει ἀφισταμένου αὐτοῦ καὶ μὴ ἐγχρονίζοντος περὶ τὸ κλίμα, καὶ μὴν διὰ παντός, φησίν, ἴσης τῆς νυκτὸς τῆ ἡμέρα οὔσης

90-131 Posid. F 210 EK; F 283 Th. || 94-95 resp. S. Seth Ut. corp. 111, 1-5 (ap. Posid. F 211 EK; F 75 Th.)

desunt SP: $\alpha = VDFML \parallel 95 \ \dot{v}\pi\dot{o}$ inc. S

76 δ coni. Ma., probav. Zi. Goul.: δν codd. \parallel 82 θερινά \rfloor τροπικά \mathbf{E}^{2ec} , cf. Sext. Emp. Adv. Math. V 11 \parallel 83 μέν eras. \mathbf{E}^2 , rescr. $\mathbf{E}^5 \mid \lambda o \xi \dot{a}$ δὲ καταδύεται eras. \mathbf{E}^2 , rescr. $\mathbf{E}^5 \parallel$ 88 ἀκριβέστατον $\mathbf{\alpha}$: ἀληθέστατον $\mathbf{\beta} \parallel$ 90 ἔφαμεν \rfloor 30-40

82-86 cf. Gem. El. VII 9-17 || 90-95 cf. Polyb. ap. Gem. El. XVI 32-38

ἐνταῦθα καὶ διὰ τοῦτο σύμμετρον ἐχούσης πρὸς ἀνάψυξιν (τοῦ ἀέρος) τὸ διάστημα; καὶ τοῦ ἀέρος τούτου ἐν τῷ μεσαιτάτῳ καὶ βα- 105 θυτάτῳ τῆς σκιᾶς ὅντος, καὶ ὅμβροι γενήσονται καὶ πνεύματα δυνάμενα ἀναψύχειν τὸν ἀέρα, ἐπεὶ καὶ περὶ τὴν Αἰθιοπίαν ὅμβροι συνεχεῖς καταφέρεσθαι ἱστοροῦνται περὶ τὸ θέρος καὶ μάλιστα τὴν ἀκμὴν αὐτοῦ, ἀφ' ὧν καὶ ὁ Νεῖλος πληθύνειν τοῦ θέρους ὑπονοεῖται. ὁ μὲν οὖν Ποσειδώνιος οὕτω φέρεται. καὶ δεήσει, ἄν οὕτως ἔχῃ τὰ ὑπὸ τῷ 110 ἰσημερινῷ, δὶς τοῦ ἔτους γίνεσθαι τὰς ὥρας παρ' αὐτοῖς, ἐπειδὴ καὶ ὁ ἥλιος δὶς αὐτοῖς κατὰ κορυφὴν γίνεται, δύο γε ἰσημερίας ποιῶν.

οί δὲ ἀντιλέγοντες τῆ δόξη ταύτη τοῦ Ποσειδωνίου φασὶν ὅτι ἕνεκα μεν τοῦ ἐπὶ πλέον πρὸς τοῖς τροπιχοῖς διατρίβειν τὸν ἥλιον ἔδει ὑγιῆ την περί τούτου δόξαν είναι τοῦ Ποσειδωνίου, άλλ' άπὸ μὲν τῶν 115 τροπιχών πάλιν έπὶ πλέον ὁ ήλιος ἀφίσταται, καὶ οὕτω καὶ ὁ ὑπ' αὐτοῖς ἀὴρ ἐπὶ πλέον ἀναψύχεται, καὶ δύναται τὰ κλίματα οἰκεῖσθαι· τοῦ δὲ ἰσημερινοῦ, μέσω τῶν τροπικῶν ὄντος, καὶ πρὸς ὀλίγον ἀφίσταται καὶ ταχεῖαν τὴν ἐπ' αὐτὸν ὑποστροφὴν ποιεῖται. καὶ τὰ μὲν ὑπὸ τοῖς τροπιχοῖς χαταδέχεται τὰ ἀπὸ τῶν χατεψυγμένων ζωνῶν ἐτήσια πνεύ- 120 ματα, καὶ παραμυθοῦνται τὸν ἀπὸ τοῦ ήλίου φλογμόν, ἀναψύχοντα τὸν ἀέρα, μέχρι δὲ τοῦ ἰσημερινοῦ ταῦτα οὐχ οἶά τε διιχνεῖσθαι· εἰ δὲ διίξεται, θερμά καὶ φλογώδη τῶ μήκει τῆς πορείας ὑπὸ τοῦ ἡλίου γενήσεται, τό τε ίσην είναι την νύχτα τη ήμέρα οὐδὲν ἂν χαθ' αύτὸ δύναιτο πρὸς ἀνάψυξιν τοῦ ἐκεῖ ἀέρος, ἀφάτω τε τῆ δυνάμει τοῦ ἡλίου 125 κεχρημένου καὶ όρθην καὶ ἔντονον ἐπὶ τοῦτο τὸ κλίμα διὰ παντὸς ἐκπέμποντος την άκτινα, έπεί γε μη άξιόλογον άπ' αὐτοῦ την ἀπόκλισιν ποιεῖται, ύπονοεῖται δὲ ύπὸ τῶν φυσιχῶν τὸ πλεῖστον τῆς μεγάλης θαλάσσης κατὰ τοῦτο τὸ κλίμα ὑποβεβλῆσθαι, εἰς τροφὴν τοῖς ἄστροις

104.105 τοῦ ἀέρος addidi, cf. 125 \parallel 106 post γενήσονται add. καὶ ἄνεμοι γενήσονται \mathbf{C} (qui γενήσονται om.) $\mathbf{E}\mathbf{B} \parallel$ 109 πληθύνειν \mathbf{DFLCHE}^{2pc} ($v^1\mathbf{E}^{2s}$): πληθύειν $\mathbf{SVME}^{ac}\mathbf{B}^{cc}$ ($v^1\mathbf{e}^{2s}$): πληθύειν $\mathbf{B}^{cc}\mathbf{B}^{cc}$ ($v^1\mathbf{e}^{2s}$): πληθύειν $\mathbf{B}^{cc}\mathbf{B}^{cc}$ (v^1

105-109 cf. Strab. II 2, 3 (Posid. F 49 EK II. 51-61); II 3, 3 (Posid. F 49 EK II. 134-135) || 119-124 de ventis etesiis cf. ex. gr. Aristot. Meteor. II 5; Posid. ap. Strab. III 2, 5 (T 22 EK); Sen. QN V 10; Anon. I in Arat. 97, 1-6; plura ap. Pease ad Cic. Nat. deor. II 131 || 128-130 cf. Aet. Plac. II 23, 5 (= SVF II 658); Diog. Laert. VII 145 p. 359, 14-17 (partim ap. Posid. F 10 EK); Posid. F 118 EK; Gem. El. XVI 21-24 (= Crates F 34a). cf. ad I 8, 79-81

130 μεσαίτατον ὑπάρχον. ὥστε οὐκ ὀρθῶς ἔοικεν ἐνταῦθα φέρεσθαι ὁ Ποσειδώνιος.

ὄλης δὲ τῆς γῆς καθ' ὑπόθεσιν οἰκουμένης, τῶν οἰκήσεων αί μὲν 62 περίσκιοι, αἱ δὲ ἐτερόσκιοι, αἱ δὲ ἀμφίσκιοι γενήσονται. περίσκιοι μὲν αἱ ὑπὸ τοῖς πόλοις, ἐν αἶς καὶ εἰς ἡμέραν καὶ νύκτα ὁ ἐνιαυτὸς διαι135 ρεθήσεται, ὁρίζοντος μὲν γινομένου παρ' αὐτοῖς τοῦ ἰσημερινοῦ, ζωδίων δὲ ἔξ διὰ παντὸς τῶν αὐτῶν ὑπὲρ γῆς ὄντων καὶ ἕξ ὑπὸ γῆν. κύκλον οὖν περιγράφουσαι παρ' αὐτοῖς αἱ σκιαὶ περισκίους αὐτοὺς
ποιοῦσι, παραπλησίως τοῖς μύλοις ἐν τοῖς ὑπὸ τοὺς πόλους κλίμασι
στρεφομένου τοῦ κόσμου. ἑτερόσκιοι δὲ εἰσιν αἱ εὔκρατοι, ἐπεί, ὅταν
140 περὶ μεσημβρίαν γένηται ὁ ἥλιος, τῶν μὲν τὴν βορείαν ἐχόντων ζώνην
πρὸς βορρᾶν ἀποκλίνουσιν αἱ σκιαί, τῶν δὲ τὴν ἀντεύκρατον ἡμῖν
πρὸς νότον. ἀμφίσκιοι δὲ οἱ ὑπὸ τῷ ἰσημερινῷ γενήσονται· πρὸς νότον
μὲν γὰρ ἀπιόντος καὶ ὡς πρὸς τὸν χειμερινὸν ἀπὸ τοῦ ἰσημερινοῦ κύκλου τοῦ ἡλίου, πρὸς βορρᾶν ἀποκλίνουσιν αὐτῶν αἱ σκιαί, πρὸς δὲ
145 τὸν θερινὸν ἀπὸ τοῦ ἰσημερινοῦ πορευομένου, πρὸς νότον ἄν τρέποιντο. καὶ τοιαύτη μέν ἐστιν ἡ περὶ τὰς ζώνας τῆς γῆς διαφορά.

ἔτι δὲ δεῖ κἀκεῖνο ἐγνωκέναι ἐνταῦθα, ὅτι κατὰ ταὐτὸν μὲν αὕξεται καὶ μειοῦται ἡ ἡμέρα πᾶσι τοῖς ἔχουσι τὴν ἡμετέραν εὕκρατον οὐ μὴν ἡ ἴση γε προσθήκη καὶ ὑφαίρεσις παρὰ πᾶσίν ἐστιν, ἀλλὰ πολλή 150 ἐστιν ἡ ἐν τούτοις παραλλαγή, τοῖς μὲν ἐλαχίστης γινομένης προσθή- 64 κης καὶ ὑφαιρέσεως, τοῖς δὲ μεγίστης, τοῖς δὲ μέσης. τούτου δ' αἴτιόν ἐστι τὸ μὴ ἐπ' ἴσης παρὰ πᾶσιν ἐγκεκλίσθαι τὸν κόσμον, μηδὲ τὸν βόρειον τῶν πόλων τὰς ἴσας μοίρας ἀπὸ τοῦ ὁρίζοντος ἐξῆρθαι, ἀλλὰ τοῖς μὲν πρὸς μεσημβρίαν οἰκοῦσι πρὸς ὀλίγον, τοῖς δὲ πρὸς ἄρκτον 155 ἐπὶ πλέον, τοῖς δὲ μέσοις τούτων μέσως.

132-146 Posid. F 284 Th.; resp. Blemm. EP 1291 C-1293 A || 147-155 resp. Blemm. EP 1296 B-C

132 καθ' ὑπόθεσιν sc. Posidonii, cf. ad 133–146 || 136 γῆν] γῆς SVDF || 138 τοὺς πόλους $αΕ^{5ρc}$: τοῦ πόλου β || 139 ἐπεί $αΕ^{2ec}$: ἔπειτα CBH (τα erasisse videtur $Ε^2$) || 142 οἱ SVDME 5s : αἱ F om. Lβ || 144 ἀποκλινοῦσιν coni. Goul. || 147 ἐνταῦθα] digressione (90–146) facta de dierum et noctium longitudine iterum disserere incipit | post αὕξεται add. ἡ νὺξ L, probav. Zi. || 148 ἡ ἡμέρα om. L|| 149 ἡ om. DFC | ἡ ἴση γε] ἴση γε ἡ coni. Martini (2) 351

133-146 cf. Strab. II 2, 3 (ap. Posid. F49 EK); II 5, 37 et II 5, 43; Ach. Isag. 31 p. 66, 28-67, 26 || 133-138 cf. Ptol. Synt. II 6 p. 116, 21-117, 3 || 139-141 cf. Ptol. Synt. II 6 p. 107, 10-16 || 142-146 cf. Ptol. Synt. II 6 p. 102, 9-16 || 151-155 cf. Gem. El. VI 24-28

πρός μεσημβρίαν μεν γάρ ἀπ' ἄρκτου πορευομένοις ταπεινότερος ὁ πόλος γίνεται ἀναγκαίως καὶ μεῖον τὸ ἔγκλιμα τοῦ κόσμου, ἐκεῖθεν δὲ πρός ἄρκτον ἰοῦσι τούναντίον, έν μὲν γὰρ τῆ ὑπὸ τὸν ἰσημερινὸν γῆ έκάτερος τῶν πόλων ἐπὶ τοῦ ὁρίζοντος θεωρεῖται, καὶ πάντων τῶν παραλλήλων ἴσα ύπὸ γῆν καὶ ύπὲρ γῆν τμήματά ἐστιν, ὡς εἴρηται. καὶ 160 τοῦ παρ' αὐτοῖς ὁρίζοντος ὁ ἄξων διάμετρος γίνεται, καὶ οὕτε ἀειφανὲς οὕτε ἀφανές τι τῶν ἄστρων αὐτοῖς ἐστιν. ἐκεῖθεν δὲ πρὸς ἡμᾶς *ἱοῦσιν ἐν σφαιρικῶ σχήματι τῆς γῆς ὅ τε πόλος ἐξαίρεται ὁ παρ' ἡμῖν* καὶ οἱ ὁρίζοντες μεταπίπτουσι, καὶ ὁ ἄξων οὐδενὸς ἔτι διάμετρος αὐτῶν γίνεται διὰ τὴν γινομένην ἔγκλισιν τοῦ κόσμου ἀπὸ τοῦ ἐπιπέδου 165 έξαιρομένου κατά τὸ τοῦ πόλου ΰψωμα, καὶ κύκλοι ἀρκτικοὶ ἄλλοι παρ' ἄλλοις γίνονται κατά τὰς τῶν δριζόντων μεταπτώσεις, δεῖ γὰρ τούς άρχτιχούς τὰ παρ' έχάστοις ἀειφανῆ τῶν ἄστρων περιέχοντας νοάφεσθαι {πόλω καὶ διαστήματι} τῷ παρ' ἐκάστοις ὁρίζοντι, τοῖς μὲν οὖν πλησίον τῆς διακεκαυμένης καὶ πρὸς μεσημβρίαν οἰκοῦσιν ἐλάχι- 170 66 στοι γίνονται οί άρκτικοὶ διὰ τὸ καὶ τὴν ἔγκλισιν τοῦ κόσμου βραχεῖαν είναι καὶ τὸν πόλον πρὸς ὀλίγον ἀπὸ τοῦ ὁρίζοντος ἐξηρμένον φαίνεσθαι, τοῖς δὲ πρὸς ἄρχτω καὶ πλησίον τῆς κατεψυγμένης ἀνάγκη καὶ τοὺς ἀρχτικοὺς μεγίστους εἶναι καὶ τὸν πόλον ἀξιόλογον ἔγειν τὸ άπὸ τοῦ ὁρίζοντος ὕψωμα καὶ τὸν κόσμον ἀκολούθως ἐπὶ πλεῖστον ἐν- 175 κεκλίσθαι, όσοι δὲ τὸ μεσαίτατον ἔγουσιν ἄρχτου καὶ μεσημβρίας, ὧν καὶ οἱ "Ελληνές εἰσι καὶ πάντες οἱ τὸν αὐτὸν ἔγοντες παράλληλον. τούτοις πάντα μέσως ἔχει τὰ προειρημένα.

ὥστε καὶ τῶν παραλλήλων κύκλων οἱ ὑπὸ τῶν παρ' ἐκάστοις ὁριζόντων τεμνόμενοι ἐν μὲν τῇ διακεκαυμένῃ εἰς ἴσα, ἐν δὲ τοῖς ἄλλοις κλί- 180
μασι εἰς ἄνισα τέμνονται: σύμμετρα δὲ ἔξει παρὰ τούτοις τά τε ὑπὸ
γῆν καὶ ὑπὲρ γῆν μείζω καὶ ἐλάττω τμήματα. καὶ οὕτω καὶ τὰ κατὰ
τὰς αὐξήσεις καὶ μειώσεις τῶν ἡμερῶν τῆς ἀναλογούσης ἔξεται συμμετρίας. οἱ δὲ πλησίον τῆς διακεκαυμένης οἰκοῦντες οὐκ ἀξιολόγους
ἔχουσι τὰς αὐξήσεις καὶ μειώσεις τῶν ἡμερῶν διὰ τὸ πρὸς ὀλίγον παρ' 185
αὐτοῖς τὸν κόσμον ἐγκεκλιμένον ὀλίγην ποιεῖν παραλλαγὴν τῆς περὶ
τοὺς παραλλήλους τομῆς, καθ' ἢν εἰς ἄνισα ὑπὸ τῶν ὁριζόντων τέμνονται. τοῖς δὲ τῆ κατεψυγμένη τὸ κλίμα παρακείμενον ἔχουσι πάνυ

¹⁷⁶ aoxtov inc. P

¹⁶⁰ εἴρηται] I 3, 23–24; 51–54; 88–89; 114–116 \parallel 162 ante αὐτοῖς add. παρ' $\mathbf{M} \parallel$ 169 πόλφ καὶ διαστήματι ut glossema delevi πόλου διαστήματι ἀπὸ τοῦ παρ' έκ. δρίζοντος \mathbf{M} a., probav. Zi. \parallel 173 ἄρκτον $\mathbf{L} \parallel$ 181 post τούτοις add. τοῖς ἕλλησι $\mathbf{S}^{mg}\mathbf{V}^{mg}\mathbf{d}\mathbf{F}$ $\mathbf{B}^{s}\mathbf{H}$

πολλή ἐστιν ἡ κατὰ τὰς αὐξήσεις τῶν ἡμερῶν καὶ νυκτῶν παραλλαγή,
190 τοῦ τε κόσμου ἐπὶ πλεῖστον παρ' αὐτοῖς ἐγκεκλιμένου καὶ τοῦ πόλου
ἀξιόλογον ἔχοντος τὸ ἀπὸ τοῦ ὁρίζοντος ὕψος καὶ διὰ τοῦτο μέγιστον
τὸν παρ' αὐτοῖς ἀρκτικὸν ποιοῦντος, ὡς μὴ πολὺ τοῦ θερινοῦ ἀφεστάναι αὐτὸν κύκλου. οἰς ἀκολούθως οἱ παρ' αὐτοῖς ὁρίζοντες ἀμετροτά- 68
την τὴν εἰς ἄνισα τῶν παραλλήλων ποιοῦνται τομήν ὅθεν καὶ τὰ
195 κατὰ τὰς αὐξήσεις καὶ μειώσεις τῶν ἡμερῶν μεγίστης παρ' αὐτοῖς ἔχεται παραλλαγῆς.

λέγεται γοῦν ἐν Βρεττανία, περὶ Καρκίνον τοῦ ἡλίου γινομένου καὶ τὴν μεγίστην ἡμέραν ποιοῦντος, ὡς ὀκτὼ καὶ δέκα ὡρῶν ἰσημερινῶν γίνεται ἡ ἡμέρα, εξ δὲ ἡ νύξ ὅθεν καὶ φῶς εἶναι παρ' αὐτοῖς νυκτὸς 200 κατὰ τὸν χρόνον τοῦτον, αὐτοῦ παρὰ τὸν ὁρίζοντα τοῦ ἡλίου παρατρέχοντος καὶ ἀποπέμποντος τὰς αὐγὰς ὑπὲρ γῆν (ὅπερ ἀμέλει καὶ παρ' ἡμῖν γίνεται, ὅταν πελάζη τῷ ὁρίζοντι, πολὺ τοῦ φωτὸς τὴν ἀνατολὴν αὐτοῦ προλαμβάνοντος) ὅθεν καὶ ἐν Βρεττανία νυκτὸς εἶναι φῶς, ὡς καὶ ἀναγινώσκειν δύνασθαι. καὶ γὰρ τοῦτό φασιν ἀναγκαιότατον εἶναι, παρὰ τὸν ὁρίζοντα τότε τοῦ ἡλίου τὴν πορείαν ποιουμένου καὶ οὐ διὰ τῶν βαθυτέρων τῆς γῆς ἰόντος, διὰ τὸ ἐλάχιστον εἶναι παρ' αὐτοῖς τμῆμα ὑπὸ γῆν τοῦ θερινοῦ κύκλου.

περί δὲ τὴν Θούλην καλουμένην νῆσον, ἐν ἢ γεγονέναι φασὶ Πυθέαν τὸν Μασσαλιώτην φιλόσοφον, ὅλον τὸν θερινὸν ὑπὲρ γῆς εἶναι 210 λόγος, αὐτὸν καὶ ἀρκτικὸν γινόμενον αὐτοῖς. παρὰ τούτοις, ὁπόταν ἐν Καρκίνω ὁ ἥλιος ἢ, μηνιαία γενήσεται ἡ ἡμέρα, εἴ γε καὶ τὰ μέρη πάντα τοῦ Καρκίνου ἀειφανῆ ἐστι παρ' αὐτοῖς εἰ δὲ μή, ἐφ' ὅσον ἐν τοῖς ἀειφανέσιν αὐτοῦ ὁ ἥλιός ἐστιν. ἀπὸ δὲ ταύτης τῆς νήσου προϊοῦ-

194-231 (paucis omissis) Pytheas F 14 || 197-207 resp. Blemm. EP 1296 D-1297 A || 197-213 Posid. F 285a Th. || 208-239 resp. Blemm. EP 1297 A-1300 A

200 ὁρίζοντα - I 5, 17 deest **B**

189 post αὐξήσεις fort. addendum καὶ μειώσεις, cf. 183; 185; 195 et app. crit. I 3, 2 | καὶ νυκτῶν fort. delendum || 198 ώς om. et γίνεσθαι pro γίνεται (199) MPL || 200 αὐτοῦ] τότε coni. Goul. qui 205 contulit | παρὰ MPL: περὶ cett. || 201 ὅπερὶ fort. ὥσπερ, cf. I 1, 53; II 1, 34; II 3, 57 || 205 παρὰ αΕ²ες: περὶ CH | τοῦ ἡλίου τότε MPL || 208 πυθέαν DME: πυθέα SVFCH πυθαγόραν PL || 211 μηνιαία] διμηνιαία Ε⁵ (δι Ε⁵ε) | γενήσεται α: γίνεται CEH

197-199 cf. II 1, 444; Ptol. Synt. II 6 p. 113, 12-15; Gem. El. VI 8; Plin. NH II 186 || 208-213 aliter Ptol. Synt. II 6 p. 114, 9-11

70 σιν ώς ἐπὶ τὰ ἀρχτικὰ ἐκ τοῦ πρὸς λόγον καὶ ἔτερα μέρη πρὸς τῷ Καρχίνῳ γένοιτ' ἄν ἀειφανῆ τοῦ ζωδιακοῦ. καὶ οὕτως, ἐφ' ὅσον τὰ 215 παρ' ἐκάστοις φαινόμενα ὑπὲρ γῆς αὐτοῦ διέρχεται ὁ ἥλιος, ἡμέρα γενήσεται.

καὶ ἔστι κλίματα τῆς γῆς ἀναγκαίως, ἐν οἶς καὶ διμηνιαία καὶ τριμηνιαία γίνεται ἡ ἡμέρα καὶ τεσσάρων καὶ πέντε μηνῶν. ὑπὸ δὲ τὸν πόλον αὐτὸν ἔξ ζωδίων ὑπὲρ γῆς ὅντων, ἐφ' ὅσον ταῦτα διέρχεται ὁ 220 ἤλιος ἀειφανῆ ὄντα, ἡμέρα γενήσεται, τοῦ αὐτοῦ κύκλου καὶ δρίζοντος καὶ ἀρκτικοῦ γινομένου αὐτοῖς καὶ ἰσημερινοῦ. τοῖς μὲν γὰρ ἐν Θούλη συμπίπτει ὁ θερινὸς τροπικὸς τῷ ἀρκτικῷ, τοῖς δὲ ἔτι ἐνδοτέρω ὑπερβαίνει ὁ ἀρκτικὸς τὸν θερινὸν εἰς τὰ πρὸς τὸν ἰσημερινὸν μέρη, ἐκ τοῦ πρὸς λόγον τούτου γινομένου. τοῖς δ' ὑπ' αὐτῷ τῷ πόλω ὁ ἰσημε- 225 ρινὸς τὰς τρεῖς λαμβάνει σχέσεις, ἀρκτικὸς γινόμενος, ὅτι περιλαμβάνει τὰ ἀειφανῆ τῶν ἄστρων, μηθενὸς ἀπλῶς παρὰ τούτοις ἢ δυομένου ἢ ἀνίσχοντος, ὁρίζων δὲ γίνεται, ὅτι χωρίζει τὸ ὑπὲρ γῆς τοῦ κόσμου ἡμισφαίριον ἀπὸ τοῦ ὑπὸ γῆν, ἰσημερινὸς δέ, ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ διαιρῶν αὐτοῖς εἰς ἴσα ἡμέραν καὶ νύκτα, δς καὶ τοῖς ἄλλοις μὲν πᾶσιν 230 ἐπ' ἴσης ἰσημερινός ἐστιν, οὐκέτι δὲ οὕτε ὁρίζων οὕτε ἀρκτικός.

καὶ τὰ μὲν κατὰ τὰς διαφορὰς τῶν κατὰ τὰς ἡμέρας καὶ νύκτας αὐξήσεών τε καὶ μειώσεων τοιαῦτά ἐστι, παρὰ πᾶσιν ἐπ' ἴσης ἐξισουμένων τῶν σκοτισμῶν τε καὶ φωτισμῶν τοῦ ἀέρος. ἐν μὲν γὰρ τῆ δια
πεκαυμένη ἴσαι διὰ παντὸς αἱ νύκτες ταῖς ἡμέραις, ἐν δὲ τοῖς ἄλλοις 235 κλίμασιν ἔτερον τρόπον ἐξισοῦται τὸ τοιοῦτον, τῶν παρ' ἐκάστοις μεγίστων ἡμερῶν ταῖς μεγίσταις νυξὶν ἐξισουμένων, μήτε τῶν σκοτισμῶν μήτε τῶν φωτισμῶν τοῦ ἀέρος παρά τισι πλεονεκτουμένων, ἀλλὰ εἰς ἴσα τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ διαιροῦντος ταῦτα. αἴτιον δὲ πάσης τῆς περὶ τὰ προειρημένα διαφορᾶς ἐστι τὸ τῆς γῆς σχῆμα σφαιρικὸν ὑπάρχον καὶ 240 αὐτὸς πολὺ πρότερον ὁ σύμπας κόσμος. ἐν ἑτέραις γὰρ σχημάτων ἰδέαις οὐδὲν ἂν εἶναι δύναιτο τῶν προειρημένων. ἐπιδείξομεν δ' ἐξῆς ὅτι τούτφ τῷ σχήματι καὶ ὁ σύμπας κέχρηται κόσμος καὶ τὰ ἀξιολογώτατα τῶν μερῶν αὐτοῦ.

218 κλίμα MPL \parallel 226 post ἀρκτικός add. μὲν MPLE³⁸ \parallel 229 γῆν \mid γῆς SVDF \parallel 230 ante ἡμέραν add. τὴν Mβ \parallel 232 ante νύκτας add. τὰς SVMPL \parallel 236 κλίμασιν αΕ^{2ec} (in ras. scr. κλι Ε²): τμήμασιν CH \parallel 243 τούτ ψ τ $\bar{\psi}$ \mid τοιούτ ψ CE

219-222 cf. Ach. Isag. 35 p. 70, 21-71, 7; Gem. El. VI 17; Plin. NH II 186-187 \parallel 219-231 cf. Gem. El. V 21; 32-34; Ptol. Synt. II 6 p. 116, 21-117, 9 \parallel 222-223 cf. Strab. II 5, 8; aliter Ptol. Synt. II 6 p. 114, 9-11 \parallel 233-239 cf. Gem. El. VI 26-28

METEORA I 4-5

Δοχεῖ μὲν οὖν καὶ αὐτὴ ἡ ὄψις ὑπαγορεύειν ὅτι σφαῖρά ἐστιν ὁ 5 κόσμος. οὐ μὴν τοῦτό γε κριτήριον δεῖ ποιεῖσθαι τοῦ περὶ αὐτὸν σχήματος οὐ γὰρ πάντα ἡμῖν, ἡ ἔχει, καὶ φαντάζεσθαι εἴωθεν. ὅθεν ἀπὸ τῶν ἐναργεστέρων καὶ καταληπτικῶς ἡμῖν φαινομένων ἐπὶ τὰ μὴ αὐτόθεν ἐκφανῆ κατὰ τὴν φαινομένην ἀκολουθίαν παραγίνεσθαι προσήκει. ἄν τοίνυν ἐπιδείζωμεν ὅτι τὸ στερεώτατον αὐτοῦ καὶ πυκνότατον μέρος, ἡ γῆ, σφαιρικῷ κέχρηται τῷ σχήματι, ἑρδίως ἄν ἀπὸ τούτου ἐπὶ τὰ λοιπὰ τῶν μερῶν αὐτοῦ μετιόντες καταμάθοιμεν ὅτι πάντα σφαιρικά ἐστι καὶ οὕτως καὶ ὁ σύμπας τοιοῦτον ἔχει τὸ σχῆμα.

10 πλείους τοίνυν διαφοραὶ περὶ τοῦ κατὰ τὴν γῆν σχήματος παρὰ τοῖς 14 παλαιοτέροις τῶν φυσικῶν γεγόνασιν. οἱ μὲν γὰρ αὐτῶν αὐτῆ τῆ κατὰ τὴν ὄψιν φαντασία κατακολουθήσαντες πλατεῖ καὶ ἐπιπέδῳ τῷ σχήματι κεχρῆσθαι αὐτὴν ἀπεφήναντο. ἔτεροι δὲ ὑπονοήσαντες ὅτι μὴ ἄν διέμενε τὸ ὕδωρ ἐπ' αὐτῆς, εἰ μὴ βαθεῖα καὶ κοίλη τὸ σχῆμα ἡν, 15 αὐτῷ τούτῳ κεχρῆσθαι τῷ σχήματι ἔφασαν αὐτήν. ἄλλοι δὲ κυβοειδῆ καὶ τετράγωνον εἶναι αὐτὴν ἀπεφήναντο, τινὲς δὲ πυραμοειδῆ. οἱ δὲ ἡμέτεροι καὶ οἱ ἀπὸ τῶν μαθημάτων πάντες καὶ οἱ πλείους τῶν ἀπὸ τοῦ Σωκρατικοῦ διδασκαλείου σφαιρικὸν εἶναι τὸ σχῆμα τῆς γῆς διεβεβαιώσαντο.

20 έτέρου τοίνυν σχήματος παρὰ τὰ προειρημένα οὐκ ἄν εὐφυῶς προσαφθέντος αὐτῆ, ἀναγκαίως ἄν τὸ τοιοῦτον διεζευγμένον ἀληθὲς γένοιτο ἤτοι πλατεῖα καὶ ἐπίπεδός ἐστιν ἡ γῆ, ἢ κοίλη καὶ βαθεῖα, ἢ τετράγωνος, ἢ πυραμοειδής, ἢ σφαιρικὴ τῷ σχήματι. θέντες οὖν ὡς ἀληθὲς τοῦτο τὸ διεζευγμένον, κατὰ τὸν καλούμενον παρὰ τοῖς διαλε-25 κτικοῖς διὰ πλειόνων πέμπτον ἀναπόδεικτον προϊόντες δείξομεν ὅτι σφαιρικὸν ἔχει τὸ σχῆμα ἡ γῆ, φήσομεν γὰρ ὅτι 'ἀλλὰ μὴν οὕτε πλατεῖά ἐστιν οὕτε κοίλη οὕτε τετράγωνος οὕτε πυραμοειδής', ὡς δείξομεν ταῦτα. ἔπειτα ἐποίσομεν ὡς σφαιρικὴν εἶναι αὐτὴν ἀναγκαιότατόν ἐστιν.

17 xal2 inc. B

² ποιεῖσθαι α: ποιήσασθαι β || 4 έναργέστερον MPL || 9 τὸ MPLH: om. cett. || 10 τὴν MPLH: om. cett. || 15 αὐτὴν ἔφασαν CE || 17 οί¹ MPLH: om. cett. || 23 τιθέντες dFCE^{3pc}

⁽I 5) cf. Diog. Laert. VII 140 p. 357, 4-5 (ap. Posid. F 8 EK); VII 145 p. 359, 18-19 (ap. SVF II 650); Ptol. Synt. I 4 passim; Theon. Expos. 120, 10-122, 16 || 11-13 cf. Gem. El. XVI 28 || 16-19 cf. Aet. Plac. III 10, 1 (= SVF II 648) || 23-25 cf. SVF II 241 (p. 80, 17-20); II 245 (p. 82, 34-83, 3)

ότι τοίνυν μή έστιν έπίπεδος, ούτως ἂν καταμάθοιμεν. εἰ πλατεῖ καὶ 30 ἐπιπέδω τῷ σχήματι ἐκέχρητο, εἶς ἂν ἦν ὁρίζων παρὰ πᾶσιν ἀνθρώ-16 ποις. οὐ γάρ ἐστιν ἐπινοῆσαι, πῶς ἄν ἐν τοιούτω τῆς γῆς σχήματι μεταπίπτοιεν οἱ ὁρίζοντες. ἐνὸς δὲ ὄντος ὁρίζοντος, κατὰ ταὐτὸν ἂν παρὰ πᾶσιν αἱ ἀνατολαὶ καὶ αἱ δύσεις ἐγίνοντο, ὥστε καὶ αἱ ἀρχαὶ τῶν ἡμερῶν καὶ νυκτῶν. νυνὶ δ' οὐκ ἀπαντᾶ τοῦτο, ἀλλὰ πλείστη φαί- 35 νεται ή έν τοῖς εἰρημένοις παραλλαγή έν τοῖς κλίμασι τῆς γῆς, ἄλλοτε παρ' ἄλλοις καὶ δυομένου καὶ ἀνίσχοντος τοῦ ἡλίου, οἱ νοῦν Πέρσαι, πρὸς τῆ ἀνατολῆ οἰχοῦντες, τέσσαρσιν ὥραις πρῶτοι λέγονται ἐντυγχάνειν τῆ ἐκβολῆ τοῦ ἡλίου τῶν Ἰβήρων, πρὸς δυσμαῖς οἰκούντων. ἐλέγχεται δὲ ταῦτα καὶ ἐξ ἐτέρων καὶ ἐκ τῶν περὶ τὰ ἄστρα γινομένων 40 έκλείψεων, κατά ταὐτὸν μὲν παρά πᾶσιν ἐκλειπόντων, οὐ μὴν τῆς αὐτῆς ὤρας εύρισχομένων, ἀλλὰ τὸ ἐν Ἰβηρσι πρώτης ὤρας ἐχλεῖπον πέμπτης εύρίσκεται ώρας παρά τοῖς Πέρσαις τὴν ἔκλειψιν πεποιημένον, παρά δὲ τοῖς ἄλλοις ἀναλόγως, καὶ μὴν ἐν πλατεῖ καὶ ἐπιπέδω τῆς γῆς σχήματι τὸ ἴσον ἂν παρὰ πᾶσιν ὁ πόλος τοῦ ὁρίζοντος ἐφαί- 45 νετο άφεστώς καὶ ὁ αὐτὸς κύκλος άρκτικός. ὧν οὐδὲν ἐν τοῖς φαινομένοις ἐστίν, ἀλλὰ παρὰ μὲν Συηνίταις καὶ Αἰθίοψιν ἐλάγιστον φαίνεται τὸ τοῦ πόλου ΰψος, μέγιστον δὲ ἐν Βρεττανοῖς, ἐν δὲ τοῖς διὰ μέσου κλίμασιν άναλόγως, άπιόντων τε πρός ἄρκτον άπὸ μεσημβρίας αποκρύπτεταί τινα τῶν όρωμένων πρὸς μεσημβρία ἄστρων, καὶ πρὸς so ἄρχτω τινὰ ὁρᾶται τέως ἀφανῆ ὄντα, καὶ εἴ τις ἀπ' ἄρχτων πρὸς μεσημβρίαν ἴοι, τὸ ἔμπαλιν γίνεται. ὧν οὐδὲν ἂν συνέβαινε πλατεῖ τῷ 78 σχήματι τῆς γῆς κεχρημένης καὶ διὰ τοῦτο ένὸς ὄντος τοῦ ὁρίζοντος. ούχ ἄρα τούτω τῷ σχήματι κέχρηται ή γῆ. συνέβαινε δ' ἂν καὶ τὰς ήμέρας παρά πᾶσιν ἴσας είναι. ὧν πάντα τάναντία ἐν τοῖς φαινομένοις ss έστί.

καὶ μὴν εἰ πλατεῖ καὶ ἐπιπέδω τῷ σχήματι ἐκέχοητο ἡ γῆ, δέκα μυοιάδων ἡ ὅλη ἄν τοῦ κόσμου διάμετοος ἦν. τοῖς μὲν γὰο ἐν Λυσιμαχία

³³ ταὐτὸν] τοῦτον SVMB || 34 αί² α: om. β || 38 πρότεροι E²ec (in ras. scr. o et ε E² qui ροι in fine lineae adscr.) || 42 εὐρισκομένων Sauppe: εὐρισκομένης codd. || 45 post σχήματι add. οὕσης dFEBH || 50 μεσημβρία dFMβ: μεσημβρίαν SVPL || 51 ἄρκτω SVdFPLE: ἄρκτον MCH ἄρκτω B || 54 ἀν PL: om. cett. || 55 τἀναντία E⁴ec, cf. 89; I 6, 20; 37: τὰ ἐναντία PLE³? (τὰ in fine lineae adscr. E³?) τὰ om. cett. | ἐν αΕ³s: om. β

³⁹⁻⁴⁴ cf. Plin. NH II 180; Ptol. Synt. I 4 p. 15, 2-13; Theon. Expos. 121, 5-12 | 54-55 cf. Plin. NH II 180; Ptol. Synt. I 4 p. 15, 18-19

κατά κορυφής έστιν ή τοῦ Δράκοντος κεφαλή, τῶν δ' ἐν Συήνη τόπων 60 ύπέρχειται ό Καρχίνος, τοῦ δὲ διὰ Λυσιμαχίας καὶ Συήνης ήκοντος μεσημβρινοῦ πεντεχαιδέχατον μέρος ἐστὶν ἡ ἀπὸ τοῦ Δράχοντος μέχρι Καρχίνου περιφέρεια, ώς γε διὰ τῶν σχιοθηριχῶν δείχνυται, τὸ δὲ τοῦ όλου κύκλου πεντεκαιδέκατον πέμπτον τῆς διαμέτρου γίνεται. ἄν τοίνυν επίπεδον ύποθέμενοι την γην καθέτους επ' αὐτην ἀγάγωμεν ἀπὸ 65 τῶν ἄχρων τῆς περιφερείας τῆς ἀπὸ τοῦ Δράχοντος ἐπὶ Καρχίνον ήχούσης, ἐφάψονται τῆς διαμέτρου, ἢ διαμετρεῖ τὸν διὰ Συήνης χαὶ Λυσιμαχίας μεσημβρινόν, έσται οὖν τὸ μεταξύ τῶν καθέτων μυριάδων δύο δισμύριοι γάρ ἀπὸ Συήνης εἰς Λυσιμαχίαν στάδιοι, ἐπεὶ οὖν πέμπτον τῆς ὅλης διαμέτρου τοῦτο τὸ διάστημα, δέχα μυριάδων ἡ ὅλη το τοῦ μεσημβοινοῦ διάμετρος γενήσεται. δέχα δὲ μυριάδων τὴν διάμετρον έχων ὁ κόσμος τὸν μέγιστον έξει κύκλον μυριάδων τριάκοντα: πρὸς δν ή γῆ στιγμιαία οὖσα πέντε καὶ εἴκοσι μυριάδων ἐστίν, ὁ δὲ ήλιος ταύτης πολυπλασίων έστίν, έλάχιστον τοῦ οὐρανοῦ μέρος ὑπάρ- 80 χων. πῶς οὖν οὐχὶ καὶ ἀπὸ τούτων φανερὸν ὅτι μὴ οἶόν τε ἐπίπεδον 75 **εἶναι τὴν γῆν**;

στι δὲ οὐδὲ βαθεῖ καὶ κοίλῳ τῷ σχήματι κέχρηται, ἀπὸ τούτων ἄν συνοφθείη. εἰ γὰρ οὕτως εἶχε τὰ κατὰ τὸ σχῆμα αὐτῆ, πρώτοις ἄν τοῖς Ἰβηρσι τῶν Περσῶν ἐγίνετο ἡμέρα, τῆς κατὰ τὴν γῆν ἐξοχῆς ἐπιπροσθούσης τοῖς πλησιάζουσι, τοῖς δὲ ἀφεστῶσιν ἐπὶ πλέον οὐδὲν ἐμ-80 ποδιζούσης πρὸς τὴν ὄψιν. καὶ γὰρ ὅταν κοῖλόν τι ἐν ἡλίῳ ἤ, τὸ μὲν πρὸς τῷ ἡλίῳ μέρος αὐτοῦ σκιάζεται κατὰ τὴν ἀνατολὴν τοῦ ἡλίου, τὸ δὲ ἀντικρὰ ἐλλάμπεται. καὶ ἐπὶ τῶν ὅλων οὖν τὸ παραπλήσιον ἄν συν-έβαινε, κοίλου τοῦ περὶ τὴν γῆν σχήματος ὄντος. πρῶτοι γὰρ ἄν οἱ πρὸς τῆ δύσει ἐνετύγχανον ταῖς ἀνατολαῖς. νυνὶ δὲ τούτου τὸ ἔμπαλιν ἐν τοῖς φαινομένοις ἐστί. καὶ μὴν καὶ ὁ πόλος ὁ ἀρκτικὸς πλέον ἄν ἐφαίνετο τοῦ ὁρίζοντος ἀφεστὼς τοῖς πρὸς μεσημβρίαν ἐν τοιούτῳ τῆς γῆς σχήματι, ἐπιπροσθούμενος ὑπὸ τῆς ἐξοχῆς τοῖς προσαρκτίοις. καὶ ὁμοίως πλείονα ἄστρα ἐφαίνετ' ἄν ἀειφανῆ ἐν τῷδε τῷ σχήματι τοῖς

⁶¹ δωδέχατον MPL || 63 πεντεχαιδέχατον] δωδέχατον PL πέντε καὶ δωδέχατον M | post πέμπτον add. ἔγγιστα E³s, e recc. Bk. Zi. || 72 μυριάδων αC: σταδίων E³c BH ante σταδίων add. μυριάδων E³s || 73 πολλαπλασίων PL | τοῦ οὐρανοῦ μέρος α: μέρος τοῦ οὐρανοῦ β || 87 τοῖς προσαρχτίοις (πρὸς ἀρχτίοις PCEH)] τῆς πρὸς ἀρχτίοις FM τῆς πρὸς ἀρχτικοῖς L τῆς πρὸς ἄρχτοις Ma., probav. Zi. || 88 σχήματι Ma., probav. Zi. Goul., cf. 32; 45; I 4, 163; infra 112: κλίματι codd.

πρός νότω, καὶ μείζων ὁ κύκλος ὁ ἀρκτικὸς ἀκολούθως. ὧν πάντα τάναντία ἐν τοῖς φαινομένοις ἐστίν. οῖ τε ἐν τῷ βαθυτάτω τοῦ κοιλώ- 90
ματος οἰκοῦντες οὐκ ἂν οἶοί τ' ἐγίνοντο τὰ ἔξ ζώδια ὑπὲρ γῆς ὁρᾶν,
ὅθεν οὐδὲ τοῦ ἰσημερινοῦ τὸ ἥμισυ. καὶ γὰρ ἡμεῖς, ὅταν εἰς βαθύτερόν τι κατελθόντες ἀπίδωμεν εἰς τὸν οὐρανόν, βραχὺ μέρος αὐτοῦ,
82 ἀλλ' οὐ τὸ πᾶν ἡμισφαίριον ὁρῶμεν. καὶ αἱ νύκτες διὰ παντὸς ἂν
μείζους τῶν ἡμερῶν ἐγίνοντο, τῆς ὑποκειμένης τῆ κυρτότητι περιφε- 95
ρείας τοῦ οὐρανοῦ πολὺ μείζονος οὔσης τῆς ὑπερκειμένης τῆ κοιλότητι
περιφερείας, μεσαιτάτης γε τῆς γῆς ἐν τῷ κόσμω ἱδρυμένης.

εἰ δὲ ἦν κυβοειδὴς καὶ τετράγωνος ἡ γῆ, συνέβαινεν ἂν εξ μὲν ώρῶν γίνεσθαι τὴν ἡμέραν, δέκα δὲ καὶ ὀκτὼ τὴν νύκτα, ἐκάστης πλευρᾶς τοῦ κύβου εξ ὥραις καταλαμπομένης. εἰ δὲ καὶ πυραμοειδὴς 100 ἦν ἡ γῆ, ὀκτὼ ἂν ὥραις ἐκάστη πλευρὰ κατελάμπετο αὐτῆς.

εἰ οὖν μηδὲν εἶναι τούτων τῶν σχημάτων περὶ αὐτὴν τὰ φαινόμενα δείκνυσιν, ἀναγκαῖον σφαιροειδῆ εἶναι αὐτὴν κατὰ τὸν διὰ πλειόνων πέμπτον. ἔνεστι δὲ καὶ προηγουμένως δεῖξαι ὅτι σφαιρική ἐστιν, ὁμοίως ἀπὸ τῶν φαινομένων ὁρμωμένους. δι' ὧν γὰρ ἐδείκνυτο μηθὲν 105 τῶν προειρημένων σχημάτων εἶναι περὶ αὐτήν, δι' αὐτῶν τούτων δείκνυται ὅτι σφαιρική ἐστι. πρῶτον μὲν γὰρ μεταπίπτουσιν ἐπ' αὐτῆς οἱ δρίζοντες, ἔπειτα οὐ τὰ αὐτὰ παρὰ πᾶσιν ἄστρα θεωρεῖται πρὸς ἄρκτικοῦ, οὐδὲ τὰ μεγέθη τῶν ἡμερῶν τε καὶ νυκτῶν. ἄπερ ἄπαντα δείτιον κυσι σαφῶς ὅτι σφαιρικόν ἐστι τὸ περὶ τὴν γῆν σχῆμα. ἐν ἑτέρω γὰρ σχήματι οὐδὲν τῶν φαινομένων γίνεσθαι δυνατόν, ἀλλ' ἐπὶ μόνης σφαίρας ἐπιφαίνεσθαι τὰ τοιαῦτα τῶν συμπτωμάτων δυνατόν.

καὶ μὴν ὁπόταν ἐν πελάγει γῇ πελάζειν μέλλωμεν, πρώταις ταῖς

107-108 resp. Pachym. Quadriv. 367, 2-3 (= Testimonia Byzantina 3a) || 110 resp. Pachym. Quadriv. 367, 3-4 (= Testimonia Byzantina 3a) || 114-124 resp. S. Seth Consp. 20, 4-12 || 114-145 Posid. F 286 Th.

95 ύποχειμένης **DFMPL**: ὑπερχειμένης **SV**β \parallel 96 τῆ χοιλότητι **DFMPL**: τῆς κοιλότητος **SV**β \parallel 100 κύβου **SVDFML**: κόσμου **P**β \mid καὶ α: om. β \parallel 102 τούτων τῶν σχημάτων **SVDFMP**: τῶν σχημάτων τούτων **L**β \parallel 104 post πέμπτον e rec. addendum ἀναπόδεικτον censuit Bk., probav. Zi. Goul., cf. 25; I 6, 3 \parallel 106 δι' αὐτῶν α: διὰ β \parallel 108 ἄρκτω καὶ μεσημβρία α: ἄρκτον καὶ μεσημβρίαν β \parallel 112 ante τῶν φαινομένων add. τούτων Ma., probav. Zi. \parallel 114 ἐν πελάγει] ἐχ πελάγους **DF**

107-109 cf. Aristot. Cael. II 14, 297 b 30-298 a 2 | 114-124 cf. Plin. NH II 164; Ptol. Synt. I 4 p. 16, 13-18; Strab. I 1, 20; Theon. Expos. 122, 17-123, 4

115 ἀκρωρείαις ἡ ὄψις ἐντυγχάνει, τὰ δὲ ἄλλα ὑπὸ τῆς κυρτότητος ἐπιπροσθεῖται. ἔπειτα κατὰ τὴν πορείαν ὑπερτιθέμενοι τὰ κυρτώματα καὶ ταῖς λαγόσι τῶν ὀρῶν ἐντυγχάνομεν καὶ τοῖς πρόποσι, καὶ ἐν αὐτοῖς δὲ τοῖς πλοίοις ὁπόσα μέρη οὐχ ὁρᾶται ἀπὸ τῶν καταστρωμάτων καὶ ἐκ κοίλης νεώς, ταῦτα ἐπὶ τοῦ ἱστοῦ ἀνιόντες καὶ τὰ ἐπιπροσθοῦντα τῶν κυρτωμάτων ὑπερτιθέμενοι πολλάκις ὁρᾶν εἰώθασι. καὶ νεώς δὲ ἀπὸ γῆς ἰούσης πρῶτον τὰ σκάφη ἀποκρύπτεται, ἔτι τῶν περὶ τὸν ἱστὸν ὁρωμένων. καὶ ὁπότε ἐκ θαλάττης γῆ πελάζοι, ὁμοίως πρῶτον ὁρᾶται τὰ ἱστία, τὰ δὲ σκάφη ἔτι ἐπιπροσθεῖται ὑπὸ τῆς περὶ τὸ ὕδωρ κυρτότητος. ἄπερ ἄπαντα μονονοὺ γραμμικαῖς ἀποδείξεσιν ἐμφαίνει 125 διότι σφαιρικόν ἐστι τὸ τῆς γῆς σχῆμα.

ἀναγκαῖον οὖν καὶ τὸν περιέχοντα αὐτὴν ἀέρα σφαῖραν εἶναι, ἀπὸ ὅλης αὐτῆς τῶν ἀναθυμιάσεων αἰρομένων καὶ ἐπισυρρεουσῶν καὶ οὕτως καὶ τὸ τοῦ ἀέρος σχῆμα ὅμοιον ἀπεργαζομένων. (οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τὰ στερεὰ τῶν σωμάτων οἶά τέ ἐστι πολλαχῶς σχηματίζεσθαι, ἐπὶ δὲ πνευματικῆς ἢ πυ130 ρώδους οὐσίας, ὁπότε καθ' αὐτὰς εἶεν, οὐδὲν ἐγχωρεῖ τοιοῦτον γίνεσθαι. ἐπὶ τὸ οἰκεῖον οὖν τῆ φύσει αὐτῶν παραγίνονται σχῆμα τετονωμέναι καὶ τὸ ἴσον ἀπὸ τοῦ μεσαιτάτου πάντη ἀποτεινόμεναι, μαλακῆς αὐτῶν τῆς οὐσίας οὕσης καὶ μηθενὸς ὄντος στερεοῦ, δ ἄλλως σχηματίζοι ὰν αὐτάς.) τοῦ δὲ ἀέρος ὄντος σφαιρικοῦ, οὕτως καὶ ὁ αἰθήρ, πάλιν τούτου
135 περιεκτικὸς ὢν καὶ οὕτε εἰς γωνίας ὑπό τινος στερεοῦ ἀποκλινόμενος 86 οὕτε εἰς ἐπίμηκές τι σχηματίζεσθαι αὐτὸν τὸ βιαζόμενον ἔχων, σφαῖρα καὶ αὐτὸς ὰν εἴη ἀναγκαίως. ὅθεν πολλὴ ἀνάγκη καὶ τὸν σύμπαντα κόσμον τοιούτω τῷ σχήματι κεχρῆσθαι.

καὶ μὴν κάκεῖνο πιθανώτατον, τὸ τελεώτατον τῶν σωμάτων τῷ τε-140 λεωτάτῳ τῶν σχημάτων κεχρῆσθαι. καὶ ἔστι πάντων μὲν σωμάτων τε-

128-134 SVF II 455

115 post τῆς add. περὶ τὸ ΰδωρ Ma., probav. Zi. ad χυρτότητος scr. τοῦ ὕδατος C^{2mg} τοῦ ὕδατος δηλαδή B^{mg} || 118 δὲ α $E^{2?ec}$ (δὲ in ras. scr. $E^{2?}$): μὲν BH μέντοι C || 121 πρῶτα MPL, probav. Goul. || 129 πνευματιχῆς] σωματιχῆς PL || 133 σχηματίζοι $SVLE^{2ec}$ (in ras. scr. οι E^2)B: μετασχηματίζοι C σχηματίζει MP -η dF σχηματίζον H || 138 τῷ $SVMPLE^{2pc}$: om. $DF\beta$

126-128 cf. SVF II 527 (p. 168, 25-26) || 134-135 cf. SVF II 527 (p. 168, 26-27) || 139-144 vulgo notissimum, ex. gr. Plat. Tim. 33 b 1-7; Aristot. Cael. II 4, 286 b 25-33; Aet. Plac. I 6, 3 (= SVF II 1009 p. 299, 15-19); Cic. Nat. deor. II 47

λεώτατον ό κόσμος, πάντων δὲ σχημάτων ἡ σφαῖρα. αὕτη μὲν γὰρ οἵα τέ ἐστι περιλαμβάνειν πάντα τὰ τῆ αὐτῆ διαμέτρω κεχρημένα τῶν σχημάτων, τῶν δὲ ἄλλων σχημάτων οὐδὲν οἶόν τε περιλαμβάνειν σφαῖραν τῆ ἴση διαμέτρω κεχρημένην αὐτῷ. ἀναγκαιότατον τοιγαροῦν σφαῖραν εἶναι τὸν κόσμον.

145

- 6 "Ότι δ' ή γῆ ὑπὸ τοῦ κόσμου περιεχομένη αὐτὸ τὸ μεσαίτατον ἐπέχει αὐτοῦ, πάλιν ἀπὸ τῆς ἐφόδου τῆς κατὰ τὸν διὰ πλειόνων πέμπτον ἀναπόδεικτον ὁρμώμενοι παραστήσομεν. τὸ γὰρ τοιοῦτον διεζευγμένον καὶ ἀληθὲς καὶ ἀναγκαῖον ἡ γῆ ἐμπεριεχομένη τῷ κόσμῳ ἤτοι πρὸς ἀνατολῆ ἐστιν ἢ πρὸς δύσει ἢ πρὸς ἄρκτῳ ἢ πρὸς μεσημβρία, ἢ ὑψη- 5 λοτέρα ἢ ταπεινοτέρα τοῦ μέσου, ἢ αὐτὸ τὸ μεσαίτατον ἐπέχει αὐτοῦ. οὐδὲν δὲ τῶν πρώτων τοῦ τελευταίου ἀληθές ἐστιν, ὡς δείξομεν. ἀναγκαῖον ἄρα τὸ μέσον τοῦ κόσμου ἐπέχειν αὐτήν.
- δτι τοίνυν μή ἐστι πρὸς ἀνατολῆ, δῆλον ἐκ τούτων. εἰ γὰρ ἦν πρὸς ἀνατολῆ, ἀνίσχοντος ἄν ήλίου βραχύτεραι ἐγίνοντο αἰ τῶν φωτιζο- 10 μένων σκιαί, δυομένου δὲ μείζους ἄν ἀπεπέμποντο. πλησίον μὲν γὰρ ὄντων τῶν φωτιζόντων, μικραὶ γίνονται αἱ σκιαί, ἀφισταμένων δὲ ἐπὶ πλέον, πρὸς λόγον τῆς ἀποστάσεως μεγεθύνεσθαι εἰώθασι. καὶ μὴν καὶ τὰ ἀνατέλλοντα πάντα μείζονα ἐφαίνετ' ἄν ἡμῖν πλησιαίτερον τῆς ἀνατολῆς οὖσι, δυόμενα δὲ καὶ ἀεὶ ὡς προσωτέρω ἀπιόντα βραχύτερα. 15 αἴ τε πρῶται τῆς ἡμέρας εξ ὦραι βραχύταται ὰν ἐγίνοντο, ταχέως ἡμῖν κατὰ κορυφὴν τοῦ ἡλίου γινομένου, αἱ δὲ ἀπὸ τῆς ἔκτης μακραί, ἄτε τοῦ ἀπὸ κορυφῆς διαστήματος ὡς ἐπὶ τὴν δύσιν μείζονος ὅντος. ὧν οὐδὲν ἐν τοῖς φαινομένοις ἐστίν. οὐκ ἄρα πρὸς ἀνατολῆ μᾶλλον ἡ γῆ ἐστιν. ἀλλὰ μὴν οὐδὲ πρὸς δύσει μᾶλλον πάντα γὰρ ἄν τάναντία 20 τοῖς προειρημένοις συνέβαινεν.

εί δὲ πρὸς ἄρχτῳ ἦν μᾶλλον ἡ γῆ, συνέβαινεν ἂν κατὰ πάσας τὰς ἀνατολὰς πρὸς τοῦτο τὸ κλίμα ἀποτείνειν τὰς τῶν φωτιζομένων σκιάς.

16 resp. Pachym. Quadriv. 369, 25-26 (= Testimonia Byzantina 3b) || 9-15 resp. S. Seth Consp. 21, 3-10 || 22-32 resp. S. Seth Consp. 21, 11-15

143 περιλαβεῖν MPL | ante σφαῖραν add. τὴν DFM || 144 τῇ MPL: τὴν cett. | τοιγαροῦν] οὖν SVDF || 8 τὸ μέσον τοῦ κόσμου SVDFM: τοῦ κόσμου τὸ μέσον β τὸ μέσον οπ. PL || 11 μὲν α: οπ. β || 14 πλησιαίτερον α (-a V): πλησιέστερον C πλησιώτερον EBH || 15 προσωτέρω β : προσωτάτω α | ἀπιόντα] ἀπόντα tacite coni. Zi. || 20 ἄν PLCEH: post συνέβαινεν pos. SVDF om. MB || 23 ἀποτείνειν] ἀποκλίνειν PLC

(I 6) cf. Diog. Laert. VII 155 (= SVF II 558); Plin. NH II 176; Ptol. Synt. I 5 passim

καὶ εἰ πρὸς μεσημβρίαν ἦν, πρὸς μεσημβρίαν καὶ αἱ σκιαὶ ἀπέκλινον 25 ἄν καὶ ἀνίσχοντος καὶ δυομένου τοῦ ἡλίου. νυνὶ δὲ οὐδὲν γίνεται τούτων, ἀλλ' ἐν μὲν ταῖς ἰσημερίαις ἀνατέλλοντος, πρὸς ἰσημερινὴν δύσιν ἀποκλίνουσιν αἱ σκιαί, δυομένου δέ, πρὸς ἰσημερινὴν ἀνατολήν, ἐν δὲ χειμεριναῖς τροπαῖς ἀνατέλλοντος μέν, πρὸς θερινὰς δύσεις, δυομένου δέ, πρὸς θερινὰς ἀνατολάς. ὁπόταν δὲ πάλιν ἐνθένδε *** ἀνίσχῃ, 30 πρὸς χειμερινὰς δύσεις ἡ ἀπόκλισις γίνεται τῶν σκιῶν, δυομένου δέ, 90 πρὸς χειμερινὰς ἀνατολάς, ὡς χιασμὸν γίνεσθαι τῶν σκιῶν. ὅθεν οὐδὲ πρὸς τούτων τινὶ τῶν κλιμάτων ἐστὶν ἡ γῆ.

εἰ δὲ ἦν ὑψηλοτέρα τοῦ μέσου, οὕτ' ἄν τὸ ἡμικόσμιον ὑπὲρ γῆς ἐφαίνετο οὕτε τὰ εξ ζώδια καὶ αἱ ρπ' μοῖραι οὕτε τὸ τοῦ ἰσημερινοῦ τοῦ ἤμισυ, ἀλλὰ μείονα τούτων πάντων. ὅθεν καὶ τὰς νύκτας τῶν ἡμερῶν διὰ παντὸς ἄν συνέβαινε μείζους εἶναι. εἰ δὲ ταπεινοτέρα τοῦ μέσου ἦν, τἀναντία πάντα συνέβαινεν ⟨ἄν⟩ τῶν προειρημένων, μείζονος ὄντος τοῦ ὑπὲρ γῆς ἡμισφαιρίου. ὥστε οὕτε ἐν ὕψει οὕτε ἐν ταπεινώματί ἐστι.

δέδεικται δὲ ὅτι μηδὲ πρὸς τῶν τεσσάρων κλιμάτων τινί. αὐτὸ ἄρα τὸ μεσαίτατον τοῦ κόσμου ἐπέχειν αὐτὴν ἀναγκαῖον, {καὶ} πρὸς τούτοις καὶ βαρυτάτην τῶν ἐν κόσμῳ σωμάτων οὖσαν καὶ τὸ κατωτάτω ἐπέχειν ὀφείλουσαν, ὅπερ ταὐτὸν τῷ μεσαιτάτῳ ἐστίν.

Περὶ δὲ τοῦ μεγέθους τῆς γῆς πλείους μὲν γεγόνασι δόξαι παρὰ 7 τοῖς φυσικοῖς, βελτίους δὲ τῶν ἄλλων εἰσὶν ἥ τε Ποσειδωνίου καὶ ἡ Ἐρατοσθένους, αὕτη μὲν διὰ γεωμετρικῆς ἐφόδου δεικνύουσα τὸ μέγεθος αὐτῆς, ἡ δὲ τοῦ Ποσειδωνίου ἐστὶν ἀπλουστέρα. ἐκάτερος δὲ αὐτῶν ὑποθέσεις τινὰς λαμβάνων, διὰ τῶν ἀκολούθων ταῖς ὑποθέσεσιν 92 ἐπὶ τὰς ἀποδείξεις παραγίνεται. ἐροῦμεν δὲ περὶ προτέρας τῆς Ποσειδωνίου.

26-31 resp. Blemm. EP 1293 B || I 7 resp. S. Seth Consp. 21, 16-22, 3; Blemm. EP 1277 B-1279 B passim || 1-7 Eratosth. F II B, 34 Berg. || 1-49 Posid. F 287 Th. || 1-50 Posid. F 202 EK

24 ἀπέκλινον SPLCE: ἀπέκλιναν VdFMBH || 29 lacunam statui ἀνατρέχη, ὅταν μὲν suppl. Sauppe ante ἀνίσχη intellegenda esse ἐν ταῖς θεριναῖς τροπαῖς obs. Steinbruck et praebet Blemm. EP 1293 B fort. supplendum ἀνατρέχων tantum, cf. I 2, 62-63 | post ἀνίσχη add. ἀνίσχοντος μὲν Ma., probav. Zi. || 31 ὡς (πρὸς PB°H) – σκιῶν MPβ: πρὸς (γοῦν dF) χιασμὸν γίνονται αἰ σκιαί SVDF (deest L) || 33-35 cf. I 8, 38-42; II 2, 7-10 || 35 πάντα MPL || 37 ἄν add. Zi. || 41 καὶ del. Zi. || 42 κατώτατον CE || 43 ὅπερ – ἐστίν] cf. I 1, 162-172; 181-182; 190-191 || 2 ἡ² β: om. α || 3 δεικνῦσα MPL || 4 ἐκάτερος αCE³ες: ἔκαστος BH || 6 τῆς SVMPL: τοῦ DFβ

5 BT Cleomedes 33

φησὶν ὑπὸ τῷ αὐτῷ μεσημβρινῷ κεῖσθαι Ρόδον καὶ Ἀλεξάνδρειαν. μεσημβρινοὶ δὲ κύκλοι εἰσὶν οἱ διά τε τῶν πόλων γραφόμενοι τοῦ κόσμου καὶ διὰ σημείου, δ ἐκάστου τῶν ἐπὶ γῆς βεβηκότων τῆς κορυφῆς 10 ὑπέρκειται. πόλοι μὲν οὖν οἱ αὐτοὶ πάντων, τὸ δὲ κατὰ κορυφὴν σημεῖον ἄλλο ἄλλων ὅθεν ἄπειροι δύνανται γράφεσθαι μεσημβρινοί. ἡ οὖν Ρόδος καὶ ἡ Ἀλεξάνδρεια ὑπὸ τῷ αὐτῷ κεῖνται μεσημβρινῷ, καὶ τὸ διάστημα τὸ μεταξὺ τῶν πόλεων πεντακισχιλίων σταδίων εἶναι δοκεῖ. καὶ ὑποκείσθω οὕτως ἔχειν. εἰσὶ δὲ καὶ πάντες οἱ μεσημβρινοὶ 15 τῶν μεγίστων ἐν κόσμῳ κύκλων, εἰς δύο ἴσα τέμνοντες αὐτὸν καὶ διὰ τῶν πόλων αὐτοῦ γραφόμενοι.

τούτων τοίνυν οὕτως ἔχειν ὑποκειμένων, ἐξῆς ὁ Ποσειδώνιος ἴσον ὅντα τὸν ζωδιακὸν τοῖς μεσημβρινοῖς (ἐπεὶ καὶ αὐτὸς εἰς δύο ἴσα τέμνει τὸν κόσμον) εἰς ὀκτὼ καὶ τεσσαράκοντα μέρη διαιρεῖ, ἕκαστον τῶν 20 δωδεκατημορίων αὐτοῦ εἰς τέσσαρα τέμνων. ἀν τοίνυν καὶ ὁ διὰ Ρόδου καὶ Αλεξανδρείας μεσημβρινὸς εἰς τὰ αὐτὰ τῷ ζωδιακῷ τεσσαράκοντα καὶ ὀκτὼ μέρη διαιρεθῆ, ἴσα γίνεται αὐτοῦ τὰ τμήματα τοῖς προειρημένοις τοῦ ζωδιακοῦ τμήμασιν. ὅταν γὰρ ἴσα μεγέθη εἰς ἴσα διαιρεθῆ, ἀνάγκη καὶ τὰ μέρη τοῖς μέρεσι τῶν διαιρεθέντων ἴσα γίνε- 25 σθαι.

τούτων τοίνυν οὕτως ἔχειν προϋποκειμένων, έξῆς φησιν ὁ Ποσειδώνιος ὅτι ⟨ό⟩ Κάνωβος καλούμενος ἀστὴρ λαμπρότατός ἐστι πρὸς μεσημβρίαν ὡς ἐπὶ τῷ πηδαλίῳ τῆς Ἀργοῦς. οὖτος ἐν Ἑλλάδι οὐδὲ ὅλως ὁρᾶται· ὅθεν οὐδ' ὁ Ἄρατος ἐν τοῖς Φαινομένοις μιμνήσκεται 30 αὐτοῦ. ἀπὸ δὲ τῶν ἀρκτικῶν ὡς πρὸς μεσημβρίαν ἰοῦσιν ἀρχὴν τοῦ ὁρᾶσθαι ἐν Ῥόδῳ λαμβάνει καὶ ὀφθεὶς ἐπὶ τοῦ ὁρίζοντος εὐθέως κατὰ τὴν στροφὴν τοῦ κόσμου καταδύεται. ὁπόταν δὲ τοὺς ἀπὸ Ῥόδου πεντακισχιλίους σταδίους διαπλεύσαντες ἐν Ἀλεξανδρεία γενώμεθα, εὐρίσκεται ὁ ἀστὴρ οὖτος ἐν Ἀλεξανδρεία ὕψος ἀπέχων τοῦ ὁρίζοντος, ἐπει- 35 δὰν ἀκριβῶς μεσουρανήση, τέταρτον ζωδίου, ὅ ἐστι τεσσαρακοστὸν ⟨καὶ⟩ ὄγδοον τοῦ μεσημβρινοῦ τοῦ διὰ Ῥόδου καὶ Ἀλεξανδρείας. ἀνάγκη τοίνυν καὶ τὸ ὑπερκείμενον τοῦ αὐτοῦ μεσημβρινοῦ τμῆμα τοῦ διαστήματος τοῦ μεταξὸ Ῥόδου καὶ Ἀλεξανδρείας τεσσαρακοστὸν καὶ

28 δ add. Zi., cf. Theon Expos. 121, 19 | λαμπρότατος – οὖτος (29) ut glossema suspic. Ma., sed cf. Gem. El. III 15 || 29 ως | ων coni. Theiler || 37 καὶ addidi, cf. 39 et 41 | μεσημβρινοῦ – Ἀλεξανδρείας | ζωδιακοῦ SVM

14-15 cf. Strab. II 5, 24 || 24-26 cf. Eucl. Comm. Not. 3 (El. I p. 5, 11-12) || 28-37 de Canobo cf. Gem. El. III 15; Plin. NH II 178

40 ὄγδοον μέρος αὐτοῦ εἶναι, διὰ τὸ καὶ τὸν ὁρίζοντα τῶν Ῥοδίων τοῦ ὁρίζοντος τῶν Ἀλεξανδρέων ἀφίστασθαι τεσσαρακοστὸν καὶ ὄγδοον τοῦ ζωδιακοῦ κύκλου. ἐπεὶ οὖν τὸ τούτω τῷ τμήματι ὑποκείμενον τῆς γῆς μέρος πεντακισχιλίων σταδίων εἶναι δοκεῖ, καὶ τὰ τοῖς ἄλλοις τμήμασιν ὑποκείμενα ⟨ἐκ⟩ πεντακισχιλίων σταδίων ἐστί. καὶ οὕτως ὁ μέγιστος τῆς γῆς κύκλος εὐρίσκεται μυριάδων τεσσάρων καὶ εἴκοσιν, ἐὰν ὧσιν οἱ ἀπὸ Ῥόδου εἰς Ἀλεξάνδρειαν πεντακισχίλιοι εἰ δὲ μή, πρὸς λόγον τοῦ διαστήματος.

καὶ ή μὲν Ποσειδωνίου ἔφοδος περὶ τοῦ κατὰ τὴν γῆν μεγέθους τοιαύτη, ή δὲ τοῦ Ἐρατοσθένους γεωμετρικῆς ἐφόδου ἐχομένη καὶ δο-50 χοῦσά τι ἀσαφέστερον ἔχειν. ποιήσει δὲ σαφῆ τὰ λεγόμενα ὑπ' αὐτοῦ 96 τάδε προϋποθεμένων ήμῶν, ὑποχείσθω ήμῖν πρῶτον μὲν κἀνταῦθα ύπὸ τῷ αὐτῷ μεσημβοινῷ κεῖσθαι Συήνην καὶ Άλεξάνδρειαν, καὶ τὸ διάστημα τὸ μεταξύ τῶν πόλεων ε σταδίων εἶναι, καὶ τρίτον τὰς καταπεμπομένας ἀχτῖνας ἀπὸ διαφόρων μερῶν τοῦ ἡλίου ἐπὶ διάφορα 55 τῆς γῆς μέρη παραλλήλους εἶναι· οὕτως γὰρ ἔχειν αὐτὰς οἱ γεωμέτραι ύποτίθενται, τέταρτον έχεῖνο ύποχείσθω, δειχνύμενον παρά τοῖς γεωμέτραις, τὰς εἰς παραλλήλους ἐμπιπτούσας εὐθείας τὰς ἐναλλὰξ γωνίας ἴσας ποιεῖν. πέμπτον, τὰς ἐπὶ ἴσων γωνιῶν βεβηχυίας περιφερείας όμοίας είναι, τουτέστι την αὐτην άναλογίαν καὶ τὸν αὐτὸν λόγον 60 ἔχειν πρός τοὺς οἰχείους χύχλους, δειχνυμένου καὶ τούτου παρά τοῖς γεωμέτραις όπόταν γάρ περιφέρειαι ἐπὶ ἴσων γωνιῶν ὧσι βεβηχυῖαι, αν μία ήτισοῦν αὐτῶν δέχατον ή μέρος τοῦ οἰχείου χύχλου, χαὶ αἰ λοιπαὶ πᾶσαι δέκατα μέρη γενήσονται τῶν οἰκείων κύκλων.

τούτων ό κατακρατήσας οὐκ ἂν χαλεπῶς τὴν ἔφοδον τοῦ Ἐρατο-65 σθένους καταμάθοι ἔχουσαν οὕτως. ὑπὸ τῷ αὐτῷ κεῖσθαί φησι μεσημβρινῷ Συήνην καὶ Ἀλεξάνδρειαν. ἐπεὶ οὖν μέγιστοι τῶν ἐν κόσμω οἰ

48-110 (omissis 50-65) Eratosth. F II B, 34 Berg.

40 αὐτοῦ εἶναι DFβ: εἶναι αὐτοῦ SVMP εἶναι μέρος αὐτοῦ L | διὰ – χύκλου (42) om. MPL \parallel 43 (et 44) πενταχισχιλίων \rceil ,ε MPL \parallel 44 έχ delevi, cf. I 5, 67; 69; 72; infra 45; 53; 109; 110; 117–118 | οὕτως CEH: οὕτος α οὕτως B \parallel 51 προϋποθεμένων P CE: προϋποτιθεμένων SVDF pc (υπο F^{2s})BH προαποθεμένων L προϋποτεθέντα M \parallel 52 post χαὶ 2 e recc. add. δεύτερον Bk., probav. Zi. \parallel 53, ε SVdFMBH: πενταχισχιλίων PLCE \parallel 58 post ἴσων add. γε BH \parallel 59.60 ἔχειν λόγον CE \parallel 66 ante χόσμ \wp add. τῶ MEBH

45 aliter (180 000) Strabo II 2, 2 (F49 EK 1.34), cf. Drabkin | 56-58 cf. Eucl. El. I 29 p. 41, 6-7 | 58-61 cf. Eucl. El. III def. 11 p. 94, 11-12

μεσημβοινοί, δεῖ καὶ τοὺς ὑποκειμένους τούτοις τῆς γῆς κύκλους μεγίστους εἶναι ἀναγκαίως. ὥστε ἡλίκον ἄν τὸν διὰ Συήνης καὶ Ἀλεξανδοείας ἥκοντα κύκλον τῆς γῆς ἡ ἔφοδος ἀποδείξη αὕτη, τηλικοῦτος ὁ μέγιστός ἐστι τῆς γῆς κύκλος.

φησὶ τοίνυν, καὶ ἔχει οὕτως, τὴν Συήνην ὑπὸ τῷ θερινῷ τροπικῷ κεῖσθαι κύκλῳ. ὁπόταν οὖν ἐν Καρκίνῳ γενόμενος ὁ ἥλιος καὶ θερινὰς ποιῶν τροπὰς ἀκριβῶς μεσουρανήση, ἄσκιοι γίνονται οἱ τῶν ὡρολογίων γνώμονες ἀναγκαίως, κατὰ κάθετον ἀκριβῆ τοῦ ἡλίου ὑπερκειμένου. (καὶ τοῦτο γίνεσθαι λόγος ἐπὶ σταδίους τριακοσίους τὴν διάμε- 15 τρον.) ἐν Ἀλεξανδρεία δὲ τῆ αὐτῆ ὥρα ἀποβάλλουσιν οἱ τῶν ὡρολογίων γνώμονες σκιάν, ἄτε πρὸς τῆ ἄρκτῳ μᾶλλον τῆς Συήνης ταύτης τῆς πόλεως κειμένης. ὑπὸ μεσημβρινῷ τοίνυν καὶ μεγίστῳ κύκλῳ τῶν πόλεων κειμένων, ἀν περιαγάγωμεν περιφέρειαν ἀπὸ τοῦ ἄκρου τῆς τοῦ γνώμονος σκιᾶς ἐπὶ τὴν βάσιν αὐτὴν τοῦ γνώμονος τοῦ ἐν Ἀλεξαν- 80 δρεία ὡρολογίου, αὕτη ἡ περιφέρεια τμῆμα γενήσεται τοῦ μεγίστου τῶν ἐν τῆ σκάφη κύκλων, ἐπεὶ μεγίστῳ κύκλῳ ὑπόκειται ἡ τοῦ ὡρολογίου σκάφη.

εί οὖν έξῆς νοήσαιμεν εὐθείας διὰ τῆς γῆς ἐκβαλλομένας ἀφ' ἐκατέρου τῶν γνωμόνων, πρὸς τῷ κέντρῳ τῆς γῆς συμπεσοῦνται. ἐπεὶ οὖν 85
τὸ ἐν Συήνῃ ὡρολόγιον κατὰ κάθετον ὑπόκειται τῷ ἡλίῳ, ἄν ἐπινοήσωμεν εὐθεῖαν ἀπὸ τοῦ ἡλίου ἤκουσαν ἐπ' ἄκρον τοῦ ὡρολογίου
τὸν γνώμονα, μία γενήσεται εὐθεῖα ἡ ἀπὸ τοῦ ἡλίου μέχρι τοῦ κέντρου τῆς γῆς ἤκουσα. ἀν οὖν ἑτέραν εὐθεῖαν νοήσωμεν ἀπὸ τοῦ
ἄκρου τῆς σκιᾶς τοῦ γνώμονος ἐπὶ τὸν ἥλιον ἀναγομένην ἀπὸ τῆς ἐν 90
ἄλεξανδρεία σκάφης, αὕτη καὶ ἡ προειρημένη εὐθεῖα παράλληλοι
γενήσονται, ἀπὸ διαφόρων γε τοῦ ἡλίου μερῶν ἐπὶ διάφορα μέρη τῆς
γῆς διήκουσαι.

ο είς ταύτας τοίνυν παραλλήλους οὔσας ἐμπίπτει εὐθεῖα ἡ ἀπὸ τοῦ κέντρου τῆς γῆς ἐπὶ τὸν ἐν Ἀλεξανδρεία γνώμονα ἥκουσα, ὥστε τὰς 9s

69 ἀποδείξη CEH Sauppe: ἐπιδείξη PL ἀποδείξει dFMB -οι V -εί S ||
77 τῆ SVDMPL: om. Fβ || 78 ante μεσημβρινῷ om. τῷ PL probav. Goul.: τῷ habent cett. τῷ αὐτῷ Letronne Sauppe, probav. Zi. || 86 ante Συήνη add. τῆ Fβ ||
87 ἐπ' – γνώμονα (88)] ἐπ' ἄκρον τὸν τοῦ ὡρολογίου γνώμονα Norimberg., probav. Zi., sed ad verborum ordinem cf. 99 || 90 post γνώμονος add. δι' ἄκρου τοῦ γνώμονος MP LSmg || 91 εὐθεῖα om. PL

75-76 cf. II 1, 211-213; 270-273; Ach. Isag. 31 p. 67, 5-6; Plin. NH II 183; Ptol. Synt. II 6 p. 107, 16-20; Strab. II 5, 7

έναλλάξ γωνίας ἴσας ποιεῖν: ὧν ή μέν έστι πρὸς τῷ κέντρω τῆς γῆς, κατά σύμπτωσιν τῶν εὐθειῶν, αι ἀπὸ τῶν ὡρολογίων ἤχθησαν ἐπὶ τὸ κέντρον τῆς γῆς, γινομένη, ή δὲ κατὰ σύμπτωσιν ἄκρου τοῦ ἐν Ἀλεξανδρεία γνώμονος καὶ τῆς ἀπ' ἄκρας αὐτοῦ τῆς σκιᾶς ἐπὶ τὸν ἥλιον 100 διὰ τῆς πρὸς αὐτὸν ψαύσεως ἀναχθείσης γεγενημένη. καὶ ἐπὶ μὲν ταύτης βέβηχε περιφέρεια ή ἀπ' ἄχρας τῆς σχιᾶς τοῦ γνώμονος ἐπὶ την βάσιν αὐτοῦ περιαχθεῖσα, ἐπὶ δὲ τῆς πρὸς τῶ κέντρω τῆς γῆς ἡ άπὸ Συήνης διήχουσα εἰς Ἀλεξάνδρειαν. ὅμοιαι τοίνυν αἱ περιφέρειαί είσιν άλλήλαις, ἐπὶ ἴσων γε γωνιῶν βεβηχυῖαι, ὂν ἄρα λόγον ἔχει ἡ ἐν 105 τῆ σκάφη πρὸς τὸν οἰκεῖον κύκλον, τοῦτον ἔχει τὸν λόγον καὶ ἡ ἀπὸ Συήνης είς Άλεξάνδοειαν ήκουσα. ή δέ γε έν τῆ σκάφη πεντηκοστὸν μέρος εύρίσχεται τοῦ οἰχείου χύχλου, δεῖ οὖν ἀναγχαίως χαὶ τὸ ἀπὸ Συήνης είς Άλεξάνδρειαν διάστημα πεντηχοστὸν εἶναι μέρος τοῦ μενίστου τῆς νῆς κύκλου, καὶ ἔστι τοῦτο σταδίων ε, ὁ ἄρα σύμπας κύ-110 κλος γίνεται μυριάδων κε'. καὶ ή μὲν Έρατοσθένους ἔφοδος τοιαύτη. τίθεται δὲ καὶ χειμεριναῖς τροπαῖς ώρολόγια εἰς έκατέραν τῶν πόλεων, καὶ έκατέρων σκιὰς ἀποβαλλόντων μείζων μὲν ἡ ἐν Ἀλεξανδρεία εύρίσκεται ἀναγκαίως διὰ τὸ πλέον ἀφεστάναι τοῦ χειμερινοῦ τροπικοῦ τὴν πόλιν ταύτην. λαμβάνοντες οὖν τὴν ὑπεροχὴν τῆς σκιᾶς, καθ' 102 115 ην ύπερέχεται ή έν Συήνη ύπὸ τῆς ἐν Αλεξανδρεία, εύρίσκουσι καὶ ταύτην μέρος πεντηχοστόν τοῦ μεγίστου τῶν ἐν τῷ ὡρολογίω χύχλων. καὶ οὕτως καὶ ἀπὸ τούτου γνώριμον γίνεται ὅτι πέντε καὶ εἴκοσι μυριάδων ἐστὶν ὁ μέγιστος τῆς γῆς χύχλος. ἔσται οὖν ἡ διάμετρος τῆς γῆς ύπὲρ τὰς ὀκτώ μυριάδας, τρίτον γε τοῦ μεγίστου τῶν ἐν αὐτῆ κύκλων 120 ἔχειν ὀφείλουσα.

111-118 Eratosth. F II B, 35 Berg.

98 γινομένη α: γενομένη β | ἄχρου suspic. Goul. || 109 ,ε α: πενταχισχιλίων β || 110 εἴχοσι πέντε VCE || 115 ὑπὸ τῆς SVDMPL: πρὸς τὴν Ϝβ || 117 χαι² om. PL | τούτου SVPLCEH²ρς: τούτων dFMBH³ς | πέντε χαὶ εἴχοσι SCEH: ε΄ χαὶ εἴχοσι VP ε΄ χαὶ χ΄ FMLB

110 eandem aestimationem refert Arrian. ap. Philop. in Meteor. 15, 13-15 (= fr. phys. 1); alii MM stadia addiderunt, cf. Plin. NH II 247; Vitruv. I 6, 9; Strab. II 5, 7; II 5, 34; Galen. Inst. log. XII 2; Theon. Expos. 124, 10-12; Mart. Cap. VI 596; vid. app. crit. ad II 1, 294 || 118-120 cf. I 5, 62-63; II 1, 299-300; 320-322; Gem. El. XVI 6; subtilius Archim. Dim. circ. 236, 8-11; cf. idem Aren. 234, 26-29

οί οὖν λέγοντες μὴ δύνασθαι τὴν γῆν σφαιρικὴν εἶναι διά τε τὰ τῆς θαλάσσης κοιλώματα καὶ τὰς τῶν ὀρῶν ἐξοχὰς πάνυ ἀλόγως τοῦτο δοξάζουσιν. οὕτε γὰρ ὄρος ὑψηλότερον πεντεκαίδεκα σταδίων κατὰ τὴν κάθετον εὐρίσκεται οὕτε θαλάσσης βάθος. τριάκοντα δὲ στάδιοι πρὸς πλεῖον ἢ μυριάδας ὀκτὼ σταδίων οὐδένα λόγον ἔχουσιν, ἀλλὰ 125 ὅμοιόν ἐστι τοῦτο ὡς εἰ καὶ κονιορτός τις ἐπὶ σφαίρας εἴη. αἴ τε ἐξοχαὶ αἱ περὶ τὰ σφαιρία τῶν πλατάνων οὐ κωλύουσιν αὐτὰ σφαιρία εἶναι, καίτοι αὖται πλείονα λόγον ἔχουσι πρὸς τὰ ὅλα τῶν σφαιρίων μεγέθη ἢ αἱ κοιλότητες τῆς θαλάσσης καὶ αἱ τῶν ὀρῶν ὑπεροχαὶ πρὸς τὸ πᾶν τῆς γῆς μέγεθος.

Οὖσα δὲ τὸ μέγεθος ή γῆ ἡλίκη διὰ τῶν προειρημένων ἐφόδων ἐπιδέδειχται, οὐ μόνον πρὸς τὸ σύμπαν τοῦ χόσμου μέγεθος σημείου λόγον έπέχουσα διὰ πολλῶν ἐλέγχεται, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὸ ἡλιακὸν ὕψος, 104 οδ κατά πολύ μείζων έστιν ή περιέχουσα τὰ ἀπλανῆ τῶν ἄστρων σφαῖρα. ὥσπερ οὖν εί καὶ ὕδατος ἀμφορέων μυριάδες μύριαι καθ' αύ- 5 τὰς μὲν θεωρούμεναι ἀξιόλογον ἔχουσι τὸ πληθος, πρὸς δὲ τὴν θάλασσαν ούδένα λόγον ἔχουσιν, άλλ' ούδὲ πρὸς τὸν Νεῖλον ἢ ἄλλον τινὰ τῶν ἀξιολόγων ποταμῶν, οὕτω καὶ ἡ γῆ καθ' αὐτὴν μὲν ἐξεταζομένη άξιόλογον φαίνεται τὸ μέγεθος ἔχειν, ἦς γε ὑπὲρ τὰς ὀκτώ μυριάδας ἡ διάμετρός έστιν, ούτε δὲ πρὸς τὸ ήλιαχὸν ΰψος λόγον τινὰ φαίνεται 10 έγουσα ούτε πολύ πλέον ποὸς τὸ σύμπαν τοῦ κόσμου μένεθος, λόνον γαρ δφείλει έχειν μένεθος πρός μένεθος, δπόταν το μείζον ύπο τοῦ έλάττονος οἶόν τε ή καταμετρηθήναι, ή δεκαπλασίον, φέρε εἰπεῖν, ή, εί βούλει, καὶ μυριοπλασίον ὄν. ὁ δὲ τοῦ ὕδατος ἀμφορεὺς οὐκ ἂν καταμετρήσειε την θάλασσαν, άλλ' οὐδὲ τὸν Νεῖλον. ὥσπερ οὖν ὁ ἀμφο- 15 ρεύς οὐδένα λόγον ἔχει πρὸς τὰ εἰρημένα, οὕτως οὐδὲ τὸ μέγεθος τῆς γῆς λόγον τινὰ πρὸς τὸ τοῦ κόσμου μέγεθος ἔχει. τοῦτο δὲ ἐκ πάνυ πολλών έλέγχεται μονονουχί γραμμικάς έχόντων τάς ἀποδείξεις.

πρῶτον μὲν γὰρ ὁ ἥλιος κατὰ πολὺ μείζων ὢν συμπάσης τῆς γῆς καὶ θαλάσσης, ὡς διὰ τῶν ἑξῆς ἐπιδειχθήσεται, ὅσον ποδιαίου ἡμῖν 20

121-130 resp. Blemm. EP 1273 A-B || 121- I 8, 18 Posid. F 288 Th. || I 8 resp. Blemm. EP 1269 A-1273 A passim

122 πάνυ - II 4, 49 deest L

125 μυριάδας $\mathbf{MPE}^{4?ec}$ (ας sscr. $\mathbf{E}^{4?}$): μυριάδες cett. \parallel 18 έχόντων \mathbf{E}^{4} (των sscr. \mathbf{E}^{4}): έχον \mathbf{SVDFCE}^{ac} έχων \mathbf{BH} έχοντας (pro έχον τὰς) \mathbf{MP} \parallel 20 διὰ τῶν ἑξῆς] II 1, 269–312 \mid ἀποδειχθήσεται \mathbf{CE}

121-130 cf. Strab. II 3, 3 (= Posid. F49 EK II.131-132); II 5, 5; Plin. NH II 160. 162; Plut. de fac. 924 A; Theon. Expos. 124, 7-127, 19; Sen. QN IV 11, 3 || 11-13 cf. Eucl. El. V def. 1 et 2 p. 1, 2-5

METEORA I 7~8

φαντασίαν ἀποπέμπει, καὶ ταῦτα λαμπρότατος ὤν. πάρεστιν οὖν ἐννοεῖν, εἰ ἀπὸ τοῦ ἡλιακοῦ ὕψους ὁρώημεν εἰς τὴν γῆν, ἤτοι οὐδ' ὅλως ἄν ἡμῖν ὀφθείη ἢ ὅσον ἀστέρος {τοῦ} βραχυτάτου τὸ μέγεθος ἔχουσα. εἰ δὲ ἐπὶ τὰ ὑψηλότερα τοῦ ἡλίου μετεωρισθείημεν καθ' ὑπόθεσιν καὶ ἐπ' αὐτὴν τὴν τῶν ἀπλανῶν σφαῖραν, οὐδὲ ὅλως ἄν ἡμῖν ὀφθείη ἡ γῆ, 106 οὐδ' εἰ τὴν ἴσην τῷ ἡλίῳ λαμπρότητα ἔχουσα ἐπινοηθείη. ὅθεν καὶ τοὺς ἀστέρας αὐτῆς μείζονας εἶναι ἀναγκαῖον, εἴ γε οὖτοι μὲν ἀπ' αὐτῆς ὁρῶνται, ἀπὸ δὲ τοῦ ὕψους τῆς σφαίρας τῶν ἀπλανῶν οὐκ ἄν αὕτη ὀφθείη κατὰ πολύ γε τοῦ ἡλίου τὸ μέγεθος ἐλάττων ὑπάρχουσα, οὐ ἐπεὶ τάχα καὶ αὐτὸς ὁ ἥλιος ἐν τῷ ὕψει τῶν ἀπλανῶν ἐπινοηθεὶς ἀστεριαῖος τὸ μέγεθος φανήσεται.

γνώριμον δὲ καὶ ἀπὸ τῆς κατὰ τὰ ἄστρα θέας ὅτι ἡ γῆ στιγμιαία ἐστὶ πρὸς τὸ μέγεθος τοῦ κόσμου. ἀπὸ παντὸς γὰρ μέρους αὐτῆς οὐ μόνον ἴσα ὁρᾶται, ἀλλὰ καὶ ὅμοια τῷ σχήματι. ὧν οὐδέτερον ἂν συν35 έβαινεν, εἰ μὴ αἱ προσπίπτουσαι εὐθεῖαι ἀπὸ παντὸς μέρους αὐτῆς πρὸς πάντα τὰ μέρη τοῦ οὐρανοῦ ἴσαι ἡσαν ἀλλήλαις. ὅθεν κέντρου λόγον ἐπέχειν αὐτὴν πρὸς τὰ ὅλα ἀναγκαῖον. τοῦτο δὲ καὶ τὰ τοῦ ζωδιακοῦ δωδεκατημόρια συνίστησι. τὰ γὰρ εξ αὐτῶν ὑπὲρ γῆς φαίνεται ἀκριβῶς, μηδεμίαν μοῖραν τοῦ κατὰ τὴν γῆν βάθους ἀποκρύπτοντος, ἀλλὰ μηδὲ πολλοστὸν μοίρας ἀεὶ γὰρ ἀκριβῶς αἱ π΄ καὶ ρ΄ μοῖραι ὑπὲρ γῆς εὐρίσκονται. καὶ τὸ τοῦ ἰσημερινοῦ δὲ ἤμισυ μέρος ἀεὶ ὑπὲρ γῆς ἐστιν, ὡς τοῦτο γνώριμον ἐκ τῶν ἰσημεριῶν, οὐδὲ ἀκαριαίω τῆς ἡμέρας ὑπὸ τῆς νυκτὸς πλεονεκτουμένης. ὅπερ οὐκ ἂν συνέβαινεν, εἰ τὸ βάθος τῆς γῆς ἀπελάμβανέ τι τοῦ ἰσημερινοῦ κύκλου, καὶ λόγον τινὰ πρὸς αὐτὸν εἶχον αἱ ὀκτὼ μυριάδες τοῦ βάθους τῆς γῆς.

όρᾶται δὲ καὶ τοιοῦτόν τι ἐν τοῖς φαινομένοις. δύο εἰσὶν ἀστέρες, καὶ τὴν χροιὰν καὶ τὰ μεγέθη παραπλήσιοι, διαμετροῦντες ἀλλήλους ὁ μὲν 108 γὰρ τοῦ Σκορπίου, ὁ δὲ τοῦ Ταύρου τὴν πεντεκαιδεκάτην ἐπέχει μοῖραν, μέρος ὢν τῶν Ὑάδων. οδτοι τῷ Ἄρει τὴν χροιὰν ὅμοιοί εἰσιν οί

deest L

22 post ἐννοεῖν add. ὡς edd., probav. Goul. qui II 3, 34 contulit || 23 ὅσον P, cf. II 3, 53: ὡς SVDF om. cett. | τοῦ delevi, cf. II 3, 53-54 || 24 post ὑψηλότερα add. μέρη CE || 26 λαμπρότητα τῷ ἡλίῳ CE || 30-31 ἐπεὶ - φανήσεται] cf. II 3, 45-47 || 40 (et 41) ἀεὶ MP: αἰεὶ cett. || 43 εἰ SVDFME^{ac} H: εἰς PB εἰ εἰς C εἰ εἰς βάθος Ε^{3ρc} (εἰ Ε^{3s} qui κὶ τὸ in εἰς mutavit) || 44 ἀπελάμβανέ τι SVDF^{2ρc}: ἀπελαμβάνετο Γ^{ac}MPβ ἀπελαμβάνετο τι CE^{3ρc} (τι Ε^{3s}) || 47 χροιὰν SVDFCE: χροίαν MPB χρείὰν Η χρόαν Bk. Zi. || 49 χροιὰν DFCE: χροίαν MPB χρόαν SV Bk. Zi.

32-37 cf. Ptol. Synt. I 6 p. 20, 7-12 | 40-41 cf. Ptol. Synt. I 6 p. 20, 20-21, 6 | 41-43 cf. Gem. El. V 26

ἀστέρες καὶ ἀεὶ κατὰ ταὐτὸν ἐπὶ τοῦ ὁρίζοντος θεωροῦνται, ὁ μὲν ἀν- 50 ίσχων, ὁ δὲ καταδυόμενος. ὅπερ οὐκ ἄν συνέβαινεν, εἰ μέρει τινὶ τοῦ ζωδιακοῦ τὸ βάθος τῆς γῆς ἐπιπροσθεῖν οἰόν τ' ἦν. κατὰ ταὐτὸν γὰρ τοῦ μὲν ἀνατέλλοντος, τοῦ δὲ καταδύοντος, προελάμβανεν ἄν ἡ τοῦ ἀνατέλλοντος δύσις τὴν τοῦ καταδύοντος ἀνατολὴν παντὶ τῷ χρόνῳ, ῷ τὸ ἐπιπροσθούμενον ὑπὸ τοῦ βάθους τῆς γῆς μέρος τοῦ οὐρανοῦ ἀναγ- 55 καῖον αὐτῷ ἦν ἀνελθόντι ἐπὶ τοῦ ὁρίζοντος ὀφθῆναι.

οὐχ ἥκιστα δὲ καὶ ἀπὸ τῶν ὡρολογίων ἐλέγχεται ἡ γῆ κέντρου λόγον ἐπέχουσα πρὸς τὴν ἡλιακὴν σφαῖραν. συμπεριέρχεται μὲν γὰρ ἡ σκιὰ τῆς γῆς τῷ ἡλίῳ (ὡς καὶ "Ομηρος ἐναργῶς δηλοῖ λέγων οὕτως:

> ἐν δ' ἔπεσ' Ὠχεανῷ λαμπρὸν φάος ἠελίοιο, ἕλχον νύχτα μέλαιναν ἐπὶ ζείδωρον ἄρουραν),

60

διαμετροῦσα δὲ ἀεὶ τὸν ἥλιον καὶ κωνοειδὴς ὑπάρχουσα, αὐτὸ τὸ ἄκρον τῆς σκιᾶς τὸ κέντρον τοῦ ἡλίου κατὰ διάμετρον ἔχει ἀναγκαίως. καταγράφεται τοίνυν τὰ ὡρολόγια ἐπὶ τῆς γῆς ὑπὸ τῶν τεχνικῶν ἔχοντα τὰς τῶν γνωμόνων σκιὰς συμπερινοστούσας τῆ σκιᾶ τῆς 65 γῆς. {καὶ δεῖ πάντα τὰ ἄκρα τῶν γνωμόνων κέντρου λόγον ἐπέχειν πρὸς τὴν ἡλιακὴν σφαῖραν.} ἐπεὶ οὖν μηδέν ἐστιν δυνάμενον ὡρολόγιον καταγράφεσθαι ἐπ' αὐτῷ τῷ μεσαιτάτω αὐτῆς, ἀλλ' ἐν παντὶ μέρει αὐτῆς δυνατὸν ὡρολόγιον καταγράφεσθαι, φανερὸν ὡς πᾶσα ἡ γῆ κέντρου λόγον ἐπέχει πρὸς τὸ ἡλιακὸν ὕψος καὶ τὴν ἀπὸ τούτου νοου- το μένην σφαῖραν. ⟨καὶ δεῖ πάντα τὰ ἄκρα τῶν γνωμόνων κέντρου λόγον ἐπέχειν πρὸς τὴν ἡλιακὴν σφαῖραν') φανερὸν γὰρ ὅτι μὴ δύναται μιᾶς σφαίρας πολλὰ εἶναι κέντρα. τοῦτον οὖν τὸν λόγον ἔχουσιν οἱ πάντων τῶν δυναμένων ἐπὶ γῆς καταγράφεσθαι ὡρολογίων γνώμονες, ὃν ἄν καὶ εἰς εν σημεῖον συναχθέντες σχοῖεν. ἐπεὶ οὖν μηδὲν μέρος ἐστὶ τῆς τε γῆς, ἐν ὧ οὐκ ἄν ἐγχωροίη ὡρολόγιον ἱδρυθῆναι, ὅλη ἡ γῆ κέντρου

57-64 Crates F 28k || 60-61 Hom. Θ 485-486

deest L

53 καταδύοντος SVDFP: καταδύνοντος $\boldsymbol{\beta}$ δύνοντος \boldsymbol{M} || 66 καὶ - σφαῖραν (67) ut petitionem principii ad 71–72 transposui || 67 δυνάμενον ώρολόγιον SVDMPC: ώρολόγιον δυνάμενον FEBH || 68 ante καταγράφεσθαι add. ἐπὶ γῆς \boldsymbol{MP} | ἐπὶ SVDMP: ἐν \boldsymbol{F} $\boldsymbol{\beta}$ | αὐτῆς SDM: τῆς γῆς \boldsymbol{VP} αὐτοῦ FEBH om. \boldsymbol{C} || 69 αὐτῆς S \boldsymbol{WDF}^{2ec} \boldsymbol{MP} PC: αὐτοῦ EBH || 71 καὶ - σφαῖραν ex 66–67 transposui || 74 ἐπὶ γῆς α \boldsymbol{E}^{2ec} (ι in ras. rescr. \boldsymbol{E}^2): ἐπὶ τῆς γῆς CBH

57-64 cf. Heraclit. Allegor. 45, $1-3 \parallel 57-78$ cf. Ptol. Synt. I 6 p. 20, 13-19; Calcid. in Tim. c. 64 p. 111, 8-17

λόγον ἐπέχει πρὸς τὸ ἡλιακὸν ὕψος καὶ τὴν ἀπὸ τούτου νοουμένην σφαῖοαν.

ού χρη δὲ ἀπορεῖν ἐνταῦθα, πῶς ἡ γῆ στιγμιαία οὖσα πρὸς τὸ μέ-80 γεθος τοῦ κόσμου ἀναπέμπει τροφήν τῷ τε οὐρανῷ καὶ τοῖς έμπεριεχομένοις αὐτῷ ἄστροις, τοσούτοις καὶ τὸ πληθος καὶ τὸ μέγεθος οὖσι. τῶ μὲν γὰρ ὄγκω βραχεῖά ἐστιν ἡ γῆ, τῆ δὲ δυνάμει μεγίστη, σχεδόν αὐτή τὸ πλεῖστον τῆς οὐσίας ὑπάρχουσα, εἰ γοῦν ἐπινοήσαιμεν αύτην η είς καπνὸν η είς άέρα πᾶσαν άναλυομένην, κατά πολύ αν 85 μείζων γένοιτο τῆς τοῦ κόσμου περιοχῆς, καὶ οὐ μόνον γε, εἰ καπνὸς ἢ ἀὴρ ἢ πῦρ γένοιτο, πολλῶ πλείων ἂν τοῦ κόσμου γένοιτο, ἀλλὰ καὶ είς κονιορτὸν ἀναλυθεῖσα. πάρεστι γοῦν ὁρᾶν ὅτι καὶ τὰ είς καπνὸν αναλυόμενα των ξύλων σχεδον έπ' απειρον χειται και ό έκθυμιώμενος λιβανωτὸς καὶ ὁπόσα ἔτερα τῶν στερεῶν σωμάτων εἰς ἀτμὸν ἀναλύε-90 ται. καὶ εἰ τὸν οὐρανὸν δὲ σὺν τῷ ἀέρι καὶ τοῖς ἄστροις ἐπινοήσαιμεν συναγόμενον είς τὸ τῆς γῆς πύκνωμα, είς έλάττονα ὄγκον αὐτῆς συσταλείη ἄν. ὥστε τῷ μὲν ὄγκῳ ἡ γῆ στιγμιαία ὡς πρὸς τὸν κόσμον οὖσα, ἀφάτω δὲ τῆ δυνάμει κεχρημένη καὶ σχεδὸν ἐπ' ἄπειρον χεῖσθαι φύσιν έγουσα, ούκ έστιν άδύνατος άναπέμπειν τροφήν τῶ οὐρανῶ καὶ 112 95 τοῖς ἐν οὐρανῶ, οὐδ' ἄν ἐξαναλωθείη τούτου ἕνεκα, ἐν μέρει καὶ αὐτή ἀντιλαμβάνουσά τινα ἔχ τε ἀέρος καὶ ἐξ οὐρανοῦ, ὁδὸς γὰρ ἄνω κάτω, φησὶν ὁ Ἡράκλειτος, δι' ὅλου ⟨τῆς⟩ οὐσίας τρέπεσθαι καὶ μεταβάλλειν πεφυχυίας, εἰς πᾶν τῷ δημιουργῷ ὑπειχούσης εἰς τὴν τῷν *όλων διοίχησιν καὶ διαμονήν.*

ο πρός μεν οὖν τὸ ἡλιακὸν ὕψος σημείου λόγον ἐπέχει ἡ γῆ, πρὸς δὲ τὴν σεληνιακὴν σφαῖραν ὅτι μὴ σημείου λόγον ἐπέχει, κατασκευάζον-

79-99 SVF II 572; Posid. F 289 Th.

deest L

82 μὲν PE^{3s} , cf. 92: om. cett. \parallel 83 αὐτὴ SMBH: αὕτη $VDFPCE \parallel$ 83-90 conflagrationem respicit, cf. I 1, 43-46 \parallel 95 ἐν (τῷ add. β) οὐρανῷ] ἐν αὐτῷ M probav. Zi. \parallel 96 τινὰ ἀντιλαμβάνουσα $MP \parallel$ 97 post κάτω tacite add. μία Reinhardt, Hermes 77, 17, probav. Marcovich 168 \parallel ante φησὶν add. ώς Marcovich 167 \parallel τῆς add. von Arnim, probav. Reinhardt (2) 107, Marcovich 168 \parallel 98 post πᾶν add. δὲ von Arnim \parallel 101 ἐπέχει MCEB: ἔχει SVDFPH

79-81 cf. Diog. Laert. VII 145 p.359, 14-18 (partim ap. Posid. F10 EK); inter alia cf. SVF II 690; Cic. Nat. deor. II 83; Sen. QN II 5, 1-2; cf. ad I 4, 128-130 || 95-99 testimonium ap. Marcovich, Heraclitus 167-168 || 96-97 $\delta\delta\delta\varsigma - \varkappa\delta\tau\omega$] cf. Heraclit. DK 22 B 60 || 100-101 cf. Ptol. Synt. IV 1 p.266, 1-4; respuit Aristarch. de magn. 352, 5-6

τές τινες τοιούτοις χρῶνται ἐπιχειρήμασιν. οὐ φαίνεται, φασί, τὰ διαστήματα αὐτῆς τὰ πρὸς τὰ ἄστρα ἴσα κατὰ πᾶν κλίμα, ἀλλὰ τῆ αὐτῆ ὥρᾳ παρ' οἶς μὲν μείζονα, παρ' οἶς δὲ ἐλάττονα. ὅπερ οὐκ ἂν συνέβαινεν, εἰ αὶ προσπίπτουσαι ἀπὸ τῆς γῆς εὐθεῖαι πρὸς τὸ σεληνια- 105 κὸν ὕψος ἴσαι ὑπῆρχον· ἴσα γὰρ ἂν καὶ τὰ διαστήματα ἐφαίνετο. τίθενται δὲ καὶ τὴν τοῦ ἡλίου ἔκλειψιν τούτου σημεῖον, οὐ παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις ἐπ' ἴσης ἐκλείποντος αὐτοῦ, ἀλλὰ πολλάκις παρ' οἶς μὲν ὅλου, παρ' οἶς δὲ ἀπὸ μέρους, παρ' οἶς δ' οὐδ' ὅλως, οὐδὲ τούτου ἂν συμβαίνοντος, εἰ στιγμιαία ἦν πρὸς τὸ ὕψος αὐτῆς ἡ γῆ, ἀλλὰ μὴ 110 ἀξιόλογον εἶχε τὸ διάστημα. καὶ οὕτως οἷς μὲν τελέως, οἶς δ' ἀπὸ μέρους, οἶς δ' οὐδ' ὅλως ἐπισκοτεῖ ἡ σελήνη.

ἔνιοι λέγοντες μὴ ἐπέχειν σημείου λόγον τὴν γῆν τοιούτοις χρῶνται ἐπιχειρήμασι. φασὶν ὅτι ἡ ὅψις εἰς ὕψος ἐξαιρομένη τὰ ἐν τοῖς ἐπιπέ114 δοις οὐ θεωρούμενα, ἀλλ' ὑπὸ τὸν ὁρίζοντα κεκρυμμένα θεωρεῖ, ὅσῳ 115 ὑψηλοτέρα ἐπαίρεται, μᾶλλον· ὥστε οὐκ ἀπὸ παντὸς μέρους τῆς γῆς εἰς ἴσα διαιρεῖται ὁ οὐρανός, δ δοκεῖ τεκμήριον εἶναι τοῦ σημείου λόγον τὴν γῆν μὴ ἐπέχειν. ὑητέον οὖν πρὸς τοῦτο ὅτι τὸ σχῆμα τῆς γῆς, περιφερὲς ὄν, τούτου αἴτιον γίνεται· ὥστε καὶ εἰ σταδιαία τὸ μέγεθος ἡν ἡ γῆ, μέση κειμένη ὁμοίως καὶ περιφερὴς οὖσα, τὸ ὅμοιον ἄν συν- 120 έβαινε. καὶ οὐ δήπου ἐνεχώρει ἄν λέγειν διότι μηδὲ ἡ οὕτως βραχεῖα σημείου λόγον ἐπέχει πρὸς τὸν κόσμον. τὸ σχῆμα οὖν τούτου αἴτιον ἡγητέον.

καὶ εἴ τις ἀπὸ παντὸς σημείου τῆς γῆς ἐπίπεδον ἐκβάλοι τῆ ἐπινοία, οὐκ ἄν πλέον καὶ ἔλαττον τοῦ κόσμου ὑπὲρ γῆς ὀφθείη, ἀλλὰ τὸ 125 ἴσον καὶ ἀπὸ ὕψους καὶ ἀπὸ τῶν χθαμαλῶν· τὰ μέντοι μεγέθη τῶν ἄστρων ἴσα φαίνεται καὶ ἀπὸ ὕψους καὶ ἐκ θαλάσσης. τάχα δ' ἄν τις κάκεῖνο φήσειεν ἐνταῦθα διότι ἐκ τῶν πεδίων καὶ τῆς θαλάσσης εἰ μὴ ἐθεωρεῖτο τὸ ἡμικόσμιον ὑπὲρ γῆς, ἀπὸ δὲ μόνων τῶν ὑψηλοτάτων, τάχ' ἄν εἴχετό τινος λόγου τὸ ὑπ' αὐτῶν λεγόμενον, ἀπό γε τῶν ὑψη- 130 λοτάτων εἰς δύο ἴσα διαιρουμένου τοῦ κόσμου, ἐκ δὲ τῶν χθαμαλῶν οὐκέτι, ἀλλὰ μείονος τοῦ ὑπὲρ γῆς φαινομένου. νυνὶ δὲ οὐδὲν πρὸς λόγον ἐστίν, εἰ ὑψουμένης τῆς ὄψεως τὸ πλέον ὑπὲρ γῆς θεωρεῖται, ἐν

deest L

102 post τινες pos. ὅτι – ἐπέχει (101) $\mathbf{F}\boldsymbol{\beta}\parallel$ 112 ἐπισχοτεῖ $\boldsymbol{\beta}$: σχοτεῖ \mathbf{P} ἐπεσχότει $\mathbf{S}\mathbf{V}$ $\mathbf{D}\mathbf{F}\mathbf{M}\parallel$ 113 post ἔνιοι add. δὲ $\mathbf{S}\mathbf{V}\mathbf{D}\mathbf{F}\parallel$ post γῆν add. πρὸς τὸν οὐρανὸν ὁηλαδή $\mathbf{S}^s\mathbf{V}^{mg}$ $\mathbf{F}\boldsymbol{\beta}\parallel$ 115 ante ὅσ $\boldsymbol{\omega}$ e recc. add. καὶ $\mathbf{B}\mathbf{k}$. Zi. \parallel 126 ὕψους $\mathbf{S}\mathbf{V}\mathbf{M}$, cf. 114; 127; 138; II 6, 141: τοῦ ΰψους cett.

106-112 cf. Gem. El. X 3-5 | 124-126 cf. Ptol. Synt. I 6 p. 20, 20-21, 6

σφαιροειδεῖ τῆς γῆς σχήματι τούτου γινομένου ἀναγκαίως. τεκμήριον γὰρ ποιεῖσθαι ἄρα δεῖ τοῦ μὴ εἶναι τὴν γῆν πρὸς τὰ ὅλα στιγμιαίαν, οὐκ εἰ πλέον τοῦ κόσμου ἢ τὸ ἥμισυ, ἐξαιρομένης τῆς ὄψεως, ὁρᾶσθαι δυνατόν, ἀλλ' εἰ μὴ ἐκ τῶν ἐπιπέδων τὸ ἴσον αὐτοῦ ὑπὲρ γῆς ὁρᾶται, 116 τῶν μὲν ἐκ τῶν χθαμαλῶν ὁριζόντων ἐπιπέδων ὄντων, τῶν δὲ ἐξ ὕψους ὁρωμένων κωνοειδῶν καὶ ὄντων καὶ καλουμένων.

φασὶ δὲ πρὸς τοῖς εἰρημένοις διότι μηδ' ἂν τὰ μὲν κατέψυκτο, τὰ δὲ διεχέχαυτο, τὰ δὲ εὔχρατα μέρη τῆς γῆς ὑπῆρχεν, εἰ μὴ ἀξιόλογα είχε τὰ διαστήματα πρὸς τὴν ήλιακὴν σφαῖραν, ἀλλ' οὐδ' ἄν ἐλέγετο προσιέναι ήμιν καὶ πάλιν ἀποχωρεῖν ὁ ήλιος, στιγμιαίας οὔσης τῆς γῆς, ρητέον τοίνυν καὶ πρὸς ταῦτα ὅτι καὶ τούτων πάντων τὸ σχῆμα 145 τῆς γῆς αἴτιόν ἐστι, παρὰ γὰρ τό πως ἀποπέμπεσθαι τὰς ἡλιακὰς ἀκτῖνας ἐπὶ τὰ τῆς νῆς κλίματα καὶ διακέκαυταί τινα καὶ κατέψυκται καὶ εύκρασίας έχόμενά έστι, τούτου καὶ έν τοῖς μερικωτέροις καὶ πρὸς όλίγον ἀπ' ἀλλήλων διεστῶσι θεωρουμένου, τινὰ γοῦν τῶν περὶ τὴν Ήλιν καυσώδη ἐστί, τῆς παρακειμένης ἀχαΐας οὐκέτι τὸ πνιγῶδες 150 έχούσης. ώστε καὶ εί βραχεῖα ήν ή γῆ, τὸ παραπλήσιον αν συνέβαινε, μή όμοίως ἐπὶ πάντα τὰ κλίματα αὐτῆς τῶν ἀκτίνων καταπεμπομένων, άλλά ἐφ' ὧν μὲν τὸ ὀρθὸν καὶ ἔντονον {ἀπὸ τῆς ἀκτῖνος} ἐχόντων, ἐφ' ών δὲ τὸ πλάγιον καὶ ἀνειμένον, καὶ τὸ προσιέναι δὲ ἡμῖν καὶ πάλιν άποχωρεῖν τὸν ἥλιον κατὰ τὴν πρὸς τὴν κορυφὴν λέγεται σχέσιν, ἐπεὶ 155 αι νε ἐκβαλλόμεναι ἀπὸ τῆς γῆς εὐθεῖαι πρὸς Καρκίνον καὶ Αἰγόκερων ἴσαι εἰσὶν ἀλλήλαις.

καὶ ὅτι μὲν κέντρου λόγον ἐπέχει ἡ γῆ, διά τε τούτων καὶ ἐτέρων πολλῶν δείκνυται. προειρηκότες δ' ἐν τῷ πρώτῳ τῶν ἐπιχειρημάτων ὡς κατὰ πολὺ μείζων ὁ ἥλιος ὢν αὐτῆς ὅσον ποδιαίου ἡμῖν φαντασίαν 118 160 ἀποπέμπει, ἑξῆς αὐτὸ τοῦτο ἐπιδεῖξαι ὀφείλομεν, ὅσα ἐν τοιαύτη εἰσαγωγῆ αὐτάρκη ἐστί, προφερόμενοι ἴδιά τινων περὶ μόνου τούτου συντάγματα πεποιηκότων, ὧν ἐστι καὶ Ποσειδώνιος.

158-162 Posid. F 19 EK; F 274 Th.

deest L

135 ποιεῖσθαι ἄρα δεῖ $\mathbf{S}\mathbf{E}^{2cc}$ (εἰ erasisse videtur \mathbf{E}^2): ποιεῖσθαι ἄρα οὐ δεῖ $\mathbf{H}^{2^{2cc}}$ (ἄρα οὐ in ras. scr. \mathbf{H}^{27}) ποιεῖσθαι, εἰ ἄρα, δεῖ cett., sic interpungens defendit Sauppe \parallel 145 τὸ πῶς codd. edd. \parallel 146 καὶ α: om. $\beta \parallel$ 149 πνιγῶδες] καυσῶδες $\mathbf{S}^{mg}\mathbf{V}^s\mathbf{d}\mathbf{F}\mathbf{M} \parallel$ 152 ἀπὸ τῆς ἀκτῖνος del. Zi. \parallel 153 δὲ $\mathbf{S}\mathbf{V}\mathbf{d}\mathbf{F}\mathbf{P}$: om. $\mathbf{M}\beta \parallel$ 154–155 ἐπεὶ αἴ γε] fort. melius ἐπεί γε αἰ \parallel 158 ἐν τῷ πρώτῳ] 19–21 \parallel 159 αὐτῆς] τῆς γῆς $\mathbf{S}\mathbf{V} \parallel$ 162 Κλεομήδους μετεώρων α΄ subscr. $\mathbf{S}\mathbf{V}$: τέλος Κλεομήδους μετεώρων πρώτου (πρῶτον \mathbf{B}) subscr. $\mathbf{C}\mathbf{E}\mathbf{B}$

162 ών - Ποσειδώνιος] cf. Diog. Laert. VII 144 p. 359, 6-7 (= Posid. F 9 EK)

ΚΛΕΟΜΗΔΟΥΣ ΜΕΤΕΩΡΩΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

1 Έπίκουρος καὶ οἱ πολλοὶ τῶν ἀπὸ τῆς αἰρέσεως τηλικοῦτον εἶναι
120 τὸν ἥλιον ἀπεφήναντο ἡλίκος φαίνεται, αὐτῆ τῆ διὰ τῆς ὄψεως φαντασία κατακολουθήσαντες καὶ ταύτην τοῦ μεγέθους αὐτοῦ κριτήριον ποιησάμενοι. πάρεστιν οὖν ὁρᾶν τὸ ἀκόλουθον τῆ ἀποφάσει αὐτῶν. εἰ s γὰρ τηλικοῦτός ἐστιν ἡλίκος φαίνεται, οὐκ ἄδηλον ὡς πολλὰ ὁμοῦ μεγέθη περὶ αὐτὸν γενήσεται. ἀνατέλλων μὲν γὰρ καὶ καταδυόμενος μείζων φαίνεται, μεσουρανῶν δὲ μικρότερος, ἀπὸ δὲ τῶν ὑψηλοτάτων ὀρῶν, ὁπόταν ἀνατέλλη, μέγιστος φαντάζεται. ἢ τοίνυν δεήσει λέγειν αὐτοὺς ὅτι πολλὰ περὶ αὐτὸν ὁμοῦ μεγέθη ἐστίν, ἢ εἰ τοῦτο ἐμφανῶς 10 ἄτοπόν ἐστιν, ἀναγκαιότατον ὁμολογεῖν αὐτοὺς ὅτι μή ἐστι τηλικοῦτος ἡλίκος φαίνεται.

ἔνιοί φασιν ὅτι μείζων ἡμῖν ἀνίσχων καὶ δυόμενος φαντάζεται, πλα122 τυνομένου τοῦ πυρὸς αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ ἀέρος κατὰ τὴν τῆς ἀνόδου ῥύμην. τοῦτο δ' ἐσχάτης ἔχεται ἀπαιδευσίας. ἡ γὰρ γῆ μεσαιτάτη τοῦ 15
κόσμου κειμένη καὶ κέντρου λόγον ἐπέχουσα, ἀπὸ παντὸς μέρους τὸ
ἴσον ἀπέχει τῆς ἡλιακῆς σφαίρας, καὶ οὕτε κατὰ τὴν ἀνατολὴν οὕτε
κατὰ τὴν δύσιν οὕτε κατ' ἄλλο τι τῆς πορείας μέρος ὁ ἥλιος πελάζει
τῶ ἀέρι.

άλλ' οὐδὲ κατὰ ταὐτὸν παρὰ πᾶσιν ἀνατέλλει, ἀλλὰ τῆς γῆς σφαι- 20 ρικῷ τῷ σχήματι κεχρημένης ἄλλοτε παρ' ἄλλοις καὶ ἀνίσχει καὶ δύε- ται καὶ μεσουρανεῖ. ὥστ' ἐπεὶ ἐγχωρεῖ παρ' οἶς μὲν ἀνατέλλειν αὐτόν,

2-524 Posid. F 290a Th.

deest L

1 Κλεομήδους om. \mathbf{F} | ante μετεώρων add. περὶ \mathbf{D} | δεύτερου \mathbf{CEB} : β' \mathbf{SV} γ' \mathbf{H}^{γ} | Κλεομήδους κυκλικῆς θεωρίας τῶν εἰς δύο τὸ β' \mathbf{M} || 2 πολλοὶ λοιποὶ \mathbf{CH}^{δ} | πολλοὶ τῶν om. \mathbf{H}^{γ} fort. recte, cf. 414–415; 418–419 || s ἀποφάσει \mathbf{S}^{2s} || 9 δρῶν $\mathbf{\alpha}$, cf. 47: μερῶν $\mathbf{\beta}$ || 10 ἐμφανῶς $\mathbf{\alpha}\mathbf{BH}^{\delta}$: φανερῶς \mathbf{CEH}^{γ} || 12 φαίνεται] φαντάζεται \mathbf{SVD} || 13 post ἕνιοι add. δὲ edd. | post φασιν add. αὐτῶν \mathbf{M} Zi. | ὅτι om. \mathbf{CE}

2-3 τηλικοῦτον - φαίνεται] cf. Epicur. Pyth. 91 (Diog. Laert. X 91 p. 536, 12-13); Lucr. V 564-574; Philodem. de sign. X 1-3; Demetr. Lacon Pap. Herc. 1013 col. XVII p. 65 de Falco; Aet. II 21, 5 (= Us. Epicurea n. 345); Cic. Acad. II 82, De fin. I 20

παρ' οίς δὲ μεσουρανεῖν, ὁμοῦ καὶ μείζων καὶ μικρότερος γενήσεται, μείζων μὲν οίς ἀνατέλλει, μικρότερος δὲ οίς μεσουρανεῖ, κατὰ τὴν αὐ25 τὴν ὥραν ὧν οὐδέν ἐστιν ἀλογώτερον.

τὰ μὲν οὖν τοιαῦτα τῶν ὑποφερομένων ἐσχάτως ἐστὶ κενὰ καὶ κηφηνώδη, μείζων δὲ ήμῖν ὁ ήλιος ἀνίσχων καὶ δυόμενος φαντάζεται, έλάττων δὲ κατὰ τὸ μεσουράνημα, ἐπειδὴ πρὸς μὲν τῷ ὁρίζοντι ὁρῷμεν αὐτὸν διὰ παχυτέρου τοῦ ἀέρος καὶ νοτερωτέρου μᾶλλον (τοιοῦτος 30 γὰρ ὁ προσγειότερος ἀήρ), μεσουρανοῦντα δὲ διὰ καθαρωτέρου. καὶ οὕτως ἐνταῦθα μὲν ἡ ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν ἀποπεμπομένη ἐπ' αὐτὸν άχτις ού περιχλάται, ή δ' έπι τον δρίζοντα έχπεμπομένη, όπότε άνίσχοι ἢ δύοιτο, περικλᾶται ἀναγκαίως παχυτέρω καὶ νοτερῷ τῷ ἀέρι έντυγχάνουσα, καὶ οΰτως μείζων ήμῖν φαντάζεται ὁ ήλιος, ώσπερ ἀμέ-35 λει καὶ τὰ καθ' ὕδατος ὄντα ἀλλοιότερα ἢ ἔστι φαντάζεται ἡμῖν διὰ τὸ μὴ κατ' εὐθυωρίαν ὁρᾶσθαι. πάντα οὖν τὰ οὕτως ἔχοντα πάθη τῆς ήμετέρας ὄψεως ήγητέον, άλλὰ μή, μὰ Δία, τῶν ὁρωμένων συμπτώματα, λέγεται δὲ καὶ ἐκ βαθέων θεωρούμενος φρεάτων ὁ ἥλιος, ὅπου 124 γε τοῦτο ἐνχωρεῖ, πολὺ μείζων φαντάζεσθαι, ἄτε διὰ νοτεροῦ τοῦ ἐν 40 τῶ φρέατι ἀέρος ὁρώμενος, καὶ οὐ δήπου ἔνεστιν εἰπεῖν ἐνταῦθα ὅτι τοῖς μὲν ἐχ φρέατος ὁρῶσι μεγεθύνεται ὁ ἥλιος, τοῖς δὲ ἄνωθεν εἰς αὐτὸν ἀφορῶσι σμικρύνεται, ἀλλ' εὔδηλον ώς τὸ σκοτεινὸν καὶ ἰκμάδος έχόμενον τοῦ ἐν τῷ φρέατι ἀέρος μείζονα ποιεῖ αὐτὸν φαντάζεσθαι τοῖς ὁρῶσι.

διάστημα δὲ αὐτοῦ μεῖζον καὶ ἔλαττον ἡμῖν φαντάζεται. μεσουρανῶν μὲν γὰρ ἔγγιστα φαντάζεται ἡμῖν, ἀνατέλλων δὲ καὶ καταδυόμενος πορρωτέρω, ἀπὸ δὲ τῶν ὑψηλοτάτων ὀρῶν ἔτι πλέον ἀφεστὼς φαίνεται. καὶ ὅπου μὲν ἐγγὺς φαίνεται, καὶ σμικρότατος, ὅπου δὲ πλέον ἡμῖν τὸ ἐπ' αὐτὸν διάστημα φαντάζεται, καὶ αὐτὸς μείζων εἶναι δοκεῖ, τῆς περὶ τὸν ἀέρα ποιότητος πάντων τῶν τοιούτων αἰτίας γινομένης. διὰ μὲν γὰρ νοτεροῦ καὶ παχυτέρου ἀέρος ὁρώμενος μείζων

27-30 resp. Blemm. EP 1253 A-B || 38-40 resp. Blemm. EP 1253 B || 45-53 resp. Blemm. EP 1253 A-B || 51-56 Posid. F 114 EK

deest L

31 ἀποπεμπομένη β: ἀναπεμπομένη α \parallel 33 νοτερωτέρ ω \mathbf{H}^{γ} , coni. Bk., probav. Zi. \parallel 35 ἐστι $\mathbf{dFPEBH}^{\gamma?}\parallel$ 37 μὰ Δία om. $\mathbf{SV}\parallel$ 46 μὲν om. $\mathbf{PCE}\parallel$ 47 ἔτι \mathbf{l} ἐπὶ $\mathbf{MCE}\parallel$ 51 νοτερωτέρου \mathbf{H}^{γ} , coni. Bk., probav. Zi.

27-38 cf. Ptol. Synt. I 3 p. 13, 3-9; Strab. III 1, 5 (= Posid. F 119 EK II. 12-15) || 34-36 cf. II 6, 178-187; Sen. QN I 6, 5 || 51-53 cf. Ptol. Synt. I 3 p. 13, 3-7

ήμῖν καὶ πλέον ἀφεστὼς φαίνεται, διὰ δὲ καθαροῦ ἐλάττων τῷ μεγέθει καὶ ἐγγίων κατὰ τὸ διάστημα. ὥστε εἰ δυνατὸν ἦν ἡμῖν, φησὶν ὁ Ποσειδώνιος, διά τε τοίχων στερεῶν καὶ τῶν ἄλλων σωμάτων ὁρᾶν, ὡς ὁ Λυγκεὺς μυθεύεται, κατὰ πολὺ μείζων ἄν ἡμῖν ἐφαντάζετο ὁ ἥλιος ss διὰ τούτων ὁρώμενος καὶ πολὺ μεῖζον διάστημα ἀφεστώς.

μείζονος δὲ αὐτοῦ καὶ ἐλάττονος φαινομένου ἡμῖν, καὶ ὁμοίως τῶν κατ' αὐτὸν διαστημάτων μειζόνων τε καὶ μειόνων, ό κατ' άλήθειαν 126 ἐπιβάλλων αὐτῷ κῶνος ἀπὸ τῶν ἀποχεομένων ἀκτίνων 〈ἀπὸ〉 τῆς ὄψεως μέγιστός ἐστιν ἀναγκαίως, συναγομένου δὲ καὶ τοῦ μεγέθους 60 αύτοῦ καὶ τοῦ διαστήματος κατὰ φαντασίαν εἰς ἐλάχιστον, δυνάμεθα δύο κώνους ἐπινοεῖν, ἕνα μὲν τὸν κατ' ἀλήθειαν αὐτῷ ἐπιβάλλοντα, έτερον δὲ τὸν κατὰ φαντασίαν. ὧν κορυφή μὲν γενήσεται μία τὸ πρὸς τῆ χόρη τῆς ὄψεως, βάσεις δὲ ἡ μὲν χατ' ἀλήθειαν, ἡ δὲ χατὰ φαντασίαν. ώς οὖν έξει ή κατ' ἀλήθειαν ἀπόστασις πρὸς τὴν φαινομένην, 65 οὕτως ἔξει καὶ τὸ κατ' ἀλήθειαν μέγεθος πρὸς τὸ φανταζόμενον ἡμῖν. αί δὲ βάσεις τῶν χώνων ἴσαι ταῖς διαμέτροις εἰσίν, ἡ μὲν τῆ κατ' ἀλήθειαν, ή δὲ τῆ κατὰ φαντασίαν, ώς οὖν ἔχει τὸ κατ' ἀλήθειαν διάστημα πρός τὸ κατὰ φαντασίαν, οὕτως ἔχειν δεῖ καὶ τὸ κατ' ἀλήθειαν μέγεθος πρὸς τὸ φανταζόμενον, τὸ δὲ κατ' ἀλήθειαν διάστημα τοῦ 10 κατά φαντασίαν σχεδὸν ἀπείρω μεῖζόν ἐστι, σημείου λόγον ἐπεχούσης τῆς γῆς πρὸς τὸ ἡλιακὸν ὕψος καὶ τὴν ἀπ' αὐτοῦ νοουμένην σφαῖραν. καὶ τὸ κατ' ἀλήθειαν ἄρα μέγεθος τοῦ κατὰ φαντασίαν μεγέθους άπείρω μείζον είναι άναγχαιότατόν έστιν, ούχ ἄρα τηλιχοῦτός έστιν ό ήλιος ήλίχος φαίνεται. 75

καὶ μὴν εἰ τηλικοῦτός ἐστιν ὁ ἥλιος ἡλίκος φαίνεται, ἄν ἐπινοήσωμεν αὐτὸν διπλασίονα γενόμενον, εἰς δύο διαιρομένου ἐκάτερον αὐτοῦ τῶν μερῶν ποδιαῖον φανήσεται. ὥστε, εἰ καὶ ἐπὶ τοσοῦτον ἐπινοήσαι-

deest L

53 ἐγγίων P Norimberg.², probav. Zi.: ἔγγιον (-ος C) cett. | κατὰ α $\mathbf{B}\mathbf{H}^{\delta}$: om. C $\mathbf{E}\mathbf{H}^{\gamma}$, probav. Goul. | ἢν ἡμῖν \mathbf{MPC} : ἡμῖν ἢν \mathbf{SVD} ἡμῖν φησιν ἢν \mathbf{FEH} ἢν om. $\mathbf{B}\parallel$ 59 ἀπὸ addidi, cf. II 5, 50; 110; sim. 31; 258; II 6, 174; 188 \parallel 71 ἀπείφω μεῖζον \mathbf{SPE}^{2ee} Bk., probav. Zi., Kontos (1): ἀπειφόμειζον cett. | post ἀπειφόμειζον inscr. Κλεομήδους μετεώφων δ΄ \mathbf{H}^{δ} qui iteravit 2-71 \parallel 74 ἀπείφω μεῖζον \mathbf{SPE}^{2ee} Kontos (1): ἀπειφόμειζον cett. \parallel 78 φανήσεται α , in fine lineae adscr. \mathbf{E}^{3} : om. β

58-60 (cf. 252-253 et II 5, 110-112) de hoc visus cono cf. Aet. Plac. IV 15, 3 (= SVF II 866 p. 233, 32-33); Alex. Mant. 130, 14-17 (= SVF II 864 p. 233, 11-15); Diog. Laert. VII 157 (= SVF II 867); sim. Eucl. Opt. def. 2 p. 2, 4-6 || 78 ποδιαῖον] cf. Heraclitus DK 22 B 3 et testimonia quae collegit Marcovich, Heraclitus 307-309

μεν αὐξόμενον αὐτόν, ὡς ἐπὶ μυριάδων ἐχατὸν σταδίων διάστημα ἐχτείνεσθαι, ἕχαστον αὐτοῦ τῶν ποδιαίων μερῶν ἡλίχον ἐστὶ φανήσεται. εἰ δὲ τοῦτο, ἀχόλουθον ἄν εἴη χαὶ αὐτὸν ἡλίχος ἐστὶ φαίνεσθαι, τούτου προδήλως ἀδυνάτου ὅντος, οὐ γὰρ οἰόν τε ἐπὶ τοσοῦτον ἐξιχέ- 128 σθαι δυνάμεως τὴν ἀνθρωπίνην ὅψιν, ὡς τὰ ἐπὶ μυριάδας ἐχατὸν σταδίων ἐχτεταμένα τηλιχαῦτα ἡμῖν, ἡλίχα ἐστὶ χατ' ἀλήθειαν, φαίνε-85 σθαι, ἐπεὶ χαὶ αὐτὸς ὁ χόσμος σχεδὸν ἀπειρομεγέθης ὢν ἐλάχιστος ἡμῖν φαντάζεται.

ἐπεὶ τοίνυν τὰ ἀκολουθοῦντα τῷ ποδιαῖον εἶναι τὸν ἥλιον ἀδύνατά ἐστιν, ἀδύνατον ποδιαῖον εἶναι αὐτόν. οὐδὲ γὰρ ἐκεῖνο ἔνεστιν εἰπεῖν ὅτι τοῦ ἡλίου ἐπὶ τοσοῦτον διάστημα ἐκτεταμένου, ἔνια μὲν αὐτοῦ τῶν ποδιαίων μερῶν τηλικαῦτα φανήσεται ἡλίκα ἐστίν, ἔνια δ' οὐχ οὕτως ἕξει. τὰ γὰρ ἀπὸ τῆς γῆς διαστήματα πρὸς πάντα τὰ μέρη αὐτοῦ ἴσα γενήσεται, κέντρου λόγον ἐχούσης πρὸς τὴν ἡλιακὴν σφαῖραν. ὥστε πάντα δεήσει τὰ ποδιαῖα μέρη αὐτοῦ ἡλίκα ἐστὶ φαίνεσθαι, καὶ οὐδὲν μᾶλλον τάδε τινὰ τῶνδέ τινων. ὥστε πάντων τῶν ποδιαίων αὐτοῦ με- 95 ρῶν τηλικούτων φαινομένων, ἡλίκα ἐστί, καὶ αὐτὸς ὅλος ἐπὶ τοσοῦτον ἐκταθεὶς ἡλίκος ἐστὶ φανήσεται. οὖ προδήλως ἀδυνάτου ὄντος, οὐδὲ τὰ ποδιαῖα μέρη αὐτοῦ ἡλίκα ἐστὶ φανήσεται, ἀλλ' οὐδ' ὅλως φανήσεται. ὅθεν οὐδ' αὐτὸς ὁ ἥλιος ποδιαῖος ὢν φανήσεται φαίνεται δέ γε οὐκ ἄρα ποδιαῖός ἐστι. δῆλον οὖν ἀπὸ τούτων, οἶμαι, διότι, εἰ τηλι100 κοῦτος ἦν ἡλίκος φαίνεται, οὐκ ἂν ἐφαίνετο ἐπεὶ δὲ φαίνεται, οὐκ 130 ἔστι τηλικοῦτος ἡλίκος φαίνεται.

εἴ γε μὴν τηλικοῦτός ἐστιν ἡλίκος φαίνεται, καὶ αὐτὴ ἡ ἀπὸ τῆς ὅψεως φαντασία τοῦ κατ' αὐτὸν μεγέθους κριτήριόν ἐστιν, ἀκόλουθον ἄν εἴη λέγειν διότι καὶ τῶν περὶ αὐτὸν φανταζομένων αὕτη ἄν ἡ φαν105 τασία κριτήριον γένοιτο. ὅθεν εἰ τηλικοῦτός ἐστιν ἡλίκος φαίνεται, καὶ τοιοῦτός ἐστιν οἶος φαίνεται. φαίνεται δὲ κοῖλος ⟨καὶ δινούμενος⟩ καὶ μαρμαίρων, οὐ τούτου τοῦ σχήματος περὶ αὐτὸν ὑπάρχοντος· ἄλλοτε γοῦν ὁρᾶται ὁμαλὸς καὶ σεληνοειδὴς καὶ μὴ δινούμενος. ἀδύνατον δὲ

deest L

79 αὐξόμενον VDM: αὐξανόμενον cett. | έχατὸν] ϱ' MV ε' BH \parallel 83 έχατὸν SP CE: ϱ' VdFM ε' BH \parallel 92 post χέντρου add. γε VMP, coni. Bk., probav. Zi. \parallel 102 αὐτὴ Sβ, cf. 3-4 et I5, 1; 11-12: αὕτη VdFMP \parallel 106 καὶ δινούμενος add. Renehan \parallel 107 μαρμαίρων] fort. μελαινόμενος, cf. Schol. in Arat. Vet. 411, 8 \parallel 108 μὴ δινούμενος] μελαινόμενος Theiler, sed ap. Aristot. Cael. 290a 9-18 δινεῖσθαι ad solem pertinet μηδ΄ ἡνωμένος Hultsch (1), probav. Zi.

106-107 cf. Arat. Phaen. 828-829; Schol. in Arat. 410, 8-13; 411, 6-10

ταῦτα πάντα περὶ αὐτὸν εἶναι : ψεῦδος οὖν καὶ ῷ ταῦτα ἀκολουθεῖ, τὸ ποδιαῖον εἶναι αὐτόν. καὶ μὴν εἰ τηλικοῦτός ἐστιν ἡλίκος φαίνεται, 110 καὶ τοιοῦτός ἐστιν οἶος φαίνεται, ἐπειδὴ καὶ ἐστὼς φαίνεται, εἴη ἂν ἀμετάβατος : οὐκ ἔστι δ' ἀκίνητος οὐδὲ ἀμετάβατος . ὅθεν οὐδὲ τηλικοῦτός ἐστιν ἡλίκος φαίνεται.

ἐναργέστατα δ' ἄν καὶ ἀπὸ τούτων ἡ ἀτοπία τοῦ λόγου αὐτῶν ἐλέγχοιτο. εἰ γάρ τοι τηλικοῦτός ἐστιν ἡλίκος φαίνεται, γνώριμον, οἶ- 115 μαι, διότι καὶ ἡ σελήνη τηλικαύτη ἐστὶν ἡλίκη φαίνεται· εἰ δὲ αὐτή, καὶ τὰ σχήματα αὐτῆς. ὥστε καί, ὅτε μηνοειδής ἐστι, τὸ ἀπὸ τοῦ κέρως ἐπὶ τὸ κέρας αὐτῆς διάστημα τηλικοῦτόν ἐστιν ἡλίκον φαίνεται. ῷ πάλιν ἀκολουθεῖ καὶ τὰ πρὸς τοὺς πλησίον αὐτῆς τῶν ἀστέρων διαστήματα τηλικαῦτα εἶναι ἡλίκα φαίνεται, τούτῳ δὲ πάλιν τὸ καὶ 120 πάντα ἀπλῶς τὰ διαστήματα τῶν ἀστέρων τηλικαῦτα εἶναι ἡλίκα φαν-132 τάζεται· ὅθεν καὶ ὅλον τὸ ὑπὲρ γῆς ἡμισφαίριον τοῦ κόσμου τηλικοῦτον εἶναι ἡλίκον φαίνεται. οὐ τοῦτο δέ· οὐδ' ἄρα τηλικοῦτός ἐστιν ὁ ἥλιος ἡλίκος φαίνεται. καὶ μὴν εἰ ἡ σελήνη σὺν τοῖς σχήμασι τηλικαὑτη ἐστὶν ἡλίκη φαίνεται, καὶ τὰ φαινόμενα ἐν αὐτῆ τῶν μελασμά- 125 των τηλικαῦτά ἐστιν ἡλίκα φαίνεται· εἰ δὲ τοῦτο, καὶ τὰ ὄρη δεήσει τηλικαῦτα εἶναι ἡλίκα φαίνεται. οὐκ ἔχει δὲ τοῦτο οὕτως· ὥστ' οὐδ' ὁ ἥλιος τηλικοῦτός ἐστιν ἡλίκος φαίνεται.

όπότε μεν οὖν καθαρὸς καὶ κατὰ φύσιν ἔχων εἴη ὁ ἀήρ, οὐχ οἶόν τε ἡμῖν ἀντιβλέπειν τῷ ἡλίῳ ὁπότε δὲ παρέχοι ἡμῖν τὸ τοῦ ἀέρος 130 κατάστημα ἀποβλέπειν εἰς αὐτόν, ἄλλοτε ἀλλοῖος ἡμῖν φαντάζεται, ποτὲ μὲν λευκός, ποτὲ δὲ ὥσπερ ἀχριῶν, ἔστι δ' ὅτε πυρωπός, πολλάκις δὲ καὶ μίλτινος ἢ αἰματώδης ἢ ξανθὸς ὀφθῆναι, ἔστι δ' ὅτε καὶ ποικίλος ἢ χλωρός. καὶ αἱ περὶ αὐτὸν δὲ φαινόμεναι πολλάκις οἱονεὶ κνηκίδες νεφώδεις, σχεδὸν ἀπείρους μυριάδας σταδίων ἀπέχουσαι αὐτοῦ, δοκοῦ- 135 σιν ἡμῖν περὶ αὐτὸν εἶναι. καὶ κατὰ κορυφὴν δ' ὄρους πολλάκις δυόμενος ἢ ἀνατέλλων φαντασίαν ἡμῖν ἀποπέμπει ὡς ψαύων τῆς κορυ-

deest L

120 τὸ καὶ] καὶ τὸ $PCE \parallel$ 123 εἶναι] ἐστι MP, probav. Zi. \mid ἡλίκον αE^{2ec} (in ras. scr. ἡλίκ E^2): οἶον CH ἡον $B \parallel$ 130 τε ἡμῖν SVDF: ϑ' ἡμῖν β τ' ἡμῖν P τε ἡν ἡμῖν $M \mid$ παρέχοι SVM: παρεχείη dF παρέχει $P\beta \parallel$ 132 ὤσπερ SVdFP: om. $M\beta \mid$ πυρωπός P: πυρρωπός cett. \parallel 135 αὐτοῦ α : om. $\beta \parallel$ 135.136 δοκοῦσιν ἡμῖν α : ἡμῖν δοκοῦσιν β

111-113 subtilius Demetr. Lacon, Pap. Herc. 1013 col. XVI p. 64 de Falco; cf. Diog. Oen. fr. 8 col. II 1-10 Chilton || 116-128 de lunae magnitudine cf. II 3 passim; ad Epicureos cf. ad II 3, 1 || 129-134 de solis imaginibus cf. Arat. Phaen. 832-891 || 134 χνηχίδες | cf. Anon. II in Arat. 126, 24-25 || 136-139 cf. 227-230

φῆς, τοσαύτας μυριάδας ἀφεστώς ἀπὸ παντὸς μέρους τῆς γῆς, ὅσας εἰκός ἐστι, τῆς γῆς κέντρου λόγον ἐπεχούσης πρὸς τὸ ὕψος αὐτοῦ. 140 πῶς οὖν οὐκ ἐσχάτως ἡλίθιον ταῖς τοιαύταις τῶν φαντασιῶν κατακολουθεῖν, ἀλλὰ μὴ ἄλλο τι ποιεῖσθαι κριτήριον τῶν γε τηλικούτων τὸ μέγεθος, ἐνθυμουμένους ὡς ἡ περὶ αὐτὰ ἀπάτη οὐ τὴν τυχοῦσαν βλάβην ἐπιφέρειν εἴωθε;

σαφέστατα δ' έλέγχεται τὸ ἄγαν ἀνόητον τοῦ λόγου αὐτῶν καὶ ἀπὸ 134
145 τῶν οὕτως ἐπικεχειρημένων, εἰ ἐπινοήσαιμεν ἵππον ἀφιέμενον ἐν πεδινῆ χώρα τρέχειν ἅμα τῷ τὴν ἴτυν τοῦ ὁρίζοντος ἐκφῆναι τὸν ἥλιον,
μέχρις ὅτου πᾶς ἐκφανῆ, σχεδὸν εὕδηλόν ἐστι στοχαζομένοις ὡς οὐ
μεῖον ἄν σταδίων δέκα προέλθοι, ὄρνις δὲ ἀκύτατος πολλαπλασίον
ἵππου, βέλος δ' ἔτι ὀξυτάτῃ ῥύμῃ κεχρημένον πολὺ πλεῖον ὅρνιθος, ὡς
150 μὴ ἄν μείους διακοσίων ἀνύσαι σταδίων ἐν τοσούτῳ χρόνου διαστήματι. ἄν τοίνυν ἵππῳ ἰσοταχῆ τὴν τοῦ κόσμου πορείαν ὑποθώμεθα,
δέκα εὐρεθείη ἄν σταδίων ἡ τοῦ ἡλίου διάμετρος, ἐὰν ὄρνιθι ἀκυτάτῳ, πολὺ μείζων, ἐὰν δὲ βέλει, οὐ μείων διακοσίων σταδίων. κατὰ
δὲ ταῦτα πάντα οὐκ ἔσται ποδιαῖος οὐδὲ ἡλίκος φαίνεται.

155 ὅτι τοίνυν ἀπειράκις τοῦ βέλους ἀκυτέρα ἐστὶν ἡ τοῦ κόσμου φορά, ἀπὸ τοιούτων ἂν ἐφόδων ἐννοήσαιμεν. ὁ Πέρσης ἡνίκα ἐπὶ Ἑλλάδα ἐστράτευε, λέγεται διαστῆσαι ἀνθρώπους ἀπὸ Σούσων μέχρις Ἀθηνῶν, ώς δύνασθαι διὰ φωνῆς δηλοῦσθαι τὰ γινόμενα ὑπ' αὐτοῦ ἐν Ἑλλάδι τοῖς ἐν Πέρσαις, διαδεχομένων τῶν διεστώτων τὰς παρ' ἀλλήλων φω160 νάς. καὶ ἱστορεῖται ἡ φωνὴ κατὰ τοιαύτην διαδοχὴν προϊοῦσα διὰ δύο νυχθημέρων ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος εἰς Πέρσας ἀφικνεῖσθαι. εἰ τοίνυν τοι-αύτη κίνησις ἀέρος καὶ πληγὴ ἀκυτάτη ὑπάρχουσα ἐλάχιστον μέρος τῆς γῆς δυσὶ νυχθημέροις διἡει, πάρεστιν, οἶμαι, ἐννοεῖν, ποῖόν τι τὸ τάχος τοῦ κόσμου ἐστὶ καὶ ὡς ἀπεράτω τούτου ἀκύτερον, ὅς γε νυκτὶ
165 καὶ ἡμέρα ἀπειράκις μεῖζον διάστημα τοῦ ἀφ' Ἑλλάδος εἰς Πέρσας 136 διέρχεται. εἰ δὲ καὶ βέλος ἐπινοήσαιμεν διερχόμενον τὸν μέγιστον τῆς γῆς κύκλον, οὐδ' ἄν τρισὶ νυχθημέροις τὰς πέντε καὶ εἴκοσι μυριάδας

deest L

144 καὶ α: om. $\beta \parallel$ 146 ante ἴτυν add. πρώτην P, probav. Steinbruck $8-9 \parallel$ 149 δ' ἔτι] δὲ τῆ $M \parallel$ 151 ἰσσταχῆ SVCE: ἰσσταχεῖ cett. \parallel 156 ante τοιούτων add. τῶν $M\beta \parallel$ 159 έν α: om. $\beta \parallel$ 164 ἀπεράτω MPCEH, cf. 181: ἀπεράτως MPCEH, coni. Kontos (1) ἀπεράτου MPCEH αὶ εἴκοσι MPCEH ε' καὶ κ' MPCEH ε' καὶ MPCEH ε' κ' MPCEH ε' καὶ κ' MPCEH ε' ε' καὶ κ' ε' ε' καὶ κ' ε' ε' καὶ κ'

145-154 cf. Dionys. Stoic. ap. Philodem. de sign. IX 38 - X 16 || 156-160 cf. Herodot. VIII 98; Xen. Cyr. VII 6, 17-18

6 BT Cleomedes 49

διέλθοι τὸ δὲ τοῦ κόσμου μέγεθος ἀπειράκις μεῖζον τῆς γῆς ὑπάρχον νυχθημέρω ἐνὶ διέρχεται ὁ οὐρανός. ὥστ' οὐδ' ἐννοῆσαι τὸ τάχος αὐτοῦ καὶ τὴν ἀκύτητα οἰόν τε, οὐδὲ λόγω τὸ τοιοῦτον ἑρμηνεῦσαι. 170 (ἐμφαίνει δ' ὁ ποιητὴς ὅσον ἐστὶ τὸ τάχος τῆς κατὰ τὸν κόσμον πορείας διὰ τούτων:

όσσον δ' ἠεροειδὲς ἀνὴρ ἴδεν ὀφθαλμοῖσιν ἡμενος ἐν σχοπιῆ, ὁρόων ἐπὶ οἴνοπα πόντον, τόσσον ἐπιθρώσχουσι θεῶν ὑψηχέες ἵπποι.

175

άλλὰ μεγαλοφυῶς μὲν τοῦτο εἴρηται αὐτῷ καὶ κατὰ θαυμαστὴν αὕξησιν, οὐ μόνον τῷ ἐπὶ πλεῖστον ἐξικνουμένῳ τῆς ὄψεως ἀρκεσθέντι πρὸς τὸ δηλῶσαι τὸ τάχος τῆς κατὰ τὸν οὐρανὸν ἀκύτητος, ἀλλὰ καὶ ὕψος αὐτῷ καὶ πέλαγος ὑποκείμενον προσθέντι ἀπολείπεται δ' ὅμως καὶ οὖτος ὁ λόγος τοῦ ἀξίως δηλοῦν τὴν περὶ τὸν οὐρανὸν ἀκύτητα.) 180 ἀπεράτῳ δὲ καὶ ἀνεννοήτῳ κατὰ τὴν ἀκύτητα τάχει κεχρημένου τοῦ κόσμου, πῶς οὐκ ἡλίθιον ὑπολαβεῖν ποδιαῖον αὐτοῦ μέρος τοσούτῳ διαστήματι χρόνου ἀνέρχεσθαι;

ἐλέγχεται δὲ καὶ διὰ τῶν ὑδρολογίων τὸ εὔηθες τοῦ λόγου. δείκνυται γὰρ δι' αὐτῶν ὅτι, ἄν ἡ ποδιαῖος ὁ ἥλιος, δεήσει τὸν μέγιστον τοῦ 185 οὐρανοῦ κύκλον ψν' ποδῶν εἶναι. διὰ γὰρ τῶν ὑδρολογίων καταμετρούμενος εὐρίσκεται μέρος ἐπτακοσιοστὸν καὶ πεντηκοστὸν τοῦ οἰ-138 κείου κύκλου. ἐὰν γάρ, ἐν ῷ αὐτὸς ἀνέρχεται πᾶς ἐκ τοῦ ὁρίζοντος ὁ ἥλιος, κύαθος, φέρε εἰπεῖν, ρεύση, τὸ ὕδωρ ἀφεθὲν ὅλη τῆ ἡμέρα καὶ νυκτὶ ρεῖν εὐρίσκεται κυάθους ἔχον ψν'. λέγεται δ' ἡ τοιαύτη ἔφοδος 190 ὑπὸ ποώτων τῶν Αἰγυπτίων ἐπινοηθῆναι.

έλέγχεται δὲ ἡ δόξα καὶ ἀπὸ τῶν πρὸς μεσημβρίαν τετραμμένων στοῶν. αἱ γὰρ τῶν κιόνων σκιαὶ παράλληλοι ἀποπέμπονται, ὅπερ οὐκ ἂν ἐγίνετο εἰ μὴ εὐθεῖαι καὶ κατὰ κάθετον πρὸς ἕκαστον αὐτῶν αἱ ἀκτῖνες ἀπεπέμποντο. οὐδ' ἂν αἱ ἀκτῖνες πάλιν κατὰ κάθετον ἀπεπέμ- 195 ποντο πρὸς ἕκαστον αὐτῶν μὴ ὅλῃ τῇ στοᾳ τῆς περὶ τὸν ἥλιον διαμέτρου συμπαρεκτεταμένης. λέγεται δ' ὅτι καὶ τὰ ἐν πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ

173-175 Hom. E 770-772 || 184-191 resp. Blemm. EP 1253 A || 197-201 fort. resp. Bas. Hom. 6 pp. 384-386 (145 A-B)

deest L

174 όρόων] λεύσσων codd. Homerici | 188 αὐτὸς om. CE

184-191 cf. Pap. Os. III n. 73, 1l. 8-27; Goulet 210 adn. 243; Wasserstein passim || 192-193 cf. Philo De prov. ap. Euseb. pr. ev. VIII 14 p. 474, 1-3

έρουμοτομημένα ἄμφοδα πρὸς τὴν ἰσημερινὴν ἀνατολὴν ἄσκια γίνεται έν ταῖς ἰσημεριναῖς τοῦ ἡλίου ἀνατολαῖς, οὐδ' ἂν τούτου συμβαίνοντος, 200 εἰ μὴ πάση τῆ οἰχουμένη συμπαρεχτεινόμενον ἦν τὸ μέγεθος τοῦ ήλίου, τουτέστι τῷ πλάτει αὐτῆς, πάλιν τε κατὰ τὴν ἰσημερινὴν μεσημβρίαν πάντα περιφωτίζεται τὰ ἐν ὅλη τῆ οἰκουμένη ἄμφοδα, ὥστε οὐ μόνον τῷ πλάτει, ἀλλὰ καὶ τῷ μήκει τῆς ὅλης οἰκουμένης συμπαρεκτέταται τὸ μέγεθος τοῦ ήλίου. μῆκος μὲν γὰρ τῆς οἰκουμένης τὸ 205 ἀπ' ἀνατολῆς πρὸς δύσιν ἐστί, πλάτος δὲ τὸ ἀπὸ τῶν ἀρχτιχῶν ἐπὶ τὰ μεσημβοινά διήχον, όθεν άνατέλλων μεν εν ίσημερία ό ήλιος καί ἄσχια ποιῶν τὰ πρὸς αὐτὸν ὁρῶντα, τῷ πλάτει τῆς οἰχουμένης συμπαρ- 140 εχτεταμένην τὴν διάμετρον ἔχει, μεσουρανήσας δὲ καὶ πάντα περιφωτίσας τὰ ἄμφοδα, τῷ μήχει. (ἀλλ' οὐ κατὰ ταὐτόν, φασί, πᾶσι μεσου-210 ρανεί, μόνοις δὲ τοῖς ὑπὸ τῶ αὐτῶ μεσημβρινῶ οἰχοῦσι, ἡητέον οὖν ότι πλατύτερον λέγεται τὸ τοιοῦτον.) καὶ τὸ ἐν Συήνη δὲ ἄσκια τὰ φωτιζόμενα γίνεσθαι, περί Καρχίνον γενομένου τοῦ ήλίου, περί μεσημβρίαν άτρεχη ἐπὶ τριαχοσίους τὴν διάμετρον σταδίους μηνύει σαφῶς διότι μη ποδιαΐος ό ήλιος. οὐδὲν δ' ἄν τούτων συνέβαινεν, εἰ ποδιαΐος 215 δ ήλιος ήν.

σημειοῦται δὲ καὶ ἀπὸ τῶν σκιῶν μὴ εἶναι ποδιαῖον τὸν ἥλιον.
όπόταν μὲν γὰρ τὴν ἴτυν ἐκφαίνη τοῦ ὁρίζοντος, μήκισται ἀποπέμπονται αἱ σκιαί, ὁπόταν δ' ὑπὲρ τὸν ὁρίζοντα γένηται, εἰς πολὺ βραχύτερον συνάγονται μέγεθος, οὐκ ἄν τούτου συμβαίνοντος εἰ μὴ ὑψηλό220 τεραι πάντων τῶν ἐπὶ γῆς σωμάτων αἱ ἀκτῖνες αὐτοῦ ἐγίνοντο· ὅπερ
οὐκ ἄν ποδιαίου ὄντος αὐτοῦ συνέβαινε. μείζονα ἄρα καὶ τῶν ὑψηλοτάτων ὀρῶν τὴν διάμετρον ἔχει, ὑψηλοτέρας τε τῶν ἀκρωρειῶν καὶ ἐξ
ὑπερτέρου ἀποπέμπων τὰς ἀκτῖνας, ἐπειδὰν ὅλος ἐκφανῆ τοῦ
ὁρίζοντος.

25 καὶ ἀπὸ τοιαύτης δὲ ἐφόδου δείκνυται ἀπ' αὐτῶν τῶν φαινομένων προϊούσης οὐ μόνον ὅτι μή ἐστι ποδιαῖος ὁ ἥλιος, ἀλλὰ καὶ ὅτι ὑπερφυεῖ κέχρηται τῷ μεγέθει. ὁπόταν γὰρ κατὰ κορυφὴν ὄρους ἀνίσχη ἢ δύηται, ὁρᾶται ἡ ἴτυς αὐτοῦ τοῖς ἐπὶ πλέον τῆς κορυφῆς ἀφεστῶσιν,

deest L

198 ἐρουμοτομημένα V^{3mg} edd.: ῥερυμοτομημένα codd. | post ῥερυμοτομημένα add. εἰς ὀρθὸν διακεκομμένα $S^{mg}V^{mg}dF^sB^{mg}\parallel$ 200 συμπαρεκτεταμένον $MP\parallel$ 201 ἰσημερινήν del. Ma., probav. Zi., respuit Goul. 211 τὴν ἰς. del. E^x qui πᾶσαν supr. lin. scr. \parallel 202 ⟨ἑρρυμοτομημένα⟩ ἄμφοδα ⟨πρὸς μεσημβρίαν⟩ coni. Ma., probav. Zi. \parallel 205 τῶν SVDFP: om. $M\beta\parallel$ 207 post ὁρῶντα add. τῶν ἀμφόδων MP Zi. \parallel 209 post τὰ add. πρὸς αὐτὸν ὁρῶντα Ma., probav. Zi. \parallel 217 ἐκφαίνη C, cf. 146, coni. Sauppe: ἐκφανῆ C0 ἐκφάνη cett. \parallel 221 ὄντος αὐτοῦ C1 αὐτοῦ ὄντος C1 C2 δίντος αὐτοῦ C2 δίντος αὐτοῦ C3 δίντος αὐτοῦ C3 δίντος C4 δίντος αὐτοῦ C5 δίντος C6 δίντος C8 δίντος C9 δίντος C1 δ

έκατέρωθεν θεωρουμένη τῆς κορυφῆς. τοῦτο δ' οὐκ ἂν ἐγίνετο, εἰ μὴ

142 μείζων ἦν ἡ διάμετρος τοῦ ἡλίου τῆς ἐπιπροσθούσης αὐτῷ κορυφῆς, 230

ὥστ' ἂν αὕτη σταδιαία ἢ, μείζονα δεήσει σταδιαίας εἶναι τὴν τοῦ

ἡλίου διάμετρον. τοῦτο δ' οὐ μόνον ἐπὶ κορυφῆς, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν

μεγίστων νήσων ἐν τοῖς φαινομένοις λέγεται θεωρεῖσθαι. ὁπόταν γὰρ

ἐν ὕψει μάλιστα κειμένη ἡ ὄψις ἡμῶν ἐκ πολλοῦ διαστήματος ἐπι
βάλλη τινὶ τῶν μεγίστων νήσων, οὕτω βραχεῖα φαντάζεται, ὥστε καὶ 235

ἐπὶ τούτων ὁ ἥλιος, ὁπόταν κατ' αὐτὰς ἀνατέλλη ἢ καταδύηται, ἐκατέ
ρωθεν αὐτοῦ ἡ ἴτυς ἐκφαίνεται. καὶ δῆλον ἐκ τούτου γίνεται ὅτι ἡ

διάμετρος ἡ τοῦ ἡλίου μείζων ἐστὶ καὶ τοῦ μήκους τῶν μεγίστων νή
σων.

τούτου δ' έξ αὐτῶν τῶν φαινομένων λαμβανομένου, έξῆς ἐπιδείκνυ- 240 ται διότι σχεδὸν ἀπείρω μείζονα είναι ἀναγκαῖον τὴν διάμετρον τοῦ ήλίου τῶν περὶ τὰς μεγίστας νήσους διαμέτρων. ή δὲ ἔφοδος, δι' ής τοῦτο κατασκευάζεται, ὧδε ἔχει. ἂν ή τρίγωνον Ισοσκελὲς σταδιαίαν, φέρε είπεῖν, ἔχον τὴν βάσιν, καὶ προσεκβληθῶσιν ἴσαι πλευραὶ ταῖς τὴν σταδιαίαν βάσιν περιεχούσαις, ἔσται διπλασίων ή τοῦδε τοῦ τρι- 245 γώνου βάσις τῆς σταδιαίας, καὶ λοιπὸν ἄν πάλιν ταῖς ὅλαις πλευραῖς ἴσας προσεκβάλωμεν, τετραπλασίων ή βάσις γενήσεται τῆς βάσεως τοῦ πρώτου ύποτεθέντος τριγώνου, καὶ λοιπὸν ή αὐτὴ ἀναλογία μέχρις ἀπείρου πρόεισιν. ἔστω τοίνυν ὁρᾶν ἡμᾶς ἐκ πάνυ πολλοῦ διαστήματος μίαν τῶν μεγίστων νήσων, ἀνίσχοντος ἢ καταδυομένου τοῦ 250 ήλίου κατ' αὐτὴν καὶ ἐκατέρωθεν τὴν ἴτυν ἐκφαίνοντος, μέσης τῆς νή-144 σου ήμῶν τε καὶ τοῦ ήλίου κειμένης. ἄν τοίνυν ή ὄψις ήμῶν περιλαμ-Βάνη την νησον, βάσιν έξει ο χῶνος ο ἀπὸ της ὄψεως την διάμετρον τῆς νήσου, οὐκοῦν ἄν ἡ χιλίων σταδίων ή διάμετρος αὐτῆς, ἔσται καὶ ή τοῦ χώνου βάσις τοῦ αὐτοῦ μεγέθους, ὑποθώμεθα τοίνυν τὸν ήλιον 255 τοσούτον ἀφεστάναι τῆς νήσου, ὅσον καὶ ἡμῶν ἡ νῆσος ἀπέχει. ἐπεὶ οὖν έχατέρωθεν τῆς νήσου ἡ ἴτυς αὐτοῦ ἐχφαίνεται, αἱ ἀχτῖνες αἱ άπογεόμεναι άπὸ τῶν ὀμμάτων πρὸς αὐτὸν διπλασίους εἰσὶ τῶν τῆ νήσω πελαζουσῶν, ὥστε καὶ ή βάσις ή τοῦδε τοῦ τριγώνου διπλασίων γενήσεται τῆς περὶ τὴν νῆσον διαμέτρου, εἰ δὲ αὕτη χιλίων, ἡ διάμε- 260

deest L

229 θεωφουμένη α \mathbf{CE}^{4pc} (η sscr. \mathbf{E}^4): θεωφουμένης $\mathbf{E}^{ac}\mathbf{B}\mathbf{H}\parallel$ 230 ήν MPCE: om. cett. \parallel 241 ἀπείρω μείζονα \mathbf{P} Kontos (1), probav. Zi.: ἀπειρομείζονα cett. \parallel 242 μεγίστας \mathbf{SVCE} : μεγίστους $\mathbf{F}^{2pc}\mathbf{MPBH}$ μεγίστην $\mathbf{dF}^{ac}\parallel$ 243 ἃν α \mathbf{H} : ἐὰν $\mathbf{F}^{2pc}\mathbf{CEB}\parallel$ 247 προσεκβάλωμεν \mathbf{C} , e recc. Bk., probav. Zi.: προσεκβάλλωμεν \mathbf{SVdFEB} ἐκβάλωμεν \mathbf{P} προσεκβάλλομεν $\mathbf{MH}\parallel$ 250 μεγίστων \mathbf{C} edd.: μεγάλων cett.

τρος τοῦ ἡλίου δισχιλίων αὕτη γὰρ βάσις ἐστὶ τοῦ μείζονος τριγώνου. τοσοῦτον μὲν οὖν ἀφεστῶτος τοῦ ἡλίου τῆς νήσου, ὅσον καὶ ἡμεῖς κατὰ τὸ ἀντικρὰ ἀφεστήκαμεν αὐτῆς, δισχιλίων γενήσεται σταδίων ἡ τοῦ ἡλίου διάμετρος. οὐκ ὄντος δ' ἴσου τοῦ ἀποστήματος, ἀλλὰ ἡμῶν 265 μὲν ὀλίγον ἀφεστώτων τῆς νήσου, τοῦ δ' ἡλίου ἀπειράκις πλειόνως ἢ ἡμεῖς ἀφεστήκαμεν, ἀπειράκις σχεδὸν καὶ ἡ τοῦ ἡλίου διάμετρος μείζων γενήσεται τῆς περὶ τὴν νῆσον διαμέτρου. πῶς ἄν οὖν ἐπὶ τοσοῦτον ἐκτεταμένος ποδιαῖος εἴη τὸ μέγεθος;

καὶ ή τοιαύτη δ' ἔφοδος μάλιστα ἐκφαίνει τὸ ἀξίωμα τοῦ κατ' 270 αὐτὸν μεγέθους. ή Συήνη ύπὸ τῷ Καρκίνω κεῖται. όπόταν οὖν ὁ ἥλιος έν τούτω γενόμενος τῷ ζωδίω κατ' ἀτρεκῆ μεσημβρίαν στῆ, ἄσκια γίνεται τὰ φωτιζόμενα ὑπ' αὐτοῦ ἐν τῆδε τῆ χώρα ἐπὶ σταδίους τριαχοσίους την διάμετρον. ὧν οὕτως ἐν τοῖς φαινομένοις ἐχόντων, ὁ Ποσειδώνιος ύποθέμενος μυριοπλασίονα είναι τὸν ἡλιαχὸν χύχλον τοῦ τῆς 146 275 γῆς χύχλου, ἀπὸ τούτου ὁρμώμενος δείχνυσιν ὅτι μυριάδων τριαχοσίων είναι δεῖ τὴν τοῦ ἡλίου διάμετρον, εἰ γὰρ ὁ κύκλος τοῦ κύκλου μυριοπλασίων, καὶ τὸ τμῆμα τοῦ ἡλιακοῦ κύκλου, ὅπερ ἐπέχει τὸ τοῦ ήλίου μέγεθος, μυριοπλασίον είναι δεί τούτου τοῦ τμήματος τῆς γῆς, όπερ ό ήλιος κατά κορυφήν ύπερκείμενος ἄσκιον παρέχεται. ἐπεὶ οὖν 280 τοῦτο ἐπὶ τριακοσίους τὴν διάμετρον ἐκτέταται σταδίους, τριακοσίων μυριάδων είναι δεί ὅπερ ἐπέχει ἐκάστοτε ὁ ἥλιος τοῦ οἰκείου κύκλου. άλλα ταῦτα μὲν κατά τοιαύτην ὑπόθεσιν εἴληπται. καὶ πιθανὸν μὲν μὴ έλάττονα ἢ μυριοπλασίονα είναι τὸν ἡλιακὸν κύκλον τοῦ τῆς γῆς κύκλου, σημείου γε λόγον τῆς γῆς πρὸς αὐτὸν ἐπεχούσης, ἐνδέχεται δὲ 285 καὶ μείζονα αὐτὸν ὄντα ἢ πάλιν μείονα ἡμᾶς ἀγνοεῖν.

ή οὖν τοιαύτη ἔφοδος ἐναργεστέρου τινὸς μᾶλλον ἔχεσθαι δοχεῖ. λέγεται ή σελήνη δὶς καταμετρεῖν τὴν σκιὰν τῆς γῆς ἐν ταῖς εἰλικρινέσι

269-286 Posid. F115 EK \parallel 269-282 resp. S. Seth Consp. 52, 4-10 \parallel 286-303 \sim Pachym. Quadriv. 393, 19-32 et 394, 4-9

deest L

267 ἄν α \mathbf{E}^{3s} : om. β || 268 post τοσοῦτον add. μῆχος β || 269 ἀξίωμα α \mathbf{E}^{2cc} (in ras. scr. άξιω \mathbf{E}^{2}): διάστημα \mathbf{CBH} || 277 ἐπέχει \mathbf{PC}^{2} \mathbf{E}^{3} (ἐπ \mathbf{C}^{2s} \mathbf{E}^{3s}): ἔχει cett. || 281 μυριάδων είναι α: είναι μυριάδων β || 284 ἐπεχούσης \mathbf{MP} : ἐχούσης cett. || 285 ἢ πάλιν μείονα delendum censuit Hultsch (2) 33 adn. 3

270-273 cf. ad I 7, 75-76 || 286-287 cf. Aristarch. de magn. 352, 13; aliter placuit Stoicis veteribus, cf. Aet. II 26, 1 (= SVF II 666) quod placitum ad Posidonium vix referri potest (cf. Theiler Pos. II 179)

τῶν ἐκλείψεων, ὄσω γὰρ εἰσέργεται εἰς τὴν σκιὰν γρόνω, τοσούτω καὶ ύπὸ τῆς σχιᾶς ἄλλω χρύπτεται, ώς τρεῖς χρόνους ἴσους γίνεσθαι, ἕνα μεν έν ὧ είσερχεται, δεύτερον δε εν ὧ κρύπτεται, τρίτον δε εν ὧ εξέρ- 290 χεται τῆς σκιᾶς τὴν πρώτην ἴτυν μετά τὸν δεύτερον χρόνον εὐθὺς ύποδείξασα. ἐπεὶ οὖν δὶς καταμετρεῖται ή σκιὰ τῆς γῆς ὑπὸ τοῦ σεληνιαχοῦ μεγέθους, δοχεῖ πιθανὸν εἶναι διπλασίονα εἶναι τὴν γῆν τῆς σελήνης, έπεὶ οὖν ή γῆ ε΄ καὶ κ' μυριάδων κατά τὴν Ἐρατοσθένους 148 ἔφοδον τὸν μέγιστον ἔχει χύχλον, δεῖ τὴν διάμετοον αὐτῆς πλέον ἢ 295 μυριάδων όχτω είναι, ή οὖν τῆς σελήνης διάμετρος γενήσεται μυριάδων τεσσάρων, έπεὶ οὖν έπταχοσιοστὸν καὶ πεντηχοστὸν μέρος καὶ ή σελήνη τοῦ οἰχείου χύχλου ἐστὶ παραπλησίως τῷ ἡλίω (τούτου ἐχ τῷν ύδρολογίων κατασκευαζομένου), έκτον δὲ γίνεται τοῦ κύκλου μέρος αὐτῆς τὸ ἀπὸ τῆς γῆς διῆχον πρὸς τὸ ὕψος αὐτῆς διάστημα, ἐστὶν 300 άρα τοῦτο ρχε' σεληνιαχών μεγεθών, άλλὰ χαὶ ἕχαστον αὐτών τεσσάρων μυριάδων έχει την διάμετρον γίνονται ούν μυριάδες σταδίων πενταχόσιαι, χατά γε την έφοδον ταύτην, πρός τὸ σεληνιαχὸν ύψος.

πάλιν κατὰ λόγον ἀπλούστερον ὑποτιθεμένης τῆς προαιρετικῆς τῶν πλανήτων κινήσεως ἰσοταχοῦς εἶναι, ἐπειδὴ ἡ μὲν σελήνη ἐπτὰ καὶ 305 εἴκοσι ἡμέραις καὶ ἡμίσει διέρχεται τὸν οἰκεῖον κύκλον, ὁ δὲ ἥλιος ἐνιαυσιαίαν ἔχει τὴν περίοδον, δεῖ τρισκαιδεκαπλασίονα εἶναι τὸν ἡλιακὸν κύκλον τοῦ σεληνιακοῦ. ὥστε καὶ ὁ ἥλιος τῆς σελήνης τρισκαιδεκαπλασίων γενήσεται, ἐπεὶ ἐκάτερος αὐτῶν τοῦ οἰκείου κύκλου ἑπτακοσιοστὸν καὶ πεντηκοστὸν γίνεται μέρος. εὐρίσκεται οὖν κατὰ 310 τὰς τοιαύτας τῶν ὑποθέσεων ἡ διάμετρος τοῦ ἡλίου μυριάδων β΄ καὶ ν΄. τοῦ δὲ κύκλου αὐτοῦ παραπλησίως τῷ ζωδιακῷ εἰς δώδεκα τεμνομένου, ἔκαστον τῶν δωδεκατημορίων γενήσεται σταδίων μυριάδων ,γσν'. δύο δὲ δωδεκατημορίων τὸ ἀπὸ τῆς γῆς πρὸς αὐτόν ἐστι διάστημα, ὡς καὶ Ἄρατος ἐπὶ τοῦ ζωδιακοῦ φησι, λέγων οὕτως:

304-310 ~ Pachym. Quadriv. 394, 10-15

deest L

294 ε΄ καὶ κ' dFMPC: ε΄ καὶ εἴκοσι H πέντε καὶ εἴκοσι SVE (evanid. B) | post μv ριάδων add. σταδίων SV καὶ σταδίων β (μ scripto) M sc. aestimatio antiquitus vulgo notissima; cf. loc. laud. ad I 7, 110 καὶ β σταδίων add. Pachymeres Quadriv. 393, 26 post $\mu v \rho \iota d d u v$ αὶ σταδίων μ' P β (τεσσαράκοντα E) (μ in μ' corrupto; cf. Letronne 715) || 296 $\mu v \rho \iota d d u v$ α: $\delta \kappa \tau u$ $\mu v \rho \iota d d u v$ δu δ

288-292 cf. Plut. de fac. 923 A-B || 294-295 cf. ad I 7, 110 || 304-305 cf. Gem. El. I 19

όσσον δ' ὀφθαλμοῖο βολῆς ἀποτείνεται αὐγή, ἐξάκις ἂν τόσση μιν ὑποδράμοι αὐτὰρ ἐκάστη ἴση μετρηθεῖσα δύω περιτέλλεται ἄστρα.

150

'ἄστρα' δὲ ἄρτι κέκληκε τὰ δύο δωδεκατημόρια τοῦ ζωδιακοῦ. καὶ μηνύει διὰ τῶν εἰρημένων ἐπῶν ὅτι τὸ ἀπὸ τῆς γῆς διάστημα πρὸς αὐτὸν ἔκτον τοῦ ὅλου κύκλου γίνεται τρίτον μὲν γὰρ ἡ ὅλη διάμετρος αὐτοῦ γίνεται, ἔκτον δὲ τὸ ἀπὸ παντὸς μέρους τῆς γῆς διῆκον πρὸς αὐτόν, ἐπειδὴ ὁ κύκλος κέντρον ἔχει τὴν γῆν μεσαιτάτην αὐτοῦ κειμένην. εὐρισκομένου οὖν τοῦ ἡλιακοῦ κύκλου κατὰ τὴν ἔφοδον ταύτην μυριάδων σταδίων τρισμυρίων καὶ ἐννακισχιλίων, ἕκαστον αὐτοῦ τῶν δωδεκατημορίων γίνεται μυριάδων, καθάπερ ἤδη ἔφαμεν, γοτ'. ἐὰν οὖν καὶ ταῦτα εἰς τριάκοντα μοίρας διαιρεθῆ παραπλησίως τοῖς τοῦ ζωδιακοῦ δωδεκατημορίοις, ἐκάστη γενήσεται μοῖρα μυριάδων ρη' τρίτου. τὰ μὲν οὖν ἡμιμοίρια τοῦ ὅλου κύκλου ψκ', ὁ δὲ ἤλιος ἐπτακοσιος τὰ μενος οὖν τοῦ ἡμιμοιρίου μυριάδων ὄντος νδ' ἔκτου, αὐτὸς δύο καὶ πεντήκοντα μυριάδων τὴν διάμετρον ἔχων εὐρίσκεται κατὰ τὰς οὕτω κειμένας τῶν ὑποθέσεων.

οὐ μὴν πιθανόν γε εἶναι δοχεῖ ἰσοταχεῖς εἶναι τοὺς πλάνητας χατὰ
335 τὴν προαιρετικὴν πορείαν, ἀλλὰ ἀκυτέραν εἶναι τὴν τῶν ὑψηλοτέρων
ἄτε λεπτοτέρου πυρὸς ὄντων. πῶς γὰρ οὐκ ἀδύνατον τὴν σελήνην,
ἀερομιγὲς ἔχουσαν τὸ οἰκεῖον σῶμα, ἰσοταχῆ τὴν προαιρετικὴν πο- 152
ρείαν ἔχειν τοῖς ἐκ λεπτοῦ καὶ κουφοτάτου πυρὸς ὑφεστῶσιν;

όθεν ἄλλοι ἄλλο μέγεθος περὶ τὸν ἥλιον εἶναι ἀπεφήναντο, οὐδεὶς 340 μέντοι τῶν φυσικῶν τε καὶ ἀστρολόγων μείονα τῆς προειρημένης τὴν

316-318 Arat. Phaen. 541-543 | 316-319 ~ Pachym. Quadriv. 393, 33-394, 4 | 324-333 ~ Pachym. Quadriv. 396, 5-18

deest L

317 ὑποδράμοι α: ὑπεκδράμοι \mathbf{EBH} -η \mathbf{C} || 318 περιτέλλεται] περιτέμνεται nonnulli Arati codices || 323 κύκλος α: ἥλιος $\mathbf{\beta}$ || 325 μυριάδων σταδίων \mathbf{SVDF} : σταδίων μυριάδων $\mathbf{\beta}$ σταδίων om. \mathbf{MP} || 326 ἥδη α: om. $\mathbf{\beta}$ || 332.333 οὕτω κειμένας] ὑποκειμένας tacite coni. Zi. || 336 ἄτε] fort. ἄτ' ἐκ, cf. 338 | ὄντων \mathbf{Ma} . probav. Zi.: οὐσαν codd.

316-324 cf. Hipparch. In Arat. 94, 5-7 et 16-17; Schol. in Arat. Vet. 320, 13-15; Pachym. Quadriv. 393, $31-33 \parallel 334-338$ de aetheris densitate cf. Plut. de fac. 928 C-D (= SVF II 668); Diog. Laert. VII 137 p. 355, 17-19 (= SVF II 580 p. 180, 10-12) $\parallel 337 \leq 200 \mu \text{ y/y/s/s}$ (sim. II 3, 88; 5, 2; 6) cf. Diog. Laert. VII 145 p. 359, 16 (ap. Posid. F10 EK)

διάμετοον έχειν αὐτὸν ἀπεφήνατο. τὸν δ' Ἱππαρχόν φασι καὶ χιλιοκαιπεντηκονταπλασίονα τῆς γῆς ὅντα αὐτὸν ἐπιδεικνύναι. πῶς ἄν οὖν ποδιαῖος εἴη, κατὰ πᾶσαν μέθοδον σχεδὸν ἐμμεθόδως γινομένην ἀπειρομεγέθης εὐρισκόμενος;

ρ' τοίνυν καὶ κε' ήλιακῶν μεγεθῶν ἀπὸ τοῦ ὕψους αὐτοῦ ἐπὶ γῆν 345 εἶναι ὀφειλόντων, ἄν ἡ ποδιαῖος καὶ τηλικοῦτος ήλίκος φαίνεται, δεήσει ρκε' ποδῶν εἶναι τὸ πρὸς αὐτὸν διάστημα. ὥστε πολὺ ὑποκάτω τῶν ὑψηλοτάτων ὀρῶν γενήσεται, ἐνίων γε καὶ ὑπὲρ δέκα στάδια τὴν κάθετον ἐχόντων. καὶ οὕτως εὐρίσκεται κατὰ τὴν δόξαν αὐτοῦ τοῦτο τὸ ὕψος, πρὸς ὁ ἡ γῆ στιγμιαία ἐστί, ε' καὶ κ' μυριάδων οὖσα, ρκε' 350 πόδας ἀπέχον τῆς γῆς. ταῦτα γὰρ ἀκολουθεῖ τῆ δόξη τῆς ἰερᾶς κεφαλῆς τῆς μόνης τὴν ἀλήθειαν εὐρούσης.

περὶ δὲ τοῦ κατὰ τὴν σελήνην ὕψους τί ἄν τις καὶ φαίη; εἰ γὰρ ὁ ἤλιος ρκε' πόδας ἀφέστηκεν ἡμῶν καὶ κατὰ πολὺ τῶν ὀρῶν ταπεινότε-ρός ἐστι, πόσον δεῖ τῆς γῆς ἀφεστάναι τὴν σελήνην, ἦς ὁ κύκλος ἐλα-355 χίστω λόγω τρισκαιδέκατον γίνεται τοῦ ἡλιακοῦ κύκλου;

άλλ' εἰ καὶ μὴ τούτοις ἐπιστῆσαι οἰός τ' ἐγένετο, μηδ' ἀνευρεῖν ταῦτα, ὧν μείζων ἡ ζήτησις ἡν ἀνθρώπου ἡδονὴν τετιμηκότος, αὐτῆ 154 γε τῆ δυνάμει τοῦ ἡλίου ἐπιστῆσαι αὐτὸν ἐχρῆν, καὶ πρῶτον μὲν ἐνθυμηθῆναι διότι πάντα τὸν κόσμον φωτίζει σχεδὸν ἀπειρομεγέθη 360 ὄντα, ἔπειτα ὅτι οὕτω διακαίει τὴν γῆν, ὡς ἔνια μέρη αὐτῆς ὑπὸ φλογμοῦ ἀοίκητα εἶναι, καὶ ὑπὸ πολλῆς δυνάμεως αὐτὸς ἔμπνουν παρ-έχεται τὴν γῆν, ὡς καὶ καρποφορεῖν αὐτὴν καὶ ζωργονεῖν καὶ ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ αἴτιος τοῦ καὶ τὰ ζῷα ὑφεστάναι καὶ τοὺς καρποὺς τρέφεσθαι καὶ αὕξεσθαι καὶ τελεσφορεῖν καὶ διότι μὴ μόνον τὰς ἡμέρας 365 καὶ νύκτας, ἀλλὰ καὶ θέρος καὶ χειμῶνα καὶ τὰς ἄλλας ὥρας αὐτός ἐστιν ὁ ποιῶν, καὶ μὴν καὶ τοῦ μέλανας εἶναι καὶ λευκοὺς ἀνθρώπους καὶ ξανθούς καὶ κατὰ τὰς ἄλλας ἰδέας διαφέροντας αὐτὸς αἴτιος γίνε-

341-342 ~ Pachym. Quadriv. 396, 19-20

deest L

343 μέθοδον] ἔφοδον edd. | σχεδὸν post ἀπειρομεγέθης transpos. Goul. \parallel 345 ante γῆν add. τὴν $\beta \parallel$ 349 αὐτῶν E edd., cf. app. crit. ad 452 \parallel 361 ὅτι α : om. $\beta \parallel$ 362 ante δυνάμεως add. τῆς MP, probav. Zi.

341-342 aliter (1880) aestimaverunt Theon. Expos. 197, 10 et Calc. In Tim. c. 91 p. 143, 6-7 (cf. Toomer 140) || 351-352 cf. 461-462; 467; 487-488; Epicurus saepe sic laudabatur; cf. Pease ad Cic. Nat. deor. I 43 et inprimis Lucian. Alex. 61 || 358-359 de solis potentia cf. Gem. El. XVII 17, 34 et 36

ται παρὰ τό πως ἀποπέμπειν τὰς ἀκτῖνας ἐπὶ τὰ κλίματα τῆς γῆς καὶ 370 ὅτι οὐκ ἄλλη τις ἢ μόνη ἡ τοῦ ἡλίου δύναμις τοὺς μὲν καθύγρους καὶ πληθύνοντας ποταμοῖς παρέχεται τῶν ἐπὶ γῆς τόπων, τοὺς δὲ ξηροὺς καὶ ἀνύδρους, καὶ τοὺς μὲν ἀκάρπους, τοὺς δὲ καρποφορεῖν ἱκανούς, καὶ τοὺς μὲν δριμεῖς καὶ δυσώδεις, ὡς τοὺς τῶν Ἰχθυοφάγων, τοὺς δὲ εὐώδεις καὶ ἀρωματοφόρους, ὡς τοὺς περὶ τὴν Ἀραβίαν, καὶ τοὺς μὲν 375 τοιούσδε καρπούς, τοὺς δὲ τοιούσδε ἐκφέρειν δυναμένους.

καὶ καθόλου σχεδὸν άπάσης τῆς περὶ τὰ ἐπίγεια διαφορᾶς αὐτὸς αἴτιός ἐστι, πολλὴν τὴν παραλλαγὴν κατ' ἔνια τῶν κλιμάτων τῆς γῆς έχούσης, πάρεστι γοῦν καταμανθάνειν τὴν διαφορὰν τῶν περὶ τὴν Λιβύην ίστορουμένων καὶ τὴν Σκυθικὴν χώραν καὶ τὴν Μαιῶτιν λίμνην, 380 καὶ καρπῶν καὶ ζώων καὶ πάντων άπλῶς πάμπολυ ἐξηλλανμένων καὶ τῶν κατὰ τὸν ἀέρα κράσεων καὶ διαφορῶν: καὶ λοιπὸν τὰς ἐν πάση 156 τῆ ἀσία καὶ Εὐοώπη θεωρουμένας διαφοράς καὶ πηνῶν καὶ καρπῶν καὶ ζώων καὶ μετάλλων καὶ ὑδάτων θερμῶν, καὶ ἀέρων παντοδαπῶν ίδέας, ψυχροτάτων, φλογωδεστάτων, εὐκράτων, λεπτῶν, παχέων, 385 ύγρῶν, ξηρῶν καὶ λοιπὸν ὅσαι ἔτεραι παρ' ἐκάστοις διαφοραὶ καὶ ιδιότητες θεωρούνται, τούτων πάντων ή του ήλίου δύναμις αιτία έστί. τοσαύτη δὲ πρὸς τοῖς εἰρημένοις κέγρηται περιουσία δυνάμεως, ώστε καὶ ή σελήνη ἀπ' αὐτοῦ δεχομένη τὸ φῶς αὐτὸ τοῦτο πάσης τῆς περί αὐτὴν δυνάμεως αἴτιον ἔχει κατὰ τὰς τῶν σχημάτων διαφοράς, 390 οὐ μόνον ἐν τῷ ἀέρι μεγάλας ἐργαζομένη τροπὰς καὶ κατακρατοῦσα αὐτοῦ καὶ μυρία ἐπιτήδεια ἐργαζομένη, ἀλλὰ καὶ τῶν περὶ τὸν ὠκεανὸν πλημμυρίδων καὶ ἀμπώτεων αΰτη αἰτία ἐστί.

κἀκεῖνο δ' ἔτι πρόσεστιν όρᾶν αὐτοῦ τῆ δυνάμει. ἀπὸ μὲν γὰρ τοῦ παρ' ἡμῖν πυρὸς οὐκ ἔνεστι κατ' ἀνάκλασιν πῦρ λαβεῖν, ἀπὸ δὲ τῶν 395 ἡλιακῶν ἀκτίνων ἐπιτεχνώμενοι λαμβάνομεν πῦρ κατ' ἀνάκλασιν, τοσαύτας μυριάδας ἀπὸ τῆς γῆς ἀφεστῶτος αὐτοῦ. καὶ μὴν διὰ τοῦ ζωδιακοῦ ἰὼν καὶ τοιαύτην τὴν πορείαν ποιούμενος, αὐτὸς ὅλον ἀρμόζεται τὸν κόσμον καὶ συμφωνοτάτην παρέχεται τὴν τῶν ὅλων διοίκησιν, αὐτὸς αἴτιος γινόμενος τῆς περὶ τὴν διάταξιν τῶν ὅλων διαμονῆς. καὶ

deest L

369 τὸ πῶς codd. edd. || 371 πληθύοντας SE^{2ec} (ν¹ eras. E²), cf. app. crit. ad. I 4, 109 || 374 ante περὶ add. τῶν VEBH || 381 λοιπὸν PCE: λοιπῶν SVDFBH om. M || 385 λοιπὸν PCE: λοιπῶν cett. || 388 δεχομένη SVdFM: καταδεχομένη Pβ || 394 λαβεῖν α: om. β

391-392 cf. Aet. Plac. III 17, 4 (= Posid. F138 EK)

τούτου μεταστάντος ἢ καὶ τὸν οἰκεῖον τόπον ἀπολιπόντος ἢ καὶ τέλεον 400 ἀφανισθέντος, οὔτε φύσεταί τι οὔτε αὐξήσεται, ἀλλ' οὐδὲ τὸ σύνολον ὑποστήσεται, ἀλλὰ καὶ πάντα τὰ ὄντα τε καὶ φαινόμενα συλλυθήσεται καὶ διαφθαρήσεται.

έχρην ούν αύτὸν πᾶσι τούτοις ἐπιστήσαντα ἐνθυμηθηναι, εἰ οἶόν τε 158 ποδιαῖον πῦρ τοσαύτης καὶ τηλικαύτης τὸ μέγεθος καὶ οὕτως ὑπερ- 405 φυούς δυνάμεως μετειληφέναι. άλλα γαρ οίος έν ταῖς τῶν ὅλων ἀρχαῖς καὶ τῷ περὶ τέλους λόγω καὶ τὸ σύνολον τοῖς ήθικοῖς, τοιοῦτος καὶ ἐν τοῖς ἀστρολογουμένοις καὶ ἐν τῷ κατὰ τὰς φαντασίας τόπω καὶ τὸ σύνολον ἐν παντὶ σκέμματι, κατὰ πολὺ τῶν σπαλάκων τυφλότερος, καὶ οὐδέν γε θαυμαστόν οὐ γάρ, μὰ Δία, φιληδόνων ἀνθρώπων ἐστὶν ἀν- 410 ευρείν την έν τοίς οὖσιν άλήθειαν, άλλ' άνδρῶν πρὸς άρετην πεφυκότων καὶ μηθὲν ταύτης ἐπίπροσθεν ποιουμένων, ἀλλ' οὐχὶ 'σαρκὸς εύσταθες κατάστημα' άγαπώντων καὶ 'τὸ περὶ ταύτης πιστὸν ἔλπισμα'. οί μὲν οὖν παλαιότεροι ἐξεκήρυσσον ἐκ τῶν πόλεων καὶ τοὺς ἀπὸ τῆς αίρέσεως καὶ τὰ τοιαῦτα τῶν συγγραμμάτων, λύμην καὶ διαφθοράν 415 τῶν ἀνθοώπων εἶναι ὑπολαμβάνοντες τὰ ἐπὶ τοσοῦτον καὶ τυφλότητος καὶ κιναιδείας ήκοντα τῶν δογμάτων, οἱ δὲ νῦν, ἄτε, οἶμαι, ὑπὸ τουφής καὶ μαλακίας ἐκλελυμένοι, ἐπὶ τοσοῦτον ἐκτετιμήκασι τοὺς άπὸ τῆς αἰρέσεως καὶ αὐτὰ τὰ συγγράμματα, ὥστε κινδυνεύουσι μᾶλλον Ἐπίκουρον καὶ τοὺς ἀπὸ τῆς αἰρέσεως ἀληθῆ λέγειν βούλεσθαι ἢ 420 θεούς καὶ πρόνοιαν ἐν τοῖς ὅλοις εἶναι, καὶ ἔνιοί γε κἂν εὕξαιντο αὐτῶν μᾶλλον ἀπολέσθαι τὴν πρόνοιαν ἢ Ἐπίκουρον λέγοντα ψευδῆ έλεγχθηναι. οΰτως άθλίως διάκεινται καὶ ἐπὶ τοσοῦτον ἐξήττηνται τῆς ήδονής, ώς καὶ τὸν συνήγορον αὐτής ύπὲρ πάντα τὰ κατὰ τὸν βίον μᾶλλον ἀσπάζεσθαι.

καίτοι πρός ἄπασι τοῖς εἰρημένοις ἀτοπωτάτοις οὖσιν ἔτι καὶ τὰ

426-467 (omissis 436-451 et 454-458) Us. Epicurea n. 346^b p. 354, 12-355, 6

deest L

402 συλλυθήσεται **VPEB**: συλληθήσεται **SdFMH** συληθήσεται **C**, probav. Goul. συλληφθήσεται ed. pr. Blfr. Bk. Schmidt συγχυθήσεται coni. Meineke, probav. Zi. \parallel 407 ante τοῖς add. ἐν **ME** \parallel post ἡθιχοῖς add. καὶ τοῖς ἄλλοις φυσιχοῖς **MP** \parallel 410 μὰ Δία om. **SV** \parallel 412 μηδὲν **MH** \parallel 422 μᾶλλον α: om. β \parallel 423 ἐξήττηνται \parallel ἐξήρτηνται \parallel \parallel 426 (supra τ^1 scr. ϱ \parallel \parallel 9 edd.

407 Περὶ τέλους] cf. Diog. Laert. X 27 p. 507, 13; fragmenta ap. Us. Epicurea 119, 13–123, 17 || 408 Περὶ φαντασίας ap. Diog. Laert. X 28 p. 508, 2 || 412–413 cf. Us. Epicurea n. 68 passim || 421–422 cf. SVF II 1115; II 1126; Us. Epicurea nn. 367–369 || 426–428 cf. Epicur. Pyth. 92 (Diog. Laert. X 92 p. 536, 21–537, 3); Lucr. V 650–653. 656–662. 731–736. 758–761; refutat Ptol. Synt. I 3 p. 11, 24–12, 18

ἄστρα ἀπεφήνατο ἀνατέλλοντα μὲν ἐξάπτεσθαι, δυόμενα δὲ σβέννυ- 160 σθαι, ὅπερ ὁμοιότατόν ἐστιν ὡς εἴ τις ὁρωμένους μὲν τοὺς ἀνθρώπους εἶναι λέγοι, μὴ ὁρωμένους δὲ ἀποθνήσκειν, ἢ ἐπὶ τῶν ἄλλων, ὁπόσα ἐστὶν ὁρατά, τὸν ὅμοιον λόγον ποιοῖτο. οὕτω δὲ ἄρα συνετὸς καὶ δαιμόνιος ἀνήρ ἐστιν, ὥστ' οὐδ' ἐκεῖνο ὑπήει αὐτῷ ὅτι, τῆς γῆς σφαιρικῷ τῷ σχήματι κεχρημένης, ἄλλοτε παρ' ἄλλοις ἔκαστα αὐτῶν καὶ δύεται καὶ ἀνατέλλει, καὶ τούτου ἕνεκα δεήσει ἄμα καὶ σβέννυσθαι αὐτὰ καὶ ἐξάπτεσθαι, καὶ κατὰ πάσας τὰς τῶν ὁριζόντων μεταπτώσεις ἐν πα-435 ραπλησίοις ἀναλογίαις γίνεσθαι ἀπλέτους φθορὰς φθειρομένων τε καὶ πάλιν ἐξαπτομένων, κατὰ πᾶσαν μετάπτωσιν ὁρίζοντος τούτου συμβαίνοντος.

πάρεστι δὲ καὶ ἀφ' ἐτέρων μὲν μυρίων τὰς τῶν ὁριζόντων μεταπτώσεις καταμανθάνειν, διαφερόντως δὲ καὶ ἐκ τῶν κατὰ τὰ ἔθνη 440 ίστορουμένων περί τῶν ἐν ταῖς τροπαῖς ἡμερῶν τε καὶ νυκτῶν, κατὰ μὲν γὰρ Μερόην τῆς Αἰθιοπίας ια' ώρῶν εἶναι ἡ θερινὴ νὺξ ἱστορεῖται, κατά δὲ ἀλεξάνδρειαν ι', κατά δὲ τὸν Ἑλλήσποντον θ', κατά δὲ Ψώμην ἐλάττων ἢ θ', κατὰ δὲ Μασσαλίαν η'..., παρὰ δὲ Κελτοῖς η', κατά δὲ τὴν Μαιῶτιν ζ΄, ἐν δὲ τῆ Βρεττανία ς΄. ἀφ' ὧν δὴ καταφανὲς 445 ώς ἄλλοτε παρ' ἄλλοις δύεται καὶ ἀνατέλλει ὁ ἥλιος, καὶ τοῖς ὑπὸ τοῖς αὐτοῖς παραλλήλοις οὖσι καὶ ἴσας τὰς ὥρας ἔχουσι τούτου συμβαίνοντος παρά τὸ ἢ πρὸς τῆ ἀνατολῆ μᾶλλον κεῖσθαι καὶ τάχιον τῆ τοῦ ήλίου ἐκβολῆ ἐντυγχάνειν, ἢ πρὸς τῆ δύσει καὶ βράδιον. ὥστε μυρίων οὐσῶν τῶν κατὰ τοὺς ὁρίζοντας μεταβολῶν, κατὰ πᾶν κλίμα τῆς γῆς 162 450 ἄλλου καὶ ἄλλου γινομένου, δεήσει καὶ τὰς σβέσεις καὶ τὰς ἐξάψεις τῶν ἄστρων ἀπλέτους γίνεσθαι. ὧν οὐδ' ἂν ἐπινοηθείη μόνον ἀνοητότερα καὶ πᾶσαν ἰδέαν καὶ ἀμαθίας καὶ προπετείας ἐμφανίζοντα, οὕς γε οὐδὲ οἱ τῆς σελήνης φωτισμοὶ φανερώτατοι ὄντες ἐπέγουσι τοῦ μὴ οὕτω καταγέλαστα ἀποφαίνεσθαι. πῶς γὰρ σβεννυμένου τοῦ ἡλίου

440-444 resp. Blemm. EP 1296 C-D

deest L

429 λέγοι $S^{2^{n}ec}$ (in ras. scr. οι $S^{2^{n}}$) VPE^{2ec} (in ras. scr. -οι E^{2}): λέγει cett. | $\ddot{\eta}$ α: καὶ EBH $\ddot{\eta}$ καὶ C || 430 ποιοῖτο α $C^{2^{n}ec}$ E^{2ec} (in ras. scr. οῖ et ο E^{2}): ποιεῖται BH || 435 ἀναλογίαις C^{pc} (ἀν- C^{s}) edd.: ἀλογίαις cett., probav. Goul. || 441 ἔνδεκα $P\beta$ || 442 δέκα $F\beta$ | θ' α: ἐννέα β || 443 ante Pώμην et Mασσαλίαν add. τὴν $P\beta$ || 445 τοῖς 2 PCE^{3s} : om. cett. || 446 ἴσας τὰς ὥρας α: τὰς ὥρας ἴσας β || 452 οὕς] ὄν SVdF fort. recte, cf. 349

440-444 cf. Gem. El. VI 7-8; Strab. II 5, 38-42 passim; Plin. NH II 186; Ptol. Synt. II 6 passim; Mart. Cap. VIII 877

κατὰ τὴν δύσιν ἐλλάμπεται καὶ φαίνει διὰ τῆς νυκτός; ἢ πῶς ἐκλείπει 455 περιπίπτουσα τῆ σκιᾳ τῆς γῆς μηδ' ἐλλαμπομένη τὴν ἀρχήν; ἢ πῶς ἐξιοῦσα τῆς σκιᾶς πάλιν λαμπρύνεται μὴ ὄντος ὑπὸ γῆν τοῦ ἡλίου; ἢ πῶς αὐτὸς ὁ ἥλιος σβεννύμενος πάλιν ἐπὶ τὴν ἀνατολὴν παραγίνεται; ἀλλὰ γὰρ μυθαρίω γραώδει πιστεύσας, ὡς τῶν Ἰβήρων ἱστορούντων ἐμπίπτοντα τὸν ἥλιον τῷ ἀκεανῷ ψόφον ποιεῖν σβεννύμενον ὡς διάπυ- 460 ρον σίδηρον ἐν ὕδατι, ἐπὶ ταύτην ἦλθε τὴν δόξαν ὁ μόνος καὶ πρῶτος ἀνθρώπων τὴν ἀλήθειαν ἐξευρών. καὶ οὐδ' ἐκεῖνο συνῆκεν ὅτι πᾶν μέρος τοῦ οὐρανοῦ τὸ ἴσον ἀπέχει τῆς γῆς, ἀλλ' εἰς τὴν θάλασσαν αὐτὸν καταδύεσθαι ὑπέλαβε καὶ πάλιν ἐκ τῆς ἀνατολικῆς θαλάσσης ἀνατέλλειν καὶ ἀπὸ μὲν τοῦ ἀνατολικοῦ ὕδατος ἐξάπτεσθαι, ἀπὸ δὲ τοῦ πρὸς 465 τῆ δύσει σβέννυσθαι.

ταῦτα ἡ ἱερὰ Ἐπικούρου σοφία ἐξεῦρεν. ἀλλά, νὴ Δία, τῷ Ὁμηρικῷ Θερσίτῃ ἔπεισί μοι αὐτὸν ἀπεικάζειν. ὥσπερ γὰρ ἐκεῖνος κάκιστος ἐν στρατεύματι τῶν ἀχαιῶν γενόμενος — ὡς καὶ αὐτός φησιν ὁ ποιητὴς 164 καὶ τὸν Ὀδυσσέα λέγοντα πεποίηκεν, αὐτὸς μὲν εἰπὼν 'αἴσχιστος δὲ 470 ἀνὴρ ὑπὸ Ἰλιον ἡλθε' καὶ τὰ έξῆς, τὸν Ὀδυσσέα δὲ ποιήσας λέγοντα πρὸς αὐτόν

οὐ γὰρ ἐγὼ σέο φημὶ χερειότερον βρότον ἄλλον ἔμμεναι,

άλλ' ὅμως καὶ τοιοῦτος ὢν οὐκ ἄγει τὴν ἡσυχίαν, ἀλλὰ πρῶτον μὲν 475 τοῖς βασιλεῦσι διαπληκτίζεται ἀλαζονευόμενος ὡς δὴ καὶ αὐτὸς σεμνός τις ὤν, ἔπειτα καὶ ἐν τοῖς ἀριστεῦσιν ἑαυτὸν κατατάσσειν τολμᾳ λέγων

ἄς τοι Ἀχαιοὶ πρωτίστω δίδομεν, εὖτ' ἄν πτολίεθρον ἕλωμεν ... 480 ὅν κεν ἐγὼ δήσας ἀγάγω ἢ ἄλλος Ἀχαιῶν –

470-471 Hom. B 216 | 473-474 Hom. B 248-249 | 479-480 Hom. B 227-228 | 481 Hom. B 231

deest L

457 ὑπὸ] ὑπὲρ ME, probav. Goul. \parallel 462-463 ὅτι- γ ῆρ] cf. 16-17 et I 8, 32-34 \parallel 463 post τὴν add. πρὸς τῆ δύσει Ma., probav. Zi., respuit Steinbruck 47 \parallel 467 νὴ Δία] γε SVDF \parallel 469 ante στρατεύματι add. τῷ MP \parallel 470 δὲ metri gratia scripsi: δ' Mβ om. SVdFP \parallel 471 ante τὸν add. καὶ β \mid δὲ ante Ὀδυσσέα pos. M om. SdF

459-461 cf. Strab. III 1, 5 (= Posid. F119EK II. 3-6) || 467-502 locus addendus eis qui collecti sunt ap. RE V A, 2466-2468. de Thersite Stoico cf. Epictet. II 23, 32; III 22, 8; IV 2, 10

οὕτω καὶ Ἐπίκουρος ὡς δή τις ὢν ἀλαζονεύεται, ἑαυτόν γε ἐν τοῖς φιλοσόφοις καταριθμεῖν ἐπιχειρῶν, καὶ οὐ μόνον γε, ἀλλὰ καὶ τὰ πρωτεῖα φέρεσθαι διαβεβαιούμενος καὶ ταύτη γε καὶ τοῦ Θερσίτου θρασύτερον ἑαυτὸν ἀποφαίνων. ἐκεῖνος μὲν γὰρ μόνον ὡς ἀριστεὺς καὶ ἴσος τοῖς βασιλεῦσιν ἀλαζονεύεται, οὐκέτι δὲ καὶ τὰ πρωτεῖα ἀπονέμει ἑαυτῷ, οὖτος δ' ὑπὸ πολλῆς τῆς σοφίας καὶ ἐπιστήμης μόνος εὐρηκέναι τὴν ἀλήθειαν διαβεβαιοῦται καὶ διὰ τοῦτο καὶ τὰ πρωτεῖα φέρεσθαι ἀξιοῖ. ὥστε πολὺ ἄν τις δικαιότερόν μοι δοκοῖ πρὸς τοῦτον εἰνεῖν.

Θερσῖτ' ἀχριτόμυθε, λιγύς περ ἐων ἀγορητής, ἴσχεο.

οὐδὲ γὰρ 'λιγὺν' ἔγωγε τοῦτον ἄν τὸν Θερσίτην, καθάπερ 'Οδυσσεὺς ἐκεῖνον, εἴποιμι, ἐπεί γε πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ τὰ κατὰ τὴν ἑρμηνείαν 166 495 αὐτῷ ποικίλως διεφθορότα ἐστί, 'σαρκὸς εὐσταθῆ καταστήματα' λέγοντι καὶ 'τὰ περὶ ταύτης πιστὰ ἐλπίσματα', καὶ 'λίπασμα ὀφθαλμῶν' τὸ δάκρυον ὀνομάζοντι, καὶ 'ἱερὰ ἀνακραυγάσματα' καὶ 'γαργαλισμοὺς σώματος' καὶ 'ληκήματα' καὶ ἄλλας τοιαύτας κακὰς ἄτας, ὧν τὰ μὲν ἐκ χαμαιτυπείων ἄν τις εἶναι φήσειε, τὰ δὲ ὅμοια τοῖς λεγομένοις ἐν τοῖς Δημητρείοις ὑπὸ τῶν Θεσμοφοριαζουσῶν γυναικῶν, τὰ δὲ ἀπὸ μέσης τῆς προσευχῆς καὶ τῶν ἐπ' αὐτῆς προσαιτούντων, 'Ιουδαϊκὰ καὶ παρακεχαραγμένα καὶ κατὰ πολὺ τῶν ἑρπετῶν ταπεινότερα.

άλλ' ὅμως τοιοῦτος καὶ ἐν τοῖς λόγοις καὶ ἐν τοῖς δόγμασιν ὢν οὐκ αἰσχύνεται ἑαυτὸν ἐντάσσειν εἰς τὴν Πυθαγόρου καὶ Ἡρακλείτου καὶ Σωκράτους χώραν καὶ τὴν πρώτην ἐν αὐτοῖς τάξιν ἔχειν ἀξιοῦν, ὁμοιότατον ὡς εἰ ἐν τοῖς ἱεροφάνταις καὶ ἀρχιερεῦσιν οἱ ἱερόσυλοι ἑαυτοὺς κατατάσσειν ἐπιχειροῖεν τὴν πρώτην ἐν αὐτοῖς τάξιν ἔχειν ἀξιοῦντες, ἢ

491-492 Hom. B 246-247 \parallel 493-502 Us. Epicurea p. 89, 18-29; partim p. 122, 16-18 \parallel 494-498 partim ap. Us. Epicurea n. 414 p. 281, 1-4

deest L

483 post γε fort. addendum τοῦτο || 484 καὶ ταύτη] κατὰ τοῦτό coni. Kontos (2) ||
485 γὰρ SDFCE: γε VMPBH | μόνον DFMPCE: μόνος SVBH || 489 δοκοῖ scripsi: δοκεῖ SVDPEBH δοκῆ MC? Goul. om. F ἐδόκει coni. Ma., probav. Zi. || 495 ποικίλως αΕ³5: om. β || 501 προσευχῆς] ἀγορᾶς SD ἀγορεύσεως F | αὐτῆς scripsi: αὐτῆ DF αὐταῖς (-οῖς P) cett. αὐλαῖς coni. Zi., cf. De Vit. 45-46 | Ἰουδαϊκὰ] ψευδῆ SF χυδαϊκὰ coni. Meineke

493-502 de Epicuri sermone cf. Us. Epicurea 88-90 passim

εἴ τις τὸν Σαρδανάπαλον ἐπινοήσειε περὶ καρτερίας τῷ Ἡρακλεῖ συγκρίνεσθαι ἐπιχειροῦντα καὶ ἐφαπτόμενον τοῦ ἑοπάλου καὶ τῆς λεοντῆς, καὶ λέγοντα πρὸς αὐτὸν ὡς 'ἐγὼ τούτων ἀξιώτερος'.

οὐκ ἀποφθερῆ, κακὸν κάθαρμα, ἐπὶ τοὺς κροκωτοὺς καὶ τὰς παλλακίδας, μεθ' ὧν ἐπὶ ταῖς κλίναις διημερεύσεις, τοτὲ μὲν πορφύραν ξαίνων, ἄλλοτε δὲ στεφάνοις ἀναδούμενος, ἔστι δ' ὅτε τὰ ὅμματα ἐντριβόμενος, ἢ καὶ ἐν πολλῆ καὶ ἀσχήμονι μέθη καταυλούμενος, καὶ λοιπὸν τὰ τούτοις ἐπόμενα πράσσων, καθάπερ τις σκώληξ ἐν πάνυ 515 πονηρῷ τε καὶ κοπρώδει βορβόρῳ καλινδούμενος; οὐ καὶ σὺ οὖν, ὧ θρασυτάτη καὶ ἀναισχυντοτάτη κεφαλή, ἐκ φιλοσοφίας ἀποφθαρεὶς οἰχήση ἐπὶ Λεόντιον καὶ Φιλαινίδα καὶ τὰς ἄλλας ἑταίρας καὶ τὰ ἱερὰ ἀνακραυγάσματα' μετὰ Μινδυρίδου, μετὰ Σαρδαναπάλου καὶ μετὰ πάντων τῶν σεαυτοῦ θιασωτῶν; οὐκ οἶσθα ὅτι ἡ φιλοσοφία Ἡρακλέα 520 καὶ ἄνδρας Ἡρακλείους καλεῖ, ἀλλ' οὐχί, μὰ Δία, κιναίδους καὶ ἡδονήν;

άλλὰ γὰς ὅτι Ἐπικούςῳ μὲν οὕτε ἀστςολογίας οὕτε τῆς ἄλλης φιλοσοφίας μέτεστί τι, γνώςιμον, οἶμαι, τοῖς εὐφυέσι τῶν ἀνθρώπων.

Ήμεῖς δ' ἐπιδείξαντες διότι μὴ ποδιαῖός ἐστιν ὁ ἥλιος μηδέ, μὰ Δία, τηλικοῦτος ἡλίκος φαίνεται, ἑξῆς παραστῆσαι πειρασόμεθα διότι μείζων τῆς γῆς ἐστι. σχεδὸν μὲν οὖν καὶ ἤδη ἐπιδέδεικται τοῦτο, ἀλλὰ ἔτερον ἦν τὸ ἐν τοῖς εἰρημένοις προηγουμένως κατασκευαζόμενον νυνὶ δὲ προσεχῶς περὶ αὐτοῦ τούτου ἐροῦμεν ἀπ' αὐτῶν τῶν φαινομένων 5 όρμώμενοι.

ἐπεδείχθη ἐν τῷ πρώτῳ τῶν σχολικῶν διότι ἡ γῆ σημείου λόγον ἐπέχουσα οὐδεμίαν ἀποκρύπτει τῶν τξ' μοιρῶν, ἀλλ' οὐδὲ πολλοστὸν μοίρας, ἐπεί γε ἀκριβῶς αἱ π' καὶ ρ' ὑπὲρ γῆς ἀεὶ δείκνυνται καὶ τὰ

516-520 Us. Epicurea n. 414 p. 281, 5-8

deest L

512 τοτὲ SVDMP: ποτὲ Fβ || 515 λοιπὸν Pβ: λοιπὰ SVdFM || 518 φιλονίδα M φιλαρίδα P || 519 Σμινδυρίδου coni. Dobree qui Herod. VI 27 contulit || 521 μὰ Δία om. SVDF | post κιναίδους addendum τιμῶντας vel τετιμηκότας censuit Goul. || 1.2 μὰ Δία] γε SVDF || 7 ἐπεδείχθη] I 8, 37-43 || 9 post π΄ καὶ ρ΄ add. μοῖραι edd. | ἀεὶ Pβ: αἰεὶ SVdFM | δείκνυνται] exspectaveris εὐρίσκονται (cf. I 8, 41) vel φαίνονται (cf. I 6, 34)

509-510 ἐφαπτόμενον - λεοντῆς] cf. Cornut. Theol. 31 p. 63, 12-14. 19-21 (= SVF I 514 p. 115, 21-25) || 518 de Leontio cf. Us. Epicurea 411 | de Philaenide cf. Us. Epicurea 419 || 519 de Smindyride cf. RE Supplbd. X 920 || 520-522 de Heracle Stoico cf. ex. gr. Epictet. I 6, 32-36; IV 10, 10

METEORA II 1-3

10 εξ ζώδια καὶ τὸ τοῦ ἰσημερινοῦ ήμισυ, ώς ἐκ τῶν ἰσημεριῶν δείκνυται τοῦτο. ἐπεὶ οὖν ἡ γῆ μὲν οὐδὲ πολλοστὸν ἀποκρύπτει μοίρας, ὁ δὲ 170 ήλιος ὀλίγου δεῖν ἡμιμοιριαῖον ἐπέχει μέγεθος, μείζων ἂν εἴη τῆς γῆς.

ἔτι τοίνυν ἄν ὑποθώμεθα ἰσομέγεθές τι τῆ γῆ ἀνατέλλον ἢ καταδυόμενον, οὐδένα χρόνον ἐπὶ τοῦ ὁρίζοντος ἐφέξει. ὥσπερ γὰρ μεσαι-15 τάτη κειμένη ἡ γῆ οὐδὲ πολλοστὸν ἀποκρύπτει μοίρας, οὕτως οὐδὲ ἰσομέγεθές τι αὐτῆ ἀνίσχον ἢ καταδυόμενον χρόνον τινὰ ἐφέξει ἐπὶ τοῦ ὁρίζοντος. ὁ δέ γε ἥλιος συχνῷ διαστήματι χρόνου καὶ ἀνατέλλει καὶ καταδύεται, ὥστε μείζων ἂν εἴη τῆς γῆς.

καὶ μὴν ὅταν σῶμα ὑπὸ σώματος φωτίζηται σφαιροειδὲς σφαιροει20 δοῦς, ἐὰν μὲν ἴσα ἡ ἀλλήλοις, κυλινδροειδὴς ἀποπέμπεται ἡ τοῦ φωτιζομένου σκιά, ὁπόταν δὲ μεῖζον ἡ τὸ φωτιζόμενον, καλαθοειδής, ἀεὶ
κατὰ τὰ τέλη μᾶλλον πλατυνομένη καὶ εἰς ἄπειρον προϊοῦσα. ἐὰν δὲ
μεῖζον ἡ τὸ φωτίζον, ἀναγκαῖον τὴν σκιὰν τοῦ φωτιζομένου κωνοειδῶς
σχηματίζεσθαι. ἐπεὶ τοίνυν σφαιρικὰ σώματά ἐστιν ὅ τε ἥλιος καὶ ἡ
25 γῆ, καὶ ὁ μὲν φωτίζει, ἡ δὲ φωτίζεται, ἤτοι καλαθοειδῆ ἢ κυλινδροειδῆ ἢ κωνοειδῆ ἀναγκαῖον ἀποπέμπεσθαι τὴν τῆς γῆς σκιάν· οὕτε δὲ
κυλινδροειδὴς οὕτε καλαθοειδής ἐστι· κωνοειδὴς ἄρα. εἰ δὲ τοῦτο, μεῖζον αὐτῆς ἔχει τὸ φωτίζον, τὸν ἥλιον. ὅτι δὲ μήτε καλαθοειδὴς μήτε
κυλινδροειδής ἐστιν ἡ τῆς γῆς σκιά, ἐν τῷ περὶ τῆς σελήνης ἐπιδείξο30 μεν λόγω.

καὶ περὶ μὲν τοῦ κατὰ τὸν ἥλιον μεγέθους ἐπὶ τοσοῦτον.

"Ότι δὲ μηδὲ ἡ σελήνη τηλικαύτη ἐστὶν ἡλίκη φαίνεται, ἔνεστι μὲν 3 καὶ ἐκ τῶν προειρημένων περὶ τοῦ ἡλίου ἐννοεῖν (τὰ γὰρ πλεῖστα τῶν 172

19-28 resp. Blemm. EP 1249 A-B; Pachym. Quadriv. 387, 16-27; S. Seth Consp. 50, 11-51, 10

deest L

10 ἰσημεριῶν S²ec Pβ, cf. I 8, 42: ἰσημερινῶν V dFM || 15 κειμένη α: om. CEH (evanid. B) || 16 τινὰ α: om. β || 19 σφαιροειδὲς σφαιροειδοῦς α: σφαιροειδοῦς σφαιροειδές β || 22 τέλη] σκέλη coni. Ma., probav. Zi., sed cf. II 6, 94 ἀποτελευτῶσα | μᾶλλον MP BH: om. SVDFCE || 28 αὐτῆς Zi. || 28-29 μήτε κυλινδροειδὴς μήτε καλαθοειδής M DF sed cf. 25 || 29 post ἐστιν add. ἀλλὰ κωνοειδὴς MPE³s | ἐν τῷ ... λόγῳ] II 6, 90-108 || 2 περὶ α: om. β

11-12 cf. II 1, 329-333 || 19-30 cf. Heraclit. Alleg. 46; Plut. de fac. 923 B; Plin. NH II 51; Theon. Expos. 195, 5-197, 7 || 27-28 cf. Diog. Laert. VII 144 p. 359, 10-11 (= SVF II 650 p. 196, 6' = Posid. F 9 EK) || 1 Epicureorum doctrinam respicit, cf. Lucr. V 575-584; Epicur. Pyth. 91 si Useneri supplementum καὶ σελήνης (Epicurea 39, 3) adhibendum est

εἰρημένων καὶ ἐπὶ ταύτης δύναται προφέρεσθαι), μάλιστα δὲ καὶ ἡ περὶ τὸν ἥλιον ἔκλειψις δείκνυσι τοῦτο. ἐκλείπει μὲν γὰρ οὐκ ἄλλως ἢ τῆς σελήνης ὑποθεούσης αὐτὸν καὶ ἐπιπροσθούσης ταῖς ὄψεσιν ἡμῶν. s οὐ γὰρ ἡλίου πάθος, ἀλλὰ τῆς ἡμετέρας ὄψεώς ἐστιν ἡ περὶ αὐτὸν ἔκλειψις. ὁπόταν οὖν συνοδεύσασα τῷ ἡλίῳ ἡ σελήνη καὶ κατὰ τὴν πρὸς αὐτὸν σύνοδον ἐν τῷ διὰ μέσου εὐρεθεῖσα ὑποδράμῃ αὐτόν, ἀποπέμπει σκιὰν κωνοειδῆ ἐπὶ τὴν γῆν ἀναγκαίως. αὕτη ἡ σκιὰ ἐπὶ πλέον ἢ ,δ σταδίους λέγεται διήκειν. πᾶς γὰρ ὁ τόπος, ἐν ῷ μὴ ὁρᾶται ὁ 10 ἥλιος ὑποδραμούσης αὐτὸν τῆς σελήνης, σκιὰ τῆς σελήνης ἐστίν. εἰ οὖν ἐπὶ τοσοῦτον τῆς γῆς ἢ καὶ ἔτι πλέον τὸ κωνοειδὲς ἐκτέταται αὐτῆς, δῆλον ὅτι τὸ πρὸς τῇ βάσει, ὅπερ καὶ ἐξισοῦται τῆ διαμέτρῳ αὐτῆς, πολλαπλασίον ἐστί.

γέγονε δὲ καὶ τοιάδε τήρησις ἐπὶ τῆς κατὰ τὸν ἥλιον ἐκλείψεως. 15 όλος ποτε εν Έλλησπόντω εκλείπων ετηρήθη εν Άλεξανδρεία παρά τὸ πέμπτον τῆς ἰδίας ἐχλείπων διαμέτρου, ὅπερ ἐστὶ κατὰ τὴν φαντασίαν παρά δακτύλους δύο καὶ βραχύ δοκεῖ γὰρ δώδεκα δακτύλων εἶναι πρός φαντασίαν τὸ μέγεθος τοῦ ήλίου καὶ τῆς σελήνης ὁμοίως, ἔστιν 174 οὖν ἀπὸ τούτου δῆλον ὅτι διδάκτυλος φαντασία σεληνιακοῦ τε καὶ 20 ήλιαχοῦ μεγέθους τοσούτω διαστήματι συμπαρεχτέταται τῆς γῆς, ὅσον έστὶ τὸ ἀπ' Άλεξανδρείας εἰς Έλλήσποντον διάστημα, κεῖται μὲν νὰρ ύπὸ τῷ αὐτῷ μεσημβρινῷ Ἑλλήσποντος καὶ Ἀλεξάνδρεια. αν οὖν καθ' ύπόθεσιν μένη τὰ κατὰ τὴν ἔκλειψιν, ἀρξαμένων ἀπ' Άλεξανδρείας εἰς Έλλήσποντον ἀπιέναι ἐχ τοῦ πρὸς λόγον ἐλάττων ἂν γίνοιτο ἡ 25 όρωμένη ἐν ἀλεξανδρεία διδακτυλιαία τοῦ ἡλίου φάσις. ἐπεὶ οὖν ,ε εἰσὶν οἱ ἀπὸ ἀλεξανδρείας εἰς Ρόδον κάκεῖθεν ἄλλοι ,ε εἰς Ἑλλήσποντον, αναγκαίως εν Ρόδω δακτυλιαία γενήσεται ή δρωμένη τοῦ ήλίου φάσις, καὶ λοιπὸν ἐντεῦθεν εἰς Ἑλλήσποντον ἰοῦσιν ἐκ τοῦ πρὸς λόγον καὶ αὕτη μειουμένη ἐν Ἑλλησπόντω γενομένοις τέλεον ἀφανής ἔσται. 30 δήλον οὖν ὅτι, εἰ διδακτυλιαία φάσις σεληνιακοῦ καὶ ήλιακοῦ με-

deest L | s avròv - II 4, 135 deest P

⁸ μέσου **DFMCE**: μέσω (sc. διαμέσω) **SVBH** || 11 σκιὰ] ἐν σκιᾳ coni. Zi. || 12 ἔτι] ἐπὶ **MB**, probav. Zi. || 13-14 ὅπερ - αὐτῆς] cf. II 1, 67 || 24 τὰ scripsi, cf. II 4, 12-13; 6, 109: τὸ codd. || 26 διδακτυλιαία **SVF**^{27pc}**MC**^{2pc} **E**^{3pc} (δι **F**^{27s} **C**^{2s} **E**^{3s}): δακτυλιαία **DF**^{ac} **B** || 26 (et 29, 31) φάσις **V** edd.: φαῦσις cett.

⁴⁻⁹ cf. Plut. de fac. 932 C (= Posid. F125 EK) || 15-17 cf. Hipparch. ap. Papp. in Ptol. Synt. V 11 p. 68, 5-9; cf. Boll RE VI 2358 || 18-19 cf. Plut. de fac. 935 D

γέθους τοσούτω μεγέθει γῆς συμπαρεχτέταται, ἀναγχαῖον ὅλα τὰ σώματα αὐτῶν έξάχις τοσούτω μεγέθει γῆς συμπαρεχτετάσθαι.

άπὸ ταύτης τῆς ἐφόδου πάρεστιν ἐννοεῖν ὡς καὶ οἱ ἀστέρες παμμε-35 γέθεις εἰσίν, ἀλλ' οὐχί, μὰ Δία, τηλικοῦτοι ἡλίκοι φαίνονται, καὶ μάλιστα οί ἀπλανεῖς καὶ ὑψηλότατοι, πολλῆς γὰρ τῆς ἐν τοῖς μεγέθεσιν αὐτῶν διαφορᾶς θεωρουμένης οὐδεὶς δακτυλιαίου ἐλάττων φαντάζεται είναι. ό δὲ Φωσφόρος καὶ δύο δακτύλων ἀποπέμπει τὴν φαντασίαν, ώστε ή τούτου διάμετρος έχτον γίνεται τῆς περὶ τὸν ήλιον διαμέτρου, 40 ἄν ταὐτὸν ἀπέχωσιν ἀπὸ τῆς γῆς διάστημα, εἰ δὲ μή, πρὸς λόγον. τὸ 176 δὲ τῶν δακτυλιαίων φαινομένων μέγεθος δωδέκατον γίνεται τῆς ήλιακῆς διαμέτρου, ταὐτὸν ἔχειν ὕψος τῶ ήλίω ύποτεθέντων, ύψηλοτέρων δ' ὄντων τὸ ἀνάλογον ληφθήσεται τῆς ἀποστάσεως, ὥστε οὐ γρὴ ἀπογινώσκειν, εί καὶ τῷ ἡλιακῷ μεγέθει τινὲς αὐτῷν ἐξισοῦνται ἢ καὶ 45 ύπεραίρουσιν αὐτὸν τῷ μεγέθει, εἰ γάρ τις ἐπὶ τοσοῦτον ἐξῆρται αὐτῶν, ἐφ' ὅσον καὶ ὁ ήλιος ἐπινοηθεὶς ἐξαίρεσθαι ἀστεριαῖον μέγεθος έχων όφθήσεται, ἴσος ἂν εἴη τῷ ἡλίω εἰ δ' ἐπὶ πλέον εἴη ἐξηρμένος, μείζων πρός λόγον τοῦ ΰψους. ἐπεὶ οὖν ὑψηλότατοι μὲν οἱ ἐν τῆ έξωτάτη τοῦ οὐρανοῦ περιοχῆ, οὐδεὶς δ' αὐτῶν ἐλάττων δακτυλιαίου 50 κατά φαντασίαν, πάντες αν μείζους είεν τῆς νῆς.

καὶ μὴν ἡ γῆ στιγμιαία πρὸς τὸ ἡλιακὸν ὕψος ὑπάρχουσα ἤτοι οὐδ' όλως αν ύπ' ανθρώπου όφθείη από τοῦ ήλιακοῦ ὕψους όρωμένη {οὐδ' εί ἐπ' ἴσης τῷ ἡλίω λαμπρὰ εἶναι ὑποτεθείη}, ἢ ὄσον ἀστέρος βραχυτάτου τὸ μέγεθος ἔχουσα, ἀπὸ δέ γε τῆς σφαίρας τῶν ἀπλανῶν οὐδ' 55 ἄν ὅλως ὀφθείη, ζοὐδ' εἰ ἐπ' ἴσης τῷ ἡλίω λαμπρὰ εἶναι ὑποτεθείη). γνώριμον οὖν ὅτι πάντες οἱ ἐν τούτω τῷ ὕψει ὁρώμενοι ἀπ' αὐτῆς άστέρες μείζους είσιν αὐτῆς, ὥσπερ ἀμέλει καὶ αὐτὸς ὁ ἥλιος, ὧ είκὸς έξισοῦσθαι κατά τὸ μέγεθος πολλούς τῶν ἀπλανῶν ἀστέρων ἢ καὶ ύπεραίρειν αὐτὸν τῷ μεγέθει. καὶ τοιοῦτος μὲν καὶ ὁ περὶ τούτων λό-

60 YOG.

τῆς δὲ σελήνης τὸ μέγεθος καὶ ὅτι μή ἐστι ποδιαία, ἔνεστι καὶ ἀπὸ 178

61- I 4, 106 Posid. F 291 Th.

desunt $PL: \alpha = SVDFM$

32 συμπαρεκτέταται SVDFMC^{2pc} Bac: παρεκτέταται Cac EBpcH || 35 μὰ Δία om. S VDF | 41 φαινομένων edd., probav. Goul.: φαινόμενον codd. | 47 ante ἐπὶ add. καὶ C, coni. Bk., probav. Zi. || 49 ἐξωτάτη MCEH: ἐξωτάτω SVDFB || 52-53 cf. ad 55 || 55 οὐδ' - ὑποτεθείη transpos. Ma., probav. Zi. et Lüdecke qui I 8, 25-26 recte contulit || 58 άπλανῶν ἀστέρων α: ἀστέρων τῶν ἀπλανῶν β || 59 καὶ² α: om. β

34-35 cf. Epicur. Pyth. 91 (Diog. Laert. X 91 p. 536, 12-13); Lucr. V 585-591

τῆς δυνάμεως τεχμαίρεσθαι, οὐ μόνον ὅλον αὐτῆς τὸν χόσμον φωτιζούσης καὶ μεγάλας ἐν τῷ ἀέρι τροπὰς ἐργαζομένης καὶ πολλὰ τῶν
ἐπὶ γῆς συμπαθοῦντα ἐχούσης, ἀλλὰ καὶ τῶν περὶ τὸν ἀκεανὸν
ἀμπώτεων καὶ πλημμυρίδων αὐτῆς αἰτίας γινομένης. καὶ διότι μὲν 65
οὕτε ὁ ἥλιος οὔτε ἡ σελήνη οὔτε τῶν ἄλλων τι ἄστρων τηλικοῦτόν
ἐστιν ἡλίκον φαίνεται, αὐτάρχως προείρηται.

τῶν μὲν οὖν ἄλλων ἄστρων, ὁπόσα γε φαίνεται ἡμῖν, οὐδὲν τῆς γῆς μικρότερον εἶναι δοκεῖ, τὴν δὲ σελήνην μικροτέραν τῆς γῆς φασιν οἱ ἀστρολόγοι εἶναι, τεκμαιρόμενοι πρῶτον μὲν ὅτι ἡ διάμετρος αὐτῆς δὶς το καταμετρεῖ τὸ τῆς γῆς σκίασμα. ἔπειτα ἐν ταῖς ἡλιακαῖς τῶν ἐκλείψεων τετήρηται, καθάπερ ἤδη ἔφαμεν, οὐ πᾶς ἐκλείπων ἐν Ἀλεξανδρεία ὁ ἤλιος, ἐν Ἑλλησπόντω τελείας ἐκλείψεως γενομένης ὅπερ οὐκ ἄν ἐγίνετο μὴ ἀξιόλογον τὸ μέγεθος τῆς γῆς ὡς πρὸς τὴν σελήνην ἐχούσης. ἐν γὰρ σταδίοις μυρίοις τοσαύτης τῆς διαφορᾶς γινομένης, την τοκλήνη ἢ μείζων τῆς γῆς κατασκιάζει ἡ σελήνη. εἰ δέ γε ἴση ἦν ἡ σελήνη ἢ μείζων τῆς γῆς, πολὺ μέρος ἄν αὐτῆς κατεσκίαζεν ἐν ταῖς γινομέναις αὐτῆς ὑπὸ τὸν ἥλιον ὑποδρομαῖς. νῦν δὲ καὶ μέρη γενήσεται τῆς γῆς, ἐν οἶς ὅλος φανήσεται ὁ ἥλιος, ἐν ἑτέροις αὐτῆς μέρεσιν ὅλος ἐκλείπων.

φαίνεται δ' ή σελήνη μεγάλη καὶ τῷ ἡλίῳ ἰσομεγέθης καὶ τῶν ἄλλων ἀστέρων μείζων, ἐλάττων κατ' ἀλήθειαν αὐτῶν οὖσα, ἐπειδὴ πάντων τῶν ἄστρων προσγειοτάτη ἐστί, κατὰ τὴν συναφὴν αὐτὴν τοῦ ἀέρος καὶ αἰθέρος εἶναι ὑπονοουμένη. καὶ ὅτι γε πάντων προσγειοτάτη 180 ἐστί, πρῶτον μὲν ἀπὸ τῆς ὄψεως αὐτῆς δείκνυται τοῖς ἐπιμελέστερον 85 ἀφορῶσιν, ἐπεὶ ταύτην μὲν οὐδὲν ὑπέρχεται τῶν ἄλλων ἄστρων, αὕτη δὲ πάντα τὰ πλανώμενα ὑποτρέχουσα ὁρᾶται. ἐξ οὖ δείκνυται ὑψηλότερα αὐτῆς ὄντα. καὶ μὴν καὶ τὸ οἰκεῖον αὐτῆς σῶμα ἀερομιγὲς καὶ ζοφωδέστερόν ἐστι διὰ τὸ μὴ εἶναι ἐν τῷ εἰλικρινεῖ τοῦ αἰθέρος, καθάπερ τὰ λοιπὰ τῶν ἄστρων, ἀλλὰ κατὰ τὴν συναφὴν τῶν δύο στοι- 90 χείων, ὡς εἴρηται. πρὸς δὲ τούτοις καὶ μόνη εἰς τὴν σκιὰν τῆς γῆς ἐμπίπτει, τῶν δὲ ἄλλων οὐδέν. εἰ δὲ μή, συνέβαινεν ⟨ἄν⟩ αὐτοῖς ποτὲ

desunt $PL: \alpha = SVDFM$

65 πλημμυρίδων **MCH**, cf. II 1, 392: πλημμυρίδος **SVDFEB** || 72 ἔφαμεν] 15-33 || 87 πάντα τὰ πλανώμενα α: τὰ πλανώμενα πάντα β || 91 εἴρηται] 83-84 et I 2, 37-38 || 92 post συνέβαινεν e rec. add. ἄν Bk., probav. Zi.

64-65 cf. Aet. Plac.III 17, 4 (= Posid. F138EK) || 70-71 cf. ad II 1, 286-287 || 88-91 cf. ad I 2, 37-39 || 92-95 cf. Plut. de fac. 933 C-D

METEORA II 3-4

μέν λαμπρότερα, ποτέ δ' ἀμαυρότερα φαίνεσθαι. πᾶν γὰρ πύρινον σῶμα λαμπρότερον μὲν ἐν σκιᾶ, ἀμαυρότερον δὲ ὑπὸ τὰς αὐγὰς τοῦ 95 ἡλίου φαίνεται. καὶ μὴν καὶ τὴν συμπάθειαν τὴν πρὸς τὰ ἐπίγεια αὕτη παρὰ τὰ ἄλλα τῶν ἄστρων ἐξαίρετον ἔχει δι' αὐτὸ τὸ προσγειοτέρα εἶναι. τόν τε οἰκεῖον κύκλον αὕτη διέρχεται ἡμέραις ἑπτὰ καὶ εἴκοσι καὶ ἡμίσει, οὐθενὸς τῶν ἄλλων ἐνιαυσιαίας ἐλάττονα τὴν περίοδον ἔχοντος.

ω καὶ ὅτι μὲν προσγειοτάτη πάντων ἐστὶ τῶν ἄστρων, γνώριμον ἀπὸ τούτων.

Περὶ δὲ τῶν φωτισμῶν αὐτῆς πλείους γεγόνασι λόγοι. Βηρωσσὸς 4
μὲν γὰρ ἡμίπυρον οὖσαν αὐτὴν πλείονας κινεῖσθαι κινήσεις
ἀπεφήνατο, μίαν μὲν τὴν κατὰ μῆκος, ῆν σὰν τῷ κόσμῳ κινεῖται, ἐτέραν δὲ τὴν κατὰ πλάτος καὶ ὕψος καὶ ταπείνωμα, ὅπερ καὶ ἐπὶ τῶν ε΄ 182
5 πλανήτων ὁρᾶται γινόμενον, ἄλλην δὲ τὴν περὶ τὸ ἑαυτῆς κέντρον,
καθ' ῆν κίνησιν στρεφομένην αὐτὴν ὑπολαμβάνει καὶ ἄλλοτε ἄλλα
μέρη αὐτῆς ἐπιστρέφουσαν πρὸς ἡμᾶς αὔξεσθαι καὶ μειοῦσθαι, καὶ
ταύτην τὴν στροφὴν ἰσοχρόνιον αὐτῆ ὡς πρὸς τὴν σύνοδον τοῦ ἡλίου
γίνεσθαι.

10 ἔστι δ' εὐέλεγκτος ή δόξα αὐτοῦ. πρῶτον μὲν γὰρ ἀδύνατόν ἐστι τὴν σελήνην ἐν τῷ αἰθέρι οὖσαν ἡμίπυρον εἶναι, ἀλλὰ μὴ δι' ὅλου ὁμοίαν τῆ οὐσία παραπλησίως τοῖς ἄλλοις τῶν ἄστρων. ἔπειτα καὶ τὰ κατὰ τὴν ἔκλειψιν προδήλως ἀντιμαρτυρεῖ τῷ λόγῳ τούτῳ. πῶς γὰρ ἀφανίζεται αὐτῆς τὸ φῶς ἐμπιπτούσης εἰς τὴν σκιὰν τῆς γῆς ὅλον 15 πρὸς ἡμᾶς τό⟨τε⟩ τετραμμένον, οὐκ ἔνεστιν αὐτῷ ἐπιδεῖξαι. ἐχρῆν γάρ, εἰ οὕτως εἶχε, λαμπρότερον αὐτὸ γίνεσθαι περιπίπτον τῆ σκιᾶ, ἀλλ' οὐχί, μὰ Δία, ἀφανίζεσθαι.

οί δέ φασιν ύπὸ τοῦ ἡλίου μὲν ἐλλάμπεσθαι αὐτήν, κατ' ἀνάκλασιν

1-17 Berossus F 18

desunt $PL: \alpha = SVDFM$

95 συμπάθειαν αC: συνάφειαν EBH || 97-98 έπτὰ - ήμίσει SVdFE: ζ΄ καὶ κ΄ καὶ ήμίσει CBH κζ΄ς΄ Μ || 98 οὐδενὸς MC? || 4 post τῶν fort. addendum ἄλλων, sicut Goul. in versione || 7 πρὸς ήμᾶς (cf. 15)] πρὸς ήλιον coni. Ma., probav. Zi. || 15 τός τες coni. Goul. τὸ om. DF || 17 μὰ Δία om. SVDF

95-97 cf. SVF II 527 (p. 169, 6-8); Gem. El. XVII 17 \parallel 97-98 cf. I 2, 41-42 \parallel 1-17 cf. Berossus F 19-F 25, inprimis Vitruv. IX 2, 1 (cf. Soubrian ad loc.) \parallel 18-20 cf. Emped. ap. Plut. de fac. 929 E (= DK 31 B 42 p. 330, 4-13)

δὲ φωτίζειν τὸν ἀέρα, ὅπερ καὶ ἐπὶ τῶν ἐσόπτρων ὁρᾶται γινόμενον καὶ τῶν λαμπρῶν ἀργυρωμάτων καὶ ὅσα τούτοις ἔοικε.

τρίτη ἐστὶν αἴρεσις ἡ λέγουσα κιρνᾶσθαι αὐτῆς τὸ φῶς ἔκ τε τοῦ οἰκείου (σώματος) καὶ τοῦ ἡλιακοῦ φωτός, καὶ τοιοῦτον γίνεσθαι οὐκ ἀπαθοῦς μενούσης αὐτῆς, οὐδὲ παραπλησίως τοῖς στερεοῖς τῶν λαμπρῶν σωμάτων ἀποπαλλομένας ἐχούσης τὰς αὐγὰς καὶ κατ' ἀνάκλασιν φωτιζούσης τὸν ἀέρα (κατ' ἀνταύγειαν δεχομένης ἀπὸ τοῦ 25 ἡλίου τὰς ἀκτῖνας καὶ οὕτως ἀντιπεμπούσης πρὸς ἡμᾶς), ἀλλ' ἀλλοιουμένης ὑπὸ τοῦ ἡλιακοῦ φωτὸς καὶ κατὰ τοιαύτην κρᾶσιν ἴδιον ἰσχούσης τὸ φῶς, οὐ πρώτως, ἀλλὰ κατὰ μετοχήν, ὡς ὁ διάπυρος σίδηρος κατὰ μετοχὴν ἴσχει τὸ φῶς, οὐκ ἀπαθὴς ὢν ἀλλὰ τετραμμένος ὑπ' αὐτοῦ. αὕτη ἡ αἵρεσις ὑγιεστέρα τῆς λεγούσης κατ' ἀνάκλασιν 30 φωτίζειν τὴν σελήνην ἀποπαλλομένων ἀπ' αὐτῆς τῶν αὐγῶν, ὅπερ ἐπὶ τῶν λαμπρῶν ὁρᾶται σωμάτων γινόμενον, ὅταν ἦ στερεά.

ὅτι δὲ ἀδύνατόν ἐστι κατ' ἀνάκλασιν ἀποπέμπειν τὸ φῶς τὴν σελήνην, ἀπὸ τούτων ἄν μάλιστα συνοφθείη. ἀπὸ μὲν στερεωτέρων σωμάτων ἀνάκλασιν οὐκ ἀδύνατον γίνεσθαι (καὶ ἀπὸ ὕδατος δὲ 35 ὁρῶνται γινόμεναι ἀνακλάσεις· ἔχει γάρ τι καὶ τὸ ὕδωρ πυκνότερον), ἀπὸ δὲ μανῶν σωμάτων ἀδύνατον ἀνάκλασιν γίνεσθαι. πῶς γὰρ ἄν ἀπὸ ἀέρος ἢ πυρὸς γένοιτο ἀνάκλασις, πεφυκότων γε τῶν τοιούτων σωμάτων καταδέχεσθαι τὰς ἀκτῖνας, ἀλλὰ μὴ κατὰ μόνην τὴν ἐπιφάνειαν ὑπ' αὐτῶν λαμπρύνεσθαι, ἀλλὰ οὕτω δι' ὅλων δεχομένων τὰ 40 οὕτως αὐτοῖς ἐπιβάλλοντα, ὡς οἱ σπόγγοι τὸ ὕδωρ δέχεσθαι εἰώθασι; καὶ μὴν τῶν κατ' ἀνάκλασιν φωτιζόντων πρὸς ὀλίγον ἀποπέμπεται τὸ φῶς, ἡ δὲ σελήνη οὐ μόνον μέχρι γῆς ἐκπέμπει τὴν ἀπ' αὐτῆς λαμπηδόνα, ἀλλὰ καὶ τὸν κόσμον ὅλον φωτίζει· τὰ δέ γε κατ' ἀνάκλασιν φωτίζοντα οὐδ' ἐπὶ σταδίους δύο τὴν λαμπηδόνα ἐκπέμπει, ώς 45 τοῦτο πάρεστιν ὁρᾶν ἐπί τε τῶν ἐσόπτρων γινόμενον καὶ πάντων ἀπλῶς τῶν κατ' ἀνάκλασιν φωτίζόντων.

εί δέ τις ύποίσει ώς κατ' ἀνάκλασιν ή σελήνη φωτίζουσα διὰ τοῦτο ἐπὶ πλέον τῶν προειρημένων ἀποπέμπει τὸ φῶς, ἐπεὶ μεγίστη ἐστί,

desunt PL: $\alpha = SVDFM \parallel 49 \ \dot{\epsilon}\pi\epsilon \dot{i}$ inc. L

22 σώματος add. Lüdecke, coni. Rehm 693, cf. infra $82 \parallel 26$ ἀντιπεμπούσης \mathbf{SVdF} : ἀποπεμπούσης $\mathbf{\beta}$ ἀντ' ἀποπεμπούσης $\mathbf{M} \mid$ άλλοιουμένης \mathbf{dFC} , tacite coni. Zi.: ἀλλοιουμένην cett. \parallel 27 ἰσχούσης \mathbf{C}^{2ee} , tacite coni. Zi.: ἐχούσης \mathbf{dF} ἴσχουσαν \mathbf{SVM} ἴσχουσα \mathbf{EH} ἔχουσα $\mathbf{B} \parallel$ 39 μή] ού \mathbf{CE}

21-30 cf. Plut. de fac. 929 C, 930 F | 34-41 cf. Plut. de fac. 931 B

50 φήσομεν πρὸς αὐτὸν ὅτι καὶ τὰ μικρὰ καὶ τὰ μέγιστα τῶν κατ' ἀνά- 186 κλασιν φωτιζόντων τῆς ὁμοίας ἔχεται ἀναλογίας, πλέον μὲν γὰρ φωτισθήσεται μέρος ὑπὸ τῶν μεγάλων σωμάτων κατὰ μῆκος, οὐ μὴν ἐπὶ πλέον γε εἰς τὸ πρόσω ἀποπεμφθήσεται ⟨τὸ φῶς⟩, ἀλλ' ἄν τε ποδιαῖον ἄν τε σταδιαῖον ἡ τὸ κατ' ἀνάκλασιν φωτίζον, ἐπὶ ἴσον
55 διάστημα κατὰ τὸ βάθος ἐκπέμψει τὸ φῶς.

πρός δὲ τούτοις σχεδὸν γνώριμόν ἐστι διότι κατ' ἀνάκλασιν ή σελήνη φωτίζουσα οὔτε μηνοειδής οὔτε διχότομος οὖσα ἐφώτιζεν ἄν την γην, τὰ γὰρ κατ' ἀνάκλασιν φωτίζοντα πρὸς ὀρθὰς γωνίας ἐκπέμπει τὸ φῶς, καὶ οὕτως ἄν, περιφεροῦς οὕσης τῆς σελήνης, πρὸς τὴν 60 δύσιν καὶ ώς ἐπ' αὐτὸν τὸν ἥλιον ἀπεπέμπετο ἂν τὸ φῶς ἐν τοῖς προειοημένοις σχήμασι, καὶ μὴν οὐδ' ἂν πλήρης ὑπάρχουσα ὅλω ἂν τῶ χύχλω ἐφώτιζεν. εἰ μὲν γὰρ ἐπίπεδος ἦν τῷ σχήματι, ὅλω ἄν τῷ χύκλω ἐφώτιζεν· ἐπεὶ δὲ σφαῖρά ἐστι καὶ περικλινή τὰ τοῦ φανταζομένου ήμιν κύκλου πέρατα έχει, πρὸς ἴσας καὶ ὀρθάς γωνίας οἱ ἀπὸ τῶν 65 περικλινών ἀποπεμφθήσονται φωτισμοί, ὥστε μόνον τὸ μεσαίτατον τῆς σελήνης φωτιεῖ τὴν γῆν, ὁ δὲ σύμπας αὐτῆς κύκλος οὐδαμῶς. τὸ μὲν γὰρ ἀπὸ τοῦ μεσαιτάτου αὐτῆς δύναται πρὸς ὀρθὰς γωνίας ἐπὶ γῆν έκπέμπεσθαι φῶς, τὰ δὲ ἀπὸ τῶν περικλινῶν καὶ μὴ ὁρώντων πρὸς τὴν γῆν οὐκέτι. ὤστε οὐκ ἂν ὅλος ὁ κύκλος αὐτῆς ἐφώτιζε τὴν γῆν 70 κατ' ἀνάκλασιν φωτιζούσης. ὅτι δὲ ἀπὸ παντὸς τοῦ κύκλου αὐτῆς φωτίζεται ή γῆ, γνώριμον. εὐθέως γὰρ ἄμα τῷ τὴν πρώτην ἴτυν ἀνασχεῖν ἐχ τοῦ ὁρίζοντος φωτίζει τὴν γῆν, τούτων τῶν μερῶν αὐτῆς περικλινῶν ὄντων καὶ πρὸς τὸν οὐρανόν, ἀλλ' οὐχί, μὰ Δία, πρὸς τὴν 188 γῆν δρώντων, ἐπεὶ οὖν οὐ μόνον τῶ μεσαιτάτω αὐτῆς καὶ πρὸς τὴν 15 γῆν ὁρῶντι, ἀλλὰ καὶ τοῖς περικλινέσι καὶ μὴ πρὸς τὴν γῆν ἀποβλέπουσι φωτίζει, εὔδηλον ώς οὐ κατ' ἀνάκλασιν ἐκπέμπει τὸ φῶς, ἀλλὰ δι' ὅλης ἀπὸ τῶν ἡλιακῶν ἀκτίνων λαμπουνομένη καὶ κεκραμένον έχουσα τὸ φῶς, οὕτω λαμπρύνει τὸν ἀέρα.

τοῦτον τοίνυν τὸν τρόπον φωτιζούσης τῆς σελήνης καὶ οὐ κατ' ἀνά-80 κλασιν, φανερὸν μέν ἐστιν ὅτι κέκραται αὐτῆς τὸ φῶς ἔκ τε τοῦ οἰ-

deest P

53 τὸ φῶς add. Zi. || 64 καὶ α: om. β || 68 τὰ MLβ, probav. Goul.: τὸ SVdF, tacite Zi. || 73 μὰ Δία om. SVDF || 77 τῶν MLC²⁵E³⁵: om. cett. | ἀκτίνων – 90 ἄν om. B || 80 αὐτῆς om. ML

56-61 cf. Plut. de fac. 929 F-930 A | 76-78 cf. Plut. de fac. 930 F

κείου αὐτῆς σώματος καὶ τῶν ἡλιακῶν ἀκτίνων, ἄπορον δ' εἶναι δοκεῖ, πῶς ἄμα τῷ ἐμπίπτειν εἰς τὸ σκίασμα τῆς γῆς ἀφανίζεται τοῦτο, καὶ πάλιν ἄμα τῷ ἐξελθεῖν τὸ ὅμοιον ὁρᾶται περὶ αὐτήν. οὐ χρὴ δὲ τοῦτο ἀπορεῖν οὐδὲ θαυμάζειν. καὶ γὰρ ἐπὶ τῶν τοῦ ἀέρος φωτισμῶν τὸ παραπλήσιον ὁρᾶται. εἰ γοῦν εἰς σκοτεινὸν οἴκημα φῶς εἰσενεχθείη, εὐ- ες θέως λαμπρύνεται ὁ ἐν αὐτῷ ἀἡρ, καὶ εἰ σβεσθείη τὸ φῶς τὸ φωτίζον αὐτόν, εὐθέως ἄμα τῆ σβέσει σκοτίζεται. τοῦτο δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ἡλίου γινόμενον ὁρᾶται. ἀνατείλαντος μὲν γὰρ εὐθὰ λαμπρύνεται ὁ ἀήρ, ἄμα δὲ τῷ ὑπὸ τοῦ ὁρίζοντος κρυφθῆναι σκιάζεται. καὶ εἰ καθ' ὑπόθεσιν ἐμπίπτων εἰς τὸν ἀκεανὸν ὁ ἥλιος ἐσβέννυτο, οὐ μόνον ἄν ἐσκιάζετο ὁ 90 ἀὴρ τούτου γινομένου, ἀλλὰ καὶ εὐθέως ἄμα τῆ σβέσει ἐσκοτίζετο. τὸ οὖν παραπλήσιον τούτῳ συμβαίνειν καὶ ἐπὶ τῆς σελήνης, ὁπότε ἐμπίπτοι εἰς τὴν σκιὰν τῆς γῆς, οὐδέν, οἷμαι, θαυμαστόν τοιαύτη γὰρ ἡ τῶν λεπτομερῶν σωμάτων φύσις.

ζητεῖται κάκεῖνο κατὰ τὸν τόπον, πῶς ἐν ταῖς ἡλιακαῖς τῶν ἐκλεί- 95
ψεων οὐ δι' ὅλης αὐτῆς αἱ τοῦ ἡλίου ἀκτῖνες διικνούμεναι φῶς πέμπουσιν, ὥσπερ διὰ τῶν νεφῶν παχυτέρων τῆς σελήνης ὄντων. ὁ οὖν
Ποσειδώνιός φησιν ὅτι οὐ μόνη ἡ ἐπιφάνεια τῆς σελήνης λαμπρύνεται
ὑπὸ τοῦ ἡλίου, καθάπερ καὶ τὰ στερεὰ τῶν σωμάτων μόνην τὴν ἐπιφάνειαν ἔχει λαμπρυνομένην, ἀλλ' ἐπὶ πλεῖστον μὲν ἔχει τὰς ἀπὸ τοῦ 100
ἡλίου ἀκτῖνας διικνουμένας ἄτε μανὸν σῶμα ὑπάρχουσα, οὐ μὴν μέχρι
γε παντός (καὶ γὰρ βαθυτάτη ἐστὶ πάνυ μεγάλην ἔχουσα τὴν διάμετρον, καὶ ὁ ῆλιος οὐκ ὀλίγον ἀπ' αὐτῆς διέστηκεν), ὁ δὲ νεφώδης ἀἡρ
ἑράδίως διικνουμένας ἔχει τὰς ἀκτῖνας ἄτε μηδὲν ἔχων βάθος. τάχα δὲ
φαίη τις ἄν οὐκ ἀσκόπως καὶ ἰδιοτροπίαν τινὰ εἶναι τοῦ περὶ τὴν 105
σελήνην πυκνώματος, δι' οὖ οὐχ οἶόν τε τὰς ἡλιακὰς ἀκτῖνας ἐκπίπτειν.

κάκεῖνο δὲ ζητεῖται, πῶς ἡ σελήνη μικροτέρα οὖσα ἐπισκοτεῖ τῷ ἡλίῳ, παντὶ τῷ σώματι αὐτοῦ ἐπιπροσθοῦσα καὶ τῆ ὅλη διαμέτρῳ συμπαρεκτεταμένη, τῶν μὲν οὖν παλαιοτέρων τινὲς ὑπέλαβον ἐν ταῖς 110

95-107 Posid. F 123 EK | 108-121 ~ Pachym. Quadriv. 389, 17-28.34-36

deest P

86 τὸ φῶς om. ML || 88.89 ἄμα δὲ α: καὶ ἄμα CE ἄμα H || 89 κουβῆναι SVdF |
καθ' ὑπόθεσιν sc. Epicureorum cf. II 1, 426–428 || 90 ὁ ἥλιος α: om. β || 91 γινομένου
SVDFL, cf. I4, 225; 8, 134; II 6, 89: σβεννυμένου Mβ edd. || 92 ἐμπίπτοι ML
CE^{2ec}B: ἐμπίπτει SVDF ἐμπίπτοιεν H

97-107 cf. Plut. de fac. 929 D (= Posid. F 124 EK)

τελείαις τῶν ἐκλείψεων, ὅτ' ἐπὶ μιᾶς εὐθείας γίνεται τὰ κέντρα τῶν θεῶν, κύκλω περιφαίνεσθαι πάντοθεν ἐξέχουσαν τὴν ἴτυν τοῦ ἡλίου. τοῦτο δ' οὐ τῶν εύρημένων ἐστίν έωρᾶτο γὰρ ἂν ἡμῖν τὰ ἐξέχοντα λαμπρότατά γε ὄντα καὶ μὴ βραχεῖαν ἐκφαίνοντα τὴν ἐξοχήν, ἐπεί γε 115 κατά πολύ μείζων ό ήλιος τῆς σελήνης, ἡητέον οὖν ὅτι μικροτέρα μέν έστιν ή σελήνη τοῦ ήλίου, οὐδὲν δὲ κωλύεται ἐπισκοτεῖν ὅλω αὐτῶ 192 πρός φαντασίαν γ' ἴση αὐτῷ οὖσα. ὅτι δ' ἴση πρός φαντασίαν ἐστί, γνώριμον μὲν καὶ ἀπ' αὐτῆς τῆς ἐκλείψεως, μάλιστα δὲ τοῦτο ἐλέγχεται έξ έφόδου τοιαύτης, όπόταν τι έχ συμμέτρου διαστήματος σώμα 120 κατατεθέν πάση τῆ διαμέτρω τῆς σελήνης ἐπισκοτήση συμπαρεκταθέν τῷ ὅλω μεγέθει αὐτῆς, τοῦτο καὶ τῷ ἡλίω ἐπισκοτεῖ. καὶ ὅλως οὐδέν έστι τὸ χωλῦον μείζονα σώματα ὑπὸ μιχροτέρων ἐπισχοτεῖσθαι, κατὰ πολλάς αίτίας τούτου γίνεσθαι δυναμένου, έπεὶ καὶ παρ' ήμῖν βραγύτατα σώματα ὄοεσι καὶ πελάγεσιν ὅλοις ἐπισκοτεῖ, καὶ οὐ πάντως 125 τὸ ἐπισκοτοῦν τινι ἢ μεῖζον τοῦ ἐπισκοτουμένου ἢ καὶ ἴσον αὐτῷ εἶναι ὀφείλει.

ἐκλείπει μὲν οὖν ὁ ἥλιος ἐπιπροσθούσης τῆς σελήνης αὐτῷ ἐν γοῦν συνόδῳ μόνον γίνεται τοῦτο. καὶ ἔστιν ἡ ἔκλειψις ἡ ἡλιακὴ οὐκ αὐτοῦ τοῦ θεοῦ πάθος, ἀλλὰ τῆς ἡμετέρας ὄψεως. μέσης γὰρ γινομένης τῆς σελήνης ἡμῶν τε καὶ τοῦ ἡλίου, οὐ δύναται ἡ ὄψις ἡμῶν ἐπιβάλλειν τῷ ἡλίῳ ὑπὸ τῆς σελήνης ἐπιπροσθουμένη. ἡ δὲ σεληνιακὴ ἔκλειψις αὐτῆς τῆς θεοῦ πάθος ἐστίν ὁπόταν γὰρ περιπέσῃ τῆ σκιᾳ τῆς γῆς, στέρεται τοῦ ἡλιακοῦ φωτὸς ὑπὸ τῆς γῆς ἐπισκοτουμένη. τοῦτο δὲ συμβαίνει, ὁπόταν ἐπὶ μιᾶς εὐθείας γένηται ὅ τε ἥλιος καὶ ἡ γῆ καὶ ἡ σελήνη. ἐπιδειχθήσεται δ' ὅτι μόνως ἐκλείπει ἡ σελήνη εἰς τὴν σκιὰν τῆς γῆς ἐμπίπτουσα, ἐπειδὰν τὸν περὶ τῶν μειώσεων καὶ αὐξήσεων αὐτῆς πρότερον ποιησώμεθα λόγον.

135 σελήνη inc. P

112 θεῶν] φωστήρων SVDF | περιφαίνεσθαι $\alpha C^{2\gamma \rho}$: περιστρέφεσθαι $\beta \parallel$ 116 τοῦ ἡλίου ή σελήνη $ML \parallel$ 118 ἐλέγχεται SVDFL: ἐξελέγχεται $M\beta \parallel$ 129 θεοῦ] ήλίου SV DF \parallel 131 ἐπιπροσθουμέν ω M, probav. Zi. \parallel 132 θεοῦ] σελήνης SVDF \parallel 135 ἐπιδειχθήσεται] II 6 passim \parallel 136 ἐμπίπτουσα $\alpha C^{2\epsilon c} E^{2\epsilon c}$: ἐχλείπουσα BH

127-131 cf. Plut. de fac. 932 C (= Posid. F 125 EK); Gem. El. X 1-2

5 Πάντων τοίνυν τῶν ἄστρων ἡ σελήνη προσγειοτάτη, καθάπερ ἐδεί194 χθη, ὑπάρχουσα, ἀερομιγὲς καὶ ζοφωδέστερον ἔχει ⟨τὸ⟩ σῶμα, καὶ
τοῦτο μάλιστα γίνεται καταφανὲς ἐν ταῖς εἰλικρινέσι τῶν ἐκλείψεων
αὐτῆς. ὥσπερ οὖν καὶ τὰ ἄλλα πάντα τῶν μὴ πάντῃ πυρίνων σωμάτων
πέφυκεν ὁ ἥλιος λαμπρύνειν, οὕτω καὶ τῇ σελήνῃ ἐπιβάλλων τὰς ἀκτῖ- s
νας λαμπρύνει αὐτὴν ἅμα τε πεπιλημένην καὶ ἀερομιγῆ ὑπάρχουσαν.
λαμπρύνεται οὖν αὐτῆς τὸ πρὸς τὸν ἥλιον τετραμμένον.

εί μεν οὖν διὰ παντὸς τὴν αὐτὴν σχέσιν πρὸς τὸν ἥλιον διεφύλασσεν, εν αν αὐτῆς μέρος ἦν τὸ διὰ παντὸς ὑπ' αὐτοῦ πεφωτισμένον. έπεὶ δὲ τοτὲ μὲν κατὰ τὴν προαιρετικὴν αὐτῆς πορείαν προσέρχεται 10 τῷ ἡλίω, τοτὲ δὲ ἀποχωρεῖ, ἀπὸ μὲν συνόδου ἐπὶ πανσέληνον ἰοῦσα, άπὸ δὲ πανσελήνου ἐπὶ σύνοδον, οὕτω πᾶσαν αὐτὴν περιέρχεται περὶ αὐτὴν κυκλεῦον τὸ ἀπὸ τοῦ ἡλίου φῶς. ὅπερ γὰρ ἡ γῆ πέπονθεν έστωσα, τοῦτο καὶ ή σελήνη κινουμένη πρὸς τὸν ἀπὸ τοῦ ήλίου φωτισμόν. ὥσπερ γὰρ ή γῆ ἀεὶ {τὸ} ἴσον ⟨τὸ⟩ ἀπὸ τοῦ ήλίου φῶς 15 έχουσα άλλοτε άλλα μέρη ύπ' αὐτοῦ καταλαμπόμενα έχει κατά τὴν τοῦ ήλίου περίοδον (συμπερινοστούσης αὐτῷ καὶ τῆς λαμπηδόνος καὶ τῆς κατὰ τὴν γῆν σκιᾶς, διαμετροῦντος τοῦ κατ' αὐτὴν ἄκρου τὸ τοῦ ήλίου κέντρον), ούτω καὶ ή σελήνη τὸ αὐτὸ μὲν ἀεὶ φῶς ἔχει ἀπὸ τοῦ ήλίου ((ού), μὰ Δία, {ού} ποτὲ μὲν πλείονος, ποτὲ δὲ μείονος ἐλλαμ- 20 196 πομένου αὐτῆς), ἄλλοτε δὲ ἄλλα μέρη αὐτῆς καταλάμπεται, προσιούσης τε τῶ ἡλίω καὶ πάλιν ἀποχωρούσης ἀπ' αὐτοῦ, καὶ οὕτως περὶ πᾶν αὐτῆς τὸ σῶμα κυκλεῦον ἐχούσης τὸ ἀπ' αὐτοῦ φῶς.

όπότε μὲν οὖν σύνοδος εἴη, πεφώτισται αὐτῆς τὸ πρὸς τὸν οὐρανὸν τετραμμένον ἡμισφαίριον· τοῦτο γὰρ αὐτῆς τότε πρὸς τὸν ἥλιον 25 ἀφορᾶ. παραμειβούσης δὲ τὸν ἥλιον αὐτῆς καὶ ἐκ τοῦ πρὸς λόγον τῆς ἀποχωρήσεως τὸ πρὸς τὴν γῆν αὐτῆς βλέπον ἡμισφαίριον ἐπιστρεφούσης πρὸς αὐτόν, οὕτω πρῶτον μὲν ἐκ τῶν πλαγίων φωτιζομένη μηνοειδὲς ποιεῖ τὸ σχῆμα, εἶτα ἐπὶ πλεῖον ἐπιστρεφομένη πρὸς αὐτὸν διχότομον, εἶτα ἀμφίκυρτον, καὶ μετὰ τοῦτο πλῆρες, ὁπόταν δια- 30

1-7 Posid. F 292 Th. || 24-31 ~ Pachym. Quadriv. 390, 5-12

1 ἐδείχθη] II 3, 84–101 || 2 τὸ addidi || 7 ante τετφαμμένον add. ἀεὶ SVDF || 8 μὲν SVDFPL: om. Mβ || 9 μέφος] μέγεθος SVDF || 10–11 τοτὲ ... τοτὲ SVEBH: ποτὲ ... ποτὲ PLC τοτὲ ... ποτὲ Μ ποτὲ ... τοτὲ dF || 15 ἀεὶ PL (post ἔχουσα M), probav. Lüdecke: om. cett. | τὸ transposui || 18 τὴν SVMPL: om. DFβ || 20 οὐ transpos. Lüdecke L corrigens: μὰ (νὴ CE) δία οὐ MPLβ μὰ Δία om. SVDF | μείονος α: ἐλάττονος β || 23 αὐτῆς Zi. || 29 πλεῖον α: πλέον β

(II 5) cf. Gem. El. IX passim

μετρήση αὐτόν. ἐφ' ὅσον μὲν οὖν ἀπὸ συνόδου ἐπὶ διάμετρον παραγίνεται, ἐκ τοῦ πρὸς τὸν οὐρανὸν τετραμμένου αὐτῆς ἡμισφαιρίου εἰς τὸ πρὸς ἡμᾶς ὁρῶν κάτεισι τὸ ἀπὸ τοῦ ἡλίου φῶς, καὶ οὕτω λέγεται αὕξεσθαι μέχρι πανσελήνου. ἐπειδὰν δὲ διαμετρήσασα παραμείψη τὴν διάμετρον, μειοῦται πάλιν ἐκ τοῦ πρὸς ἡμᾶς αὐτῆς ὁρῶντος ἡμισφαιρίου εἰς τὸ πρὸς τὸν οὐρανὸν ὁρῶν, περιαγομένου τοῦ φωτὸς μέχρι συνόδου. εἰ μὲν οὖν ἐπιπέδῳ τῷ σχήματι ἐκέχρητο, εὐθέως ἄν ἄμα τῷ παρελθεῖν ἀπὸ συνόδου τὸν ἥλιον ἐπληροῦτο καὶ ἔμενεν ἄν μέχρι συνόδου πλήρης νυνὶ δὲ σφαιρικὸν ἔχουσα τὸ σχῆμα, οὕτω τὰς τῶν 40 σχημάτων ἰδέας ἀποτελεῖ.

μάλλον δ' αν συνοφθείησαν ήμιν αι αιτίαι των περί τα σχήματα διαφορών αὐτῆς, εί διὰ τῆσδε τῆς ἐφόδου τὸ περὶ αὐτὴν συμβαῖνον καταμάθοιμεν. δύο κύκλοι νοοῦνται ἐν τῆ σελήνη, εἶς μὲν ὧ διακρίνε- 198 ται τὸ σχιερὸν αὐτῆς ἀπὸ τοῦ πεφωτισμένου, ἔτερος δὲ ὧ γωρίζεται 45 τὸ ὁρώμενον ὑφ' ἡμῶν αὐτῆς ἀπὸ τοῦ μὴ ὁρωμένου, τούτων ἐκάτερος μείων έστι τοῦ είς δύο ἴσα δυναμένου τέμνειν αὐτήν, δς μέγιστος ἂν εἴη τῶν ἐν αὐτῆ. ὅ τε γὰρ ἥλιος μείζων ὢν τῆς σελήνης πλέον τοῦ ήμίσους φωτίζει αὐτῆς, καὶ διὰ τοῦτο ὁ διείργων τὸ σκιερὸν ἀπὸ τοῦ πεφωτισμένου κύκλος μείων τοῦ μεγίστου τῶν ἐν τῆ σελήνη ἐστίν. ὅ 50 τε ἀπὸ τῆς ήμετέρας ὄψεως όμοίως μιχρότερος τοῦ μεγίστου ἐστὶ τῶν έν αὐτῆ ἀναγχαίως, ἐπεὶ ἔλαττον τοῦ ἡμίσους ὁρῶμεν αὐτῆς, ὁπόταν γὰρ σῶμα σφαιροειδὲς ὑπὸ δύο ὄψεων ὁρᾶται, ὧν τὸ διάστημα ἔλαττόν έστι τῆς περὶ τὸ ὁρώμενον διαμέτρου, τὸ ὁρώμενον αὐτοῦ μέρος έλαττον γίνεται τοῦ ἡμίσους. ώστε καὶ οὖτος ὁ κύκλος, οὐ τέμνων εἰς ss ἴσα ἀλλ' εἰς ἄνισα τὴν σελήνην, μείων τοῦ μεγίστου τῶν ἐν αὐτῆ έστιν, ώς μέντοι πρός αισθησιν άμφότεροι μέγιστοι φαντάζονται οδτοι οί κύκλοι, καὶ ἀεὶ μὲν τὸ αὐτὸ μέγεθος ἔχουσιν, οὐ μὴν τὴν αὐτήν γε διαφυλάσσουσι στάσιν, άλλὰ πολλὰς ἐναλλαγὰς καὶ πολλὰ σχήματα πρὸς ἀλλήλους ποιοῦσι. τοτὲ μὲν γὰρ ἐφαρμόζουσιν ἀλλήλοις, ἄλλοτε 60 δ' είς τομήν έγκλίνονται. καὶ τῶν τομῶν πλείους μέν είσιν αί είς

37-39 ~ Pachym. Quadriv. 392, 9-11 \parallel 41-79 resp. Blemm. EP 1260 A-D \parallel 43-79 ~ Pachym. Quadriv. 392, 12-393, 10

36 είς αΕ: ώς CBH | τον α: om. β || 45 ἀπὸ om. M, probav. Zi. || 60 είσιν α: om. β 51-54 cf. Eucl. Opt. 27 p. 44, 14-15; Plut. de fac. 931 C

βραχὺ παραλλαγαί, † αἱ δέ, οἶα δὴ ἐν γένει πασῶν, δύο, ἥ τε πρὸς όρθὰς καὶ ἡ κατ' ἔγκλισιν τῆς πρὸς ἀλλήλους ἀποτομῆς †. γίνονται δὲ 200 καὶ αἱ ἐφαρμογαὶ αὐτῶν δύο μόνως, ἔν τε συνόδω καὶ πανσελήνω ἐφαρμοζομένων αὐτῶν.

παραθεούσης τοίνυν ἀπὸ συνόδου τὸν ἥλιον τῆς σελήνης, διίστανταί 65 τε καὶ εἰς τομὴν ἐγκλίνονται, ὡς ὀλίγον τὸ μεταξὺ τῆς περιφερείας άμφοῖν ἀπολειπόμενον τοῦτο εἶναι μόνον, ὥς γε πρὸς ἡμᾶς, πεφωτισμένον, καὶ ή τοιαύτη ἀπὸ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν κύκλων τῶνδε εἰς τομήν παράβασις τὸ μηνοειδὲς τῆς σελήνης σχῆμα ἀποτελεῖ, ἐπεί γε άεὶ προάγοντες είς τὸ πρὸς ὀρθὰς τέμνειν άλλήλους καὶ τὴν τοῦ 10 φωτισμού φάσιν προσαύξουσιν, ἀεὶ τοῦ μέσου τῆς τομῆς τῶν κύκλων κατά την τοιαύτην πρόοδον φωτιζομένου, όπόταν τὸ πρὸς ὀρθάς γένηται τῆς τομῆς σχῆμα, διχότομος ή σελήνη φαντάζεται, ἀπὸ δὲ τοῦ σχήματος τούτου πρὸς ἀμβλείας ήδη γωνίας προϊόντες οἱ κύκλοι τὸ άμφίκυρτον τῆς θεοῦ σχῆμα ποιοῦσι, τῆ δὲ κατὰ τὴν διάμετρον πάλιν 15 έφαρμογή την πανσέληνον ποιούσιν. ἔπειτα ἀπὸ ταύτης ἐπὶ την ἐτέραν πάλιν έφαρμογήν προϊόντες καὶ τὰ αὐτὰ σχήματα κατὰ τὴν μείωσιν άποτελοῦντες, μέχρις άφανισμοῦ τῆς πάσης λαμπηδόνος προΐασι τῆ άτρεχεῖ τῶν χύχλων εἰς τὸ πρὸς τὸν χόσμον μέρος ἐφαρμονῆ, καὶ τοιούτος μέν τις ό περὶ τὰς αὐξήσεις καὶ μειώσεις τῆς σελήνης λόγος. 80

ἤδεσαν δὲ καὶ οἱ παλαιότατοι τῶν φυσικῶν τε καὶ ἀστρολόγων ὅτι ἀπὸ τοῦ ἡλίου ἡ σελήνη τὸ φῶς ἔχει, ὡς δῆλόν ἐστι πρῶτον μὲν ἐκ τοῦ τῆς ἐτυμολογίας τοῦ ὀνόματος αὐτῆς, οὕτως ἀνομασμένης ἐκ τοῦ τὸ σέλας ἀεὶ νέον ἔχειν, καὶ ἐκ τοῦ ἐπιδίδοσθαι δᾶδας τοῖς εἰς τὰ Άρτεμίσια εἰσιοῦσι τοῦτο γὰρ σύμβολόν ἐστι τοῦ ἔξωθεν ἔχειν τὴν σελήνην 85 τὸ φῶς.

οί μὲν οὖν παλαιοὶ τρία εἶναι περὶ τὴν σελήνην σχήματα ἔφασαν, τὸ μηνοειδές, τὸ διχότομον, τὸ πεπληρωμένον (ὅθεν καὶ τριπρόσωπον τὴν Ἄρτεμιν ποιεῖν ἔθος ἐστίν), οἱ δὲ νεώτεροι προσέθεσαν τοῖς τρισὶ

61-62 al - ἀποτομῆς] locus nondum sanatus etiamsi defendit Sauppe: alç εἰς βραχὺ παραλλαγαί · al δὲ (olai - ἔγκλισιν) τῆς κτλ. ed. pr. quam dubitanter secuti sunt alii editores. ad sensum cf. Pachym. Quadriv. 392, 28-29 καὶ τῶν τομῶν πλείους μὲν al ἐς βραχὺ παραλλαγαί, πᾶσαι δέ, ὡς ἐν γένει, δύο κτλ. || 69 γε Goul.: δὲ codd. fort. scribendum ἐπειδὴ | ἀποτελεῖ, ἐπεί γε interpunx. Goul. ἀποτελεῖ. ἐπεὶ δὲ ἀεὶ προάγουσιν coni. Ma., probav. Zi. || 71 φάσιν V edd.: φαῦσιν cett. || 75 τῆς θεοῦ] ταύτης SV DF || 80 ante καὶ add. τε MPLH || 83 τὸ α: om. β

83-84 cf. Plat. Crat. 409 b 12 | 87-89 cf. Cornut. Theol. 72, 7-13

90 τὸ νῦν καλούμενον ἀμφίκυρτον, ὁ μεῖζον μέν ἐστι τοῦ διχοτόμου, μεῖον δὲ τοῦ πανσελήνου.

μὴν δὲ καλεῖται κατὰ τέσσαρα σημαινόμενα. καὶ γὰρ ἡ θεός, ὁπόταν ἡ σιγμοειδὴς τῷ σχήματι, μὴν καλεῖται, καὶ αὐτὸ τὸ κατάστημα τοῦ ἀέρος τὸ ἀπὸ συνόδου ἐπὶ σύνοδον (ὡς εἰώθαμεν λέγειν 'καυ-95 ματώδης γέγονεν ὁ μὴν ἢ εὔκρατος'). καλεῖται μὴν καὶ τὸ ἀπὸ συνόδου ἐπὶ σύνοδον χρονικὸν διάστημα, καὶ λοιπὸν ὁ τριακονθήμερος χρόνος (ὡς λέγομεν μῆνα ἀποδεδημηκέναι ἢ ἐπιδημεῖν, οὐ πάντως τὸ ἀπὸ συνόδου ἐπὶ σύνοδον λέγοντες, ἀλλ' ἀπλῶς τὸν τῶν τριάκοντα ἡμερῶν ἀριθμόν). δύο μὲν οὖν τὰ πρῶτα σώματά ἐστιν, ἥ τε μηνο-100 ειδὴς θεὸς καὶ τὸ τοῦ ἀέρος κατάστημα, τὰ δ' ἑξῆς δύο ἀσώματα, ἐπεὶ καὶ αὐτὸς ὁ χρόνος ἀσώματος.

αί δὲ πρὸς τὸν ἥλιον σύνοδοι τῆς σελήνης οὐχ ἀεὶ τὸ ἴσον τοῦ χρόνου διάστημα φυλάσσουσι δι' αἰτίαν τοιαύτην. ὁ ἥλιος, ώς ἤδη είρηται, καὶ προσγειότερος καὶ ύψηλότερος κατὰ τὴν προαιρετικὴν γί-105 νεται πορείαν. όπόταν μεν ούν ταπεινότερος ή, τάχιον διέρχεται τὸ 204 ζώδιον άναγχαίως, όπόταν δ' ύψηλότερος, βράδιον ταπεινότερος μὲν γὰρ ὢν μείονα διέρχεται περιφέρειαν, ύψηλότερος δὲ μείζονα, τοῦτο δὲ καταμάθοιμεν ἄν καὶ ἐκ τῶν γινομένων κατὰ τοὺς κώνους τομῶν. αί μὲν γὰρ πρὸς ταῖς βάσεσιν αὐτῶν πλατύτεραί είσιν, αί δὲ μᾶλλον 110 τῆ κορυφῆ πελάζουσαι στενώτεραι. οἱ τοίνυν ἀπὸ τῆς ὄψεως ἀποχεόμενοι κῶνοι πρὸς τὸν οὐρανὸν κορυφὴν μὲν ἔχουσι τὸ πρὸς αὐταῖς ταῖς χόραις, βάσιν δὲ τὸ ὁρατόν, ὧ ἐπερείδουσιν. ἐπεὶ τοίνυν ἡ γῆ κέντρον ἐστίν, ἴσαι γενήσονται αἱ πρὸς πάντα τὰ ζώδια ἀποχεόμεναι βάσεις τῶν κώνων, εἰ τοίνυν συνέβαινε μήτε ύψηλότερον μήτε ταπεινό-115 τερον φέρεσθαι τὸν ήλιον, άλλὰ διὰ παντὸς τὸ αὐτὸ ὕψος ἀπέχειν τῆς νῆς, πάντ' ἄν τὰ ζώδια ἐν ἴσω διεξήει γρόνω, καὶ οὕτως ἄν αὐτῷ καὶ αί πρός την σελήνην σύνοδοι τὸ ἴσον τοῦ χρόνου διάστημα ἀπέσωζον. έπεὶ δὲ οὐχ οὕτως ἔχει, άλλ' ἐν μὲν Διδύμοις ὑψηλότατος, ἐν δὲ Τοξότη ταπεινότατος φέρεσθαι τετήρηται, οὕτως ἐν μὲν Διδύμοις τὴν τοῦ 120 χώνου τῆς ὄψεως ἀποτομήν, πλατυτέραν οὖσαν, ἐπεὶ μᾶλλον τῆ βάσει

92 θεός] σελήνη SVD°F || 100 θεός] σελήνη SVDF || 104 εἴρηται] I 4, 57-71; cf. infra 118-132 || 110 στενώτεραι SVM: στενότεραι cett. || 120 τῆς ὄψεως α: om. β

95-96 cf. SVF II 677 (p. 199, 32-33); Gem. El. VIII 1 || 100-101 de temporis incorporealitate cf. Diog. Laert. VII 140 (= SVF II 520 p. 166, 1-3); SVF II 331 (p. 117, 21-22) || 110-112 cf. Eucl. Opt. def. 2 p. 2, 4-6 || 114-116 cf. I 4, 50-57

πελάζει, βράδιον διέξεισι, τάχιον δὲ τὴν τοῦ Τοξότου, ἐπεὶ πάλιν ἐνταῦθα ἡ ἀποτομὴ τοῦ κώνου τῷ κορυφῷ μᾶλλον πελάζουσα στενωτέρα ἐστίν. ὁπόταν οὖν ἐν ἀρχῷ Διδύμων σύνοδος γένηται, ἐνταῦθα τῆς μὲν σελήνης προσγειοτέρας φερομένης, ὑψηλοτάτου δὲ τοῦ ἡλίου, ἀναγκαίως σύντομος ὁ μὴν γενήσεται. ἔτι γὰρ ἐν Διδύμοις ὄντα καταλήψε- 125 ται τὸν ἥλιον δυσί γε καὶ τριάκοντα ἡμέραις τοῦτο τὸ ζώδιον διερχόμενον. εἰ δὲ περὶ τὰς τοῦ Τοξότου ἀρχὰς γένοιτο σύνοδος, οὐ καταλήψεται ἔτι ἐν τούτω τῷ ζωδίω τὸν ἥλιον ἡ σελήνη, ἐν κ' καὶ η' ἡμέραις τοῦτο τὸ ζώδιον διιόντος τοῦ ἡλίου. μήκιστος οὖν πάντων οὖτος ὁ μὴν γενήσεται, καὶ τῆς σελήνης βράδιον τὸν Τοξότην διερχο- 130 μένης καὶ τοῦ ἡλίου ταχέως καὶ διὰ ταῦτα βραδέως ὑπ' αὐτῆς καταλαμβανομένου. ἐν δὲ τοῖς μεταξὺ ζωδίοις τὸ ἀνάλογον συμβήσεται.

οὕτω καὶ πάντων τῶν πλανήτων ἐν ἑκάστοις τῶν ζωδίων ὑψώματα καὶ ταπεινώματα ἐλέγχεται. ὁπόταν γὰρ εἰς λ' μοίρας πάντων νενεμημένων τὰ μὲν θᾶττον, τὰ δὲ βράδιον αὐτῶν διέρχωνται, εὕδηλον ὅτι 135 ἔνθα μὲν ταπεινότεροί εἰσι, στενωτέραις ταῖς τῶν κώνων ἀποτομαῖς ἐντυγχάνοντες θᾶττον διέρχονται αὐτάς, ἔνθα δὲ διὰ τὸ ὕψος πλατύτεραι αἰ τῶν κώνων ἀποτομαί, βράδιον καὶ ἡ διέξοδος αὐτῶν γίνεται. ὑψουμένων δὲ καὶ ταπεινουμένων πάντων τῶν πλανήτων ἐπ' ἴσης ἔκκεντροι πάντων αὐτῶν εἰσὶν οἱ κύκλοι, ἐπεί γε διὰ τὰ ὕψη καὶ τα-140 πεινώματα μὴ πάντοθεν τὸ ἴσον τῆς γῆς ἀφεστᾶσι. τοιοῦτος οὖν καὶ ὁ τῆς σελήνης ὢν ὑποβέβληται τῷ ζωδιακῷ παρ' ὅλον αὐτὸν ἐγκεκλιμένος. καὶ γὰρ τοῦ βορείου ἐφάπτεται, ἐφ' ὅσον καὶ ἡ σελήνη αὐτὴ τοῖς βορείοις πελάζειν εἴωθε, καὶ τοῦ νοτίου ὁμοίως, ὥστε οὕτως ἔχων τὸν διὰ μέσου κατὰ δύο σημεῖα τέμνει ἀναγκαίως ξὸς ἡλιακός τε καὶ 145 ἐκλειπτικὸς καλεῖται}. ταύτας οὖν τὰς τομὰς οἱ μὲν συναφάς, οἱ δὲ συνδέσμους καλοῦσιν.

ος (ὥσπερ δ' ό ἥλιος καλεῖται διχῶς, αὐτός τε καὶ τὸ φέγγος αὐτοῦ, οὕτως καὶ τὴν σελήνην διχῶς καλεῖν εἰώθαμεν.)

123-132 resp. Blemm. EP 1264 B-D | 133-138 resp. Blemm. EP 1264 D

121 διέξεισι $\mathbf{E}^{2\text{ec}}$ (in ras. scr. εισι \mathbf{E}^2): διεξήει cett. -είη \mathbf{F} || 122 στενωτέφα \mathbf{SVME} : στενοτέφα cett. || 127 τοῦ \mathbf{SVdFMP} : om. \mathbf{L} β || 128 \mathbf{x}' \mathbf{x} αὶ η' \mathbf{SVdFB} : \mathbf{x}' \mathbf{x} αὶ όχτὼ \mathbf{H} εἴχοσι \mathbf{x} αὶ όχτὼ \mathbf{CEM} θ' \mathbf{x} αὶ \mathbf{x}' \mathbf{PL} || 134 τριάχοντα \mathbf{CE} || 135 διέρχωνται \mathbf{Sauppe} $\mathbf{Ma.}$, probav. Zi. Goul.: διέρχηται $\mathbf{SVdFPLE}^{4\text{ec}}$ (η sscr. \mathbf{E}^4) \mathbf{B} διέρχεται \mathbf{MCH} || 136 στενωτέραις \mathbf{SVE} : στενοτέραις cett. || 143 αὐτὴ \mathbf{MPL} : αὕτη cett. || 144 εἴωθε \mathbf{M} (\mathbf{L} ambig.): εἰώθει cett. || 145-146 δς - \mathbf{x} αλεῖται ut glossema suspic. \mathbf{Bk} ., del. Zi., probav. Goul., defendit Préaux 246, cf. Lewis 219 adn. 29 post μέσου transpos. \mathbf{Blfr} . || 148-149 ώσπερ - εἰώθαμεν fort. transponendum post 86

METEORA II 5-6

τούτοις έξῆς τὸν περὶ τῆς ἐκλείψεως αὐτῆς ποιησόμεθα λόγον, ὅπως μὴ παραπλησίως τοῖς γραϊδίοις καὶ ἡμεῖς δοξάσωμεν, ὅταν ἐκλείπῃ ἡ σελήνη, ὅτι φαρμακίδες εἰσὶν αἱ καθαιροῦσαι αὐτήν.

Έχλείπει δ' ή σελήνη τῆ σκιᾶ τῆς γῆς περιπίπτουσα, ὁπόταν ἐπὶ 6 μιᾶς εὐθείας τὰ τρία γένηται σώματα, ήλιος, γῆ, σελήνη, μέσης τῆς γῆς γενομένης, ὅπερ ἐν μόνη πανσελήνω συμβαίνειν δυνατόν, περιπίπτει δὲ τῆ σκιᾶ τῆς γῆς τόνδε τὸν τρόπον. ὁ ἥλιος τὴν κίνησιν ποιεῖ-5 ται, χαθάπερ ήδη ἔφαμεν, ύπὸ τῷ μεσαιτάτω τοῦ ζωδιαχοῦ τὸν οἰκεῖον κύκλον ἔχων ὑποκείμενον. ή οὖν γῆ φωτιζομένη ὑπ' αὐτοῦ σκιὰν άποπέμπει ἀναγκαίως, καθάπες καὶ τὰ ἄλλα ὁπόσα φωτίζεται τῶν στερεῶν σωμάτων, αὕτη τοίνυν κωνοειδῶς σχηματιζομένη ὅλον μὲν ούχ ἐπιλαμβάνει τὸν ζωδιαχὸν ούδὲ παντὶ τῷ πλάτει αὐτοῦ συμπαρ-10 εχτείνεται διὰ τὸ εἰς ὀξὰ ἀποχορυφοῦσθαι· διαμετροῦσα δ' αὐτῶ τῶ μεσαιτάτω τῆς κορυφῆς τὸ τοῦ ἡλίου κέντρον ἀναγκαίως, καὶ αὐτὴ αὐτῶ τῶ μεσαιτάτω τοῦ ζωδιαχοῦ ὑπόχειται. αὕτη μέχρι μὲν οὖν τῶν άλλων ούχ ἀνέρχεται ἄστρων, τὸ δὲ τῆς σελήνης ὕψος πολὺ ὑπεραίρει. όπόταν οὖν ή σελήνη διαμετροῦσα τὸν ἥλιον ἢ ἐν τοῖς δεξιοῖς καὶ 15 βορείοις ἢ ἐν τοῖς ἐναντίοις τοῦ ζωδιαχοῦ εύρεθῆ, ἐχφεύγει τὴν σχιὰν 210 τῆς γῆς καὶ διὰ τοῦτο οὐ κατὰ πᾶσαν πανσέληνον ἐκλείπει. ὁπόταν δὲ διαμετρούσα τὸν ήλιον οὕτως ἔχουσα εύρεθη, ώς μίαν εὐθεῖαν δύνασθαι διεχβάλλεσθαι διὰ τῶν χέντρων τοῦ τε ήλίου χαὶ τῆς γῆς χαὶ τῆς σελήνης, τότε ἀχριβῶς ἐμπίπτουσα τῆ σχιᾶ τῆς γῆς τελείαν ἔχλει-20 ψιν ποιείται. φέρεται μέν γάρ ή σχιά τῆς γῆς χατά διάμετρον τοῦ ήλίου, έλκεται δ' ώσπερ ύπ' αὐτοῦ, καθά καὶ "Ομηρός φησιν"

> έν δ' ἔπεσ' Ώχεανῷ λαμποὸν φάος ἠελίοιο, ἔλχον νύχτα μέλαιναν ἐπὶ ζείδωρον ἄρουραν.

150-152 fort. resp. Bas. Hom. 6 p. 384 (145 A) || II 6 resp. Blemm. EP 1266 A-1268 D passim || 14-20 ~ Pachym. Quadriv. 391, 31-392, 2 || 16-26 Crates F 28 1 || 22-23 Hom. Θ 485-486

150 ποιησόμεθα α: ποιησώμεθα β || 151 ὅταν SVDFPL: ὁπόταν Μβ || 3 ante πανσελήν ϕ add. τ $\tilde{\eta}$ ΜCEB || 5 ἔφαμεν] I 2, 55–59 || 7 τὰ PL, cf. II 1, 429; 3, 68: om. cett. || 8 post τοίνυν add. $\tilde{\eta}$ σκιὰ PL || 14 ante οὖν e recc. add. μὲν Bk., probav. Zi. || 15 εὐρεθ $\tilde{\eta}$ PLE^{2ec} (in ras. scr. $\tilde{\eta}$ E²): εὐρεθείη cett.

151-152 vulgo notissimum, cf. Mugler Rev. Ét. Anc. 61, 1959, 48-56: cf. ex. gr. Plat. Gorg. 513 a 5-6; Plin. NH XXX 7 || (II 6) cf. Aet. Plac. II 29, 8 (= SVF II 678); Diog. Laert. VII 146 (= SVF II 678 = Posid. F126EK); Gem. El. X 1 passim; Theon. Expos. 193, 23-198, 8 || 1-3 cf. Plut. de fac. 932 E || 20-30 cf. Plut. de fac. 932 F-933 A

CLEOMEDES

οὕτω δὲ συμφερομένης αὐτῆς τῷ ἡλίῳ καὶ αὐτῷ τῷ ἄκρῳ τὸ κέντρον αὐτοῦ διαμετρούσης, ἡ σελήνη κατὰ τὴν προαιρετικὴν κίνησιν 25 ἰοῦσα ἀπαντᾳ αὐτῆ, ἐκείνης μὲν ἀπ' ἀνατολῆς πρὸς δύσιν, τῆς δὲ σελήνης ἀπὸ τῶν δυτικῶν ἐπὶ τὴν ἀνατολὴν φερομένης. καὶ οὕτως περιπίπτουσα αὐτῆ στέρεται τῶν ἀπὸ τοῦ ἡλίου αὐγῶν, ὥσπερ καὶ ἡμεῖς, ὁπόταν τις ἡλιουμένοις ἡμῖν ἐπίπροσθεν στῆ. οὐκ ἀεὶ δὲ ὅλη ἐπισκοτεῖται ὑπὸ τῆς γῆς οὐδὲ πᾶσα ὑπὸ τῆς σκιᾶς καλύπτεται, ἀλλ' 30 ἔστιν ὅτε καὶ ἀπὸ μέρους. τοῦτο δὲ συμβαίνει, ὁπόταν διαμετροῦσα τὸν ἥλιον ἐφάπτηται τοῦ διὰ μέσων, μὴ μέντοι κατ' αὐτὸ τὸ μεσαίτατον αὐτοῦ τὸ κέντρον ἔχουσα εύρεθῆ. οὕτω γὰρ μέρος τι αὐτῆς ἀλλ' οὐ πᾶσα περιπίπτει τῆ σκιᾳ.

ότι δὲ τῆ σκιᾶ τῆς γῆς περιπίπτουσα, ἀλλ' οὐχ ἔτερον τρόπον ἐκλεί- 35 πει, άπὸ τῶν φαινομένων αὐτῶν πάρεστιν ὁρᾶν, πρῶτον μὲν γὰρ ἐν μόνη πανσελήνω έχλείπει, ότε δή καὶ μόνον οἶόν τε περιπίπτειν αὐτήν 212 τῆ σκιᾶ τῆς γῆς διαμετροῦσαν τὸν ἥλιον. δεύτερον, ὁπόταν τελείαν ἔχλειψιν ποιῆται, όρᾶται αὐτῆς τὰ πρὸς ἀνατολὴν τετραμμένα πρῶτα άφανιζόμενα διὰ τὸ ἀπαντᾶν αὐτὴν τῆ σκιᾶ, αὐτὴν μὲν ὡς πρὸς ἀνα- 40 τολήν έχουσαν την όρμην κατά την έναντίαν τω ούρανω κίνησιν, της δὲ σκιᾶς ώς ἀπ' ἀνατολῆς ἐπὶ δύσιν ἀεὶ φερομένης. πάλιν τε ἀρχομένη έχφαίνεσθαι μετά την έχλειψιν πρώτα έχει έχφαινόμενα τά πρός άνατολήν τετραμμένα, άναγχαιότατον γάρ άπαντώσης αὐτῆς τῆ σχιᾶ τὰ πρῶτα ἐντυγγάνοντα μέρη τῆς σελήνης αὐτῆ καὶ κρυπτόμενα πάλιν 45 πρώτα μετά τῆν κρύψιν ἐκφαίνεσθαι. πάλιν, ὁπόταν ἀπὸ μέρους έκλείπη, αν μεν άπὸ τῶν βορείων ώς ἐπὶ τὰ νότια κατιοῦσα πάσχη τούτο, τὰ πρὸς μεσημβρίαν αὐτῆς τετραμμένα ἀφανίζεται ἀναγκαίως. ταῦτα γὰρ ἐν τῆ καθόδω προηγούμενα περιπίπτει τῆ σκιᾶ καὶ οὕτως αὐτὰ κρύπτεται, τὰ δὲ πρὸς ἄρκτον τετραμμένα ἐκφεύγει τὴν σκιάν. 50 όπόταν δ' ἀπὸ τῶν νοτίων ώς ἐπὶ τὰ βόρεια ἀνεργομένη μερικήν τὴν έκλειψιν ποιῆται, διαμετρήσασα μὲν τὸν ήλιον, οὔπω δὲ τὸ κέντρον έχουσα κατά τὸ μεσαίτατον τοῦ ζωδιακοῦ καὶ τὸ τοῦ ἡλίου κέντρον, τὰ πρὸς ἄρχτον ὁρῶντα μέρη αὐτῆς ἐχλείπει, ἐπειδὴ ταῦτα προηγούμενα περιπίπτει τῆ σκιᾶ, τὰ δὲ πρὸς μεσημβρίαν μέρη αὐτῆς φαίνεται. ss

32 διὰ μέσων (sc. τῶν ζωδίων), cf. II 7, 1-2] διὰ μέσον \mathbf{MC}^{ac} edd. fort. recte, cf. I 2, 65; 66; 69; II 3, 8 | post μέντοι add. δὲ $\mathbf{M}\beta$ edd. || 38 διαμετροῦσαν $\mathbf{SVDFMCE}$: διαμετρούση $\mathbf{PL}^{2?ec}$, coni. Dobree διαμετρούσης \mathbf{BH} || 39 ἀνατολήν \mathbf{PLE}^{2ec} , coni. Dobree: αὐτήν \mathbf{VDCB} τὴν σκιὰν $\mathbf{SV}^{mg}\mathbf{F}$ αὐτήν (-ὸν \mathbf{H}) τὴν σκιὰν \mathbf{MH} | πρῶτα ἀφανιζόμενα $\mathbf{\alpha}$: ἀφανιζόμενα ποῶτα $\mathbf{\beta}$

38-46 cf. Plut. de fac. 932 F-933 A

METEORA II 6

ταῦτα οὖν πάντα σχεδὸν ὀφθαλμοφανῶς ἡμῖν παρίστησιν ὅτι ἡ σελήνη μίαν ἔχει ταύτην τῆς ἐκλείψεως αἰτίαν, τὴν περίπτωσιν, καθ' ἢν περιπίπτουσα τῆ σκιᾳ τῆς γῆς καὶ ἐπισκοτουμένη ὑπ' αὐτῆς στέρεται τῆς ἀπὸ τῶν ἡλιακῶν ἀκτίνων ἐπιβολῆς, αι λαμπρύνουσι τὸ ἀεὶ πρὸς 214 τὸν ἥλιον αὐτῆς τετραμμένον. καὶ μὴν καὶ αὶ ἀποτομαὶ τῶν φωτισμῶν αὐτῆς, ὁπότε ἐκλείποι, περιφερεῖς ὁρῶνται, ἀναγκαίως καὶ τούτου συμβαίνοντος. αὕτη γὰρ σφαιροειδὴς ὑπάρχουσα περιπίπτει σκιᾶς σχήματι κωνοειδεῖ, καὶ οὕτως αί ἀποτομαὶ αί γινόμεναι τοῦ φωτὸς αὐτῆς περιφερεῖς ὁρῶνται. σφαιρικὸν γὰρ σχῆμα κωνοειδεῖ σχήματι ἐντυγες χάνον καὶ ἀφανιζόμενον ἴσχον τὸ ψαῦον ἀεὶ τοῦ κωνοειδοῦς, ἀναγκαίως τὸ ὑπολειπόμενον καὶ μηδέπω ἡφανισμένον περιφερὲς κατὰ τὴν ἀποτομὴν καὶ μηνοειδὲς ἴσχει τὸ σχῆμα.

τετήρηται δὲ κάκεῖνο ἐπὶ τῆς κατ' αὐτὴν ἐκλείψεως τελείαν ἔκλειψιν ποιεῖται, καὶ ὑψηλοτάτη καὶ προσγειοτάτη καὶ μέσως ἔχουσα. καὶ
το ὑψηλοτάτη μὲν ἐκλείπουσα τάχιον ἐκφαίνεται, ταπεινοτάτη δὲ βραδέως, μέση δὲ μέσον ἴσχει καὶ τὸν τῆς ἐκλείψεως χρόνον τῶν προειρημένων. τοῦτο δὲ σαφῶς καταμηνύει ὅτι μὴ ἄλλως ἢ τῷ σκιᾳ τῆς γῆς
περιπίπτουσα ἐκλείπει. ὁπόταν μὲν γὰρ ὑψηλοτάτη ἐκλείπῃ, τῷ στενωτέρῳ τῆς σκιᾶς ἐντυγχάνουσα θᾶσσον ἐκφαίνεται ὁπόταν δὲ
προσγειοτάτη, πλατύτερον διάστημα τῆς σκιᾶς διελθεῖν αὐτῷ ἀναγκαῖον, καὶ οὕτω πλείων ὁ τῆς ἐκλείψεως αὐτῷ γίνεται χρόνος ὁπόταν
δὲ μέσον ὕψος ἔχουσα, τὸ ἀνάλογον ἀπαντᾳ, μέσον καὶ τὸν τῆς ἐκλείψεως χρόνον ἐχούσης αὐτῆς.

έχ τούτου δείχνυται ώς καὶ ἡ τῆς γῆς σκιὰ κωνοειδής ἐστι· ταῦτα 80 γὰρ ὑπ' ἀλλήλων, ἦ ἔχει, ἐλέγχεται. καὶ γὰρ ἡ ἔκλειψις τῆς σελήνης 216 δείχνυται οὐκ ἄλλως γίνεσθαι ἢ εἰς τὴν σκιὰν τῆς γῆς ἐμπιπτούσης αὐτῆς, καὶ πάλιν αἱ περὶ τὰς ἐκλείψεις αὐτῆς διαφοραὶ δεικνύουσιν ὅτι κωνοειδής ἐστιν ἡ τῆς γῆς σκιά, χρονιζούσης μὲν ἐν ταῖς

68-72 (+73-76) ~ Pachym. Quadriv. 392, 3-8

56 ante ἡ σελήνη add. καὶ Μβ || 61 ἐκλείποι P?L: ἐκλείπει cett. || 62 αὕτη] αὐτὴ P, coni. Ma., probav. Zi. | σκιᾶς ut glossema fort. delendum, cf. 64 || 68 ante τελείαν add. ὅτι edd., cf. ad I 8, 21 || 73 στενωτέρω SVdFM: στενοτέρω PLβ || 74 θᾶσσον αΒ: θᾶττον CEH || 77 μέσον SVDFMCH: μέσως PLEB || 81 γίνεσθαι] δείκνυσθαι PL | post γίνεσθαι add. ἢ τῷ (τὸ F) δείκνυσθαι SVDF

60-67 cf. Plut. de fac. 932 E-F

CLEOMEDES

προσγειοτέραις τῶν ἐκλείψεων, τάχιον δ' ἐκφαινομένης, ἐπειδὰν ἐκλείπῃ ἐν ταῖς ἀπογειοτέραις, ἐν δὲ ταῖς μεταξὺ καὶ τὸν χρόνον τῆς 85 ἐκλείψεως μέσον ἐχούσης. καὶ αἱ μερικαὶ δὲ τῶν ἐκλείψεων δηλοῦσιν ὅτι κωνοειδής ἐστιν αὐτῆς ἡ σκιά, τοιαύτας γε τὰς ἀποτομὰς τῶν φωτισμῶν ἐχούσης, ὡς μηνοειδὲς αὐτῆς τὸ σχῆμα γίνεσθαι, οὐκ ἄν τούτου γινομένου μὴ εἰς κωνοειδὲς σκίασμα ἐμπιπτούσης αὐτῆς.

μάλιστα δ' αν καὶ ἀπὸ τούτων ἐπιδειχθείη ὅτι κωνοειδής ἐστιν ή 90 τῆς γῆς σκιά. εἴπερ ἦν κυλινδροειδης ἢ καλαθοειδης ἡ σκιὰ αὐτῆς, ἴσον έχούσης ἢ μικρότερον τῆς γῆς τὸ φωτίζον αὐτήν, τὸν ἥλιον, ἡ μὲν καλαθοειδής σκιὰ πλεῖστον ἂν κατελάμβανε τοῦ οὐρανοῦ εἰς πλατύ γε ἀποτελευτῶσα, καὶ οὕτως ἄν οὐ μόνον ἐκάστου μηνὸς τὴν σελήνην έχλείπειν συνέβαινεν, άλλά χαὶ διά πάσης τῆς νυχτὸς μένειν 95 έν τῆ σκιᾶ. εἰ δὲ κυλινδροειδής ἦν, ὅλον ἂν τὸ πλάτος ἐπελάμβανε τοῦ ζωδιαχοῦ μὴ εἰς ὀξύ γε ἀποχορυφουμένη, καὶ ὁμοίως έκάστου μηνὸς ἐμπίπτουσα ἂν ή σελήνη είς αὐτὴν ἐξέλειπε. νυνὶ δὲ διὰ τὸ κωνοειδη είναι αὐτην καὶ είς στενὸν ἀποκορυφοῦσθαι οὕτως ή σελήνη έχφεύγει αὐτήν, ὁπόταν τὰ βόρεια ἢ τὰ νότια ἐπέχουσα τοῦ ζωδιαχοῦ 100 έν ταῖς πανσελήνοις εύρίσκηται. προήει δ' αν καὶ μέχρι τῶν ἄστρων κυλινδροειδής ή καλαθοειδής ούσα, καὶ ούτως αν τὰ ἄστρα συνέβαινε 218 ποτὲ μὲν λαμπρότερα, ποτὲ δ' ἀμαυρότερα φαίνεσθαι, λαμπρότερα μὲν έν τῆ σχιᾶ (πᾶν νὰο πύρινον σῶμα λαμπρότερον ἐν σχιᾶ χαὶ σχότω γίνεται), αμαυρότερα δ' έν ταῖς αὐγαῖς τοῦ ἡλίου. ὧν μηθενὸς έν τοῖς 105 φαινομένοις θεωρουμένου, δήλον χωνοειδή είναι άναγχαίως την σχιάν τῆς γῆς. εἰ δὲ τοῦτο, γνώριμον ώς μεῖζον ἔχει τὸ φωτίζον αὐτήν, τὸν ήλιον.

τοιούτων δὲ τῶν περὶ τὴν ἔκλειψιν τῆς σελήνης εἶναι ἐπιδεδειγμένων, δοκεῖ ἐναντιοῦσθαι τῷ λόγῳ τῷ κατασκευάζοντι ἐκλείπειν τὴν σε- 110 λήνην εἰς τὴν σκιὰν ἐμπίπτουσαν τῆς γῆς τὰ λεγόμενα κατὰ τὰς παραδόξους τῶν ἐκλείψεων. φασὶ γάρ τινες ὅτι γίνεται σελήνης ἔκλειψις καὶ ἀμφοτέρων τῶν φωτῶν ὑπὲρ τὸν ὁρίζοντα θεωρουμένων· τοῦτο δὲ δῆλον ποιεῖ διότι μὴ ἐκλείπει ἡ σελήνη τῆ σκιᾳ τῆς γῆς περιπίπτουσα,

85 ἀπογειοτέραις α $\mathbf{C}^{2\text{rec}}\mathbf{E}^{2\text{ec}}$ (in ras. scr. ἀπο $\mathbf{C}^{2\text{?}}\mathbf{E}^2$): προσγειοτέραις $\mathbf{B}\mathbf{H}\parallel$ 90 ἐπιδειχθείη $\mathbf{PLE}^{2\text{ec}}$ (in ras. scr. ειη \mathbf{E}^2), cf. II 4, 33 et II 5, 41: ἐπιδειχθήσεται cett. \parallel 91 post εἴπερ add. γὰρ $\mathbf{CE}\parallel$ 98 ἐξέλειπε \mathbf{SVDFME} : ἐξέλιπε $\mathbf{PLCBH}\parallel$ 104 ante σχιῆ 2 add. τῆ $\mathbf{DF}\beta\parallel$ ante σχότω add. τῷ $\beta\parallel$ 105 ταῖς \mathbf{PL} : om. cett. \parallel μηδενὸς \mathbf{CH}

90-101 cf. ad II 2, 19-30 | 107-108 cf. ad II 2, 27-28 | 112-113 cf. Plin. NH II 56-57

METEORA II 6

115 άλλ' ετερον τρόπον. εί γαρ ύπερ τον ορίζοντα φαινομένων τοῦ τε ήλίου καὶ τῆς σελήνης ἔκλειψις γίνεται, οὐ δύναται τότε ή σελήνη τῆ σχιᾶ τῆς γῆς περιπίπτουσα ἐχλείπειν. ἔτι γὰρ ἐλλάμπεται ὑπὸ τοῦ ήλίου ό τόπος, οδ ή σελήνη έστίν, άμφοτέρων γε ύπερ τον δρίζοντα φαινομένων καὶ μηδέπω τῆς σκιᾶς είναι δυναμένης, ἔνθα ή σελήνη 120 ἐκλελοιπυῖα φαντάζεται. ὥστε δεήσει ἡμᾶς, ἂν ταῦτα οὕτως ἔχη, ἐτέραν είναι την αιτίαν της περί την σελήνην έχλείψεως αποφαίνεσθαι. τοιούτων δὲ λεγομένων, οἱ παλαιότεροι τῶν μαθηματικῶν οὕτως έπεχείρουν λύειν την άπορίαν ταύτην. ἔφασαν γάρ ὅτι μή ἐστιν άδύνατον, καὶ ἀμφοτέρων τῶν φωτῶν ὑπὲρ τὸν ὁρίζοντα θεωρουμένων, 125 εμπίπτειν είς τὴν σκιὰν τῆς γῆς τὴν σελήνην καὶ ἀκριβῶς διαμετρεῖν τὸν ἥλιον, ἐν μὲν γὰρ πλατεῖ καὶ ἐπιπέδω τῆς γῆς σχήματι τοῦτο μὴ 220 δύνασθαι συμβήναι σφαιριχοῦ δ' ὅντος τοῦ περὶ αὐτὴν σχήματος οὐχ αν είη αμφότερα τὰ σώματα τῶν θεῶν ὑπὲρ τὸν ὁρίζοντα θεωρεῖσθαι άχριβῶς διαμετροῦντα ἄλληλα. αὐτοὶ μὲν γὰρ οὐχ ὄψονται διαμε-130 τροῦντες άλλήλους διὰ τὰς ἐξοχὰς τῶν περὶ τὴν γῆν χυρτωμάτων οί δ' έπὶ γῆς έστῶτες οὐδὲν ἄν κωλύοιντο ὁρᾶν ἀμφοτέρους αὐτοὺς ἐπὶ τοῖς χυρτώμασι τῆς γῆς ἐστῶτες, ἃ τοῖς μὲν ἐφεστῶσιν οὐκ ἐμποδίζει πρὸς τὸ ἀμφότερα ὁρᾶν τὰ σώματα ὑπὲρ τὸν ὁρίζοντα, τοῖς δὲ διαμετροῦσιν ἀλλήλους ἐπιπροσθήσει, καὶ οὕτως ἐκεῖνοι μὲν οὐκ ὄψονται 135 άλλήλους, ήμεῖς δ' ἀμφοτέρους αὐτοὺς οὐ κωλυθησόμεθα όρᾶν τοῖς κυρτώμασι τῆς γῆς ἐφεστῶτες, ἃ ἐκείνοις ἐπιπροσθεῖ ἐν ταπεινώμασι τοῖς περὶ τὸν ὁρίζοντα οὖσιν, ὑψηλοτέρων δὲ τῶν κυρτωμάτων ὄντων, έφ' ὧν ήμεῖς έφεστήχαμεν.

τοιαύτην μέν οὖν οἱ παλαιότεροι τῶν μαθηματικῶν τὴν τῆς
140 προσαγομένης ἀπορίας λύσιν ἐποιήσαντο. μή ποτε δ' οὐχ ὑγιῶς εἰσιν
ἐνηνεγμένοι. ἐφ' ὕψους μὲν γὰρ ἡ ὅψις ἡμῶν γινομένη δύναιτ' ἄν
τοῦτο παθεῖν, κωνοειδοῦς τοῦ ὁρίζοντος γινομένου, πολὺ ἀπὸ τῆς γῆς
εἰς τὸν ἀέρα ἡμῶν ἐξαρθέντων, ἐπὶ δὲ τῆς γῆς ἐστώτων οὐδαμῶς. καὶ
γὰρ εἰ κυρτώματα, ἐφ' ὧν βεβήκαμεν, ἐστίν, ἐναφανίζεται ἡμῶν ἡ
145 ὄψις ὑπὸ τοῦ μεγέθους τῆς γῆς. ὥστε τοῦτο μὲν οὐ λεκτέον οὐδὲ ὑπο-

122 παλαιότεροι = ἔνιοι Ι 8, 113 || 128 post εἴη add. ἀδύνατον Ε³ς, e recc. Βk., probav. Zi., cf. 169 | θεῶν] φωστήρων SVDF || 135 χωλυθησόμεθα SVDFPLΕ³ρς (θη Ε³ς): χωλυσόμεθα Μβ || 139 παλαιότεροι SVdFMH: παλαίτεροι PLCEΒ || 141-143 cf. Ι 8, 138-139 || 141 ἡ ὄψις ἡμῶν SVDFML: ἡμῶν ἡ ὄψις Ρβ || 143-144 εἰ γὰρ καὶ Zi. || 144 ὧν scripsi: σδ codd. | κύρτωμα ... ἐφ' σδ PL, probav. Zi. | ἐναφανίζεται sanum, cf. ex. gr. Aurel. Ant. VII 10] ἀλλ' ἀφανίζεται DF ἀφανίζεται Μ ἐμποδίζεται coni. Goul. qui 132 et I 5, 79 contulit

8 BT Cleomedes 81

CLEOMEDES

222 ληπτέον δυνατὸν εἶναι τὸ σύνολον, ἀμφοτέρων τῶν σωμάτων ὑπὲρ τὸν ὁρίζοντα θεωρουμένων ὑφ' ἡμῶν ἐπὶ τῆς γῆς {καὶ ἐν ταπεινώματι} βεβηκότων, σελήνης ἔκλειψιν γενέσθαι.

άλλα πρώτον μεν απαντητέον λέγοντας ὅτι πέπλασται ὁ λόγος οδτος ύπό τινων βουλομένων ἀπορίαν ἐμποιῆσαι τοῖς περὶ ταῦτα καταγινο- 150 μένοις τῶν ἀστρολόγων καὶ φιλοσόφων, πολλῶν γὰρ ἐκλείψεων σεληνιακών γεγενημένων, καὶ τελείων καὶ ἀπὸ μέρους, καὶ ἀναγεγραμμένων πασών, οὐδεὶς τοιαύτην ἔχλειψιν μέγρι νε τοῦ καθ' ἡμᾶς βίου ίστορεῖται ἀναγεγραφώς, οὐ Χαλδαῖος, οὐκ Αἰγύπτιος, οὐχ ἔτερος μαθηματικός ἢ φιλόσοφος, άλλὰ πλάσμα τὸ λεγόμενόν ἐστι. δεύτερον, εί 155 ἔτερον τρόπον ἐξέλειπεν ή σελήνη, ἀλλὰ μὴ τῆ σκιᾶ τῆς γῆς περιπίπτουσα, έξέλειπεν αν καὶ μὴ ἐν πανσελήνω, καὶ ὀλίγον καὶ πλέον προϊούσα ἀπὸ τοῦ ήλίου, καὶ πάλιν μετὰ πανσέληνον προσιούσα αὐτῷ καὶ μειουμένη, νυνὶ δὲ πλείστων ἐκλείψεων πεοὶ αὐτὴν νενενημένων (καὶ γὰρ οὐδὲ σπανίως ἐκλείπει), οὐδέποτε μὴ πεπληρωμένη καὶ δια- 160 μετροῦσα τὸν ἥλιον ἐξέλιπεν, ἀλλὰ μόνον ὅτε δυνατὸν αὐτὴν τῆ σχιᾶ τῆς γῆς ἐντυγχάνειν. καὶ ἤδη γε προλέγονται πᾶσαι αἱ ἐκλείψεις αὐτῆς ὑπὸ τῶν κανονικῶν ἄτε νινωσκόντων, ὁπότε συμπίπτοι, ἐν πανσελήνω εύρίσκεσθαι αὐτὴν ύπὸ τῷ μεσαιτάτω τοῦ ζωδιακοῦ ἢ ὅλην ἢ άπὸ μέρους καὶ ούτως ἢ μερικάς ἢ τελείας τὰς ἐκλείψεις ποιεῖσθαι. 165 άδύνατον οὖν ἀμφοτέρων τῶν φωτῶν ὑπὲρ τὸν ὁρίζοντα ὁρωμένων σεληνιαχήν γενέσθαι ἔχλειψιν.

24 πολλῶν δὲ καὶ παντοδαπῶν περὶ τὸν ἀέρα παθῶν συνίστασθαι πεφυκότων οὐκ ἂν εἴη ἀδύνατον, ἤδη καταδεδυκότος τοῦ ἡλίου καὶ ὑπὸ τὸν ὁρίζοντα ὄντος, φαντασίαν ἡμῖν προσπεσεῖν ὡς μηδέπω καταδε- 170 δυκότος αὐτοῦ, ἢ νέφους παχυτέρου πρὸς τῆ δύσει ὄντος καὶ λαμπρυνομένου ὑπὸ τῶν ἡλιακῶν ἀκτίνων καὶ ἡλίου ἡμῖν φαντασίαν ἀποπέμποντος, ἢ ἀνθηλίου γενομένου. καὶ γὰρ τοιαῦτα πολλὰ φαντάζεται ἐν τῷ ἀέρι, καὶ μάλιστα περὶ τὸν Πόντον. δύναιτο δ' ἂν καὶ ἡ ἀπὸ

166-177 resp. Blemm. EP 1268 B-C | 168-191 Posid. F 293 Th.

146-147 τον δρίζοντα **PL**: τοῦ δρίζοντος cett. || 147 καὶ ἐν ταπεινώματι ut glossema del. Lüdecke || 156-157 ἐξέλειπεν (bis) **SVMEB**: ἐξέλιπεν cett. || 161 αὐτὴν **PL**: αὐτῷ cett., probav. Goul. || 163 συμπίπτοι **M**: -ει cett. || 166 δρωμένων **φ**αινομένων **VD** ¹**FE**

171-173 cf. Sen. QN I 11, 3; I 12, 2 || 173-174 cf. Anaxag. ap. Aet. III 5, 11 (= DK 59 A 86)

METEORA II 6-7

175 τῶν ὀμμάτων ἀποχεομένη ἀκτὶς ἐνίκμω καὶ νοτερῷ τῷ ἀέρι ἐντυγχάνουσα κατακλᾶσθαι καὶ ἐντυγχάνειν τῷ ἡλίω ἤδη ὑπὸ τοῦ ὁρίζοντος κεκρυμμένω.

τούτω γάρ τι ὅμοιον καὶ παρ' ἡμῖν γίνεσθαι τετήρηται. ἐὰν γὰρ εἰς ποτήριον ἢ ἔτερόν τι σκεῦος χρυσοῦς δακτύλιος ἐμβληθῆ, ἐὰν μὲν 180 κενὸν ή τὸ σκεῦος, ἐκ συμμέτρου ἀποστήματος οὐχ ὁρᾶται τὸ ἐγκείμενον άτε ἀχωλύτως τοῦ ὁρατιχοῦ πνεύματος κατὰ τὰ γείλη τοῦ σχεύους διεχθέοντος ἐπ' εύθείας. ὁπόταν μέντοι ὕδατος ἐμπλησθῆ, ὡς γενέσθαι ἰσοχειλές, ὁρᾶται ἐκ τοῦ αὐτοῦ διαστήματος ἐγκείμενος τῷ σχεύει ό δαχτύλιος, οὐχέτι χατά τὰ χείλη διεχθέοντος τοῦ όρατιχοῦ 185 πνεύματος, άλλ' έφαπτομένου τοῦ ΰδατος κατά τὰ γείλη τοῦ πεπλησμένου, καὶ οΰτω κατακλωμένου καὶ εἰς τὸ βάθος τοῦ σκεύους ἰόντος καὶ τῷ δακτυλίω ἐντυγχάνοντος, δύναιτ' ἂν οὖν τι καὶ ἐπὶ νοτεροῦ καὶ διύγρου άξρος παραπλήσιον άπαντήσαι, ώς κατακλασθεῖσαν τὴν ἀπὸ τοῦ ὄμματος ἀχτῖνα ὑπὸ τὸν ὁρίζοντα νεῦσαι χαὶ ἤδη χαταδεδυχότι 190 τῷ ἡλίω ἐντυχεῖν, ὡς φαντασίαν ἐγγενέσθαι ἔτι ὑπὲρ τὸν ὁρίζοντα είναι αὐτόν, τάχα δ' ἄν τι καὶ ἔτερον τούτοις ἐπεοικὸς δύναιτ' ἄν ἡμῖν 226 ποτε φαντασίαν έμποιήσαι ώς τῶν δύο σωμάτων ὑπὲρ τὸν ὁρίζοντα όντων, τοῦ ήλίου ήδη καταδεδυκότος.

τὸ δ' ἐκλείπειν τὴν σελήνην μὴ ἄλλως ἢ εἰς τὴν σκιὰν τῆς γῆς ἐμ195 πίπτουσαν, ἐναργὲς ἐκ τῶν φαινομένων ἐστί. καὶ περὶ μὲν ἐκλείψεως
ἐπὶ τοσοῦτον.

Λέγεται δ' ή μὲν σελήνη πλέον ἀφίστασθαι ἐφ' ἐκάτερα τοῦ διὰ μέ- 7 σων τῶν ζωδίων τῶν ἄλλων πλανήτων. εἶτα μετ' αὐτὴν ή \mathfrak{P} , μοίρας ε' ἐφ' ἐκάτερον ἰοῦσα κατὰ τὴν προαιρετικὴν κίνησιν, \mathfrak{P} δ' ἀνὰ δ', \mathfrak{P} δὲ καὶ \mathfrak{P} ἀνὰ δύο καὶ ἥμισυ μοίρας, \mathfrak{P} ἀνὰ μίαν ἐκατέρωθεν.

178-187 resp. S. Seth Consp. 72, 17-73, 2 || 1-2 ~ Pachym. Quadriv. 393, 17-18 || 1-4 Posid. F 294 Th.

175 ἀποχεομένη α: ἐπιχεομένη β ἀπερχομένη Ζi. \parallel 180 ἀποστήματος} διαστήματος \mathbf{E} edd. \parallel 182 διεκθέοντος] διεκταθέντος \mathbf{PL} , cf. SVF II 866 p.233, 32, sed cf. infra 184 \mid ἐμπλησθή \mathbf{PE}^{2ec} (in ras. scr. $\mathbf{\tilde{\eta}}$ \mathbf{E}^{2}): ἐκπλησθή \mathbf{L} ἐμβληθή \mathbf{F} ἐμπλησθείη cett. \parallel 186 καί 2 α: om. $\mathbf{\beta}$ \parallel 1 μὲν α (post σελήνη pos. \mathbf{L}): om. $\mathbf{\beta}$ \parallel 3 προαιρετικήν Lüdecke, cf. II 6, 25–26: πλανητικήν codd.

178-187 cf. Archimed. ap. Olympiodor. Meteor. 211, 18-23; Sen. QN I 6, 5 || 1-10 cf. Mart. Cap. VIII 879-886 || 1-2 cf. Theon. Expos. 194, 8-13 || 1-4 cf. Plin. NH II 66-67; Theon. Expos. 135, 12-21

CLEOMEDES

τοῦ δ' \odot $\[\]$ καὶ $\[\]$ πᾶν διάστημα οὐκ ἀφίστανται, ἀλλ' ὁ μὲν $\[\]$ Στίλ- $\[\]$ $\[\]$ βων τὰς πλείστας μοίρας κ', ὁ δὲ Φωσφόρος τὰς πλείστας ν'. τρεῖς δ' οἱ ἄλλοι πᾶν διάστημα ἀφίστανται αὐτοῦ παραπλησίως τῆ $\[\]$ $\[\]$

σύνοδον δὲ πρὸς \odot ποιεῖται Δ μὲν δι' ἡμερῶν ρις', μέσως τούτου γινομένου, Δ δ' εἰς ταὐτὸν ἀποχαθίσταται αὐτῷ δι' ἡμερῶν φπδ', Δ δὲ διὰ τοη', Δ δὲ διὰ τοη'.

228 καὶ περὶ μὲν τούτων ἐπὶ τοσοῦτον πρός γε τὸ παρὸν εἰρήσθω. εἰσὶ δὲ αἱ σχολαὶ αὖται οὐ τοῦ γράψαντος αὐτὰς δόξας περιέχουσαι, ἀλλ' ἐκ συγγραμμάτων τινῶν ἡθροισμέναι καὶ παλαιῶν καὶ νεωτέρων. τὰ πολλὰ δὲ τῶν εἰρημένων ἐκ τῶν Ποσειδωνίου εἴληπται.

5-7 resp. Blemm. EP 1240 D || 8-10 resp. Blemm. EP 1240 D-1241 A || 11-14 Posid. T 57 EK; F 275 Th.

9 δι' u. ad fin. deest S

8 ς' CEH: καὶ SVdFPL ς' καὶ M (evanid. B) | μέσου edd. || 11 εἰσὶ – εἴληπται (14) del. Zi., suspic. Bk., recte defendit Martini (1) 394–398 || 12 αὐτὰς] αὐτοῦ edd. || 14 Κλεομήδους μετεώρων β' subscr. V: τέλος Κλεομήδους μετεώρων δευτέρου (β' F) FB τέλος Ε Κλεομήδους σχολαὶ περὶ ήλίου καὶ σελήνης L

5-7 cf. Plin. NH II 38-39. 72-73; Theon. Expos. 136, 25-137, 6

INDICES

Ach. Tat. isag. 38, 28-30: I 1, 91-92 39, 16-20: I 2, 15-17 44, 14-28: I 2, 20-42 48, 16-18: I 2, 17-19 c. 23: I 2, 46-52 c. 25: I 1, 193-201 57, 2-6: I 4, 23-24 62, 20-63, 5: I 1, 209-213 65, 15-66, 25: I 1, 213-261 66, 28-67, 26: I 4, 134-137 67, 5-6: I 7, 76-77 70, 16-18: I 4, 23-24 70, 21-71, 7: I 4, 219-222 71, 12-31: I 3, 40-41 Aet. placita I 6, 3: I 5, 139-144 I 20, 1: I 1, 18-19 II 21, 5: II 1, 2-3 II 23, 5: I 4, 128-130 II 26, 1: II 1, 286-287 II 29, 8: II 6 passim III 5, 11: II 6, 173-174 III 10, 1: I 5, 16-19 III 17, 4: II 1, 391-392; II 3, 64-65 IV 15, 3: II 1, 58-60 Alex. Aphr. mant. 130, 14-17: II 1, 58-60 131, 3-4: I 1, 72 quaest.	ap. Simplic. in phys. 671, 4-7: I 1, 89-90 671, 7-12: I 1, 96-99 Anaxag. DK A 86: II 6, 173-174 Aratea Anon. I in Arat. 96, 23-97, 6: I 1, 209-213 97, 1-6: I 4, 119-124 97, 7-23: I 1, 213-261 97, 33-98, 1: I 2, 17-19 Anon. II in Arat. 126, 24-25: II 1, 134 127, 14-15: I 1, 4-5 Arat. phaen. 58-62: I 3, 40-41 497-499: I 4, 23-24 541-543: II 1, 316-318 828-829: II 1, 106-107 832-891: II 1, 106-107 832-891: II 1, 129-134 Archimed. dim. circ. 236, 8-11: I 7, 118-120 aren. 234, 26-29: I 7, 118-120
101, 14-15: I 1, 115 ap. Simplic. in cael. 285, 32-286, 2: I 1, 104-106 286, 6-10: I 1, 89-90 286, 10-23: I 1, 96-99	Aristot. cael. 279a 12-4: I 1, 81-83 286b 25-33: I 5, 139-144 290a 9-18: II 1, 108
,	

297b 30-298a 2: I 5, 107-109	1277B-1279B: I 7 passim
meteor.	1281B-1288B: I 3, 6-I 4,17
362 a 32-362 b 9: I 1, 209-213	1284C-D: I 3, 51-75
II 5: I 4, 119–124	1284D-1285B: I 3, 76-98
phys.	1288B-D: I 4, 18-43
203 b 25-30: I 1, 104-106	1288D-1289A: I 4, 44-48
215a 6-10: I 1, 150-152	1289A-C: I 4, 49-68
215a 19-22: I 1, 89-90	1289C: I 4, 72-80
215a 22-24: I 1, 96-99	1291C-1293A: I 4, 132-146
PsAristot.	1293B: I 6, 26-31. 29
de mundo	1295C-D: II 1, 440-444
	1296B-C: I 4, 147-155
391b 9-10: I 1, 4-5	1296D-1297A: I 4, 197-207
Arrian.	1297 A-1300 A: I 4, 208-239
ap. Philop. in meteor.	1300 D: I 1, 68-74
15, 13-15 (= fr. phys. 1): I 7, 110	1301 A: I 1, 74-78
Aurel. Anton.	1301 A-C: I 1, 33-38
meditat.	1301C-D: I 1, 113-149
VII 10: II 6, 144	
VII 10. II 0, 144	Calcid.
Basil.	in Tim.
hom. in Hex.	64 p. 111, 8-17: I 8, 57-58
	91 p. 143, 6-7: II 1, 341-342
6 p. 384 (145 A): II 5, 150–152	
6 pp. 384-386 (145A-B): II 1, 197-201	Cic.
Berossus (ed. Schnabel)	acad.
F 18: II 4, 1–17	II 82: II 1, 2-3
F19-F25: II 4, 1-17	de fin.
Blemm., Niceph.	I 20: II 1, 2–3
epitome physica	de nat. deor.
1221 D-1224 A: I 1, 150-172	II 43: I 2, 8
1236A-C: I 2, 24-34	II 47: I 5, 139–144
1236C-D: I 1, 193-198	II 83: I 8, 79–81
1240 D: II 7, 5–7	II 131: I 4, 119-124
1240D-1241A: II 7, 8-10	Cornut.
1249 A-B: II 2, 19-28	theol.
1253 A: II 1, 184–191	31 p. 63, 12-14: II 1, 509-510
1253 A-B: II 1, 27-30. 45-53	31 p. 63, 19-21: II 1, 509-510
1253B: II 1, 38–40	34 p. 72, 7-13: II 5, 87-89
1260 A-D: II 5, 41-79	Crates (ed. Mette)
1264B-D: II 5, 123-132	28k: I 8, 57-64
1264D: II 5, 133–138	281: II 6, 16-26
1266 A-1268 D: II 6 passim	34a: I 4, 128–130
1268B-C: II 6, 166-177	35k: I 1, 212-234
1269A-1273A: I 8 passim	
1273 A-B: I 7, 121-130	Demetr. Lacon (ed. de Falco)
	pap. Herc. 1013
1273 C-D: I 1, 210-213	XVI p. 64: II 1, 111-113
1276B-D: I 1, 213-234	XVII p. 65: II 1, 2-3
1276D-1277A: I 1, 262-269	AVII p. 05. II 1, 2-5

Diog. Laert. VII 137: I 1, 116-119; II 1, 334-338 VII 138: I 1, 4-5. 5 VII 140: I 5 passim; II 5, 100-101 VII 144: I 2, 4-9; I 8, 162; II 2, 27-28 VII 145: I 4, 128-130; I 5 passim; I 8, 79-81; II 1, 337 VII 146: II 6 passim VII 155: I 1, 193-201; I 6 passim VII 155: I 1, 193-201; I 6 passim VII 156: I 1, 209-213 VII 157: II 1, 58-60 X 27: II 1, 407 X 28: II 1, 408 X 41: I 1, 115 X 91: II 1, 2-3; II 3, 34-35 Diog. Oenoand. (ed. Chilton) fr. 8, II 1-10: II 1, 111-113 Emped. ap. Plut. de fac. 929E (= DK B 42 p. 330, 4-13): II 4, 18-20 Epictet. I 6, 32-36: II 1, 520-522 III 22, 8: II 1, 467-502 IV 2, 10: II 1, 467-502 IV 2, 10: II 1, 467-502 IV 10, 10: II 1, 520-522 Epicurea (ed. Usener) pp. 88-90 passim: II 1, 493-502 pp. 119, 13-123, 17: II 1, 407 p. 122, 16-18: II 1, 493-502 fr. 68: II 1, 412-413 fr. 345: II 1, 2-3 fr. 346b: II 1, 426-427 fr. 367-369: II 1, 421-422 fr. 414: II 1, 494-498. 516-520 Epicur. Hdt. 41: I 1, 115 Pyth. 91: II 1, 2-3; II 3, 1. 34-35 92: II 1, 426-428 Eratosth. (ed. Berger) II B, 34: I 7, 1-7, 48-110	Eucl. el. comm. not. 3 (I p. 5, 11-12): I 7, 24-26 I 29 (I p. 41, 6-7): I 7, 56-58 III def. 11 (I p. 94, 11-12): I 7, 58-61 V def. 1 et 2 (II p. 1, 2-5): I 8, 11-13 opt. def. 2 p. 2, 4-6: II 1, 58-60; II 5, 110-112 27 p. 44, 14-15: II 5, 51-54 Galen. inst. log. (ed. Kalbfleisch) XII 2: I 7, 110 Gem. el. astron. I 13-16: I 4, 44-48 I 19: I 2, 10-11; II 1, 304-305 I 24-30: I 2, 20-42 I 31-41: I 4, 49-71 III 15: I 7, 28. 28-37 V 1-9: I 1, 193-201 V 21, 32-34: I 4, 219-231 V 26: I 8, 41-43 V 51: I 2, 46-52 VI 2-4: I 4, 72-89 VI 7-8: II 1, 440-444 VI 8: I 4, 197-199 VI 17: I 4, 219-222 VI 24-28: I 3, 44-106; I 4, 151-155 VI 26-28: I 4, 233-239 VI 29-50: I 4, 18-43 VI 34-39: I 4, 30-43 VII 9-17: I 4, 82-86 VIII 1: II 5, 95-96 IX: II 5 passim X 1-2: II 4, 127-131 X 3-5: I 8, 106-112 XI: II 6 passim XII 14-18: I 2, 9-11 XII 24: I 2, 8 XVI 2: I 1, 191-192 XVI 1-2: I 1, 213-261 XVI 6: I 7, 118-120 XVI 19-20: I 1, 262-268 XVI 21-24: I 4, 128-130 XVI 28: I 5, 11-13 XVI 32-38: I 4, 90-95
IIB, 34: 17, 1-7. 48-110	XVI 32-38: I 4, 90-95
IIB, 35: 17, 111-118	XVII 17: II 1, 358-359; II 3, 95-97

XVII 34: II 1, 358-359 XVII 36: II 1, 358-359 Heraclit. allegor. 45, 1-3: I 8, 57-64 46: II 2, 19-30	Mart. Cap. VI 596: I 7, 110 VIII 848-849: I 4, 49-71 VIII 877: II 1, 440-444 VIII 878: I 4, 18-43 VIII 879-886: II 7, 1-10
Heraclit. philos. DK B 3: II 1, 78 DK B 60: I 8, 96-97 Herodot. VI 27: II 1, 519 VIII 98: II 1, 156-160 Hipparch. in Arat. 26, 16-23: I 4, 23-24 94, 5-7: II 1, 316-324	Pachym., Georg. quadriv. 367, 2-3 (= Test. Byz. 3a): I 5, 107-108 367, 3-4 (= Test. Byz. 3a): I 5, 110 369, 25-26 (= Test. Byz. 3b): I 6 passim 377, 1-11: I 1, 213-223 378, 10-21: I 4, 30-43 378, 22-26: I 4, 44-48 378, 27-37: I 4, 49-60 379, 1-5: I 4, 65-68 379, 5-6: I 4, 40-43
94, 16-17: II 1, 316-324 ap. Papp. in Ptol. synt. V 11 p.68, 5-9: II 3, 15-17	387, 16-27: II 2, 19-28 389, 17-28. 34-36: II 4, 108-121 390, 5-12: II 5, 24-31
Hom. B216: II 1, 470-471 B227-228: II 1, 479-480 B231: II 1, 481 B246-247: II 1, 491-492 B248-249: II 1, 473-474 E770-772: II 1, 173-175 Ø485-486: I 8, 60-61; II 6, 22-23 Hygin. de astron. IV 6: I 2, 15-17	391, 31-392, 2: II 6, 14-20 392, 3-8: II 6, 68 392, 9-11: II 5, 37-39 392, 12-393, 10: II 5, 43-79 392, 28-29: II 5, 61-62 393, 17-18: II 7, 1-2 393, 19-32: II 1, 286-303 393, 26: II 1, 294 393, 33-394, 4: II 1, 316-319 394, 4-9: II 286-303 394, 10-15: II 1, 304-310 396, 5-18: II 1, 324-333 396, 19-20: II 1, 341-342
Lucian. Alex. 61: II 1, 351-352	Pap. Os. III n. 73, 11.8-27: II 1, 184-191
Lucret. I 1061-1067: I 1, 258-261 V 564-574: II 1, 2-3 V 575-584: II 3, 1 V 585-591: II 3, 34-35 V 650-653: II 1, 426-428 V 656-662: II 1, 426-428 V 731-736: II 1, 426-428 V 758-761: II 1, 426-428	Philo de prov. ap. Euseb. pr. ev. VIII 14 p. 474, 1-3: II 1, 192-193 Philodem. de sign. IX 38-X 16: II 1, 145-154 X 1-3: II 1, 2-3
Manil. III 443-482: I 4, 18-43	Plato Crat. 409 b 12: II 5, 83-84

Gorg.	test. 57: II 7, 11-14
513a 5-6: II 5, 150-152	fr. 6: I 1, 126–127
Tim.	fr. 8: I 5 passim
33b 1-7: I 5, 139-144	fr. 9: I 8, 162; II 2, 27-28
mu.	fr. 10: I 4, 128-130; I 8, 79-81; II 1, 337
Plin.	fr. 14: I 1, 4-5
nat. hist.	fr. 19: I 8, 158-162
II 38-39: II 7, 5-7	fr. 49: I 1, 197-201; I 4, 105-109.
II 51: II 2, 19-30	132-146; I 7, 45. 121-130
II 56-57: II 6, 112-113	fr. 84: I 1, 46-48
II 66-67: II 7, 1-4	fr. 114: II 1, 51-56
II 72-73: II 7, 5-7	fr. 115: II 1, 269-286
II 160: I 7, 121–130	fr. 118: I 4, 128-130
II 162: I 7, 121–130	fr. 119: II 1, 27-38. 459-461
II 164: I 5, 114–124	fr. 123: II 4, 95-107
II 172: I 1, 209-213	fr. 124: II 4, 97-106
II 176: I 6 passim	fr. 125: II 3, 4-9; II 4, 127-131
II 178: I 7, 28-37	fr. 126: II 6 passim
II 180: I 5, 39-44. 54-55	fr. 138: II 1, 391-392; II 3, 64-65
II 183: I 7, 75–76	fr. 202: I 7, 1-50
II 186: I 4, 198-200; II 1, 440-444	fr. 210: I 4, 90-131
II 186-187: I 4, 219-222	fr. 211: I 4, 94-95
II 247: I 7, 110	
XXX 7: II 5, 151-152	Posid. (ed. Theiler)
TH	fr. 75: I 4, 94-95
Plut.	fr. 274: I 8, 159–163
de comm. not.	fr. 275: II 7, 11–14
1080E: I 1, 120	fr. 276: I 1, 3–16
de Sto. rep.	fr. 277: I 1, 43-54
1054B: I 1, 150-152	fr. 278: I 1, 68-80. 89-103
de facie quae in orbe lunae apparet	fr. 279: I 1, 159–192
923 A-B: II 1, 288-292	fr. 280: I 2, 1–19
923B: II 2, 19-30	fr. 281: I 2, 36-40
924A: I 7, 121–130	fr. 282: I 4, 30-43
928C-D: I 2, 37-39; II 1, 334-338	fr. 283: I 4, 90-131
929C: II 4, 21–30	fr. 284: I 4, 132-146
929D: II 4, 97-107	fr. 285: I 4, 197-213
929F-930A: II 4, 56-61	fr. 286: I 5, 114-145
930F: II 4, 21-30. 76-78	fr. 287: I 7, 1-49
931 B: II 4, 34-41	fr. 288: I 7, 121-I 8, 18
931C: II 5, 51-54	fr. 289: I 8, 79-99
932C: II 3, 4-9; II 4, 127-131	fr. 290a: II 1, 2-524
932E: II 6, 1-3	fr. 291: II 3, 61-II 4, 107
932E-F: II 6, 60-67	fr. 292: II 5, 1-7
932F-933A: II 6, 20-30. 38-46	fr. 293: II 6, 168-191
933C-D: II 3, 92-95	fr. 294: II 7, 1-4
935D: II 3, 18-19	Psell., Mich.
Posid. (edd. Edelstein et Kidd)	de omnif. doctr.
test. 22: I 4, 119-124	
1651. 22: 1 4, 119-124	120, $2-3$ (= Test. Byz. 2a): I 1, $20-149$

89

153, 10-11 (= Test. Byz. 2b): I 1, 20-149 in Aristot. phys. III 4, 203 b 27-30 (= Test. Byz. 1): I 1, 81-86 Ptol. synt. math. (ed. Heiberg, Vol. I) lib. I 11, 24-12, 18: II 1, 426-428 13, 3-7: II 1, 51-53 13, 3-9: II 1, 27-38	320, 13-15: II 1, 316-324 410, 8-13: II 1, 106-107 411, 6-10: II 1, 106-107 Seneca quaest. nat. I 6, 5: II 1, 34-36; II 6, 178-187 I 11, 3: II 6, 171-173 I 12, 2: II 6, 171-173 II 5, 1-2: I 8, 79-81 IVB 11, 3: I 7, 121-130 V 10: I 4, 119-124
c. 4: I 5 passim 15, 2-8: I 5, 39-44 15, 16-17: I 5, 77-84 15, 18-19: I 5, 54-55 16, 13-18: I 5, 114-124	Sext. Emp. adv. math. V 11: I 4, 82 X 7: I 1, 152-155 X 8: I 1, 25-33
c. 5: I 6 passim 20, 7-12: I 8, 32-37 20, 13-19: I 8, 57-58 20, 20-21, 6: I 8, 40-41. 124-126 22, 22-23, 3: I 1, 161-168 23, 9-11: I 1, 191-192	Simplic. in cael. 284, 21-23: I 1, 81-83 in cat. 142, 31-34: I 1, 161-168
23, 12-14: I 1, 221-224 27, 20-29, 16: I 2, 46-52 lib. II c. 6: II 1, 440-444 102, 9-16: I 4, 142-146	Symeon Seth de ut. corp. cael. 111, 1-5: I 4, 94-95 conspect. rer. nat. 20, 4-12: I 5, 114-124
107, 10-16: I 4, 139-141 107, 16-20: I 7, 75-76 109, 17-20: I 4, 23-24 113, 12-15: I 4, 197-199 114, 9-11: I 4, 208-213. 222-223	21, 3-10: I 6, 9-15 21, 11-15: I 6, 22-32 21, 16-22, 3: I 7 passim 50, 11-51, 10: II 2, 19-28 52, 4-10: II 1, 269-282
116, 21-117, 3: I 4, 133-138 116, 21-117, 9: I 4, 219-231 lib. III 233, 21-24: I 4, 44-48 237, 20-238, 3: I 4, 44-48	72, 17-73, 2: II 6, 178-187 SVF vol. I 99: I 1, 91-92. 191-192
c. 9: I 4, 72-89 lib. IV 266, 1-4: I 8, 100-101 Pytheas (ed. Mette)	514: II 1, 509-510 vol. II 132: I 1, 141-142 241: I 5, 23-25 245: I 5, 23-25
14: I 4, 194-231 Schol. in Arat. Vet. (ed. Martin) 289, 3-8: I 2, 10-11 289, 6: I 2, 8 304, 3-5: I 4, 23-24 305, 9-306, 5: I 4, 23-24	331: I 1, 141-142; II 5, 100-101 455: I 5, 129-134 487: I 1, 120. 141-142 501: I 1, 152-155 502: I 1, 68-69 503: I 1, 18-19. 86-88. 108-109 504: I 1, 18-19

II 2, 3: I 4, 105-109. 132-146 II 3, 3: I 4, 105-109; I 7, 121-130 II 5, 2: I 1, 191-192 II 5, 5: I 7, 121-130 II 5, 7: I 7, 75-76. 110 II 5, 8: I 4, 222-223 II 5, 24: I 7, 14-15 II 5, 34: I 7, 110 II 5, 37: I 4, 132-146 II 5, 38-42: II 1, 440-444 II 5, 43: I 4, 132-146 III 1, 5: II 1, 27-38. 459-461
III 2, 5: I 4, 119–124
Themist.
in phys.
130, 13-17: I 1, 96-99
Theon. Smyrn.
expos.
120, 10-122, 16: I 5 passim
121, 5-12: I 5, 39-44
121, 19: I 7, 28
122, 11-16: I 1, 191-192
122, 17-123, 4: I 5, 114-124
124, 7–127, 19: I 7, 121–130
124, 10-12: I 7, 110
135, 12-21: II 7, 1-4
135, 21–136, 9: I 2, 20–42
136, 25-137, 6: II 7, 5-7 153, 6-12: I 4, 44-48
153, 16–12. 1 4, 44–48 153, 16–158, 11: I 4, 49–71
193, 23–198, 8: II 6 passim
194, 8–13: II 7, 1–2
195, 5-197, 7: II 2, 19-30
197, 10: II 1, 341-342
Triclin., Demetr.
lun. (ed. Wasserstein)
61-62: I 2, 37-39
01-02: 12, 07-07
Vitruv.
de arch.
I 6, 9: I 7, 110
IX 1, 15: I 2, 17-19
IX 2, 1: II 4, 1-17
Xenophon
Cyr.
VII 6, 17-18: II 1, 156-160

INDEX DEFINITIONVM

INDEX DEFINITIONVM

ανταρκτικός/άρκτικός κύκλος Ι 1, 197-201; Ι 3, 26-27; Ι 4, 226-228 ἄστρα ἀπλανῆ Ι 2, 4-6; Ι 3, 44-46; πλανώμενα Ι 2, 6-9. 12 διάμετρος Ι 7, 118-120; ΙΙ 1, 321-322; cf. Ι 5, 62-63 ἔκλειψις ήλιακή ΙΙ 3, 4-7; ΙΙ 4, 127-131; σεληνιακή ΙΙ 4, 131-135; ΙΙ 6, 1-3. 194-195 ζωδιακός Ι 2, 46-52; Ι 4, 30-35

ζῶναι Ι 1, 201-208 ἐσημερινός Ι 1, 193-194; Ι 3, 56-57; Ι 4, 229-230 κόσμος Ι 1, 4-5 κύκλος, μέγιστος Ι 3, 56-57; Ι 7, 16-17 μεσημβρινός Ι 7, 9-12 δρίζων Ι 4, 228-229 τόπος Ι 1, 18-19 τροπικοὶ κύκλοι Ι 1, 194-196

INDEX NOMINVM

Αἰγόχερως Ι 8, 155 Άθῆναι II 1, 157 Αἰγύπτιος ΙΙ 1, 191; ΙΙ 6, 154 Αίθιοπία Ι 4, 93. 107; ΙΙ 1, 441 Alθίου I 5, 47 Άλεξάνδρεια Ι 7, 8. 13. 22. 34. 35. 37. 39. 46. 52. 66. 68. 76. 80. 91. 95. 103. 106. 108. 112. 115; II 1, 442; II 3, 16. 22. 23. 24. 26. 27. 72 Άλεξανδρεύς Ι 7, 41 Άραβία ΙΙ 1, 374 Άρατος Ι 3, 40; Ι 7, 30; ΙΙ 1, 315 Άργώ Ι 7, 29 Άρης I 2, 26; I 8, 49; II 7, 3. 9 Άριστοτέλης Ι 1, 81 Άρτεμις ΙΙ 5, 89 Άρτεμίσια, τὰ ΙΙ 5, 84 Άσία ΙΙ 1, 382 Άφροδίτη Ι 2, 31. 34; ΙΙ 7, 2. 5. 9 Ayaîa I 8, 149 Axaioi II 1, 469; (Hom.) II 1, 479. 481

Βηρωσσός ΙΙ 4, 1 Βρεττανία Ι 4, 197. 203; ΙΙ 1, 444 Βρεττανοί Ι 5, 48

Δημήτρια, τὰ ΙΙ 1, 500 Δίδυμοι Ι 4, 65. 67; ΙΙ 5, 118. 119. 123. 125 Δράκων Ι 3, 41; Ι 5, 59. 61. 65 Έλίκη Ι 3, 41 Ελλάς Ι 7, 29; ΙΙ 1, 156. 158. 161. 165 Έλληνες Ι 4, 177 Ελληνικός Ι 3, 39 Έλλήσποντος ΙΙ 1, 442; ΙΙ 3, 16. 22. 23. 25. 27. 29. 30. 73 Ἐπίκουρος ΙΙ 1, 2. 420. 422. 467. 482. 523 Έρατοσθένης Ι 7, 3. 49. 64. 110; ΙΙ 1, 294 Έρμῆς Ι 2, 35; ΙΙ 7, 3. 5. 8 Έσπερος Ι 2, 33 Εὐρώπη ΙΙ 1, 382 Εωσφόρος Ι 2, 33

Zeός I 2, 24; II 7, 4. 10; μὰ Δία II 1, 37. 410. 521; II 2, 1; II 3, 35; II 4, 17; II 5, 20; νὴ Δία II 1, 467

Ήλις Ι 8, 149 Ήράκλειτος Ι 8, 7; ΙΙ 1, 504 Ήρακλῆς ΙΙ 1, 508. 520; Ήράκλειος ΙΙ 1, 521

Θεφσίτης ΙΙ 1, 468. 484. 491. 493 Θεσμοφοριάζουσαι ΙΙ 1, 500 Θούλη Ι 4, 208. 222

Ἰβηρες I 5, 39. 42. 78; II 1, 459 Ἰλιον II 1, 471 Ἰουδαϊχός II 1, 501 Ἰππαρχος II 1, 341

INDEX NOMINVM

Τχθυοφάγοι ΙΙ 1, 373

Κάνωβος Ι 7, 28 Καρκίνος Ι 4, 197. 211. 215; Ι 5, 60. 62. 65; Ι 7, 72; Ι 8, 155; ΙΙ 1, 212. 270 Κελτοί ΙΙ 1, 443 Κλεομήδης Ι 1, 1. 2; ΙΙ 1, 1 Κρόνος Ι 2, 23; ΙΙ 7, 4. 10

Λεόντιον ΙΙ 1, 518 Λιβύη ΙΙ 1, 378 Λυγκεύς ΙΙ 1, 55 Λυσιμαχία Ι 5, 58. 60. 66. 68

Μαιῶτις II 1, 379. 444 Μασσαλία II 1, 443 Μασσαλιώτης (sc. Πυθέας) I 4, 209 Μερόη II 1, 441 Μινδυρίδης II 1, 519

Νείλος Ι 4, 109; Ι 8, 7. 15

Όδυσσεύς ΙΙ 1, 470. 471. 493 Όμηρος Ι 8, 59; ΙΙ 6, 21; Όμηρικός ΙΙ 1, 467

Πέρσης (= Ξέρξης) ΙΙ 1, 156; οί Πέρσαι 15, 37. 43. 78; Πέρσαι ΙΙ 1, 159. 161. 165 Πόντος ΙΙ 6, 174 Ποσειδώνιος Ι 4, 94. 110. 113. 115; Ι 7, 2. 4. 18. 27. 48; ΙΙ 1, 54. 273; ΙΙ 4, 98; ΙΙ 7, 14 Πυρόεις Ι 2, 26 Πυθαγόρας ΙΙ 1, 504 Πυθέας Ι 4, 208

Ρόδιος Ι 7, 40 Ρόδος Ι 7, 8. 13. 21. 32. 33. 37. 39. 46 Έμη ΙΙ 1, 443

Σαρδανάπαλος ΙΙ 1, 508. 519 Σκορπίος Ι 8, 48 Σκυθικός ΙΙ 1, 379 Σοῦσα ΙΙ 1, 157 Στίλβων Ι 2, 35; ΙΙ 7, 5 Συήνη Ι 4, 93; Ι 5, 59. 60. 66. 68; Ι 7, 52. 66. 68. 71. 77. 86. 103. 106. 108. 115; ΙΙ 1, 211. 270 Συηνίτης Ι 5, 47 Σωκράτης ΙΙ 1, 505; Σωκρατικός Ι 5, 18

Ταῦρος Ι 8, 48 Τοξότης Ι 4, 66. 68; ΙΙ 5, 118. 121. 127. 130

Υάδες Ι 8, 49

Φαέθων Ι 2, 25 Φαινόμενα (tit.) Ι 7, 30 Φαίνων Ι 2, 22 Φιλαινίς ΙΙ 1, 518 Φωσφόρος Ι 2, 34; ΙΙ 3, 38; ΙΙ 7, 6

Χαλδαΐος ΙΙ 6, 154

INDEX VERBORVM

 88. 96. 108. 336; II 4, 10. 33. 35. 37; II 6, 123. 166
ἀειφανής I 1, 201; I 3, 11. 24. 25. 26. 32. 68; I 4, 161. 212. 213. 215. 221. 227; I 5, 88
ἀερομιγής II 1, 337; II 3, 88; II 5, 2. 6 ἀήρ I 1, 34. 77. 116. 118. 119; I 2, 37; I 4, 105. 117. 122. 125; I 8, 84. 86. 90. 96; II 1, 14. 19. 29. 30. 33. 40. 43. 51. 129. 130; II 3, 84; II 4, 78. 84. 86. 88. 91. 103; II 6, 143. 168. 174. 175. 188; (plu.) II 1, 383

άθλίως II 1, 423	175. 189; ἀ. ἀπὸ τῆς ὄψεως ΙΙ 1,
άθροίζειν II 7, 13	59
άθρόος I 4, 42; (comp.) I 4, 39	άχωλύτως ΙΙ 6, 181
alθήρ I 1, 117 bis; I 2, 38; I 4, 87; I 5,	άλαζονεύεσθαι ΙΙ 1, 476. 482. 486
134; II 3, 84. 89; II 4, 11	άλήθεια ΙΙ 1, 352. 411. 462. 488; κατ'
αίματώδης ΙΙ 1, 133	άλήθειαν (opp. κατά φαντασίαν) II 1,
aigeīv I 1, 269; (Hom.) II 1, 480	58. 62. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 73;
aigew I 1, 27; I 5, 127	II 3, 82
αίζεσις Ι 1, 81; ΙΙ 1, 2. 415. 419;	άληθής Ι 5, 21. 24; Ι 6, 4. 7; ΙΙ 1, 420
$= \delta \delta \xi a$ II 4, 21. 30	άλλοῖος II 1, 131; (comp.) I 3, 13; II 1,
αἴσθησις (plu.) Ι 1, 74; τὰ κατὰ τὴν αἴ-	35
σθησιν φανταζόμενα Ι 1, 174; πρός	สมโดเดชิง II 4, 26
αἴσθησιν Ι 4, 73; II 5, 56	άλλος παρ' άλλοις (χλίμασι vel oi-
αἴσχιστος (Hom.) II 1, 470	κοῦσι) Ι 1, 199; Ι 4, 167; ΙΙ 1, 21.
αἰσχύνεσθαι ΙΙ 1, 504	432. 445; ἄλλως Ι 1, 188; Ι 5, 134; ΙΙ 3,
altía I 1, 270; I 2, 81; I 3, 2. 111; I 4,	4; II 6, 72. 81. 194
30; II 3, 65; II 4, 123; II 5, 41. 103;	άλογος άλογα ζῷα Ι 1, 269; (comp.)
II 6, 121	II 1, 25; ἀλόγως Ι 7, 122
αἴτιος Ι 4, 36. 151; Ι 5, 239; Ι 8, 122.	äμa (c. dat.) II 4, 71. 83. 87. 91
145; II 1, 50. 364. 368. 377. 386. 392.	ἀμαθία II 1, 452
399	άμαυρός (comp.) II 3, 93. 94; II 6, 103.
άχαριαῖος Ι 8, 42	105
ἄχα <i>οπος</i> II 1, 372	άμβλύς πρὸς άμβλείας γωνίας ΙΙ 5, 74
άκίνητος II 1, 112	άμείβειν Ι 2, 25. 68
ἀχμή (sc. θέρους) Ι 4, 108	ἀμέλει ὤσπερ d. I 1, 53; II 1, 34; II 3,
ἀκολουθεῖν Ι 1, 106; II 1, 87. 109. 119.	57; ὅπερ ἀ. Ι 4, 201
351	άμετάβατος II 1, 112 bis
άχολουθία χατά την φαινομένην άχο-	άμετρος (superl.) I 4, 193
λουθίαν Ι 5, 5	άμπωτις (plu.) II 1, 392; II 3, 65
ἀχόλουθος Ι 7, 5; ΙΙ 1, 5. 81. 103; ἀχολού-	άμφίκυρτος ΙΙ 5, 30. 75. 90
θως Ι 4, 193; Ι 5, 89 ἀκούειν Ι 1, 73	άμφίσχιος Ι 4, 133. 142
	ἄμφοδος ΙΙ 1, 198. 202. 209 ἀμφορεύς Ι 8, 5. 14. 15
ἀχριβής ά. λόγος Ι 1, 241; Ι 4, 72; (superl.) Ι 4, 88; κατὰ κάθετον ἀχριβῆ	άμφότερος ΙΙ 5, 56; ΙΙ 6, 118. 128. 131.
I 7, 74; ἀχριβῶς Ι 7, 36; Ι 8, 39. 40;	133. 135. 146. 166
II 2, 9; II 6, 19. 125. 129	ἄμφω I 4, 10. 14; II 5, 67
ἀχριτόμυθος (Hom.) II 1, 491	αν duplicatum I 1, 52; II 4, 59-60
ἄχρος ἄχρον τοῦ γνώμονος Ι 7, 79. 87.	άνά II 7, 3. 4 bis
98; Ι 8, 71; ἄκρον σκιᾶς τοῦ γνώμονος	άναγινώσκειν Ι 4, 204
Ι 7, 90. 99. 101; Ι 8, 63; ἄκρον (σκιᾶς	ἀναγκαῖον (ἐστί vel rarius γίνεται) Ι 1,
τῆς γῆς) ΙΙ 5, 18; ΙΙ 6, 24; τὰ ἄκρα	64. 132. 148. 163. 168. 222. 268; I 5,
(sc. ζωνῶν) Ι 1, 210; ἄχρον τῆς περιφε-	103. 126; I 6, 4. 7. 41; I 8, 37. 55; II 1,
gelaç I 5, 65	241; II 2, 23. 26; II 3, 32; II 6, 75; (su-
ἀχρώρεια Ι 5, 115; II 1, 222	perl.) I 4, 204; I 5, 28. 144; II 1, 11.
άκτίς (ήλίου) Ι 4, 127; (piu.) Ι 1, 247;	74; II 6, 44
I 8, 145. 151. 152 (del.); II 1, 195. 220.	άναγκαίως Ι 1, 17. 155. 249; Ι 2, 3. 7.
223. 369; II 4, 39. 77. 81. 96. 101. 104.	74; I 3, 29. 34. 42. 64. 82. 91; I 4, 74.
106; Η 5, 5; Η 6, 172; ά. ἀπὸ τῶν όφ-	157. 218; I 5, 21. 137; I 7, 68. 74. 107.
θαλμῶν (vel ὀμμάτων) ΙΙ 1, 32; ΙΙ 6,	113; I 8, 63. 134; II 1, 33. 60; II 3, 9.

20, 17 5 51 107 124 145 17 6 7 11	2-/- TI 1 411 421 621 (TT) TI 1
28; II 5, 51. 106. 124. 145; II 6, 7. 11. 48. 61. 65. 106	άνής II 1, 411. 431. 521; (Hom.) II 1, 173. 471
dνάγκη I 1, 44; I 4, 173; I 5, 137; I 7,	άνθήλιος ΙΙ 6, 173
25. 38	άνθρώπινος ΙΙ 1, 83
άνάγειν (geom.) I 7, 90. 100	ἄνθρωπος (= Epicurus) II 1, 358; (plu.)
ἀναγράφειν II 6, 152. 154	I 1, 216; II 1, 157. 367. 410.
ἀναδεῖν II 1, 513	524
άναθυμίασις Ι 5, 127	άνίεσθαι Ι 8, 153
άναίσχυντος (superl.) II 1, 517	ἄνισος Ι 4, 60. 64. 181. 187. 194; II 5,
άνάκλασις ΙΙ 4, 35. 36. 37. 38; κατ' άνά-	55
κλασιν II 1, 394. 395; II 4, 30. 33. 42.	άνίσχειν (= άνατέλλειν) I 3, 11; I 4,
44. 47. 48. 50. 56. 58. 70. 76. 79	228; I 5, 37; I 6, 25. 29; I 8, 50; II 1,
άνακραύγασμα (Epicur.) II 1, 497. 519	13. 21. 27. 250; II 2, 16
ἀναλογεῖν I 4, 183	ἄνοδος II 1, 14
dvaloyía I 7, 59; II 1, 248. 435; II 4,	ανόητος II 1, 144; (comp.) II 1, 451
51	ἀνταρχτικός (κύκλος ἐν οὐρανῷ) Ι 1,
άνάλογος τὸ άνάλογον ΙΙ 3, 43; ΙΙ 5,	198. 208; I 3, 27. 67
132; II 6, 77; ἀναλόγως I 4, 68. 86; I 5,	άνταύγεια κατ' άνταύγειαν ΙΙ 4, 25
44. 49	άντεστραμμένως Ι 3, 70
άναλύειν Ι 1, 43; I 8, 84. 87. 88. 89	άντεύχρατος ή ά. ζώνη Ι 1, 219. 225.
άναπέμπειν Ι 8, 80. 94	266. 273; I 3, 18. 69. 108; I 4, 141;
ἀναπληφοῦν Ι 4, 28	(plu.) I 3, 113
άναπόδεικτος πέμπτος άναπόδεικτος	ἀντιβλέπειν ΙΙ 1, 130
(log.) I 5, 25; I 6, 3	άντικρύ Ι 1, 226; Ι 5, 82; κατὰ τὸ ά.
άνατέλλειν Ι 4, 81; Ι 6, 14. 26. 28; Ι 8,	II 1, 263
53. 54; II 1, 7. 9. 20. 22. 24. 46. 137.	άντιλαμβάνειν Ι 8, 96; (med.) 'sensibus
206. 236. 433. 445. 464; II 2, 13. 17;	percipere' I 1, 36
II 4, 88	άντιλέγειν Ι 4, 113
άνατολή Ι 4, 84. 86; Ι 8, 54; plu. Ι 6, 23; ΙΙ 1, 199; Ισημερινή ά. ΙΙ 1, 198; θερι-	άντιμαρτυρεῖν ΙΙ 4, 13
ναὶ ἀνατολαί Ι 6, 29; χειμεριναὶ ἀνατο-	ἀντίπους οἱ ἀντίποδες Ι 1, 218. 221. 224. 228. 229. 233 bis. 258. 262
λai I 6, 31; $\delta a\pi'$ $\delta varo\lambda \eta \varsigma$ II 1, 205;	άντιστρέφειν Ι 1, 232. 258. 271; I 3, 111
II 6, 42; ἐπὶ τῆ ἀνατολῆ I 4, 77. 80;	άντοικος οἱ ἄντοικοι Ι 1, 218. 220. 228.
κατά τὴν ἀνατολήν ΙΙ 1, 17; πρὸς (τῆ)	233. 234. 252. 262
άνατολή Ι 1, 156; Ι 6, 4-5. 9. 19; πρός	ἄντωμος Ι 1, 220
ἀνατολήν ΙΙ 6, 39. 40. 43-44	ἄνυδρος Ι 1, 84; II 1, 372
ἀνατολικός II 1, 464. 465	άνύειν Ι 2, 27; ΙΙ 1, 150
άνατρέχειν Ι 2, 63. 67; Ι 3, 84. 90	ãνω I 1, 150. 154; I 8, 96
άναφέρειν Ι 4, 78. 83. 84	ἄνωθεν II 1, 41
åναφής I 1, 22. 65	άξιόλογος Ι 2, 49; Ι 4, 127. 174. 184.
άναχώρησις Ι 4, 40	243; I 8, 6. 8. 9; II 3, 74
άναψύχειν Ι 4, 107. 117. 121	άξιος (comp.) II 1, 510; ἀξίως ΙΙ 1, 180
ἀνάψυξις Ι 4, 104. 125	άξιοῦν ΙΙ 1, 489. 505. 507
åviévai I 5, 119	άξίωμα ΙΙ 1, 269
άνεννόητος ΙΙ 1, 181	άξων Ι 4, 161. 164
ἀνέρχεσθαι Ι 8, 56; II 1, 183. 188; II 6,	ἀοίχητος Ι 1, 189. 210; Ι 4, 93. 99; ΙΙ 1,
13. 51	362
άνευρίσκειν ΙΙ 1, 357	άόρατος Ι 1, 201
ἀνέχειν II 4, 71	άπαθής II 4, 23. 29

άπαιδευσία ΙΙ 1, 15	άποχλίνειν Ι 1, 178; Ι 4, 141. 144; Ι 5,
άπαντᾶν (absol.) I 5, 35; II 6, 77. 149.	136; I 6, 24. 27
188; (c. dat.) II 6, 26. 40. 44	απόχλισις Ι 4, 127; Ι 6, 30; εν αποχλίσει
άπαρτίζειν Ι 2, 23. 30. 41	I 1, 179
äπας I 5, 110. 124; II 1, 376. 426	άποχορυφοῦν ΙΙ 6, 10. 97. 99
άπάτη II 1, 142	αποκρύπτειν Ι 3, 14. 27. 29; I 5, 50. 121;
άπεικάζειν Ι 2, 14; II 1, 468	I 8, 39; II 2, 8. 11
άπειφάχις ΙΙ 1, 155. 165. 265	άπολαμβάνειν Ι 8, 44
<i>ἀπειρία</i> Ι 1, 107	ἀπολείπειν Ι 1, 82. 145; II 1, 400; II 5,
άπειφομεγέθης ΙΙ 1, 85. 360	67; (pass.) I 1, 41. 63; II 1, 179
ἄπειρος (notio infiniti) I 1, 9. 109. 110;	άπολλύναι ΙΙ 1, 422
ά. κόσμος Ι 1, 7; ἄπειρον (τὸ ἔξω τοῦ	άπομηχύνειν τὰ ἀπομεμηχυσμένα χατὰ
κόσμου κενόν) Ι 1, 105 bis. 122. 123.	τὸ σχῆμα σώματα Ι 1, 166
129. 135. 148. 150; ἄπειρον σῶμα Ι 1,	ἀπονέμειν II 1, 486
106. 107; ἄπειρα σώματα Ι 1, 138;	άποπάλλειν ΙΙ 4, 24. 31
απειροι έτερότητες κενών I 1, 147;	άποπέμπειν Ι 4, 201; Ι 6, 11; Ι 8, 21.
άπει <i>οοι μεσημβοινοί Ι 7</i> , 12; άπει <i>ο</i> οι	159; II 1, 31. 137. 217. 223. 369; II 3,
μυριάδες ΙΙ 1, 135; είς ἄπειρον Ι 1, 18.	8. 38; I 4, 42. 49. 53. 60. 65; II 6, 7.
113; ΙΙ 2, 22; ἐπ' ἄπειρον Ι 1, 97; Ι 8,	172
88; μέχρις ἀπείρου Ι 1, 137. 145; II 1,	άπορεῖν Ι 8, 79
248-249; ἀπείρω (μείζων) ΙΙ 1, 71. 74.	άπορία ΙΙ 6, 123. 140. 150
241	ἄπο <i>ρος</i> II 4, 81
ἀπέρατος II 1, 164. 181	ἀπόστασις Ι 3, 49. 51; Ι 6, 13; ΙΙ 1, 65;
<i>ἀπεργάζεσθαι</i> Ι 5, 128	II 3, 43
άπέχειν Ι 7, 35; II 1, 17. 351. 463; II 3,	ἀπόστημα ΙΙ 1, 264; ΙΙ 6, 180
40; II 5, 115	άποσώζειν ΙΙ 5, 117
ἀπιέναι Ι 4, 143; Ι 5, 49; Ι 6, 15; ΙΙ 3, 25	ἀποτείνειν Ι 5, 132; (Arat.) II 1, 316
ἀπλανής ἀπλανῆ (ἄστρα) vel ἀπλανεῖς	άποτελευτᾶν II 6, 94
(ἀστέρες) Ι 2, 12. 14. 20; Ι 3, 45; Ι 8, 4.	άποτελεῖν II 5, 40. 69. 78
25. 28. 30; II 3, 36. 54. 58	апотоµή II 5, 62. 120. 122. 136. 138;
ἄπλετος Ι 2, 20; II 1, 435. 451	II 6, 60. 63. 67. 87
άπλοῦς άπλη κίνησις Ι 2, 63: (comp.)	άποφαίνειν II 1, 485; (med.) I 4, 96. 98;
c. δόξα Ι 7, 4; c. λόγος ΙΙ 1, 304: (su-	I 5, 16; II 1, 454; II 6, 121
perl.) c. ἐπίνοια (sc. τοῦ κενοῦ) I 1, 65;	ἀπόφασις ΙΙ 1, 5
c. κίνησις I 2, 4; άπλῶς I 1, 6. 67; I 3,	άποφθείζειν ΙΙ 1, 511. 517
11; I 4, 227; II 1, 121; II 4, 47; opp.	άποχεῖν ΙΙ 1, 59. 258; ΙΙ 5, 110. 113;
πάντως II 5, 97-98; (comp. adv.) I 1,	II 6, 175
175	άποχωρεῖν (opp. προσιέναι) I 4, 91; I 8,
ἄπλωτος Ι 1, 264	143. 154; II 5, 22; (opp. προσέρχε-
ἀποβάλλειν Ι 7, 76. 112	σθαι) II 5, 11
άποβλέπειν ά. είς ΙΙ 1, 131; ά. πρός	άποχώρησις ΙΙ 5, 27
II 4, 75	ãρα passim, v. ὅθεν
ἀπόγειος (comp.) II 6, 85	άργύρωμα ΙΙ 4, 20
άπογινώσκειν ΙΙ 3, 43	άρετή ΙΙ 1, 411
άποδειχνύναι Ι 7, 69	ἀριθμός ΙΙ 5, 99
ἀπόδειξις Ι 5, 124; Ι 7, 6; Ι 8, 18	άριστεύς ΙΙ 1, 477. 485
ἀποδημεῖν ΙΙ 5, 97	άρχεῖν II 1, 177
άποθυήσκειν ΙΙ 1, 429	άρχτικός (χύκλος ἐν οὐρανῷ) Ι 1, 198.
ἀποχαθιστάναι II 7, 9	203. 204; I 2, 80; I 3, 10. 25. 26. 42.

68. 75; I 4, 166. 168. 171. 174. 210. 222. 223. 224. 226. 231; I 5, 46. 89; d. πόλος Ι 5, 85; ἀπὸ τῶν ἀρχτιχῶν Ι 7, 31; ΙΙ 1, 205; ἐπὶ τὰ ἀρχτιχά Ι 4, 214 ἄρκτος (opp. μεσημβρία) Ι 4, 76; ἀπ' άρχτων Ι 5, 51; πρός (τῆ) άρχτω Ι 1, 158; I 4, 173; I 5, 50-51. 108; I 6, 5. 22; Ι 7, 77; πρὸς ἄρκτον Ι 3, 39; Ι 4, 154. 158; Ι 5, 49; ΙΙ 6, 50. 54; ὑπὸ ταῖς ἄρχτοις 'sub polis' I 2, 78 άρμόζειν ΙΙ 1, 397 άρουρα (Hom.) I 8, 61; II 6, 23 ãρτι II 1, 319 άρχή Ι 5, 34; Η 5, 123: άρχὴν λαμβάνειν I 1, 242; I 4, 19-20; I 7, 31-32; 'principia' II 1, 406; την ἀρχήν (adv.) II 1, 456 άρχιερεύς ΙΙ 1, 506 ἄρχεσθαι II 3, 24; II 6, 42 άρωματοφόρος ΙΙ 1, 374 άσαφής I 1, 159; (comp.) I 7, 50 ἄσχιος Ι 7, 73; II 1, 198. 207. 211. 271 άσχόπως II 4, 105 άσπάζεσθαι ΙΙ 1, 425 άστεριαῖος Ι 8, 31; II 3, 46 άστήρ I 3, 45; I 8, 23, 46, 50; II 1, 119; II 3, 34. 53. 57. 58. 82; ά. τοῦ Κρόνου I 2, 23; (= Κάνωβος) I 7, 28. 35; v. άλανής άστρολογεῖν ΙΙ 1, 408 άστρολογία ΙΙ 1, 523 άστρολόγος ΙΙ 1, 340; ΙΙ 3, 70; ΙΙ 5, 81; II 6, 151 ἄστρον Ι 2, 4. 37; Ι 3, 26. 33. 43; Ι 4, 162. 168; I 5, 40. 50. 88; I 8, 4. 32. 103; II 1, 427. 451; II 3, 68. 86. 90. 96. 100; II 5, 1; II 6, 13. 101. 102; v. άπλανής, πλανᾶσθαι dσχήμων II 1, 514 άσώματος Ι 1, 141; ά. ἐπιφάνεια Ι 1, 120; ἀσώματον κενόν Ι 1, 22. 65. 150; ά. χρόνος ΙΙ 5, 100. 101 άτακτος Ι 2, 44; (comp.) Ι 2, 26 åre I 6, 18; I 7, 77; II 1, 417 άτη (plu.) II 1, 498 άτμός Ι 1, 45; Ι 8, 89 άτοπία I 1, 147; II 1, 114 άτοπος II 1, 11; (superl.) II 1, 426 άτρεχής II 1, 213. 271; II 5, 79

αὐγή (Arat.) II 1, 316; (plu.) (τοῦ ἡλίου) I 4, 201; II 3, 94; II 6, 28. 105; (σελήνης) II 4, 23. 30 αύξεσθαι Ι 3, 86. 104; Ι 4, 14. 18; ΙΙ 1, 79. 365. 401; II 4, 7; II 5, 33 αύξησις Ι 3, 2. 92; Ι 4, 18; c. μείωσις Ι 1, 238. 257. 261. 272; I 3, 112. 113; I 4, 183. 195. 233; (rhet.) κατά θαυμαστήν αύξησιν ΙΙ 1, 176; α. (τῆς σελήνης) II 4, 136; II 5, 80 αὐτάρ (Hom.) II 1, 317 αὐτάρχης Ι 8, 161; αὐτάρχως ΙΙ 3, 67 αὐτόθεν Ι 5, 5 αὐτός αὐτὸ τοῦτο Ι 1, 52, 55-56; Ι 8, 160; ΙΙ 1, 388; ΙΙ 2, 5; τὸν αὐτὸν τοῦτον I 2, 33-34 άφανής Ι 3, 16. 20. 24. 32. 73; Ι 4, 162; I 5, 51; II 3, 30 άφανίζειν (med.) I 1, 200 bis; II 1, 401; II 4, 14. 17. 82; II 6, 40. 48. 65. 66 άφανισμός ΙΙ 5, 78 άφατος Ι 4, 125; Ι 8, 93 άφίεσθαι II 1, 145. 189 άφιχνεῖσθαι I 3, 39. 54; II 1, 161 άφιστάναι Ι 2, 79; Ι 4, 37. 102. 116. 118. 192; I 7, 41. 113; II 1, 262. 263. 265; II 5, 141; II 7, 1. 5. 7 άφορᾶν ΙΙ 3, 86; d. εlς I 5, 92; II 1, 42; d. πρός II 5, 26 άχρι Ι 4, 47

βάθος Ι 7, 124; Ι 8, 39. 44. 52. 55; ΙΙ 4, 104; ΙΙ 6, 186; κατὰ τὸ βάθος ΙΙ 4, 55 $\beta a \theta \dot{\nu} \zeta$ I 5, 14. 22. 76; (comp.) I 4, 206; I 5, 92; (superl.) I 4, 105; I 5, 90 βαίνειν ΙΙ 6, 144; (math.) I 7, 58. 61. 101. 104; οί ἐπὶ γῆς βεβηχότες Ι 1, 221; I 7, 10; sim. II 6, 147-148 βάλλειν (pass.; geom.) I 2, 47 βαρύς Ι 1, 192; (superl.) Ι 6, 42 βασιλεύς ΙΙ 1, 476. 486 βάσις (γνώμονος) Ι 7, 80. 102; (κώνου) II 1, 64. 67; II 3, 13; II 5, 109. 112. 114; (τριγώνου) ΙΙ 1, 244. 245. 246. 247 bis. 253. 255. 259. 261 βέλος ΙΙ 1, 149. 153. 155. 166 βιάζειν (med.) I 5, 136 βίος ΙΙ 1, 424; ΙΙ 6, 153 *βλάβη* II 1, 142

βλέπειν β. ἐπί Ι 1, 222; β. πρός ΙΙ 5, 49 (del.); I 4, 4. 7. 11. 14. 169; I 7, 12. 17; δ γράψας ('scriptor') II 7, βολή (Arat.) II 1, 316 12 βόρβορος ΙΙ 1, 516 γραώδης II 1, 459 vvvn II 1, 500 βόρειος Ι 1, 198; Ι 2, 49. 51-52. 54. 55. γωνία Ι 4, 36; Ι 5, 135; Ι 7, 58. 61. 96. 56. 60. 69. 70. 71. 76; I 3, 8. 20. 30. 31. 36. 63. 67. 71; I 4, 4. 9. 15; II 5, 143. 104; ΙΙ 4, 57; πρὸς ὀρθὰς γωνίας Ι 4, 144; ΙΙ 6, 47. 51. 100; β. ζώνη Ι 4, 34; II 4, 67; πρός όρθὰς (sc. γωνίας) 140; v. πόλος II 5, 70 βορρᾶς πρὸς βορρᾶν Ι 4, 141. 144 βούλεσθαι ΙΙ 1, 420; ΙΙ 6, 150 δαιμόνιος ΙΙ 1, 430; δαιμονίως Ι 4, 40 βραδύς (comp.) Ι 4, 86; βραδέως ΙΙ 5, δάκρυον II 1, 497 δακτυλιαῖος ΙΙ 3, 28. 37. 49 131; II 6, 70; (comp.) II 1, 448; II 5, δακτύλιος ΙΙ 6, 179. 184. 187 106. 130. 135. 138 δάκτυλος ΙΙ 3, 18. 38 βραχύς Ι 4, 171; Ι 8, 82; ΙΙ 3, 18; ΙΙ 4, 113; (comp.) I 6, 10. 15; (superl.) I 3, δάς II 5, 84 79; I 6, 16; II 3, 53; διὰ βραχέων I 1, δεῖ vel δεήσει e.g. I 1, 9. 22. 106. 126. 20 134. 143. 144. 200. 262; I 3, 44. 67 βροτός (Hom.) II 1, 473 (em.); I 4, 110; II 1, 9. 69. 126. 231. 276. 278. 281. 355. 433. 450; II 6, 120; γάρ καὶ γάρ e.g. I 1, 34. 49. 223. 232. $\xi \delta \varepsilon \iota \ (= \xi \delta \varepsilon \iota \ \alpha \nu) \ I \ 4, \ 114$ δειχνύναι Ι 1, 7. 79. 94; Ι 5, 103. 104. 259; I 4, 204; I 5, 92; II 4, 84. 102; II 5, 92. 143; II 6, 80. 143. 173 105. 110; I 6, 7. 40; I 7, 3. 56. 60; I 8, 158; II 3, 4; II 6, 79. 82 γαργαλισμός (Epicur.) II 1, 497 γένος ΙΙ 5, 61 δεῖν 'alligare' (Hom.) II 1, 481 γεωμέτρης Ι 7, 55. 57. 61 δεχαπλασίων Ι 8, 13 δεξιός Ι 1, 151. 157; ΙΙ 6, 14 γεωμετρικός γεωμετρική ἔφοδος Ι 7, 3. 49 γη (opp. ὕδωρ) Ι 1, 118. 119; (opp. θάδεσπότης I 1, 231 δέχεσθαι Ι 1, 23. 62. 67. 85; ΙΙ 4, 25. 40. λασσα) I 1, 183; I 5, 114. 121. 122; I 8, 19; v. δύναμις, στιγμιαῖος, σχήμα, 41 δήλος δήλον (ἐστί vel γίνεται) Ι 1, 8. 68; ύπέο, ύπό γίνεσθαι Ι 5, 40; ΙΙ 1, 158; ΙΙ 5, 108; I 6, 9; II 1, 99. 237; II 3, 13. 20. 31; y. év I 7, 34. 72; II 3, 30 ΙΙ 5, 82; ΙΙ 6, 106; δήλον ποιεί ΙΙ 6, γινώσκειν Ι 4, 147; ΙΙ 6, 163 114 γνώμων (sc. ώρολογίου) Ι 7, 74, 77, 80 δηλοῦν Ι 8, 59; ΙΙ 1, 158. 178. 180; ΙΙ 6, bis. 85. 88. 90. 95. 99. 101; I 8, 71. 86 δημιουργός Ι 8, 98 74 γνώριμος γνώριμον (έστί vel γίνεται) I 1, δηποτοῦν Ι 1, 178 δήπου οὐ δήπου Ι 1, 56; Ι 8, 121 112. 128; I 7, 117; I 8, 32. 42; II 1, 115. 524; II 3, 56. 76. 100; II 4, 56. 71. διαβεβαιοῦν (med.) I 5, 18 118; II 6, 107 διαδέχεσθαι ΙΙ 1, 159 διαδοχή ΙΙ 1, 160 γνῶσις Ι 2, 21 youv (in exemplis introducendis) I 1, διαζευγνύναι τὸ διεζευγμένον (log.) Ι 5, 21. 24; I 6, 3 36; I 4, 197; I 5, 37; I 8, 83. 87. 148; II 1, 378; II 4, 85. 127 διαιρείν e.g. I 1, 214; I 3, 59; I 4, 10. 63. γραΐδιον ΙΙ 5, 151 134. 229. 239; I 7, 20. 23. 25; I 8, 117. γραμμικός γραμμικαί ἀποδείξεις Ι 5, 124; 131; II 1, 77. 327 διακαίειν Ι 2, 74; II 1, 361; (pass.) Ι 1, 270; Ι 2, 81; Ι 4, 97; Ι 8, 141; ή διακεγράφειν Ι 1, 193. 196. 197; Ι 2, 50; Ι 3,

/ /8/ . \ 7 4 040 0// 7 5 5	0.0 A . W TT A AC A1
καυμένη (ζώνη) Ι 1, 212. 266; Ι 3, 7.	διδακτυλιαΐος ΙΙ 3, 26. 31
19. 22. 114; I 4, 180. 184. 234	διδάκτυλος ΙΙ 3, 20
διαχεῖσθαι ΙΙ 1, 423	διδασχαλεῖον Σωχρατιχόν δ. Ι 5, 18
διαχόσμησις Ι 1, 4	διδασχαλία Ι 1, 191
διαχρίνειν ΙΙ 5, 43	διδάσκειν Ι 1, 263
διαλεχτικός Ι 5, 24	διδόναι (Hom.) II 1, 480
διαμένειν Ι 3, 88. 98; Ι 5, 14	διείργειν Ι 1, 265; ΙΙ 5, 48
διαμετρεῖν Ι 5, 66; Ι 8, 47. 62; ΙΙ 5, 18.	διεκβάλλειν ΙΙ 6, 18
30. 34; II 6, 10. 14. 17. 25. 31. 38. 52.	διεχθεῖν ΙΙ 6, 182. 184
125. 129. 133. 160	διεξάγειν Ι 4, 76
διάμετρος Ι 4, 56. 59. 62. 164; Ι 5, 58.	διεξιέναι Ι 4, 50; ΙΙ 5, 116. 121
63. 66. 69. 70 bis. 142. 144; I 7, 118;	διέξοδος ΙΙ 5, 138
I 8, 10; II 1, 67. 152. 196. 208. 213.	διέρχεσθαι Ι 2, 66; Ι 3, 99; Ι 4, 66. 85.
222. 230. 232. 238. 241. 242. 253. 254.	216. 220; II 1, 166. 168. 306; II 3, 97;
260 bis. 264. 266. 267. 273. 276. 280.	II 5, 105. 126. 130. 135. 137; II 6, 75
295. 296. 302. 311. 321. 332. 341; II 3,	διετία Ι 2, 27
13. 17. 39 bis. 70; II 4, 120; II 5, 35.	διήχειν Ι 1, 18. 114. 164. 182; Ι 7, 93.
53; ἐπὶ διάμετρον ΙΙ 5, 31; κατὰ (τὴν)	103; II 1, 206. 322; II 3, 10
διάμετρον Ι 1, 225; Ι 8, 63; ΙΙ 5, 75;	διημερεύειν ΙΙ 1, 512
II 6, 20	διιέναι Ι 4, 52. 55; ΙΙ 1, 163; ΙΙ 5, 129
διαμονή δ. τῶν ὅλων Ι 2, 2; Ι 8, 99; Η 1,	διιχνεῖσθαι Ι 4, 122; ΙΙ 4, 96. 101. 104
399	διιστάναι Ι 1, 167. 202; Ι 8, 148. 159;
διανύειν Ι 4, 79	II 1, 157; II 4, 103; II 5, 65
διαπλεῖν Ι 7, 34	δίκαιος (comp. adv.) II 1, 489
διαπληκτίζεσθαι ΙΙ 1, 476	διμηνιαΐος Ι 4, 218
διάπτωμα Ι 1, 161	δινεΐν ΙΙ 1, 106 (em.). 108
διάπυρος ΙΙ 1, 460; ΙΙ 4, 27	διοιχεῖν Ι 1, 11. 16; (pass.) ὑπὸ φύσεως
διασχεδαννύναι Ι 1, 97	δ. I 1, 8. 70
διάστημα Ι 1, 202. 204; Ι 2, 76; Ι 4, 105.	διοίχησις δ. τῶν ὅλων Ι 8, 99; Η 1, 398
169 (del.); I 5, 69; I 7, 39. 47. 53. 108;	διόπερ Ι 2, 50
I 8, 103. 106; II 1, 45. 49. 53. 56. 58.	διπλασίων ΙΙ 1, 77. 245. 259. 293
61. 79. 89. 91. 118. 119. 121. 165. 234.	δίς Ι 4, 111; Η 1, 287. 292; Η 3, 70
249. 300. 314. 320. 347; II 3, 21. 22.	δισμύριοι Ι 5, 68
40; II 4, 55. 119; II 5, 52; II 6, 75. 183;	δισχίλιοι ΙΙ 1, 261. 263
II 7, 5. 7; δ. χρονικόν II 5, 96; δ. χρό-	δίυγρος ΙΙ 6, 188
vov II 1, 150. 183; II 5, 103. 117	διχότομος ΙΙ 4, 57; ΙΙ 5, 30. 73. 88. 90
διάταξις ΙΙ 1, 399	διχῶς δ. λέγεται Ι 1, 86-87; δ. καλεῖν/
διατηφεῖν Ι 3, 55	χαλεῖσθαι II 5, 148. 149
διατρίβειν Ι 4, 99. 114	δόγμα ΙΙ 1, 417. 503
διαφέρειν II 1, 368; (med.) I 1, 239	δοχεῖν Ι 1, 44. 217; Ι 2, 10. 22; Ι 5, 1;
διαφερόντως ΙΙ 1, 439	II 1, 50. 135. 286. 489; II 3, 18. 69;
διαφθείρειν ΙΙ 1, 403	II 6, 110
διαφθορά ΙΙ 1, 415	δόξα Ι 4, 113. 115; Ι 7, 1; ΙΙ 1, 192. 349.
διαφορά 'varietas' I 1, 199; I 4, 146.	351. 461; II 4, 9
232. 240; II 1, 376. 378. 381. 385. 389;	δοξάζειν Ι 7, 123; II 5, 151
II 3, 74; II 5, 42; II 6, 82; 'dissensio'	δούλος Ι 1, 231
I 5, 10	
διάφορος Ι 3, 6; Ι 7, 54. 92	δριμύς ΙΙ 1, 373
	δρόμος Ι 4, 74
διαφυλάττειν Ι 3, 61; ΙΙ 5, 8. 58	δύειν (med.) I 5, 37; I 6, 25. 27. 28. 30;

II 1, 9. 21. 27. 33. 136. 228. 432. 445; είσαγωγή Ι 8, 160 ν. χαταδύειν elotévat II 5, 85 δύναμις δ. γῆς (opp. ὄγκος) Ι 8, 82; εΙσέρχεσθαι ΙΙ 1, 288. 290 (ήλίου) Ι 4, 125; ΙΙ 1, 359. 362. 370. είσφέρειν ΙΙ 4, 84 386. 393; (οὐσίας τοῦ κόσμου) I 1, είτα II 5, 29. 30 100; (ὄψεως) ΙΙ 1, 83; (σελήνης) ΙΙ 1, είωθέναι Ι 5, 3. 120; Ι 6, 13; II 1, 143; 389; II 3, 62 II 5, 144 δυνατός I 1, 9. 268; I 8, 137; II 1, 53; ἔχαστος παρ' έχάστοις (sc. χλίμασι vel II 6, 3. 161 οίχοῦσι) Ι 4, 169, 179 δύσις δύσεις θεριναί Ι 6, 28; δ. χειμεριέκάστοτε Ι 1, 57. 187. 246; II 1, 281 ναί I 6, 30; ἀπὸ τῆς δύσεως I 2, 11; έχάτερος Ι7, 4 έπὶ (τὴν) δύσιν Ι 1, 156; Ι 6, 18; Η 6, έκατέρωθεν Ι 1, 194. 211; Ι 2, 51; ΙΙ 1, 42; κατά τὴν δύσιν ΙΙ 1, 18; πρὸς δύ-229. 251. 257; II 7, 4 σιν ΙΙ 1, 205; πρὸς (τῆ) δύσει Ι 1, 155; έκβάλλειν (geom.) I 7, 84; I 8, 124. 155 I 6, 5, 20; II 1, 465; II 6, 171; (plu.) ἐκβολή (τοῦ ἡλίου) Ι 5, 39; ΙΙ 1, 448 I 5, 34 έχεῖ Ι 4, 125; (= ἐχεῖσε) Ι 3, 72 δυσμή πρός δυσμαῖς Ι 5, 39 έχθλίβειν Ι 1, 77 δυσώδης ΙΙ 1, 373 έχθυμιᾶν (pass.) I 1, 45; I 8, 88 δυτικός άπὸ τῶν δυτικῶν ΙΙ 6, 27 ёххечтдос I 4, 58. 62 bis. 69; II 5, 139 δωδεκαετία Ι 2, 25 έχχηρύσσειν ΙΙ 1, 414 έκλειπτικός ΙΙ 5, 146 (del.) δωδεκατημόριον Ι 4, 81; Ι 7, 21; Ι 8, 38; II 1, 313. 314. 326. 328 έκλείπειν Ι 5, 41. 42; Ι 8, 108; ΙΙ 3, 4. 16. 17. 72. 80; II 4, 127. 135; II 5, 151; II 6, 1. 16. 35. 37. 47. 54. 61. 73 bis. 98. έαρινός έαρινή Ισημερία Ι 3, 105; Ι 4, 8. 110. 114. 117. 156. 157. 160. 161. 194 45. 48 ἔχλειψις Ι 5, 41, 43; ἔ, ήλιαχή (vel sim.) έγγίνεσθαι ΙΙ 6, 190 I 8, 107; II 3, 4. 15. 24. 71; II 4, 95. έγγύς ΙΙ 1, 48; έγγίων ΙΙ 1, 53; έγγιστα 128; ἔ. μεριχή ΙΙ 6, 51-52. 86; ἔ. I 4, 3; II 1, 46 σεληνιακή (vel sim.) II 4, 131; II 6, 68. έγκεῖσθαι II 6, 180. 183 77. 80. 109. 112. 116. 148. 151. 166. ĕγκλιμα I 3, 31; I 4, 157 έγκλίνειν Ι 2, 71; Ι 3, 8. 35. 44. 55. 72; 195; ἔ. τελεία (sc. ήλιαχή) ΙΙ 3, 73 έκλύειν ΙΙ 1, 418 I 4, 35. 152. 175. 186. 190; (geom.) έκπέμπειν ΙΙ 1, 32; ΙΙ 4, 43, 45, 58, 68 II 5, 60. 66. 142 έχπεριέρχεσθαι Ι 4, 76 ἔγκλισις Ι 4, 165. 171; (geom.) II 5, 62 έχπεριπλεῖν Ι 1, 188 έγχεῖν Ι 1, 36 έκπίπτειν ΙΙ 4, 106 έγχρονίζειν Ι 4, 91. 102 ἐκπύρωσις I 1, 46. 48 έγχωρεῖν Ι 5, 130; Ι 8, 76. 121; ΙΙ 1, 22. 39 ёхтаоц I 1, 51. 52 *ἔθνος* II 1, 439 έχτιμᾶν II 1, 418 *ἔθος* II 5, 89 ėжтеїчег (pass.) I 1, 50; II 1, 80. 84. 89. είχός ΙΙ 1, 139; ΙΙ 3, 57 96. 268. 280; II 3, 12 εἰχότως ΙΙ 1, 331 έκφαίνειν II 1, 146. 147. 217. 269; II 6, είλεῖσθαι Ι 2, 1; Ι 3, 45 43 bis. 46. 70. 74 είλιχρινής είλιχρινεῖς έχλείψεις ΙΙ 1, 287; έκφανής Ι5,5 ΙΙ 5, 3; τὸ είλιχρινὲς τοῦ αίθέρος ΙΙ 3, έχφέρειν ΙΙ 1, 375 έχφεύγειν ΙΙ 6, 15. 50. 100 είναι τὰ ὄντα ΙΙ 1, 402; (Hom.) ἔμμεναι έχχεῖν Ι 1, 46 II 1, 473; (Hom.) ἐών II 1, 491 $\varepsilon I \zeta \quad \varepsilon v = \pi \rho \bar{\omega} \tau \sigma v \quad I \quad 1, \quad 203. \quad 252; \quad II \quad 1,$ έλέγχειν Ι 8, 3. 18; II 1, 115; II 4, 118; 289 II 6, 80

έλιχοειδής Ι 2, 64; έλιχοειδῶς Ι 2, 61	έννοεῖν Ι 8, 21; Η 1, 156. 163. 169; Η 3,
Ελκειν I 4, 56; II 6, 21; (Hom.) I 8, 61;	2. 34
II 6, 23	ĕννοια I 1, 108
ἐλλάμπειν Ι 5, 82; ΙΙ 1, 455. 456; ΙΙ 4,	έντάσσειν ΙΙ 1, 504
18; II 6, 117	ἔντονος Ι 4, 126; Ι 8, 152
ἔλπισμα (Epicur.) II 1, 413. 496	έντρίβειν (med.) II 1, 513
ἐμβάλλειν Ι 1, 30. 31; II 6, 179	έντυγχάνειν Ι 3, 85. 90; II 6, 64; 'visu
έμμεθόδως ΙΙ 1, 343	percipere' I 5, 84. 117; II 1, 34; II 6,
ĕμπαλιν 'vice versa' I 1, 240. 256; I 3,	190
66. 71. 74. 109; τὸ ἔμπαλιν Ι 4, 86; Ι 5,	έξαίρειν (pass.) Ι 1, 28; Ι 2, 70; Ι 3, 14.
52. 85	18.37.54.73.108;14,153.163.166.172;
έμπεριέχειν Ι 1, 6; Ι 2, 3; Ι 6, 4; Ι 8,	I 8, 114. 136; II 3, 45. 46. 47; II 6, 143
80	έξαίρετος ΙΙ 3, 96
έμπεριοχή Ι 2, 7	έξάχις (Arat.) II 1, 317; II 3, 33
ἐμπιμπλάναι Ι 1, 269; II 6, 182	έξαλλάσσειν ΙΙ 1, 380
έμπίπτειν ΙΙ 4, 81. 135; ΙΙ 1, 460; ΙΙ 6,	έξαναλίσκειν Ι 8, 95
19. 81. 89. 98. 111. 194; (geom.) I 7,	έξάπτεσθαι ΙΙ 1, 427. 434. 436. 465
57. 94; (Hom.) I 8, 60	ξξαρσις I 1, 28
ξμπνους II 1, 362	ἔξαψις II 1, 450
έμποδίζειν Ι 1, 74; Ι 5, 79; ΙΙ 6, 132	έξέρχεσθαι ΙΙ 1, 290; ΙΙ 4, 82
έμποδών Ι 1, 51. 56	έξετάζειν Ι 8, 8
έμποιεῖν ΙΙ 6, 150. 192	έξευρίσκειν ΙΙ 1, 462. 467
<i>ξμπροσθεν</i> Ι 1, 151	έξέχειν ΙΙ 4, 112. 113
έμπρόσθιος Ι 1, 155	έξης Ι 1, 270; Ι 3, 44; Ι 4, 242; Ι 7, 18.
έμφαίνειν Ι 5, 124; ΙΙ 1, 171	27. 84; I 8, 20. 160; II 1, 240. 471; II 2,
έμφανίζειν ΙΙ 1, 452	2; II 5, 100. 150
έμφανῶς ΙΙ 1, 10	έξιέναι Ι 1, 37; II 1, 457
έναλλαγή II 5, 58	έξιχνεῖσθαι ΙΙ 1, 82. 177
έναλλάξ (γωνίαι) Ι 7, 57. 96	Εξις (Stoic.) I 1, 98. 109
έναλλάσσειν Ι 1, 244. 256; Ι 3, 1	έξισοῦν (pass.) I 4, 233. 236. 237; II 3,
έναντίος τουναντίον Ι 3, 19; Ι 4, 158; την	13. 44. 58
ἐναντίαν (χίνησιν) adv. I 4, 76	έξοχή Ι 5, 78. 87; Ι 7, 122. 126; ΙΙ 4,
έναντιοῦσθαι Ι 1, 49; ΙΙ 6, 110	114; II 6, 130
έναργής II 6, 195; (comp.) I 5, 4;	ἔξωθεν II 5, 85
έναργῶς I 8, 59; (superl.) II 1, 114	έξωθεῖν Ι 1, 34
ένδέχεσθαι Ι 1, 128; Η 1, 284	έοιχέναι ΙΙ 4, 20
ένδόσιμος Ι 4, 94	έπιέναι ΙΙ 1, 468
ένδοτέρω Ι 4, 93. 94. 100. 223	έπεοιχέναι ΙΙ 6, 191
ένεκα 'quod ad' I 4, 113; (= διά) I 8,	έπερείδειν ΙΙ 5, 112
95; II 1, 433	ἔπεσθαι II 1, 515
ένεστι Ι 1, 122; Ι 5, 104; ΙΙ 1, 40. 394;	έπέχειν Ι 3, 7; Ι 6, 1. 6. 8. 41. 43; Ι 8, 3.
II 3, 1. 61; II 4, 15	48; II 1, 16. 139. 281; II 2, 12. 14. 16;
ένθένδε Ι 2, 62	II 6, 100
ένθυμεῖσθαι ΙΙ 1, 142. 360. 404	ἐπιβάλλειν (c. dat.) Η 4, 41; ἐ. ἀχτῖνας
ένιαυσιαῖος Ι 2, 31; II 1, 307; II 3, 98	(ήλίου) I 1, 246; II 5, 5; (c. dat.) 'visu
ἐνιαυτός Ι 2, 29. 35; Ι 4, 7. 134. 239 ἔνιχμος ΙΙ 6, 175	percipere' II 1, 59. 62. 234; II 4, 129
ενικμός 11 6, 173 ἔνιοι Ι 8, 113; ΙΙ 1, 13. 89. 90. 377. 421	έπιβάτης Ι 2, 14 έπιβολή ΙΙ 6, 59
ενιοι 1 8, 113, 11 1, 13. 89. 90. 377. 421 ένιστάναι Ι 1, 3	
eriotavat 11, 3	έπίγειος ΙΙ 1, 376; ΙΙ 3, 95

έπιδεικύναι Ι 1, 173. 175. 270; Ι 3, 6; Ι 8,	έταίρα II 1, 518
20; II 1, 240. 342; II 2, 1. 3. 7; II 4, 15.	έτερογενής Ι 1, 115. 117. 119. 122 bis.
135; II 6, 90. 109	124
ἐπιδημεῖν ΙΙ 5, 97	έτερόσχιος Ι 4, 133. 139
έπιδιδόναι ΙΙ 5, 84	έτερότης Ι 1, 147
έπιζητεῖν Ι 4, 49	έτήσιος Ι 4, 120
ἐπιθρώσχειν (Hom.) II 1, 175	έτος Ι 4, 111
έπικαταδύεσθαι Ι 2, 32	έτυμολογία ΙΙ 5, 83
έπιλαμβάνειν Ι 1, 57. 58. 59; ΙΙ 6, 9. 96	εΰδηλος ΙΙ 1, 42. 147; ΙΙ 4, 76; ΙΙ 5,
έπιμελῶς (comp.) II 3, 85	135
<i>ἐπιμήκης</i> Ι 5, 136	εὐδόχιμος Ι 4, 96
έπινοεῖν Ι 1, 39. 50. 123. 124; Ι 5, 32;	εὐέλεγκτος ΙΙ 4, 10
I 7, 86; I 8, 26. 30. 83. 90; II 1, 62. 76.	εὐήθης Ι 1, 83. 104; II 1, 184
78. 145. 191. 451. 508; II 3, 46	εύθύς εύθεῖα (γραμμή) Ι 7, 57. 84. 87.
ἐπίνοια Ι 1, 52. 65; Ι 8, 124; (opp. ἔν-	88. 89. 91. 94. 97; I 8, 155; II 6, 17; ἐπὶ
voia) I 1, 107-108	μιᾶς εὐθείας ΙΙ 4, 111. 134; ΙΙ 6, 1; ἐπ'
έπίπεδος Ι 5, 12. 22. 30. 44. 57. 64. 74;	εύθείας ΙΙ 6, 182; εύθύς (adv.) Ι 1,
ΙΙ 4, 61; ΙΙ 5, 37; ΙΙ 6, 126; τὸ ἐπίπεδον	108. 116.; II 1, 291; εὐθύ (adv.) II 4,
I 4, 165; (plu.) I 8, 114. 124	88; εὐθέως Ι 3, 99; Ι 7, 32; ΙΙ 4, 71. 87.
<i>ἐπίπροσθεν</i> ΙΙ 1, 412; ΙΙ 6, 29	91; II 5, 37
έπιπροσθεῖν Ι 3, 16; Ι 5, 78. 119. 123;	εύθυωρία κατ' εύθυωρίαν ΙΙ 1, 36
I 8, 52. 55; II 3, 5; II 4, 127; II 6, 134.	εύχρασία Ι 8, 147
136	εύχρατος Ι 1, 211. 213. 267; Ι 4, 95. 97.
е́тиожотеї І 8, 112; ІІ 4, 108. 116. 120.	101; Η 1, 384; Η 5, 95; εύκράτως Ι 1,
121. 122. 124. 125 bis. 133; II 6, 29. 58	271; εθχρατοι οίχήσεις Ι 4, 139; ή ήμε-
έπιστήμη II 1, 487	τέρα εὔχρατος (ζώνη) Ι 3, 22. 65. 69.
έπιστρέφειν ΙΙ 4, 7; ΙΙ 5, 29	83; I 4, 148; cf. παρ' ήμῖν
έπισυρρείν Ι 5, 127	εύλογος Ι 1, 142
έπιτελεῖν Ι 2, 31; Ι 4, 2	εύρίσκειν Ι 7, 115; (pass.) Ι 5, 42. 43; Ι 7,
έπιτεχνᾶσθαι ΙΙ 1, 395	34. 45. 107. 113. 124; I 8, 41; II 1,
έπιτήδειος ΙΙ 1, 391	152; II 4, 113; II 6, 15. 17. 33. 101.
έπιτυγχάνειν Ι 2, 45	164
έπιφαίνεσθαι Ι 5, 113	εύσταθής (Epicur.) II 1, 413. 495
έπιφάνεια Ι 1, 120. 141. 164. 168; ΙΙ 4,	εύτε εύτ' ἄν (Hom.) II 1, 480
39. 99	εὐφυής ΙΙ 1, 524; εύφυῶς Ι 5, 20
έπιφέρειν Ι 5, 28; ΙΙ 1, 143	εθχεσθαι ΙΙ 1, 421
έπιχειφεῖν ΙΙ 1, 145. 483. 507; ΙΙ 6, 123	εὐώδης ΙΙ 1, 374
έπιχείρημα Ι 8, 102. 114. 158	εὐώνυμος Ι 1, 151. 158
ἔπος (plu.) II 1, 320	έφάπτεσθαι Ι 3, 40. 77. 79. 83. 88. 94.
έργάζεσθαι Ι 4, 42; ΙΙ 1, 390; ΙΙ 3, 63	99. 100; I 5, 66; II 1, 509; II 5, 143;
έρμηνεία ΙΙ 1, 494	II 6, 185
έρμηνεύειν ΙΙ 1, 170	έφαρμογή ΙΙ 5, 63. 68. 76. 77
Ερπειν Ι 2, 19	έφαρμόζειν ΙΙ 5, 59. 64
έρπετόν ΙΙ 1, 502	έφιστάναι Ι 1, 161; ΙΙ 1, 357. 359. 404;
ἔοχεσθαι Ι 2, 22; II 1, 461; (Hom.) II 1,	II 6, 132. 136. 138
471	έφοδος Ι 6, 2; Ι 7, 48. 49. 64. 69. 110;
έσοπτρον ΙΙ 4, 19. 46	I 8, 1; II 1, 190. 225. 242. 269. 286.
ἔσχατος Ι 1, 147; Ι 4, 27; ΙΙ 1, 15; ἐσ-	303. 324; II 3, 34; II 4, 119; II 5, 42; &.
χάτως ΙΙ 1, 26. 140	γεωμετρική Ι 7, 3. 49

έχειν 'habitare' I 1, 216. 219. 220. 225. ήμιχόσμιον Ι 6, 33; Ι 8, 129 253. 259. 266; I 4, 140. 148. 176. 177. ήμιμοιριαΐος ΙΙ 2, 12 178. 188; μέσως ἔχειν Ι 4, 178; ΙΙ 6, ήμιμοίριον ΙΙ 1, 329, 330 69; ἔχεσθαι c. gen. 'implicari' I 1, 147; ήμίπυρος ΙΙ 4, 2. 11 I 4, 183. 195; I 7, 49; I 8, 130. 147; ημισυς τὸ ημισυ (μέρος) I 3, 57 bis II 1, 15. 43. 286; II 4, 51 ήμισφαίριον γης I 1, 253; κόσμου vel οὐgavov I 4, 229; I 5, 94; I 6, 38; II 1, ζείδωρος (Hom.) I 8, 61; (Hom.) II 6, 23 122; σελήνης Ι 2, 40; ΙΙ 5, 25. 27. 32. 35 ζητεῖν ΙΙ 4, 95. 108 ήμιώριον Ι 4, 24. 27 ζήτησις ΙΙ 1, 358 ήνίχα ΙΙ 1, 156 ζοφώδης Ι 2, 38; (comp.) II 3, 89; II 5, 2 ήσθαι (Hom.) II 1, 174 ζωδιαχός (c. et sine χύχλος) Ι 2, 45. 46. 49. 53. 58. 61. 70. 73; I 3, 5. 36. 77; ήσυχία ΙΙ 1, 475 I 4, 1. 30. 37. 41. 49. 215; I 7, 19. 22. 24. 42; I 8, 52; II 1, 312. 319. 328; II 5, θάλαττ(σσ)α Ι 1, 185; Ι 5, 122; Ι 7, 124. 142; II 6, 5. 9. 12. 15. 53. 97. 164 129; Ι 8, 6. 15. 20. 127. 128; ή μεγάλη ζώδιον (sing.) I 7, 36; II 5, 106. 126. 128. д. I 4, 128 129; (plu.) I 4, 83. 87. 135; I 5, 91; I 6, θαυμάζειν ΙΙ 4, 84 34; II 5, 113. 116. 132. 133; II 7, 2 θαυμαστός ΙΙ 1, 176. 410; ΙΙ 4, 93 θέα I 8, 32 ζώνη I 4, 140; (plu.) I 1, 209; I 2, 78; Ι 4, 96. 120. 140. 146; ν. άντεύχρατος, $\partial \varepsilon \delta \varsigma = \eta \lambda \iota \delta \varsigma$ II 4, 129; (= $\sigma \varepsilon \lambda \dot{\eta} \nu \eta$) διακεκαυμένη, εὔκρατος, κατεψυγμένη II 4, 131; II 5, 75. 92. 100; plu. (= ζωογονεῖν ΙΙ 1, 363 $\tilde{\eta}$ λιος, σελ $\hat{\eta}$ νη, $\gamma \tilde{\eta}$) II 4, 112; (= $\tilde{\eta}$ λιος ζφον Ι 1, 269; Η 1, 380 et σελήνη) ΙΙ 6, 128; θεοί καὶ πρόνοια II 1, 421; (Hom.) II 1, 175 θερινός θεριναί άνατολαί Ι 6, 29; θεριναί ήγεῖσθαι Ι 8, 123; II 1, 37 δύσεις Ι 6, 28; θερινά ζώδια Ι 4, 82; θ. ήδονή ΙΙ 1, 358. 424. 522 χύχλος Ι 3, 92. 109; Ι 4, 93. 192; θεήεροειδής (Hom.) II 1, 173 ήθικός II 1, 407 ρινή τροπή I 3, 94; I 4, 3. 45; I 7, 72-73; θ. τροπικός Ι 1, 205; Ι 2, 77; η̈́χειν Ι 5, 60. 65; Ι 7, 69. 87. 95. 106; II 1, 417 Ι 4, 9. 12. 16. 223; Ι 7, 71; θ. (χύχλος vel τροπικός intellecto) I 3, 90. 96. η̈́χιστα Ι 8, 57 ήλιαχός ήλιαχή άχτίς I 8, 145; II 1, 395; 111; I 4, 145. 209. 224 θερμός Ι 4, 123; ΙΙ 1, 383 II 4, 77. 81. 106; II 6, 59. 172; ήλιαχή θέρος Ι 1, 237; Ι 4, 108. 109; ΙΙ 1, 366 διάμετρος ΙΙ 3, 41; ήλιαχή ἔχλειψις θέσις Ι 3, 9. 13. 36; ν. λαμβάνειν ΙΙ 3, 71; ΙΙ 4, 95. 127; ή. χύκλος Ι 2, 51. 59; I 4, 52. 54. 57. 58. 63; II 1, 274. θεωρείν Ι 3, 9; Ι 4, 78; Ι 5, 108; Ι 8, 50. 277. 283; II 5, 145 (del.); ήλιαχὸν μέ-115 bis. 129. 133. 148; II 1, 38. 229. γεθος ΙΙ 1, 345; ΙΙ 3, 21. 31; ήλιαχή 386; II 3, 37; II 6, 106. 113. 128. 147; έν τοῖς φαινομένοις θεωρεῖσθαι ΙΙ 1, σφαῖρα Ι 8, 58. 72. 142; ΙΙ 1, 17. 92; ήλιακὸν ΰψος Ι 8, 3. 10. 22. 70. 77. 233; II 6, 105-106 100; II 1, 72; II 3, 51 θεωρία (tit.) I 1, 2 (del.) ήλίθιος ΙΙ 1, 140. 182 θηριώδης Ι 1, 265 ηλιος v. δύναμις, ἔκλειψις, θιασώτης II 1, 520 ήλιαχός, θρασύς (comp.) II 1, 485; (superl.) II 1, σχήμα ηλιοῦν (pass.) II 6, 29 517 ήμέρα αὐξήσεις καὶ μειώσεις ήμερῶν I 1, 238. 245. 257. 261. 272; I 3, 112. lδέα Ι 4, 241; ΙΙ 1, 368. 384. 452; ΙΙ 5,

40

114; I 4, 18. 185. 232-233

ἴδιος Ι 1, 15; Ι 2, 36; Ι 8, 161; ΙΙ 3, 17;	καθαιρεΐν κ. την σελήνην ΙΙ 5, 152
II 4, 27	καθάπερ 'sicut' I 2, 63; II 1, 493. 515;
<i>lδιότης</i> II 1, 386	ΙΙ 3, 90; ΙΙ 6, 7; χαθάπερ (ἤδη) ἔφαμεν
<i>ιδιοτφοπία</i> ΙΙ 4, 105	I 4, 90; II 1, 326; II 3, 72; II 6, 5
ίδρύειν Ι 5, 97; Ι 8, 76	χάθαρμα II 1, 511
lévai I 2, 45. 57. 76; I 3, 23. 39. 48. 62;	καθαφός II 1, 52. 129; (comp.) II 1, 30
I 4, 158. 163. 206; I 5, 121; I 7, 31;	κάθετος Ι 5, 64. 67; II 1, 349; κατά
II 1, 397; II 3, 29; II 6, 186	(την) κάθετον Ι 7, 74. 86. 123-124;
legός II 1, 351. 467. 497. 518	II 1, 194. 195
ίερόσυλος ΙΙ 1, 506	χάθοδος II 6, 49
lεροφάντης II 1, 506	καθολικός Ι 3, 113
<i>lκανός</i> II 1, 372	καθόλου II 1, 376
<i>ἰκμάς</i> II 1, 42	κάθυγρος ΙΙ 1, 370
ἴππος II 1, 145. 149. 151; (Hom.) II 1,	хаіто I 7, 128; II 1, 426
175	κακός ΙΙ 1, 498. 511; χειφότεφος (Hom.)
lσημερία Ι 3, 89. 115; Ι 6, 26; Ι 8, 42;	II 1, 473; κάκιστος II 1, 468
ΙΙ 1, 206; ΙΙ 2, 10; ί. ἐαρινή Ι 3, 105;	καλαθοειδής II 2, 21. 25. 27. 28; II 6, 91.
I 4, 48; <i>l. φθινοπω</i> ρινή I 3, 99. 101;	93. 102
I 4, 46. 47	καλεῖν e. g. I 1, 19. 56. 194. 195. 198.
lσημερινός lσημερινή άνατολή I 6, 27;	209. 216; I 2, 32. 34. 35. 45. 51. 59;
II 1, 198. 199; <i>Ισημεριν</i> ή δύσις Ι 6, 26;	I 4, 208; I 5, 24; I 7, 28; I 8, 139; II 1,
i. (κύκλος) Ι 3, 23. 47. 48. 50. 52. 56.	319. 521; II 5, 90. 92. 93. 95. 146
60. 72. 87. 88. 98; I 4, 32. 33. 44. 95.	(del.). 147. 149
100. 118. 122. 135. 142. 143. 145. 158.	καλινδεΐν ΙΙ 1, 516
222. 224. 225. 229. 231; I 5, 92; I 6,	καλύπτειν ΙΙ 6, 30
34; Ι 8, 41; ΙΙ 2, 10; ἰσημερινή μεσημ-	κανονικός ΙΙ 6, 163
βρία ΙΙ 1, 201	καπνός Ι 8, 84. 85. 87
<i>lσομεγέθης</i> II 2, 13. 16; II 3, 81	καρπός ΙΙ 1, 364. 375. 380. 382
ἴσος (superl.) Ισαίτατος Ι 3, 8; τὸ ἴσον	<i>κα</i> οποφορεῖν II 1, 363. 372
(adv.) I 3, 75; I 4, 18; I 5, 45. 131; II 1,	хартеріа II 1, 508
16. 463; II 5, 141; ἐπ' ἴσης I 1, 267 bis;	κατά καθ' ήμᾶς (= παρ' ήμῖν) Ι 3, 26.
I 4, 152. 231. 233; I 8, 108; II 3, 55;	93; κατὰ ταὐτόν ('eodem tempore')
II 5, 139	I 1, 237. 253; I 4, 147; I 5, 41; I 8, 50.
Ισοσχελής ΙΙ 1, 243	52; II 1, 20. 209
Ισοταχής ΙΙ 1, 151. 305. 334. 337	καταγέλαστος ΙΙ 1, 454
<i>Ισοχειλής</i> ΙΙ 6, 183	καταγίνεσθαι ΙΙ 6, 150
Ισοχρόνιος ΙΙ 4, 8	χαταγράφειν Ι 8, 64. 68. 69. 74
iorávai (intrans.) I 1, 57; II 1, 111. 271;	καταδέχεσθαι Ι 4, 120; ΙΙ 4, 39
II 5, 14; II 6, 29. 131. 132	жатаби́ен I 3, 11; I 7, 33; I 8, 53. 54;
lordov I 5, 123	II 1, 236. 250. 464; II 2, 13. 16; II 6,
lorogeiv II 1, 459; (pass.) I 1, 216; I 4,	170
108; II 1, 160. 379. 440. 441; II 6, 154	χαταχλάν ΙΙ 6, 176. 186. 188
lortogla xarà lortoglav I 1, 263	κατακολουθεῖν κ. τῆ φαντασία Ι 5, 12;
ίστός Ι 5, 119. 122	II 1, 4. 140
ισχειν Ι 3, 66; ΙΙ 4, 27; ΙΙ 6, 65. 67. 71;	χαταχρατεῖν Ι 1, 9; Ι 7, 64; ΙΙ 1, 390
(Hom.) II 1, 492 Frug II 1, 146. 217. 237. 251. 257; II 4,	xaταλαμβάνειν 'locum occupare' I 1, 35. 40. 42. 45. 47; I 2, 31; I 4, 2; 'depre-
71. 112	hendere' II 5, 125. 128. 131
ἔχνος I 1, 222. 226 bis. 227	καταλάμπειν Ι 5, 100. 101; II 5, 21
W. C. T. T. T. T. T. T. C. C. C. T. C.	naturaprior 1 3, 100: 101, 11 3, 21

καταλέγειν Ι 1, 108. 117. 122. 123	wasawawis I 2 19
	χεραμειχός Ι 2, 18
καταληπτικός τὰ καταληπτικώς φαινό-	κεφαννύναι Ι 1, 212; II 4, 77. 80
μενα Ι 5, 4	χέρας ΙΙ 1, 117. 118
καταμανθάνειν Ι 1, 114. 189; I 5, 8. 30;	κεφαλή I 3, 41; I 5, 59; II 1, 351. 517
I 7, 65; II 1, 378. 439; II 5, 43. 108	<i>κηφηνώδης</i> ΙΙ 1, 26
жатаµетреїч І 8, 13. 14; II 1, 186. 287.	χιναιδεία ΙΙ 1, 417
292; II 3, 71	χίναιδος ΙΙ 1, 521
καταμηνύειν ΙΙ 6, 72	κινδυνεύειν II 1, 419
катапе́µпеіv І 7, 53; І 8, 151	κινεῖν (med.) e. g. I 1, 39; I 2, 6. 8. 55.
κατα <i>οιθμεῖν</i> ΙΙ 1, 483	61. 73; I 4, 70; II 4, 1. 2; II 5, 14; v.
κατασκευάζειν Ι 8, 101; II 1, 243. 299;	φέρειν
II 2, 4; II 6, 110	χίνησις Ι 2, 5. 7. 9. 10. 30. 54. 64; I 4, 1.
κατασκιάζειν ΙΙ 3, 76. 77	79; II 1, 162; II 4, 2; II 6, 4. 41; v. ποι-
κατάστημα (τοῦ ἀέρος) ΙΙ 1, 130; ΙΙ 5,	εῖν, προαιρετικός
93. 100; (Epicur.) II 1, 413. 495	χιονᾶν II 4, 21
κατάστρωμα Ι 5, 118	χίων II 1, 193
κατατάσσειν II 1, 477. 507	κλίμα 'latitudo terrae' I 1, 176. 179. 199.
κατατιθέναι II 4,120	267; I 3, 4. 12. 39. 53; I 4, 95. 103.
καταυλεῖν II 1, 514	117. 126. 129. 138. 218. 236; I 5, 49;
καταφανής II 1, 444; II 5, 3	I 8, 103. 146. 151; 'longitudo terrae'
καταφέρειν Ι 4, 108	I 5, 36; 'regio terrae' τὸ ὑπὲρ γῆς κ.
καταψύχειν (pass.) I 1, 270; I 2, 79. 81;	Ι 1, 220; τὸ ὑπὸ γῆς κ. Ι 1, 217-218.
Ι 8, 140. 146; ή κατεψυγμένη (ζώνη)	225; sim. I 1, 259; τοῦ κόσμου (i) I 6,
I 1, 213; I 4, 120. 173. 188	23, 32, 40
κατέρχεσθαι Ι 5, 93	κλίνη II 1, 512
κατέχειν 'locum occupare' I 1, 18. 19.	κνηκίς II 1, 134
21. 23. 33. 35. 42. 53. 60; I 2, 6	xorlog I 5, 14. 22. 27. 76. 80. 83. 119;
κατιέναι Ι 2, 62; Ι 3, 95; Ι 4, 17; Η 5, 33;	II 1, 106
II 6, 47	χοιλότης Ι 5, 96; Ι 7, 129
κάτω I 1, 92. 93 bis (semel del.). 151.	χοίλωμα Ι 5, 90; Ι 7, 122
154. 162. 165. 169. 171. 182. 190. 223;	χοινός Ι 1, 235. 236. 252. 258
I 3, 4; I 8, 97; (superl.) I 6, 42	χονιορτός Ι 7, 126; Ι 8, 87
καυματώδης ΙΙ 5, 94	κοπρώδης ΙΙ 1, 516
καυσώδης Ι 8, 149	χόρη (τῆς ὄψεως) II 1, 64; II 5, 112
κε (Hom.) II 1, 481	κορυφή 'vertex caeli' I 1, 177. 179; I 4,
κεῖσθαι 'situs esse' I 1, 225; I 7, 78; κ.	112; I 5, 59; I 6, 17. 18; I 7, 10. 11; I 8,
ύπό I 4, 93; I 7, 8. 13. 52. 65. 67. 72.	154; 'vertex coni' II 1, 63; II 5, 110.
79; II 1, 270; II 3, 22	111. 122; Η 6, 11; (ὄρους) Η 1, 136.
κενός (adi.) II 1, 26; II 6, 180; τὸ κενόν	227. 228. 229. 230. 232
Ι 1, 20. 24. 64. 65. 68. 80. 107; τὸ (ἔξω	χοσμογονία Ι 1, 103
τοῦ κόσμου vel sim.) κενόν Ι 1, 17. 41.	κόσμος (i) 'mundus' I 1, 3. 4. 39. 55. 68.
43. 47. 49. 52. 53. 59. 61. 81. 89. 91.	80. 81. 89. 90. 93 (bis). 96. 104. 106.
94. 96. 99. 104. 106. 112. 118. 121.	112. 121. 126. 127. 133. 139. 146. 149.
123. 124. 128. 131. 134. 135. 136. 139.	154. 162. 170. 182. 190; I 5, 2. 58. 71.
143 bis. 146. 149	141; I 6, 8. 42; I 8, 2. 11. 17. 33. 79–80.
κέντουν Ι 1, 222; Ι 3, 45; Ι 4, 57; Ι 7, 85.	85. 122; II 1, 168; ό σύμπας κ. I 4,
102; II 1, 323; II 4, 111; II 5, 19; II 6,	241. 243; I 5, 9 (χόσμος omisso). 137;
18. 33. 52. 53; v. μέσος	I 8, 2. 11; v. τὰ ὅλα; (ii) = οὐρανός
κένωμα Ι 1, 74. 76	1 2, 5. 7. 10. 13. 30. 45. 56. 60. 72. 74;
nerupa 11, 14. 10	1 2, 3. 7. 10. 13. 30. 43. 30. 60. 72. 74;

10 BT Cleomedes 105

```
I 3, 8. 13. 31. 35. 44. 45. 55. 57. 58. 71;
                                                  (= ψποτίθεσθαι) II 1, 240. 282; II 3,
   I 4, 16. 73. 75. 76. 77. 139. 152. 157.
                                                  43; ἀρχὴν λ. (= ἄρχεσθαι) I 1, 242;
   165. 171. 175. 186. 228; I 6, 1; I 7, 16.
                                                 Ι 3, 28; Ι 4, 19–20; Ι 7, 31–32; ἔγκλιμα
   66; I 8, 125. 131. 136; II 1, 85. 122.

 (= ἐγκλίνεσθαι) Ι 3, 31; θέσιν λ.

   151. 164. 171. 181-182; II 3, 62; II 4,
                                                  Ι 3, 36; ύποθέσεις λ. (= ύποτίθεσθαι)
   3. 44; II 5, 79; v. ούρανός
                                                  I 7, 5
χοῦφος (superl.) II 1, 338
                                              λαμπηδών Ι 2, 39; II 4, 44. 45; II 5, 17.
κράσις. II 4, 27; (plu.) I 3, 6; II 1, 381
                                                 78
κριτήριον (Stoic.) I 5, 2; II 1, 4. 103. 141
                                               λαμπρός II 4, 24. 32; (comp.) II 3, 93.
χροχωτός ΙΙ 1, 511
                                                 94; II 4, 16; II 6, 103 bis. 104; (superl.)
κρύος I 1, 210
                                                 I 7, 28; I 8, 21; II 4, 114
κρύπτειν (pass.) I 3, 43. 60. 67. 75; I 8,
                                               λαμποότης Ι 8, 26
   115; II 1, 289; II 4, 89; II 6, 45. 50.
                                              λαμπούνειν Ι 1, 248; II 4, 78; (pass.) Ι 2,
   177
                                                 39; II 1, 457; II 4, 40. 77. 86. 88. 98.
χρύψις ΙΙ 6, 46
                                                 100; II 5, 7
χύαθος II 1, 189. 190
                                              λανθάνειν Ι 4, 42
χυβοειδής Ι 5, 15. 98
                                              λέγειν τὰ εἰρημένα (= τὰ προειρημένα)
κύβος Ι 5, 100
                                                 e.g. II 1, 320. 387. 426; II 2, 4; II 3, 2.
χυχλεύειν Ι 1, 246; II 5, 13. 23
                                                 3; εἴρηται (= προείρηται) e.g. I 4, 160;
χυχλιχός (tit.) I 1, 2 (del.)
                                                 ΙΙ 3, 91; ΙΙ 5, 104; διχῶς λέγεσθαι Ι 1,
xύχλος (= μεσημβρινός) I 7, 9. 67. 69;
                                                 86; πολλαχῶς λέγεσθαι Ι 1, 3
   μέγιστος κ. Ι 7, 16. 45. 70. 82 bis. 109.
                                               λεχτόν (Stoic.) Ι 1, 141; cf. σημαίνειν
   116. 118. 119; II 5, 49; (= orbis plane-
                                               λεοντῆ II 1, 509
   tis) I 2, 23. 25. 27. 29. 36. 41; II 1, 274.
                                               λεπτομερής ΙΙ 4, 94
   276. 277. 281. 283. 298. 308. 309. 311,
                                              λεπτός II 1, 338. 384; (comp.) II 1, 336
   321. 323. 329; ΙΙ 5, 140; κ. διὰ μέσων
                                              λευχός II 1, 132. 367
   (τῶν ζωδίων) ΙΙ 6, 32; ΙΙ 7, 1-2; κύκλω
                                              λήκημα (Epicur.) II 1, 498
   (adv.) I 1, 177. 183. 187; v. arragati-
                                              λιβανωτός Ι 8, 89
   χός, άρχτιχός, ζωδιαχός, ήλιαχός, θερι-
                                              λιγύς (Hom.) II 1, 491. 493
   νός, οἰχεῖος, σεληνιαχός, τροπιχός, χει-
                                              λίμνη ΙΙ 1, 379
   μερινός
                                              λίπασμα (Epicur.) II 1, 496
κυλινδροειδής ΙΙ 2, 20. 25. 27. 29; ΙΙ 6,
                                               λογικός λογικά ζῷα Ι 1, 269
   96. 102
                                               λόγος 'aestimatio' I 1, 241; I 4, 72. 89;
                                                 II 1, 170. 180. 304. 356; 'dissertatio'
χυρτότης Ι 5, 95. 115. 124
χύρτωμα (τῆς γῆς) I 1, 247. 250; I 3, 17.
                                                 I 1, 3. 94. 174; II 1, 503; II 2, 30; II 3,
   30; I 5, 116. 120; II 6, 130. 132. 136.
                                                 59; II 4, 137; II 5, 150; 'proportio' I 7,
   137. 144
                                                 59. 104. 125. 128; I 8, 7. 10. 11. 16. 44.
κωλύειν Ι 7, 127; II 4, 116. 122; II 6,
                                                 73; (=\delta \delta \xi a) II 1, 430; II 4, 1; \varkappa \varepsilon \nu \tau \rho \sigma v
   131. 135
                                                 λ. I 8, 36. 57. 70. 71. 76. 157; II 1, 16;
κωνοειδής Ι 8, 139; II 2, 26. 27; II 3, 9.
                                                  σημείου λ. Ι 8, 2. 100. 101. 113. 117.
   12; II 6, 63. 64. 65. 79. 83. 87. 89. 90.
                                                 122; II 1, 71. 284; πρὸς λόγον 'ad rem'
   99. 106. 142; κωνοειδῶς ΙΙ 2, 23; ΙΙ 6,
                                                 I 8, 132; 'pro ratione' I 3, 49; I 6, 13;
                                                 Ι 7, 47; ΙΙ 3, 40. 48; τὸ πρὸς λόγον Ι 3,
κῶνος (geom.) ΙΙ 5, 108; κ. τῆς ὄψεως
                                                 30. 87; I 4, 214. 225; II 3, 25. 29; II 5,
  II 1, 59. 62. 67. 253. 255; II 5, 111.
                                                 26; τινός λόγου ἔχεσθαι Ι 8, 130;
                                                 (= λέγεται) I 4, 210; I 7, 75; 'ratio' I 1,
   114. 120. 122
                                                 269
λαγών Ι 5, 117
                                               λοιπός Ι 1, 154. 159; Ι 2, 60; Ι 3, 89; Ι 5,
λαμβάνειν ΙΙ 1, 394. 395; II 7, 14;
                                                 8; I 7, 63; II 3, 90; λοιπόν (adv.) I 1,
```

```
λοξός Ι 2, 46; Ι 4, 31. 83
λύμη ΙΙ 1, 415
λύειν (ἀπορίαν) ΙΙ 6, 123
λύσις ΙΙ 6, 140
μά ν. Ζεύς
μάθημα οί ἀπὸ τῶν μαθημάτων Ι 5, 17
μαθηματικός II 6, 122. 139. 154
μαχρός Ι 1, 243 bis; Ι 6, 17; (comp.) Ι 4,
  84; (superl.) I 4, 67; II 1, 217; II 5,
  129
μᾶλλον νοτερώτερος μ. ΙΙ 1, 29; μάλιστα
  I 1, 37; II 1, 234. 269; II 3, 3; II 4, 34.
  117; II 5, 3; II 6, 90. 174
μαλαχία II 1, 418
μαλαχός I 5, 132
μανός ΙΙ 4, 37. 101
μαρμαίρειν ΙΙ 1, 107
μεγαλοφυῶς ΙΙ 1, 176
μεγαλωφελής (superl.) I 1, 14
μέγεθος e. g. I 1, 29; I 3, 42; I 5, 109.
   110; I 7, 1. 48. 130; I 8, 1. 2. 8. 9. 11.
   12 bis. 16. 17. 23. 29. 33. 79. 81. 119.
   126; II 1, 4. 6. 10. 66. 73. 103. 268.
  339. 345. 405; II 2, 12; II 3, 19. 21. 32.
   36. 41. 46. 54. 59. 61. 74; II 4, 121;
  II 5, 57; II 6, 145; κατὰ μ. I 1, 138;
   ΙΙ 3, 58. 74; ν. ήλιαχός, σεληνιαχός
μεγεθύνειν Ι 6, 13; II 1, 41
μέθη ΙΙ 1, 514
μεθιστάναι Ι 1, 41; II 1, 400
μειοῦν Ι 3, 97. 102; Ι 4, 16. 148; ΙΙ 3, 30;
  II 4, 7; II 5, 35; II 6, 159
μείωσις (τῆς σελήνης) II 4, 136; II 5, 77;
   ν. αὔξησις
μέλας II 1, 367; (Hom.) I 8, 61; II 6, 23
μέλασμα II 1, 125
μέλλειν Ι 5, 114
μένειν Ι 2, 15; Ι 3, 57. 61. 102; ΙΙ 5, 38;
   II 6, 95
μεριχός (comp.) Ι 8, 147; μεριχή ἔχλει-
   ψις II 6, 51. 86
62. 63. 108. 116; I 8, 41; II 1, 18. 187.
   310. 330; (yῆc) I 7, 55. 92; I 8, 68. 75.
   141; II 3, 77. 78. 79; (ήλίου) Ι 7, 54;
   II 1, 80. 90. 91. 93. 97; (κόσμου [i])
```

14; I 3, 89; II 1, 248. 381. 385. 515;

II 3, 29; II 5, 96

```
I 1, 12. 13. 71; I 4, 244; I 5, 7. 8; (ov-
   φανοῦ vel κόσμου [ii]) I 2, 9. 13. 45.
   57. 61; I 3, 5; I 4, 224; I 5, 73; I 8, 36;
   II 1, 462; (σελήνης) II 4, 7. 52. 72; II 5,
   9. 21. 53; ΙΙ 6, 33. 45. 55; ἀπὸ μέρους
   (ἐκλείπειν) Ι 8, 109. 111; ΙΙ 6, 31. 46.
   152. 165; ἀπὸ παντὸς μέρους Ι 1, 17.
   113. 162 (em.). 180; I 3, 3; I 8, 33. 35;
   II 1, 16. 138. 322; ἐπὶ μέρους (φύσεις)
   I 1, 15
μεσημβρία (opp. ἄρχτος) Ι 4, 176; ἀπὸ
   μεσημβρίας Ι 3, 38; Ι 5, 49; πρὸς
   μεσημβρία Ι 1, 158; Ι 5, 50. 108-109;
   I 6, 5; πρὸς μεσημβρίαν Ι 4, 170; Ι 5,
   51. 86; I 6, 24bis; I 7, 28. 31; II 1, 192;
   II 6, 48. 55; Ισημερινή μ. II 1, 201
μεσημβρινός (nom.) I 5, 61. 67. 70; I 7,
   8. 9. 12. 13. 15. 19. 22. 37. 38. 52. 65.
   67. 78; II 1, 210; II 3, 23; ἐπὶ τὰ
   μεσημβρινά (opp. ἀπὸ τῶν ἀρχτιχῶν)
   II 1, 205
μέσος μέσον (τοῦ χόσμου) Ι 1, 92. 93.
   94. 152. 163. 165. 190. 191; I 6, 6. 8;
   μέσως Ι 4, 155. 178; μεσαίτατος Ι 1,
   163. 206. 210; I 2, 58; I 3, 7; I 4, 13.
   105; I 5, 96. 132; I 6, 1. 6. 41; II 1, 15.
   323; II 4, 65. 67. 74; II 6, 5. 11. 12. 32.

 164; μέσω (adv.) I 4, 118

μεσουρανείν Ι 7, 36. 73; II 1, 8. 22. 23.
   24. 30. 45. 208. 209
μεσουράνημα ΙΙ 1, 28
μεταβάλλειν Ι 8, 98
μετάβασις Ι 1, 40
μεταβολή Ι 1, 102; Ι 4, 43; ΙΙ 1, 449
μεταλαμβάνειν ΙΙ 1, 406
μέταλλον ΙΙ 1, 383
μεταξύ τὸ μεταξύ (sc. διάστημα) I 5, 67;
   I 7, 39. 53
μεταπίπτειν Ι 4, 164; Ι 5, 33. 107
μετάπτωσις Ι 4, 167; ΙΙ 1, 434. 436. 438
μετεγκλίνειν Ι 3, 34
μετείναι ΙΙ 1, 524
μετεωρίζειν Ι 8, 24
μετέωρος (tit.) I 1, 1; II 1, 1
μετιέναι (log.) I 5, 8
μετοχή κατά μετοχήν (opp. πρώτως) ΙΙ 4,
  28. 29
μετρεῖν (Arat.) II 1, 318
μέχρι(ς) μέχρις ἀπείρου Ι 1, 137. 145;
```

II 1, 248–249; μέχρι παντός II 4, 101; νοτεφός ΙΙ 1, 33. 39. 51; ΙΙ 6, 175. 187; μέχρι τοῦ καθ' ήμᾶς βίου ΙΙ 6, 153 (comp.) II 1, 29 μῆχος Ι 4, 123; ΙΙ 1, 203. 204. 209. 238; νότιος Ι 2, 50. 52. 54. 56. 62. 66. 71. 72. II 4, 3. 52 76. 77; I 3, 71. 79. 95; I 4, 13. 17; II 5, μήν καὶ μήν Ι 1, 130; Ι 5, 44, 57, 114. 144; v. πόλος 139; II 1, 76. 124. 396; II 2, 19; II 3, νότος πρὸς νότον Ι 4, 142 bis. 145; 51; II 4, 42. 61; καὶ μὴν καί I 1, 39; πρὸς νότω Ι 5, 89 I 5, 84; I 6, 13; II 1, 367; II 3, 88. 95; νύξ αὐξήσεις καὶ μειώσεις νυκτῶν Ι 1, II 6, 60 238. 245. 257. 261; I 3, 114; I 4, 18. μηνιαΐος Ι 4, 211 185. 232-233; ν. θερινή ΙΙ 1, 441; διὰ μηνοειδής ΙΙ 1, 117; ΙΙ 4, 57; ΙΙ 5, 29. 69. τῆς νυκτός Η 1, 455 88. 99; II 6, 67. 88 νυχθημερινός Ι 4, 75 μηνύειν ΙΙ 1, 213. 320 νυχθήμερον Ι 4, 72. 74. 79. 82. 85. 88; μικρός Ι 6, 12; II 4, 50; (comp.) Ι 3, 50. II 1, 161. 163. 167. 169 87; II 1, 23; II 4, 122; II 6, 92 μίλτινος II 1, 133 ξαίνειν ΙΙ 1, 513 μιμνήσκεσθαι Ι 7, 30 ξανθός II 1, 133 μοῖρα Ι 1, 209; Ι 4, 153; Ι 6, 34; Ι 8, 39. ξηρός Ι 1, 84; ΙΙ 1, 371 40 bis. 48; II 1, 327. 328; II 2, 9. 11. ξύλον Ι 8, 88 15; II 7, 2. 4. 6; $(= \mu \acute{e} \varrho o \varsigma)$ I 1, 209 μόνος μόνον Ι 1, 50; II 1, 451; II 6, 161; δγχος I 1, 32. 61; I 8, 82. 92 μόνως ΙΙ 4, 135; ΙΙ 5, 63; μονονού Ι 5, όδός (Heraclit.) όδὸς ἄνω κάτω Ι 8, 124; -ovxi I 8, 18 96 - 97μυθάριον II 1, 459 $\delta \theta \varepsilon \nu$ (initio positum = $\delta \varrho a$ vel $o \delta \nu$) μυθεύειν ΙΙ 1, 55 e.g. I 1, 55. 157; I 2, 38; I 4, 199. 203; μύλος Ι 4, 138 I 6, 31. 35; II 1, 105. 112. 339 μυριάς (plu.) I 5, 67. 69. 70. 71. 72; I 7, olôa I 1, 86; II 1, 520; II 5, 81 45. 110. 117. 119. 125; I 8, 5. 9. 45; οἴεσθαι οίμαι in parenth. II 1, 99. 115. II 1, 294. 302 bis. 311. 313. 325. 326. 163. 417. 524; II 4, 93 331. 332. 350. 396 oixeiv e. g. I 1, 218. 237; I 4, 97. 132. μυριοπλασίων Ι 1, 44; Ι 8, 14; ΙΙ 1, 274. 154. 170. 184; I 5, 38. 39. 91; II 1, 277. 278. 283 210; cf. ἔχειν; ή οἰχουμένη Ι 2, 72; μύριοι Ι 8, 5; ΙΙ 3, 75 II 1, 197. 200. 202. 203. 204. 207 μυρίοι Ι 1, 79; ΙΙ 1, 391. 438. 448 οίχεῖος ο. χύχλος ('orbis') Ι 2, 23. 25. μύ*ρμηξ* Ι 2, 18 27. 29; II 1, 281. 298. 309; II 6, 5; o. χύχλος (geom.) I 7, 60. 62. 63. 105; oiναῦς Ι 2, 14. 15; Ι 5, 119. 120 χεῖον σῶμα Ι 2, 38; II 1, 337; II 3, 88 νέμειν II 5, 134 οїχημα II 4, 85 νέος ΙΙ 5, 84; (comp.) opp. παλαιός ΙΙ 5, οἴχησις Ι 4, 3. 6. 132 89; II 7, 13 olvow (Hom.) II 1, 174 νεύειν Ι 1, 91. 92. 168. 170; II 6, 189 οἴχεσθαι ΙΙ 1, 518 νέφος ΙΙ 4, 97; ΙΙ 6, 171 όλίγος όλίγον (adv.) II 4, 103; II 5, 66; νεφώδης ΙΙ 1, 135; ΙΙ 4, 103 ΙΙ 6, 157; πρὸς ὀλίγον Ι 4, 118. 154. νή ν. Ζεύς 172; Ι 8, 147; ΙΙ 4, 42; ὀλίγου δεῖν Ι 4, νῆσος Ι 4, 208. 213; Η 1, 233. 235. 238. 34; II 2, 12 242. 250. 251. 253. 254. 256 bis. 257. όλος όλως Ι 1, 68; Ι 7, 30; Ι 8, 22. 25. 109; II 3, 52. 55; II 4, 121; δι' ὅλου 259. 260. 262. 265. 267 II 4, 11; δι' ὅλων II 4, 40; τὰ ὅλα νοεῖν Ι 3, 44; Ι 7, 84. 89; ΙΙ 5, 43; νοουμένη σφαίρα Ι 8, 70. 77; ΙΙ 1, 72 (= κόσμος qua mundus) I 1, 69-70.

```
116; I 2, 3; I 5, 82; I 8, 37. 98-99. 135;
  II 1, 398. 406. 421
όμαλός II 1, 108
ὄμβρος Ι 4, 106. 107
δμμα I 1, 258. 513; II 6, 175; v. δψις
δμοιος Ι 1, 111; I 5, 128; I 7, 126; I 8,
   34. 49. 120; II 1, 430. 499; II 6, 178;
   (geom.) I 7, 59. 103; (superl.) I 1, 84;
  II 1, 428. 505; όμοίως I 1, 117. 119.
  233; I 3, 68; I 4, 13. 22. 26; I 5, 88.
   105. 122; I 8, 120. 151; II 1, 57; II 5,
   50. 144; II 6, 97
όμολογεῖν Ι 1, 148; II 1, 11
όμοῦ ΙΙ 1, 6, 10, 23
ὄμως II 1, 179. 475. 503
őνομα II 5, 83
ονομάζειν II 1, 497; II 5, 83
\partial \xi \dot{v} c = \partial \xi \epsilon i c ywviai I 4, 36; (superl.) c.
   όύμη II 1, 149; είς όξθ ἀποχορυφοῦ-
   σθαι II 6, 10. 97
ŏπισθεν Ι 1, 151
όπίσθιος Ι 1, 156
ὅπως (enunt. final.) II 5, 150
όρᾶν e.g. I 1, 26; I 5, 120; I 8, 22; II 1,
  28. 41. 44. 54; II 6, 131; (Hom.) II 1,
   173. 174; (pass.) e.g. I 1, 248; I 2, 44;
  I 3, 24. 37; I 5, 118. 122; I 7, 32; I 8,
  25. 28. 29. 34. 56; II 1, 36. 40. 51. 56.
   108. 133; II 3, 10. 26. 28. 47. 52. 55.
   56. 87; II 4, 113; τὰ ὁρώμενα II 1, 37;
   δ. πρός I 1, 227; II 1, 207; II 4, 74. 75;
  II 5, 35. 36; ὁρᾶται γινόμενον ΙΙ 4, 5.
   19. 32. 88 (sim. II 4, 46)
όρατικός όρατικὸν πνεῦμα ΙΙ 6, 181.
   184 - 185
όρατός ΙΙ 1, 430; ΙΙ 5, 112
ὄρθιος Ι 4, 83
όρθός όρθῶς Ι 4, 130; πρὸς όρθὰς (γω-
   νίας) I 4, 34; II 4, 67; II 5, 70
δρίζειν (med.) I 1, 4
δρίζων Ι 2, 70; Ι 3, 38. 41. 59; Ι 4, 6.
  135. 167. 169. 179. 193. 202. 228. 231;
  I 5, 31. 33 bis. 86. 108; I 7, 40; I 8,
  138; II 1, 28. 32. 146. 217. 436. 438.
  449; ΙΙ 6, 142. 176; ἀπὸ τοῦ ὁρίζοντος
  Ι 3, 20. 37; Ι 4, 153. 172. 191; ἐκ τοῦ
   όρίζοντος ΙΙ 1, 188; ἐπὶ τοῦ όρίζοντος
  I 3, 24; I 7, 32; I 8, 50. 56; II 2, 14;
   παρά τὸν ὁρίζοντα Ι 4, 200. 205; περί
```

```
τὸν ὁρίζοντα ΙΙ 6, 137; ὑπὸ τὸν ὁρί-
   ζοντα ΙΙ. 6, 189; ύπὲρ τὸν ὁρίζοντα
   II 1, 218; II 6, 113. 115. 118. 124. 128.
   133. 146. 166. 192
όρμᾶν Ι 1, 103; med. (log.) I 5, 105; I 6,
   3; II 2, 6
όρμή Ι 1, 56; ΙΙ 6, 41
όρνις ΙΙ 1, 148. 149. 152
δρος I 5, 117; I 7, 122. 129; II 1, 9. 47.
   126. 222. 348. 354; II 4, 124
όσος ἐφ' όσον Ι 4, 215; ΙΙ 5, 31. 143;
   οσον (adv.) c. gen. I 8, 20. 23. 159;
   II 3, 53
οὐχέτι 'non item' I 3, 62; I 4, 62. 231;
   I 8, 149; II 1, 486
ούρανός Ι 1, 5. 177. 181. 182. 184. 185.
   190. 193. 202; I 2, 1. 6. 9. 43; I 3, 3. 5;
   I 5, 73. 93. 96; I 8, 36. 55. 80. 90. 94.
   95. 96. 117; II 1, 169; II 3, 49; II 5, 24.
   32. 36. 111; II 6, 41. 93; v. κόσμος (ii)
οὐσία (materia mundi) I 1, 46. 50. 56.
   57. 61. 97; I 8, 83. 97; ή πᾶσα οὐ. I 1,
   43; ή τῶν ὅλων οὐ. Ι 1, 69-70; οὐ.
   alθέρος Ι 5, 130. 133; ού. (σελήνης)
οὖτος τουτέστι Ι 7, 59; ΙΙ 1, 201; οὔτω(ς)
   e.g. I 3, 73. 101; I 4, 116. 215; I 7, 44;
   I 8, 111
όφείλειν Ι 1, 137; Ι 6, 43; Ι 7, 120; Ι 8,
   12. 160; II 1, 346; II 4, 126
δφθαλμός ΙΙ 1, 31; (Hom.) Ι 1, 173;
   (Arat.) II 1, 316; (Epicur.) II 1, 496
δφθαλμοφανώς ΙΙ 6, 56
δψις (i) 'visus per se' I 5, 1. 11–12; II 1,
   3-4; II 3, 85; (ii) (= \delta\mu\mu\alpha) I 5, 115;
   II 1, 60. 64. 253; II 3, 5; II 5, 52. 110;
   (iii) 'facultas videndi' (vel linea inter
   oculum et obiectum) I 5, 80. 115; I 8,
   114. 133. 136; II 1, 36-37. 83. 234.
   252; II 3, 6; II 4, 128; II 6, 141; inter
   (ii) et (iii) saepe difficile est distin-
   guere
         πάθη περὶ τὸν ἀέρα ΙΙ 6, 168; π.
πάθος
   όψεως II 1, 36; II 3, 6; II 4, 129; π.
   σελήνης ΙΙ 4, 132
παῖς Ι 1, 231
```

παλαιός ΙΙ 5, 87; ΙΙ 7, 13; (comp.) Ι 1,

160; I 5, 11; II 6, 139; (superl.) II 5, 81

παλλακίς ΙΙ 1, 511	41. 45. 55; II 1, 20; πάντως I 1, 140;
παμμεγέθης ΙΙ 3, 34	II 4, 124; II 5, 97; πάντη I 5, 132; II 5,
πάμπολυ ΙΙ 1, 380	4; πάντοθεν ΙΙ 4, 112; II 5, 141
πανσέληνος ΙΙ 5, 34. 63. 76; ΙΙ 6, 3. 16.	πάσχειν Ι 1, 98; ΙΙ 5, 13; ΙΙ 6, 47. 142;
101. 157. 158	οpp. ποιεῖν I 1, 66
παντοδαπός ΙΙ 1, 383; ΙΙ 6, 168	πατήρ Ι 1, 231
πάνυ I 4, 188; I 7, 122; I 8, 17; II 1, 249.	παχύς II 1, 384; comp. II 1, 29. 33. 51;
515; II 4, 102	II 4, 97; II 6, 171
παρά c. dat. I 5, 10. 24; I 7, 1. 56. 60; c.	πεδινός ΙΙ 1, 145
acc. I 8, 145; II 1, 369; παρ' ήμῖν (sc.	πεδίον Ι 8, 128
οίχοῦσι; = ἐν τῆ ἡμετέρα εὐχράτω)	πειρᾶσθαι ΙΙ 2, 2
I 1, 239. 241. 248; I 4, 163. 202; παρ'	πέλαγος Ι 1, 183; Ι 5, 114; ΙΙ 1, 179;
ήμιν (= πρὸς αἴσθησιν) ΙΙ 4, 123; ΙΙ 6,	(plu.) II 4, 124
178; ν. ἄλλος, ἕχαστος, πᾶς	πελάζειν Ι 2, 54. 71; Ι 3, 92. 98. 102.
παράβασις ΙΙ 5, 69	105; I 4, 202; I 5, 114. 122; II 1, 18.
παραγίνεσθαι Ι 1, 185; Ι 3, 28; Ι 5, 5.	259; II 5, 110. 122. 144
131; I 7, 6; II 1, 458; II 5, 31	πέμπειν ΙΙ 4, 96
παράδοξος ΙΙ 6, 111	πέμπτος διὰ πλειόνων πέμπτος άναπό-
παραθείν ΙΙ 5, 65	δεικτος I 5, 25; I 6, 2-3; sim. I 5,
παρακεῖσθαι Ι 1, 213; Ι 4, 35. 188; Ι 8,	103-104
149	περαίνειν Ι 1, 7. 16. 109. 115. 130. 132.
παραλλαγή Ι 4, 150. 186. 189. 196; Ι 5,	134. 139
36; II 1, 377; II 5, 61	πέρας (plu.) I 1, 137. 164; II 4, 64
παράλληλος (geom.) I 7, 55. 57. 91; II 1,	περατοῦν Ι 1, 115. 116 bis. 120. 121.
193; 'circulus latitudinis' I 1, 193; I 3,	124. 128
46. 116; I 4, 33. 159. 177. 179. 187.	περιάγειν Ι 2, 4. 7; II 5, 36; (geom.) Ι 7,
194; II 1, 446	79. 102
παραμείβειν ΙΙ 5, 26. 34	περιγράφειν Ι 3, 46; Ι 4, 137
παραμυθείν (med.) I 4, 121	περιεκτικός Ι 5, 135
παραπλήσιος Ι 1, 142; Ι 8, 47; ΙΙ 1, 434;	περιέρχεσθαι Ι 1, 188. 250; Ι 2, 29; ΙΙ 5, 2
II 6, 88; παραπλησίως I 4, 63. 138;	περιέχειν Ι 1, 99. 121. 143; Ι 4, 168; Ι 8,
II 1, 298. 312. 327; II 4, 12. 23; II 5,	4; II 7, 12; (geom.) II 1, 245; (pass.)
151; ΙΙ 7, 7; τὸ παραπλήσιον Ι 8, 150;	I 1, 78. 127. 130. 132. 134. 136 bis.
II 4, 84. 92	140. 141. 143. 144. 203. 207; I 6, 1;
παρατρέχειν Ι 4, 200	(log.) Ι 1, 109; cf. ἐμπεριέχειν
παραχαράσσειν (pass.) II 1, 502	περιιέναι Ι 1, 246; Ι 2, 35
παρείναι πάρεστι Ι 1, 26; Ι 8, 21; ΙΙ 1, 5.	περιιστάναι (med.) I 1, 146
163. 378. 438; ΙΙ 6, 36; τὸ παρόν ΙΙ 7,	περικλάν ΙΙ 1, 32. 34
11	περικλινής ΙΙ 4, 63. 65. 68. 72. 75
παφεμπίπτειν Ι 1, 76	περιλαμβάνειν Ι 3, 27; Ι 4, 226; Ι 5, 142.
παρέρχεσθαι ΙΙ 5, 38	143; II 1, 252
παφέχειν Ι 1, 160; ΙΙ 1, 130; (med.) Ι 1,	περίοδος Ι 2, 32; ΙΙ 1, 307; ΙΙ 3, 98; ΙΙ 5,
15; I 3, 86. 91. 95. 97. 104; I 4, 15;	17
II 1, 279. 362. 371	περίοιχος οί περίοιχοι Ι 1, 217. 224.
παριστάναι Ι 1, 192; Ι 6, 3; ΙΙ 2, 2; ΙΙ 6,	227. 229. 232. 236. 262. 264
56	περιουσία ΙΙ 1, 387
πᾶς διὰ παντός (temp.) I 2, 5; I 3, 115;	περιοχή Ι 8, 85; ΙΙ 3, 49
Ι 4, 136. 235; Ι 5, 94; παρὰ πᾶσιν (κλί-	περιπίπτειν (τῆ σκιᾶ τῆς γῆς) Η 1, 456;
μασι vel οἰχοῦσι) I 4, 149. 152; I 5, 34.	II 4, 16. 132; II 6, 1. 3. 27. 34. 35. 37.

49. 55. 58. 73. 114. 117. 157; π.	πλήρης Ι 1, 77; ΙΙ 4, 61; ΙΙ 5, 30. 39
σχήματι ΙΙ 6, 62	πληφούν Ι 1, 21. 48. 125; (pass.) Ι 1, 30.
περίπτωσις ΙΙ 6, 57	32. 43. 53. 58. 60. 63. 87. 125; II 5, 38.
περίσχιος Ι 4, 133 bis. 137	88; II 6, 160
περιστροφή Ι 4, 87	πλησιάζειν Ι 5, 79
περιτέλλειν (Arat.) II 1, 318	πλησίον Ι 4, 33. 170. 173. 184; Ι 6, 11;
περιτρέπειν Ι 1, 75	II 1, 119; πλησιαίτερον I 6, 14
περιφαίνεσθαι ΙΙ 4, 112	πλοῖον Ι 5, 118
περιφέρεια Ι 4, 60. 78; Ι 5, 65. 95. 97; Ι 7,	πλοῦς Ι 1, 187
58. 61. 79. 81. 101. 103; II 5, 66. 107	πνεύμα (τού κόσμου) Ι 1, 72; π. όρατι-
περιφερής Ι 8, 119. 120; ΙΙ 4, 59; ΙΙ 6,	xóv II 6, 181. 185; 'venti' I 4, 106.
61. 64. 66	120; $(= \dot{a}\dot{\eta}\varrho)$ I 1, 37
περιφορά Ι 4, 74	πνευματικός πνευματική ούσία Ι 5, 130
περιφωτίζειν ΙΙ 1, 202	πνιγώδης Ι 8, 149
πηγή II 1, 382	ποδιαΐος Ι 8, 20. 159; ΙΙ 1, 78. 80. 87.
πηδάλιον Ι 7, 29	88. 93. 94. 97. 98. 99. 110. 154. 182.
πιθανός ΙΙ 1, 282. 293. 334; (superl.)	185. 214. 216. 226. 268. 342; II 2, 1;
I 5, 139	II 3, 61
πιλείν II 5, 6	ποιείν δήλον π. ΙΙ 6, 114; σαφή π. Ι 7,
πιμπλάναι Ι 1, 75; ΙΙ 6, 185	50; 'poemata scribere' I 3, 40; II 1,
πιστεύειν ΙΙ 1, 459	470. 471; (med.) άνατολήν π. I 4, 86;
πιστός (Epicur.) πιστὸν Ελπισμα ΙΙ 1,	άπόχλισιν π. Ι 4, 127-128; ἔχλειψιν π.
413; (plu.) II 1, 496	I 5, 43; II 6, 20. 39. 52. 69. 165; ¿ní-
πλάγιος (comp.) Ι 4, 35; τὸ πλάγιον Ι 8,	προσθεν π. ('malle') II 1, 412;
153; ἐκ τῶν πλαγίων ΙΙ 5, 28	κίνησιν π. I 2, 2. 64; I 4, 1; II 6, 4; λό-
πλανᾶσθαι πλανώμενα (ἄστρα) Ι 2, 12.	γον π. ΙΙ 4, 137; ΙΙ 5, 150; λύσιν π.
15. 20; II 3, 87	II 6, 140; πορείαν π. I 2, 44; I 3, 77;
πλάνης (plu.) I 2, 53. 60. 73; II 1, 305.	Ι 4, 31. 38. 51. 205; ΙΙ 1, 397; τομήν π.
334; II 4, 5; II 5, 133. 139; II 7, 2	Ι 4, 194; ὑποστροφήν π. Ι 4, 119
πλάσμα ΙΙ 6, 155	ποιητής, δ (= Hom.) II 1, 171. 469
πλάσσειν ΙΙ 6, 149	ποιχίλος ΙΙ 1, 133; ποιχίλως ΙΙ 1, 495
πλάτανος Ι 7, 127	ποῖος ΙΙ 1, 163
πλάτος Ι 2, 49. 74. 75. 80; ΙΙ 1, 201. 203.	ποιότης ΙΙ 1, 50
205. 207; II 6, 9. 96; κατά π. II 4, 4	πόλις Ι 7, 14. 53. 77. 78. 111; ΙΙ 1, 414
πλατύνειν ΙΙ 1, 13; ΙΙ 2, 22	πολλάκις Ι 5, 120; Ι 8, 108; ΙΙ 1, 132.
πλατύς Ι 5, 12. 22. 26. 30. 44. 52. 57;	134. 136
(comp.) II 5, 109. 120. 137; II 6, 75;	πολλαπλασίων II 1, 148; II 3, 14
πλατύτερον λέγεσθαι Ι 1, 240. 254;	πολλαχῶς Ι 1, 3; Ι 5, 129
П 1, 211	πολλοστός πολλοστόν μοίρας Ι 8, 40; ΙΙ 2,
πλειόνως ΙΙ 1, 265	8. 11. 15
πλεονεκτεῖν Ι 4, 238; Ι 8, 43	πόλος Ι 3, 9. 14. 33. 47. 50. 54. 62; Ι 4,
πλευρά (geom.) I 5, 100. 101; II 1, 244.	159. 166. 169 (del.). 172. 174. 225; I 5,
246	45; Ι 7, 11. 17; νότιος π. Ι 3, 16. 20.
πλεῖν I 1, 183	29; βόρειος π. Ι 3, 17. 20. 30. 63. 73;
πληγή ΙΙ 1, 162	I 4, 153. 157. 163. 166. 220. 225
πλήθος Ι 2, 20; Ι 8, 6. 81; κατά π. (opp.	πολυπλασίων Ι 5, 73
κατά μέγεθος) Ι 1, 138	πολύς πολύ (adv.) II 1, 39. 56. 347;
πληθύνειν Ι 4, 109; ΙΙ 1, 371	ΙΙ 3, 76; ΙΙ 6, 13. 142; κατά πολύ Ι 8,
πλημμυρίς II 1, 392; II 3, 65	4. 19. 29. 84. 159; II 1, 55. 354. 409.

502; ΙΙ 4, 115; ἐπὶ πολύ Ι 2, 70; πλέον	προσάγειν ΙΙ 6, 140
(adv.) II 1, 47. 52; II 4, 51; II 6, 157;	προσαιτεῖν ΙΙ 1, 501
ΙΙ 7, 1; πλειόνως ΙΙ 1, 265; ἐπὶ πλέον	προσάπτειν Ι 5, 21
I 4, 35. 98. 116. 155; II 3, 47; II 4, 49.	προσαύξειν ΙΙ 5, 71
53; ἐπὶ πλεῖον Ι 1, 50; ΙΙ 5, 29; ἐπὶ	πρόσγειος (comp.) I 4, 53. 71; II 1, 30;
πλεῖστον Ι 3, 36; Ι 4, 175. 190; ΙΙ 4,	II 3, 96; II 5, 104. 124; (superl.) I 2,
100; διὰ πολλῶν (sc. λόγων) I 8, 3.	36; I 4, 68; II 3, 83. 84. 100; II 5, 1
157-158; ἐκ πάνυ πολλῶν (sc. λόγων)	προσιέναι Ι 4, 37. 90. 101; Ι 8, 143. 153;
I 8, 17–18	II 5, 21; II 6, 158
πονηρός ΙΙ 1, 516	προσείναι ΙΙ 1, 393
πορεία Ι 1, 247; Ι 2, 44. 59; Ι 3, 17. 34.	προσεκβάλλειν (geom.) II 1, 244. 247
77. 87; I 4, 10. 31. 37. 70. 123. 205;	προσέρχεσθαι Ι 2, 57. 60
ΙΙ 1, 18; v. προαιρετικός	
πορεύεσθαι Ι 1, 264; Ι 3, 19. 72; Ι 4,	προσευχή ΙΙ 1, 501
145. 156	προσεχῶς ΙΙ 2, 5
	προσήχει Ι 5, 6
πόρρω (comp.) II 1, 47; (superl.) I 2, 79;	προσθήκη Ι 4, 26. 30. 149. 150
1 4, 5	πρόσοδος Ι 4, 39
πορφύρα ΙΙ 1, 512	προσπελάζειν Ι 2, 69
πόσος ΙΙ 1, 355	προσπίπτειν Ι 8, 35. 105; ΙΙ 6, 170
ποταμός Ι 8, 8; ΙΙ 1, 371	προστιθέναι Ι 4, 19. 24. 27; ΙΙ 1, 179;
ποτήριον ΙΙ 6, 179	II 5, 89
που I 1, 128	προσχωρείν Ι 2, 66
ποῦς ΙΙ 1, 186. 347. 350. 354; πόδες	πρόσω (comp.) Ι 6, 15; είς τὸ π. ΙΙ 4,
Έλίκης Ι 3, 41	53
πράσσειν ΙΙ 1, 515	ποοϋποτιθέναι (med.) I 7, 51
προάγειν ΙΙ 5, 70	προφέρειν (med.) I 8, 161; (pass.) II 3, 3
προαιρετικός προαιρετική κίνησις Ι 2, 8.	πούμνα Ι 2, 16
24. 53; I 4, 1. 79; II 1, 304; II 6, 25;	πρώρα Ι 2, 16
II 7, 3 (em.); προαιρετική πορεία II 1,	πρωτεῖον ΙΙ 1, 484. 486. 489
335. 337; ΙΙ 5, 10. 104; προαιρετιχῶς	πρῶτος (= πρότερος) Ι 5, 38; Ι 6, 7;
I 2, 18	πρῶτον (= πρότερον) Ι 5, 122; πρότε-
προανίσχειν Ι 2, 33	ρος Ι 7, 6; πρώτιστος (Hom.) ΙΙ 1,
προαποδεικνύναι Ι 1, 113	480; πρότερον ΙΙ 4, 137; πολθ πρότε-
ποοδήλως ΙΙ 1, 82. 96	ουν Ι 4, 241; ποώτως (opp. κατά με-
προέρχεσθαι ΙΙ 1, 148	τοχήν) ΙΙ 4, 28
προηγεῖσθαι ΙΙ 6, 49. 54; προηγουμένως	πτολίεθοον (Hom.) II 1, 480
I 1, 173; I 5, 104; II 2, 4	πυκνός (comp.) II 4, 36; (superl.) I 5, 6
προϊέναι Ι 1, 157; Ι 3, 92; Ι 4, 76; Ι 5,	πύχνωμα Ι 8, 91; ΙΙ 4, 106
25; II 2, 22; II 5, 74. 77. 78	πῦρ Ι 1, 43. 102; Ι 8, 86; ΙΙ 1, 14. 336.
προχοπή Ι 3, 34	338. 394. 395. 405; II 4, 38
προλαμβάνειν Ι 4, 203; Ι 8, 53	πυραμοειδής Ι 5, 16. 23. 27. 100
προλέγειν Ι 1, 202; Ι 2, 75; Ι 4, 178; Ι 5,	πύρινος ΙΙ 3, 93; ΙΙ 5, 4; ΙΙ 6, 104
20; I 6, 21. 38; I 8, 158; II 3, 2. 67;	πυρώδης (οὐσία) Ι 5, 129
ΙΙ 4, 49; ΙΙ 6, 71. 162; ν. λέγειν	πυρωπός ΙΙ 1, 132
προνοητικός Ι 2, 2	
πρόνοια Ι 4, 41; ΙΙ 1, 421. 422	έάδιος έαδίως I 5, 7
πρόοδος ΙΙ 5, 72	ģeīv II 1, 189. 190
προπέτεια ΙΙ 1, 452	φόπαλον ΙΙ 1, 509
πρόπους Ι 5, 117	δύμη II 1, 14. 149
menon a v, aar	ψυμη 11 1, 14, 149

φυμοτομεῖν (pass.) II 1, 198 σάρξ (Epicur.) II 1, 412. 495 σαφής Ι 7, 50; σαφῶς Ι 1, 176. 189; Ι 5, 111; II 1, 213; II 6, 72; (superl.) II 1, 144 σβεννύναι ΙΙ 1, 427. 433. 454. 458. 460. 466; II 4, 86. 90 σβέσις ΙΙ 1, 450; ΙΙ 4, 87. 91 σέλας ΙΙ 5, 84 σελήνη ν. δύναμις, σεληνιαχός, σχῆμα,	σκοτεινός ΙΙ 1, 42; ΙΙ 4, 85 σκοτίζειν ΙΙ 4, 87. 91 σκοτισμός Ι 4, 234. 237 σκότος ΙΙ 6, 104 σκώληξ ΙΙ 1, 515 σμικρός (superl.) ΙΙ 1, 48 σμικρύνειν ΙΙ 1, 42 σοφία ΙΙ 1, 467. 487 σπάλαξ ΙΙ 1, 409 σπανίως ΙΙ 6, 160 σπόγγος ΙΙ 4, 41
ύψος σεληνιακός σεληνιακή ἔκλειψις ΙΙ 4, 131; ΙΙ 6, 151. 166; σ. (κύκλος) ΙΙ 1, 308; σεληνιακὸν μέγεθος ΙΙ 1, 292. 301; ΙΙ 3, 20. 31; σεληνιακή σφαῖρα Ι 8, 101; σεληνιακὸν ΰψος Ι 8, 106; ΙΙ 1,	σταδιαΐος Ι 8, 119; ΙΙ 1, 231. 243. 245. 246; ΙΙ 4, 54 στάδιος, στάδιον Ι 5, 68; Ι 7, 14. 34. 43. 44. 53. 75. 109. 123. 124. 125; ΙΙ 1, 79. 135. 150. 153. 213. 263. 272. 280. 302. 313. 348; ΙΙ 3, 10. 75; ΙΙ 4, 45
303. 353 σεληνοειδής II 1, 108 σεμνός II 1, 476 σημαίνειν σημαινόμενα (Stoic.) II 5, 92; cf. λεκτόν σημεῖον I 2, 48; I 4, 32. 33. 77; I 7, 10. 12; I 8, 75; II 5, 145; 'indicium' I 8,	στάσις II 5, 58 στενός II 6, 99; (comp.) II 5, 110. 122. 136; II 6, 73 στενόστομος I 1, 75 στερεός I 1, 27. 30. 31. 35; I 5, 133. 135; II 1, 54; (superl.) I 5, 6; τὰ στερεὰ τῶν σωμάτων vel sim. I 1, 46; I 5, 128; I 8,
107; σημεία τροπικά Ι 1, 196; σημείου λόγος, ν. λόγος σημειοῦν (pass.) ΙΙ 1, 216 σιγμοειδής ΙΙ 5, 93 σίδηρος ΙΙ 1, 461; ΙΙ 4, 29 σκάφη 'navis' Ι 5, 121. 123; (ώρολογίου)	89; II 4, 23. 32. 34. 99; II 6, 8 στερεῖν (pass.) II 4, 133; II 6, 28. 58 στέφανος II 1, 513 στιγμιαῖος στιγμιαία (sc. γῆ) I 5, 72; I 8, 32. 79. 92. 110. 135. 143; II 1, 350; II 3, 51
I 7, 82. 91. 105. 106 σκέμμα II 1, 409 σκεθος I 1, 26. 30. 75. 85; II 6, 179. 180. 181. 186 σκιά I 4, 106; I 6, 11. 12. 23. 24. 27. 30. 31; I 7, 77. 80. 90. 99. 101. 114; I 8, 59. 63. 65; II 1, 193. 216. 218. 456.	στοά ΙΙ 1, 193. 196 στοιχεῖον ΙΙ 3, 90 στόμα Ι 1, 38. 78 στοχάζεσθαι ΙΙ 1, 147 στρατεύειν ΙΙ 1, 157 στρέφειν Ι 2, 5; Ι 4, 139; ΙΙ 4, 6 στροφή Ι 7, 33; ΙΙ 4, 8
457; II 2, 21. 23. 26. 29; II 4, 132. 135; II 6, 1. 4. 6. 15. 19. 20. 30. 34. 35. 38. 40. 44. 49. 50. 55. 58. 62. 72. 75. 79. 81. 83. 87. 91 bis. 96. 104 bis. 106. 111. 114. 117. 119. 125. 156. 161. 194 σχιάζειν Ι 5, 81; II 4, 89. 90 σχίασμα ΙΙ 3, 71; ΙΙ 4, 82; ΙΙ 6, 89 σχιερός τὸ σχιερόν (sc. μέρος τῆς σελήνης) ΙΙ 5, 44. 48 σχιοθηριχόν Ι 5, 62 σχοπιή (Hom.) ΙΙ 1, 174	σύγγραμμα (plu.) II 1, 415. 419; II 7, 13 συγκρίνεσθαι II 1, 508 συλλύειν II 1, 402 συμβαίνειν (absol.) e.g. I 1, 187; I 5, 52; I 6, 21. 37; I 8, 34. 43. 51. 105. 120. 150; II 1, 214. 221; II 4, 92; II 5, 132; II 6, 3. 62; (c. infin. in periphrasi) I 2, 69–70. 78–79; I 3, 4; I 5, 54–55; I 6, 22. 36; II 3, 92–93; II 5, 114–115; II 6, 95. 102–103; (particip. in apodosi) I 1, 32. 180; I 8, 109–110; II 1,
σχορπίζειν Ι 1, 97	199. 219

```
σύμβολον ΙΙ 5, 85
                                              σφαιρικός c. g. I 1, 162. 167. 169. 171.
συμμετρία Ι 4, 183
                                                 245; I 5, 9. 18. 23. 26. 28. 104. 107.
σύμμετρος Ι 4, 104. 181; ΙΙ 4, 119; ΙΙ 6,
                                                 125. 134; I 7, 121; II 2, 24; II 5, 39;
   180
                                                 II 6, 64. 127
συμπάθεια Ι 1, 13. 71; ΙΙ 3, 95
                                              σφαιρίον Ι 7, 127. 128
συμπαρεκτείνειν (pass.) II 1, 197. 200.
                                              σφαιροειδής Ι 5, 103; Ι 8, 134; ΙΙ 2,
   203. 207; II 3, 21. 32; II 4, 110. 120;
                                                 18 bis; II 5, 52; II 6, 62
  II 6, 9
                                              σχεδόν Ι 8, 83. 88. 93; ΙΙ 1, 71. 85. 135.
σύμπας e.g. I 3, 51; I 4, 243; I 5, 9; I 8,
                                                 147. 241. 266. 343. 360. 376; II 2, 3;
   2. 19; II 4, 66
                                                 II 4, 56; II 6, 56
συμπάσχειν ΙΙ 3, 64
                                              σχέσις Ι 1, 152. 154. 159. 165. 168. 172.
συμπεριέρχεσθαι Ι 8, 58
                                                 230; I 3, 55. 61; I 4, 226; I 8, 154; II 5,
συμπερινοστείν Ι 8, 65; ΙΙ 5, 17
συμπεριφέρειν ΙΙ 6, 24
                                              \sigma_{\chi}\tilde{\eta}\mu\alpha (\gamma\tilde{\eta}\varsigma) I 1, 223; I 4, 163; I 5, 7. 10.
συμπίπτειν Ι 1, 27. 64. 167. 172; Ι 4,
                                                 12. 14. 15. 18. 20. 23. 26. 31. 32. 45.
   223; I 7, 85; II 6, 163
                                                 54. 57. 76. 77. 83. 88 (em.). 102. 106.
σύμπτωμα Ι 5, 113; ΙΙ 1, 37
                                                 111. 112. 125. 128. 132. 140. 141.
σύμπτωσις (geom.) I 7, 97. 98
                                                 143 bis; I 8, 118. 122. 134. 144; II 1,
συμφυής Ι 1, 69. 73
                                                 21. 432; II 6, 126. 127; (ήλίου) II 1,
                                                 106; (κενού) Ι 1, 66; (κόσμου) Ι 1, 162.
σύμφωνος (superl.) II 1, 398
συνάγειν (pass.) I 1, 61; I 8, 75. 91; II 1,
                                                 166. 171. 223. 245; I 4, 240. 241. 243;
  60. 219
                                                 Ι 5, 2. 9. 138; (σελήνης) ΙΙ 1, 107. 117.
συναφή I 2, 37; II 3, 83. 90; (plu. =
                                                 124. 389; II 4, 61. 62; II 5, 29. 37. 39.
   nodi lunae) II 5, 146
                                                 41. 58. 69. 73. 74. 75. 77. 87; (gen.)
                                                 I 1, 66. 166; I 5, 140. 141. 143; I 8, 34;
σύνδεσμος (plu. = nodi lunae) II 5, 147
συνεπινοείν Ι 1, 41
                                                 II 6, 64. 67
συνετός ΙΙ 1, 430
                                              σχηματίζειν (pass.) I 1, 66; I 5, 129. 136;
συνεχής Ι 4, 107
                                                 II 2, 24; II 6, 8
συνέχειν Ι 1, 90. 98; (pass.) Ι 1, 70. 72
                                             σχολαΐος (comp.) I 2, 9. 17; I 4, 36. 38.
συνήγορος ΙΙ 1, 424
συνιέναι ΙΙ 1, 462
                                             σχολή (plu. = studia) II 7, 12
συνιστάναι Ι 8, 38; (med.) ΙΙ 6, 168
                                             σχολικά ἐν τῷ πρώτῳ τῶν σχολικῶν
συνοδεύειν Ι 2, 42; ΙΙ 3, 7
                                                 II 2, 7
σύνοδος ΙΙ 3, 8; ΙΙ 4, 8. 128; ΙΙ 5, 11. 12.
                                             σωμα ΙΙ 4, 22 (em.); ἄπειρον σ. Ι 1,
                                                 106; μανόν σ. ΙΙ 4, 101; σ. σφαιροειδές
  24. 31. 37. 38. 63. 65. 94 bis. 95. 96.
  98 bis. 123. 127; II 5, 102. 117; II 7, 8
                                                 ΙΙ 5, 52; ν. οίχεῖος, στερεός
σύνολος τὸ σύνολον (adv.) I 3, 113; II 1,
                                             σωτηρία Ι 2, 2
  401. 407; II 6, 146
συνορᾶν (pass.) I 5, 77; II 4, 34; II 5, 41
                                             τάξις (τοῦ κόσμου) Ι 1, 12 bis; 'ordo'
σύνταγμα (plu.) I 8, 162
                                                II 1, 505. 507
συντηρείν Ι 1, 99
                                             ταπεινός (astron.) I 3, 37. 70. 74. 108;
σύντομος ΙΙ 5, 125
                                                 (comp.) I 4, 156; I 6, 6. 36; II 5, 114.
συστέλλειν (pass.) I 1, 60. 101; I 8, 91
                                                 136; (superl.) I 4, 6; II 5, 119; 'humi-
σύστημα Ι 1, 4
                                                 lis' II 1, 502
συχνός ΙΙ 2, 17
                                             ταπεινοῦν Ι 2, 65. 67; ΙΙ 5, 139
σφαΐρα Ι 1, 164; Ι 5, 1. 113. 126. 136.
                                             ταπείνωμα Ι 2, 67. 68; Ι 6, 38; ΙΙ 4,
                                                 4; II 5, 134. 140; II 6, 136. 147
  143. 144. 145; I 7, 126; I 8, 25. 71. 78.
   101. 142; ΙΙ 4, 63; ν. ήλιαχός, σεληνια-
                                                 (del.)
  χός
                                             ταραχή Ι 1, 160
```

```
τάχα Ι 8, 30; τάχα ἄν Ι 8, 128. 130;
                                                τόπον 'ad rem' I 1, 161; II 4, 95; sim.
   II 4, 104-105; II 6, 191
τάχος Ι 4, 102; ΙΙ 1, 164. 169. 171. 178.
                                             τοσούτος έπὶ τοσούτον ΙΙ 1, 82. 267.
                                                416. 418. 423; II 2, 31; II 3, 12. 45;
  181
ταχύς Ι 4, 119; ταχέως Ι 4, 101; Ι 6, 16;
                                                II 6, 196; II 7, 11
  II 5, 131; τάχιον ΙΙ 1, 447; II 5, 105.
                                             τρέπειν πρός Ι 2, 40; Ι 4, 145; ΙΙ 4, 15;
   121; II 6, 70. 84; θãττ(σσ)ον I 4, 75;
                                                II 6, 39. 44. 48. 50; (= μεταβάλλειν)
   II 5, 135. 137; II 6, 74
                                                I 8, 97; II 4, 29
τεχμαίρεσθαι II 3, 62. 70
                                             τρέφειν ΙΙ 1, 364
τεχμήριον Ι 8, 117. 134
                                             τρέχειν ΙΙ 1, 146
τέλειος superl. τελεώτατος Ι 5, 139 bis.
                                             τριαχονθήμερος ΙΙ 5, 96
   140. 141; τελεία ἔχλειψις ΙΙ 3, 73; ΙΙ 4,
                                             τριαχονταετής Ι 2, 23
   111; ΙΙ 6, 19. 38. 68. 152. 165; τέλεον
                                             τρίγωνον ΙΙ 1, 243. 245. 248. 259. 261
   (adv.) I 1, 200; II 1, 400; II 3, 30; τε-
                                             τριμηνιαΐος Ι 4, 218
   λέως Ι 8, 111
                                             τρίμηνος Ι 4, 26
τελεσφορείν ΙΙ 1, 365
                                             τριπρόσωπος ΙΙ 5, 88
τελευταῖος Ι 6, 7
                                             τρισκαιδεκαπλασίων ΙΙ 1, 307
                                             τροπή (ήλίου) Ι 2, 57 bis; Ι 3, 76 bis;
τέλος (Epicur.) II 1, 407
τέμνειν Ι 1, 194; Ι 2, 49, 58; Ι 3, 58;
                                                II 1, 440; (plu. = μεταβολαί) II 1, 390;
  I 4, 32. 34. 56. 61. 180. 181. 187;
                                                ΙΙ 3, 63; ν. θερινός, χειμερινός
                                             τροπικός plu. (= κύκλοι παράλληλοι)
  I 7, 16. 19. 21; II 5, 46. 54. 70.
                                                I 1, 196. 205; I 2, 47. 48. 74. 75. 80;
  145
τεταρτημόριον (plu.) τοῦ ζωδιαχοῦ I 4,
                                                I 3, 78; τροπικὰ σημεῖα I 1, 196; v. θε-
  49
                                                ρινός, χειμερινός
τετράγωνος Ι 5, 16. 23. 27. 98
                                             τρόπος Ι 3, 38; Ι 4, 236; ΙΙ 4, 79; ΙΙ 6,
τετραπλασίων ΙΙ 1, 247
                                                35. 156
τεχνικός Ι 8, 64
                                             τροφή Ι 4, 129; Ι 8, 80. 94
τέως Ι 1, 179; Ι 5, 51
                                             τροχός Ι 2, 18
τηρείν ΙΙ 3, 16. 72; ΙΙ 5, 119; ΙΙ 6, 68.
                                             τρυφή ΙΙ 1, 418
                                             τυγχάνειν Ι 1, 40; ΙΙ 1, 142
  178
                                             τυφλός (comp.) II 1, 409
τήρησις ΙΙ 3, 15
τιθέναι Ι 5, 23
                                             τυφλότης ΙΙ 1, 146
τιμᾶν II 1, 358
τμῆμα (χύχλων παραλλήλων) Ι 3, 53. 64.
                                             ύγιής Ι 4, 114; (comp.) ΙΙ 4, 30; -ως
  66. 81. 85. 91. 93. 96. 100. 110; I 4,
                                                II 6, 140
  64 bis. 65; (μεσημβρινῶν) Ι 7, 23, 24.
                                             ψ_{γ}ρός I 1, 26; II 1, 385; (= ΰδωρ) I 1,
  38. 81; (ήλιαχοῦ χύχλου) II 1, 277; γῆς
                                                26. 30. 31. 32
  II 1, 278
                                             ύδρολόγιον ΙΙ 1, 184, 186, 299
τοιγαρούν Ι 5, 144
                                             ύδως I 1, 28. 76. 78. 85 bis; II 1, 35. 461;
τοῖχος ΙΙ 1, 54
                                                II 4, 35; II 6, 182. 185; (plu.) I 1, 25.
τολμᾶν II 1, 477
                                                75; II 1, 383; (elementum) I 1, 118.
τομή I 4, 187. 194; II 5, 60 bis. 66. 71.
                                                119; (= θάλασσα) I 1, 184; II 1, 465
  73. 108. 146
                                             ύπαγορεύειν Ι 1, 127; Ι 5, 1
τόνος (Stoic.) I 1, 72 (em.)
                                             ύπάρχειν e.g. I 1, 7. 32. 68. 69. 217; I 2,
τονοῦν (pass.) I 5, 131
                                                28. 37; I 3, 4; I 4, 240; I 5, 73; I 8, 62.
τόπος (notitia loci) I 1, 19; (locus ali-
                                                83; II 1, 162; II 3, 51; II 4, 101; II 5, 6
  cuius) I 1, 28. 35. 40. 41. 47. 59; I 2,
                                             ύπείχειν Ι 8, 98
  14; II 3, 10; II 6, 118; (regio) I 1, 85.
                                             ύπέρ ψ. γῆς vel γῆν (= regio terrae) I 1,
  185; I 2, 5; I 5, 59; II 1, 371; κατά τὸν
                                               214. 220. 253; (= supra horizontem)
```

```
I 3, 53. 57. 60. 64. 67. 81. 89. 93.
                                             ύφαιζεῖν Ι 4, 19
   96. 100. 110. 116; I 4, 160. 182. 220.
                                             ύφαίρεσις Ι 4, 149, 151
   228; I 5, 91; I 6, 33. 38; I 8, 125. 129.
                                             ύφίστασθαι Ι 3, 33; ΙΙ 1, 338. 364.
   132. 133. 137; II 2, 9; (= ἕνεκα) I 4,
                                                402
   42
                                             ύψηλός I 3, 36. 70. 74. 108; (comp.) I 6,
ύπεραίρειν II 3, 59; II 6, 13
                                                5. 33; II 1, 222; II 3, 42; II 5, 104. 107.
ύπερβαίνειν Ι 1, 267; Ι 2, 46. 77; Ι 4, 223
                                                114; (superl.) I 2, 22; II 1, 219; II 3,
ύπερβάλλειν Ι 1, 100
                                                36. 48; Η 5, 118. 124; Η 6, 73; τὰ ὑψη-
ύπερείδειν Ι 1, 90
                                                λότατα Ι 8, 129
ύπερέχειν Ι 4, 21. 23. 28; Ι 7, 115
                                             ύψηχής (Hom.) II 1, 175
ύπέρθεσις Ι 1, 251
                                             ΰψος I 2, 65. 69; I 4, 69. 191; I 8, 22. 28.
ύπερχεῖσθαι Ι 1, 190. 206; Ι 5, 95; Ι 7,
                                                30. 77. 100; II 1, 300. 303. 350. 353;
   38; II 1, 279
                                                II 3, 42. 48. 56; II 5, 115; ἀπὸ ΰψους
ύπεροχή Ι 4, 20; Ι 7, 114, 129
                                                Ι 8, 126. 127; ἐφ' ὕψους ΙΙ 6, 141; εἰς
ύπέρτερος έξ ύπερτέρου ΙΙ 1, 222-223
                                                ύψος Ι 3, 17-18. 30; ἐν ύψει Ι 6, 38;
ύπερτίθεσθαι Ι 1, 247; Ι 5, 116. 120
                                                ΙΙ 1, 234; ν. ήλιαχός, σεληνιαχός
ύπερφυής ΙΙ 1, 227. 405
                                             ύψοῦν Ι 2, 68. 69; Ι 3, 14. 20; Ι 4, 70;
ύπερχεῖν Ι 1, 31
                                                I 8, 133; II 5, 139
ύπέρχεσθαι ΙΙ 3, 86
                                             ύψωμα (πόλου) Ι 4, 166. 175; (πλανή-
ύπιέναι ΙΙ 1, 431
                                                \tau\omega\nu) II 5, 133
ύπό ύ. γῆς vel γῆν (= regio terrae) I 1,
  214. 221. 225. 259; (= infra horizon-
                                             φαίνειν ΙΙ 1, 455
  tem) I 3, 53. 58. 65. 66. 81. 89. 116;
                                             φαίνεσθαι Ι 1, 29. 249; Ι 3, 60; Ι 4, 80.
   I 4, 160. 181. 228; II 1, 457
                                                173; I 5, 45, 47; I 6, 14, 34; I 8, 31, 38.
ύποβάλλειν Ι 4, 129; II 5, 142
                                                102. 106. 127. 132; II 1, 48 bis. 52. 57.
ύποδεικνύναι ΙΙ 1, 292
                                                65. 78. 97 bis. 98 bis. 100 ter. 125. 134;
ύποδρομή ΙΙ 3, 78
                                                II 3, 68. 81. 93; II 6, 55. 103. 115. 119;
ύποθεῖν ΙΙ 3, 5
                                                in doctrina Epicurea τηλικοῦτον είναι
ύπόθεσις Ι 7, 5 bis; ΙΙ 1, 311. 333; καθ'
                                                τον ήλιον ήλίχος φαίνεται declaranda
                                                vel respuenda: II 1, 2-3. 6. 11-12.
   ύπόθεσιν Ι 4, 132; Ι 8, 24; ΙΙ 1, 282;
   II 3, 23; II 4, 89
                                                74-75. 76. 80. 81. 84-85. 90. 93. 95.
ύποκάτω II 1, 347
                                                96. 97. 99-100. 101. 102. 105. 110.
ύποκεῖσθαι 'situs esse' I 3, 5; I 4, 52. 53.
                                                112-113. 115. 127. 128. 154. 346; II 2,
   64. 65; I 5, 94; I 7, 42. 44. 67. 82. 86;
                                                2; sim. II 1, 106. 111. 116. 118. 120.
   'supponi' I 3, 19. 22; I 7, 18. 51. 56
                                                121. 122-123; II 3, 1. 35. 66-67; v.
ύπολαμβάνειν Ι 1, 34; ΙΙ 1, 182. 416.
                                                ποδιαῖος
   464; II 4, 6; II 6, 145
                                             φαινόμενα, τά Ι 5, 102. 112; έκ/άπδ
ύπολείπειν ΙΙ 6, 66
                                                (αὐτῶν) τῶν φαινομένων Ι 1, 68-69;
ύπομιμνήσκειν Ι 1, 20
                                                I 5, 105; II 1, 225. 240; II 2, 5-6; II 6,
ύπονοεῖν Ι 1, 130; Ι 2, 28; Ι 4, 73. 109.
                                                36. 195; ἐν τοῖς φαινομένοις Ι 5,
   128; I 5, 13; II 3, 84
                                                46-47. 55. 84. 89; I 6, 19; I 8, 46; II 1,
ύπόστασις Ι 1, 23. 64
                                                233. 273; ΙΙ 6, 105-106; ν. θεωρεῖν
ύποστρέφειν Ι 3, 84; Ι 4, 13. 16
                                             φάναι (in parenth.) I 1, 82. 89; I 4, 90.
ύποστροφή Ι 3, 104; Ι 4, 119
                                                98; I 8, 102
ύποτίθεσθαι Ι 3, 19. 22; Ι 5, 64; Ι 7, 56;
                                             φανερός Ι 3, 77; Ι 5, 74; Ι 8, 69. 72; ΙΙ 4,
  II 1, 151. 248. 255. 274. 304; II 2, 13;
                                                80; (superl.) II 1, 453
  II 3, 55
                                             φαντάζεσθαι Ι 1, 174. 178. 179. 184.
ύποτρέχειν ΙΙ 1, 317 (Arat.); II 3, 8. 11. 87
                                                186; I 3, 13; I 5, 3; II 1, 9. 13. 27. 34.
                                                35. 39. 43. 45. 46. 49. 55. 66. 70. 86.
ύποφέρειν ΙΙ 1, 26; ΙΙ 4, 48
```

```
104. 121. 131. 134; II 3, 37; II 4, 63;
                                                   78. 80; ήλιακὸν φ. II 4, 22. 27. 133;
   II 5, 56. 73; II 6, 120. 173
                                                   plu. (= \tilde{\eta}\lambda \iota o \zeta \text{ et } \sigma \varepsilon \lambda \hat{\eta} \nu \eta) \text{ II } 6, 113. 124.
φαντασία Ι 8, 21. 159; ΙΙ 1, 137. 140.
                                                   166
   408 (Epicur.); II 3, 38; II 6, 170. 190.
                                                φωτίζειν Ι 6, 10. 12. 23; Η 1, 212. 248.
   192; φ. ἀπὸ τῆς ὄψεως ΙΙ 1, 103; sim.
                                                   360; II 2, 19, 20, 21, 23 bis, 25 bis, 28;
   Ι 5, 12; ΙΙ 1, 3; κατὰ (τὴν) φαντα-
                                                   II 4, 25. 42. 47. 48. 51 bis. 54. 57 bis.
   σίαν II 1, 63. 64. 68. 69. 71. 73; II 3,
                                                   58. 62. 63. 66. 69. 70. 71. 79. 86; II 5,
   17. 50; πρός φαντασίαν ΙΙ 3, 19; II 4,
                                                   24. 28. 44. 48. 49. 67. 72; II 6, 7. 92.
   117 bis
                                                   107
φάος (Hom.) I 8, 60; II 6, 22
                                                φωτισμός (plu.) I 4, 234. 238; II 1, 453;
φαρμαχίς II 5, 152
                                                   II 4, 1. 65. 84; II 5, 15. 71; II 6, 60. 87
φάσις ΙΙ 3, 26. 29. 31; ΙΙ 5, 71
φέγγος II 5, 148
                                                χαλεπώς I 7, 64
φέρειν (med. = κινεῖσθαι) I 1, 91. 93;
                                                χαμαιτυπείον ΙΙ 1, 499
   I 2, 11. 14. 16. 65; I 4, 71; II 5, 115.
                                                χαρίεις οἱ χαριέστατοι τῶν φυσικῶν Ι 1,
   119. 124; II 6, 20. 27. 42; 'opinari' I 4,
                                                   44
   110. 130; II 6, 141
                                                χειμερινός χειμεριναί άνατολαί Ι 6, 31;
φθείρειν ΙΙ 1, 435
                                                   χειμεριναί δύσεις Ι 6, 30; χ. χύχλος
φθινοπωρινός φθινοπωρινή ίσημερία I 3,
                                                   Ι 3, 110. 111; Ι 4, 143; χειμερινή τροπή
   99. 101; I 4, 11. 46
                                                   I 4, 5. 9. 47. 48; I 6, 28; I 7, 111; x.
                                                   τροπικός Ι 1, 207; Ι 2, 78; Ι 3, 79. 83.
φθορά ΙΙ 1, 435
φιλήδονος ΙΙ 1, 410
                                                   85. 102. 103; I 4, 13. 15. 17; I 7, 113;
φιλόζωος Ι 1, 268
                                                   χειμερινά ζώδια Ι 4, 87
φίλος Ι 1, 230
                                                χείλος ΙΙ 6, 181. 184
φιλοσοφία ΙΙ 1, 517. 520
                                                χειμών Ι 1, 237; II 1, 366
φιλόσοφος Ι 4, 209; ΙΙ 1, 482; ΙΙ 6, 151.
                                                χεῖν Ι 1, 50. 57. 96. 102; Ι 8, 88. 93
   155
                                                χθαμαλός τὰ χθαμαλά Ι 8, 126. 131.
φλογμός Ι 1, 211; Ι 4, 121
                                                   138
φλογώδης I 4, 123; (superl.) II 1, 384
                                                χιασμός Ι 6, 31
φλυαρείν Ι 1, 55
                                                χλωρός ΙΙ 1, 134
φορά φ. ἐπὶ τὸ μέσον Ι 1, 95. 174. 191;
                                                χρᾶσθαι e. g. I 1, 100. 223; I 3, 3; I 4,
   φ. τοῦ κόσμου II 1, 156
                                                   61. 126. 243; I 5, 7. 13. 15. 31. 53. 57.
φρέαρ ΙΙ 1, 38. 41. 43
                                                   76. 138. 140. 144; I 8, 93; II 1, 149.
φυλάσσειν ΙΙ 5, 103
                                                   181. 227
φύειν Ι 8, 98; ΙΙ 1, 401. 411; ΙΙ 4, 38;
                                                χρεία Ι 1, 15
   II 5, 5; II 6, 168
                                                χρή Ι 1, 86; Ι 8, 79; ΙΙ 3, 43; ΙΙ 4, 83;
φυσικός οί φυσικοί Ι 1, 44. 160; Ι 4,
                                                   \dot{\epsilon}\chi\varrho\tilde{\eta}\nu = \dot{\epsilon}\chi\varrho\tilde{\eta}\nu \,\,\mathrm{d}\nu \,\,\mathrm{II} \,\,1,\,359.\,\,404;\,\,\mathrm{II} \,\,4,
   128; I 5, 11; I 7, 2; II 1, 340; II 5, 81;
                                                   15
   φ. λόγος I 1, 126-127; φυσικαί μετα-
                                                χροιά Ι 8, 47. 49
   βολαί Ι 1, 101
                                                χρονίζειν ΙΙ 6, 83
φυσιολογία Ι 1, 262
                                                χρονικός ΙΙ 5, 96
φύσις ή φύσις Ι 1, 268; φ. διοιχοῦσα
                                                χρόνος Ι 4, 85; ΙΙ 1, 183. 289. 291; ΙΙ 2,
   Ι 1, 11; ὑπὸ φύσεως διοιχεῖσθαι Ι 1, 8;

 14. 16. 17; II 5, 117; χ. ἀσώματος Ι 1,

   φύσιν ἔχειν Ι 8, 94; φ. c. gen. Ι 1, 9;
                                                   141; II 5, 101; χ. τριαχονθήμερος ΙΙ 5,
   II 4, 94; κατὰ φύσιν II 1, 129; τῆ φύ-
                                                   96-97; ἐν ἐλαχίστω χρόνω Ι 4, 66; ἐν
   σει I 5, 131; (plu.) I 1, 5. 15
                                                   ἴσω χρόνω Ι 4, 50. 51. 54. 81; ΙΙ 5,
φωνή ΙΙ 1, 158. 160
                                                   116
\varphi \tilde{w} \zeta II 4, 29. 53 (em.). 55. 85. 86; \varphi.
                                                χουσοῦς ΙΙ 6, 179
   σελήνης ΙΙ 4, 14. 21. 33. 49. 60. 68. 76.
                                                χώρα 'regio' II 1, 272. 379; πεδινή χ.
```

II 1, 145-146; κατά χώφαν μένειν Ι 2, 15; 'status' II 1, 505 χωφεῖν Ι 1, 52 χωφίζειν Ι 1, 235; Ι 4, 28; ΙΙ 5, 44 ψαύειν Ι 1, 184. 185; Ι 2, 48; Ι 3, 80; Ι 4, 33; ΙΙ 1, 137; ΙΙ 6, 65 ψαῦσις Ι 7, 100 ψευδής ΙΙ 1, 422 ψεῦδος ΙΙ 1, 109 ψόφος ΙΙ 1, 109 ψόφος ΙΙ 1, 460 ψυχφός (superl.) ΙΙ 1, 384 ὧδε ΙΙ 1, 243

ώχύτης II 1, 170. 178. 180. 181 ω̃ρα (diei) I 4, 23. 25 bis. 26. 27. 28. 43. 100. 198; I 5, 38. 42 bis. 43. 99. 100; I 6, 16; I 7, 76; I 8, 104; II 1, 25. 441. 446; (anni) I 1, 238. 244. 257. 260; I 2, 30; I 3, 1. 112; I 4, 2. 43. 111; II 1, 366 ώρολόγιον Ι 7, 73. 76. 81. 82. 86. 87. 97. 111. 116; I 8, 57. 64. 67. 69. 74. 76 őς I4,54 ώς (consec. c. infin.) e. g. I 3, 59; I 4, 192. 198; I 6, 131; II 1, 149. 289. 363. 424; II 6, 17. 88. 182; (c. particip.) I 6, 15. 18; (c. superl.) I 2, 79 ωστε (consec. c. indic.) e. g. II 1, 235. 419. 431; II 4, 65; II 5, 144; II 6, 120; (c. opt. et av) II 2, 18 ώχριᾶν II 1, 132

BIBLIOTHECA TEUBNERIANA

Griechisch

Hephaestio Thebanus. Apotelesmaticorum libri tres Herausgegeben von D. Pingree, Providence Vol. I. XXX, 463 Seiten mit 3 Abbildungen Leinen 80, – DM ISBN 3-322-00210-1 6656187 / Pingree, Hephaest. I gr. Vol. II. XXX, 491 Seiten mit 5 Abbildungen Leinen 83, – DM ISBN 3-322-00212-8 6656937 / Pingree, Hephaest. II gr.

Marcus Aurelius Antoninus. Ad se ipsum libri XII Herausgegeben von J. Dalfen, Salzburg 2. Auflage. XL, 165 Seiten Leinen 52,- DM ISBN 3-322-00355-8 665 897 5 / Dalfen, Marc Aurel gr.

Nemesius Emesenus. De natura hominis Herausgegeben von M. Morani, Milan XIX, 183 Seiten Leinen 60,- DM ISBN 3-322-00358-2 6663635 / Morani, Nemesius gr.

Olympiodorus. In Platonis Gorgiam commentaria Herausgegeben von L. G. Westerink, Buffalo, N. Y. XXI, 313 Seiten Leinen 40,- DM ISBN 3-322-00234-9 6655133 / Westerink, Olymp. gr. Plato. Epistulae Herausgegeben von J. Moore-Blunt, Portsmouth XXIII, 66 Seiten Leinen 28,50 DM ISBN 3-322-00423-6 6662448 / Moore-Blunt, Plato gr.

(Plutarchus). De Homero Herausgegeben von J. F. Kindstrand, Uppsala LXXII, 168 Seiten Leinen 74,- DM ISBN 3-322-00744-8 6665737 / Kindstrand, De Homero gr.

Georgius Syncellus. Ecloga chronographica Herausgegeben von A. A. Mosshammer, San Diego XXXVII, 507 Seiten mit 3 Abbildungen Leinen 150, – DM ISBN 3-322-00199-7 666 1808 / Mosshammer, Syncellus gr.

Vettius Valens Antiochenus. Anthologiarum libri novem Herausgegeben von D. Pingree, Providence XXI; 583 Seiten Leinen 168,- DM ISBN 3-322-00275-6 6663125 / Pingree, Vettius Valens gr.

BSB B. G. TEUBNER VERLAGSGESELLSCHAFT LEIPZIG